

Opwekkende ervaringen in Zeeland

door

Jan A. Baaijens

**Kapelle
2010**

Opwekkende ervaringen
in
Zeeland

door

Jan A. Baaijens

Kapelle

2010

Inhoudsopgave

Inleiding

Korte reacties van aanwezigen

Velen zijn aangeraakt

Een bijzondere leiding

Een heerlijke geestelijke sfeer

Overwinning en strijd

Ga biddend verder!

Na de conferentie

De introductie bij de opening

Geestelijke leiding onder de wolkkolom

Wie ben je? Wat wil je worden?

Het Licht schijnt in de duisternis

Strijd om in te gaan!

Reformatische jongeren in de puberteit

Een vijver met stilstaand water

Een bron van levend water

Een betrouwbaar verslag

Op zoek naar leiding

Het getuigenis van een leidinggevende

God zoekt zondaren!

Nieuwe verlangens

Christus in het middelpunt

Een zegenrijke avond

De grote verzoendag

De jongerenconferentie

Wat is wedergeboorte?

Strek uw hand uit!

Een geestelijk dilemma

Gods beloften zijn waar!

Het leren van Bijbelteksten

Zijn huis moet vol worden!

Aanrading of aanraking?

Je wordt geroepen!

Het Evangelie en het geloof

De wet is een tuchtmeester

In de handen van de Heelmeester

Tijdens de Pinksterdag

Niet door goede werken, maar door geloof

Veilig in de armen van Jezus
Strijd, twijfel en overwinning
Gevoel of geloof?
Onderlinge bemoedigingen en aansporingen
Twijfel of geloof?

Samen in de Naam van Jezus
Een plaats waar ze geholpen kunnen worden
Blijf biddend strijden in de geestelijke wapenrusting
Voorwaarts jonge christenstrijders!

De voorgeschiedenis
Ervaringen uit het verleden
Opwekkende ervaringen in de jaren zeventig
Opwekkingen in calvinistische kringen
Persoonlijke ervaringen
Een opleving in het gezinskamp te Heverlee
Vanuit een opwekking in Den Helder
Van Den Helder naar Heverlee
Persoonlijke lessen in het klooster te Heverlee
Het ontstaan van de reformatorische gezinskampen
Geestelijke contacten met zegenrijke gevolgen
Evangelisatie door Stichting Pro Deo
Zoek naar eenheid en opwekking!
Een persoonlijk verlangen naar opwekking
Een zegenrijke kampweek in 1993
Een wonderlijk jongerenkamp
Oordeelt niet!

Kom tot een liefdevolle relatie!
Reformatorische geloofsleer
De redelijke godsdienst
Wedergeboorte en het gevolg...
Geloofsdaden
Het gelovig aannemen van Jezus
Geestelijke vriendschappen
Een passieve of een actieve wil
Is alles onder controle?
De waarheid maakt vrij!
Een goede evangelist
De bewogenheid over verloren zielen
In het Evangelie komt Jezus bij ons op bezoek
Het Koninkrijk van God is nabij gekomen

Een blijvend verlangen naar opwekking
Emotionele beschadigingen en beproeving
Bevrijding van een occulte belasting
Wachten op instructies
Verlangen naar opwekking in Zeeland

Herstel van emotionele beschadigingen
Afwijzing, boosheid, angst en depressie
Kom uit je ommuurde vesting!
Hoe kunnen we voorkomen dat het mis gaat?
Geen afwijzing... maar acceptatie!
Het liefdevol handelen van Jezus Christus
Maak mij een beeld van U
God zoekt het weggedrevene
Samen met Jezus ben je oneindig veel waard
Klimplantje Geloof heeft het hout nodig
Herstel mijn eerste liefde
Wat is jouw Mara?
Hoe kan het worden hersteld?
Als er vergeving is, kan er genezing zijn

Discussievragen en opdrachten

Inleiding

In het jaar 2009 hebben we in Zeeland opmerkelijke geestelijke herleving beleefd onder een groep reformatorische jongeren. Het hoogtepunt daarvan kwam tijdens een jongerenconferentie in het Zilveren Schor aan het Veerse Meer, tussen Arnemuïden en Veere.

De zelfstandige jongerenconferentie duurde van 28 t/m 30 december. De sprekers waren Arjan Baan, Ger de Koning, Arie van Heiningen, John Kamphuis en mijn persoon: Jan Baaijens. Dr. K. van Berghem sprak ons in het kort ook nog toe. Daarnaast waren er leidinggevendenden aanwezig in de zeven Bijbelstudiegroepen. Meer dan 100 jongeren hebben de conferentie bezocht. Er werd veel gezongen, er waren persoonlijke getuigenissen en er was genoeg gelegenheid voor geestelijke gesprekken en gebed voor en met elkaar.

We merkten al snel dat de Heere in ons midden was. Er was een diep verlangen en een geestelijke honger aanwezig onder veel jongeren. De jongste deelnemende tieners waren 12 jaar. De gemiddelde leeftijd lag tussen de 15 en 16 jaar.

Korte reacties van de aanwezigen

Hier volgt eerst een selectie uit de reacties van de leid(st)ers, ouderen en aanwezige jongeren. Verderop zijn er tussendoor de begeleidende tekst volledige reacties opgenomen. Zodoende krijg je nu alvast een goede indruk van de voor ons

zegenrijke conferentie. Ik hoop dat dit je zal aansporen en bemoedigen. We mogen geloven dat de Heere de laatste tijd op een bijzondere wijze werkt onder de jongeren in Zeeland. We hebben dit met vele anderen gezien en ervaren.

Lees zelf het getuigenis van de aanwezigen tijdens de conferentie:

Velen zijn aangeraakt

Een 21-jarige heeft me in januari gemaild:

'De Heere heeft afgelopen week stromen van zegen gegoten over de conferentie, er is zoveel gebeurd wat eeuwigheidswaarde heeft! Wat is het toch een voorrecht om op zo'n jonge leeftijd in aanraking te komen met zo'n duidelijke boodschap en aansporing. Ik wil u Gods zegen toewensen in al het jongerenwerk in Zeeland.'

Een 14-jarige getuigde achteraf: 'We kunnen zeker zeggen dat het een zegenrijke conferentie was! Ik heb er zoveel aan gehad, ik ben zo blij dat ik kon komen! En ik heb er zo ontzettend veel van geleerd. Allereerst vond ik de lezingen heel mooi. Het was zo begrijpelijk, herkenbaar en aansprekend. Maar vooral van de Bijbelstudies heb ik veel geleerd. Het was in ons groepje zó mooi! God was zo aanwezig! (...)
Maar het belangrijkste was voor mij dat ik nu weet dat Jezus ook voor mij heeft geleden, ik mag schuilen achter Zijn bloed! Eigenlijk viel alles me mee, ik had er veel minder van verwacht. Alleen het weer naar huis gaan viel me tegen. De conferentie was kort, want het was zo fijn.'

Een 14-jarige reageerde achteraf: 'Ik vond de conferentie GEWELDIG. Eerlijk gezegd, had ik er echt helemaal geen zin in. Maar toen ik er helemaal was, was er een geweldige sfeer. En dat niet alleen, ik heb God ook beter leren kennen. Ik heb geen twijfels meer. Ik ben door dit kamp erg veranderd (positief). En ik wil jullie daar nog voor bedanken.'

Een 15-jarige heeft me in januari gemaild: 'De conferentie was echt heel mooi! De lezingen waren ook heel mooi! Ze waren echt heel persoonlijk. Ik heb veel aan die lezingen gehad! Het gaat wel met me. We mailen nog heel veel met het Bijbelstudiegroepje! Die teksten die mensen mij stuurde heb ik heel veel aan gehad. De twijfels zijn er nog wel, maar ik moet mij vertrouwen op God stellen en dat is nou juist heel moeilijk! Ik ben nu het boek 'vertrouw op God' van Corrie ten Boom aan het lezen en aan dat boek heb ik ook veel!

Ik hoop dat er dit jaar weer zo een conferentie is!

Een 16-jarige reageerde achteraf op de conferentie: 'Die dagen heb ik ervaren dat God er was. Ik zag om me heen hoe goed God was en harten verbrak. Met mij gaat het wel. Ik heb mezelf overgegeven aan God. Maar ik zit zo te twijfelen of ik het mijn hele hart gedaan heb. Ik moet leren vertrouwen en mezelf leren helemaal over te geven. Verder is het weer wennen in het 'normale' leven. Ik ga ook teveel nog op mijn gevoel af. Verder vond ik het heel mooi dat ik op de conferentie was. Daarvoor mag ik God ook danken.'

Een bijzondere leiding

Een leidster mailde me: 'Als ik terugkijk op de conferentie moet en wil ik echt zeggen: wat is God goed! Ik heb duidelijk de leiding van de Heilige Geest ervaren en ik ben

mezelf daar ook veel duidelijker bewust van geworden. Van te voren zag ik uit naar de conferentie, ik was heel benieuwd hoe het zou zijn en zou gaan, maar ik zag er ook op een bepaalde manier tegenop. Ik voelde mezelf eigenlijk helemaal niet zo bekwaam om een Bijbelstudiegroep te leiden, terwijl ik het wel graag wilde doen en ik heb er ook absoluut geen spijt van, en ik heb het ook bij God neergelegd in het gebed: Laat mij zijn een instrument. Meer hoeft ik niet te zijn en ik heb ook heel duidelijk ervaren dat God dat deed, dat Hij mij wilde gebruiken om jongeren Zijn genade en liefde te laten zien in de Heere Jezus. (...).

Ik geloof dat God het werk wat Hij hier op de conferentie is begonnen Zelf verder zal leiden, op welke manier dan ook! Ook mooi om te horen dat een meisje uit mijn Bijbelstudiegroepje zei: 'Het laatste stuk van Romeinen 8 is mijn lievelingshoofdstuk, niets zal ons kunnen scheiden van de liefde in Jezus Christus!'

Een gastleider, die ik nog van vroeger kende, mailde me: 'Het was voor mij een bijzondere conferentie, ten eerste omdat ik jullie weer gezien heb en dat op een manier wat ik zelf nooit bedacht zal hebben. Wat geweldig om zo weer jullie te ontmoeten, samen getuigen van die Ene Naam onder de Hemel gegeven, dit is toch het mooiste wat er is. (...)

Ik heb gezien dat er jongeren waren die echt op zoek zijn naar de Heere Jezus, maar ook jongeren die het toch moeilijk blijven vinden om te geloven. Gelukkig heb ik ook gezien en gehoord dat er jongeren waren die getuigden dat ze de Heere persoonlijk kennen. Ik ben enorm bemoedigd door deze conferentie, ik ben echt geraakt omdat ik zag dat deze jongeren naar een conferentie zijn gekomen om met de dingen van Gods koninkrijk bezig te zijn.'

Een leider telefoneerde na de conferentie, dat hij op dinsdag een wonderlijk moment had meegemaakt met zijn Bijbelstudiegroep van 14 jongeren. Zij hebben toen zelf hardop gebeden en getuigd van de genade en het geloof en de liefde van Jezus, in welke bewoordingen dan ook. De leider was er nog vol van.

Een leider reageerde na de conferentie: 'Bedankt voor je mail. Zoals ik je al heb gezegd heb ik in mijn groep een zegenrijke ervaring mogen meemaken. Geprezen is Zijn Heilige Naam.'

Een heerlijke geestelijke sfeer

Een 18-jarige gaf me in januari te kennen: 'Wat betreft de conferentie kan ik maar één ding zeggen, Glorie aan God! Het was inderdaad erg zegenrijk voor veel personen en ook voor mezelf. Zoals ik ook al in het groepje aangaf, heb ik het vooral ervaren als dieper contact met God en veel vrede en rust.'

Een leider mailde me: 'Ik vond het zelf in ieder geval heerlijk om zo samen met die jongeren naar Gods stem te luisteren. Heerlijk om te zien dat God ze aanraakt.'

Een leidster bemoedigde ons: 'Ik heb echt genoten van de conferentie! Het was heerlijk om Gods zegeningen te mogen zien en ervaren en gesterkt in het geloof te worden! Wat een machtige God hebben we, halleluja! Zijn Geest was in het midden, ('niet door kracht of geweld, maar door Mijn Geest!').'

Een 18-jarige geeft ons door: 'Op de conferentie was de sfeer bijna heilig te noemen, en leek God voor veel mensen dichtbij.'

Een reactie van een aanwezige moeder: 'We hebben genoten van de sfeer op de conferentie en de lezing die we hebben gehoord, het voelde als een stukje thuis komen.'

Overwinning en strijd

Een jongere verklaarde: 'Bij deze mijn reactie op de conferentie! Het was inderdaad een mooie en zegenrijke conferentie. Jammer dat de dagen zo snel voorbij gingen. Ik heb het zelf als fijne maar ook wel moeilijke dagen ervaren. (...) Ik vond het erg mooi om zo samen te zijn, samen te zoeken naar God, te zingen, te bidden en te horen over God. Het bidden heeft mij echt stilgezet. Op de conferentie kwam de nodiging om te geloven en van God te zijn, zo vaak tot me. Ik kan het niet achter me laten liggen. Ik wil zo graag van Hem zijn, maar ik durf en kan niet zeker zijn van mijn geloof. Ik weet niet hoe ik volle zekerheid kan hebben van mijn geloof?! Ik durf mijzelf geen kind van God te noemen, ook al zou ik het zo graag willen. (...)

De Bijbelstudies zijn voor mij echt avonden waar ik naar uit zie. Al vaak heb ik daar de aanwezigheid van God mogen ervaren. Het zijn echt zegenrijke avonden. Ik vind het erg mooi en bijzonder dat jullie jongeren willen doen zien op het geloof. Dat jullie daar de tijd en moeite voor nemen om Bijbelstudieavonden te houden. Ik hoop en bid of God ook hierdoor wil werken in jongeren en ook voor jullie als leiding. Heel hartelijk bedankt voor de fijne conferentie en voor de bijzondere Bijbelstudieavonden.'

Een 15-jarige getuigde achteraf:

'Hij heeft ook in mij gewerkt, maar de duivel valt ons steeds weer aan met twijfel! Ik kom dan ook (op de Bijbelstudie) en er zullen nog velen komen. Er komen steeds meer mensen die ik ken. We proberen steeds vrienden uit te nodigen, maar niet iedereen wil buigen voor Jezus.'

Ga biddend verder!

Een 20-jarige mailde naar de groep: Het is zo belangrijk dat we voor elkaar bidden! De conferentie was heerlijk en voor velen een oase van rust, maar we moeten, als gelovigen, weer verder met onze Christenreis. We zullen vast nog wel eens door een modderpoel heen moeten. Is het dan niet heerlijk om te zien dat er medechristenen om je heen staan, die je aan de kant kunnen helpen als je wegzakt?

Een 15-jarige reageerde hierop: 'Bedankt voor je openheid! En je hebt gelijk, dat we snel wegzakken in een modderpoel. Want de zaterdag na de conferentie begon de twijfel al weer... maar God staat vanaf nu aan mijn zij. Ik bid voor je/jullie.'

Na de conferentie

Een 14-jarige mailde ons op 15 januari 2010: 'Beste mensen, wat is God goed! Aan het begin van deze week was ik helemaal 'down'. Op catechisatie hadden wij het gehad over het tijdgeloof en op school hoorde ik dinsdag een erg verhaal van iemand. En dat bracht me zo aan het twijfelen... De duivel was zo dichtbij, en God leek zo ver weg! Ik verlangde er zo naar om weer dicht bij God te zijn. Oh, Geduchte God, hoor mijn gebeden strijd voor mijn recht en maak mij vrij, doorgrond mijn hart, vergeef mij mijn ongeloof en leid mij weer naar u!'

Daarna las deze tiener in Jes.44. Verderop in de tekst zien we dat ze is bemoedigd door de verzen 6-8 en 21-23. Ze getuigde daarop via de mail: 'God liet weer zo duidelijk zien dat hij getrouw en rechtvaardig is en dat als we tot hem komen we nooit worden weggestuurd. En ik mocht weer geloven: Ja, Heere, Uw genade is mij genoeg! Het enige wat je dan kunt doen is God loven en prijzen zoals in vers 23!'

De introductie bij de opening

Op Maandagmiddag 28 december werd de conferentie geopend. Ik geef hierover wat gedachten door, die toen ook aan de orde zijn gekomen.

We hebben de belofte van Jezus, dat Hij in het midden is, waar twee of drie in Zijn Naam vergaderd zijn. Dat is al een heerlijke en bemoedigende wetenschap.

De rijke uitnodiging van het Evangelie kwam tijdens de opening naar voren, zoals we dit lezen in Jes. 55, waarin alle soorten dorstigen worden genodigd om tot de wateren te komen (vers 1). Dit komt naar voren in de volgende liederen uit de gele bundel van de gezinskampen:

- 39. Er komen stromen van zegen
- 64. Heer, ik hoor van rijke zegen
- 135. O, alle dorstigen, komt tot de waat'ren
- 3. Als een hert, dat verlangt naar water

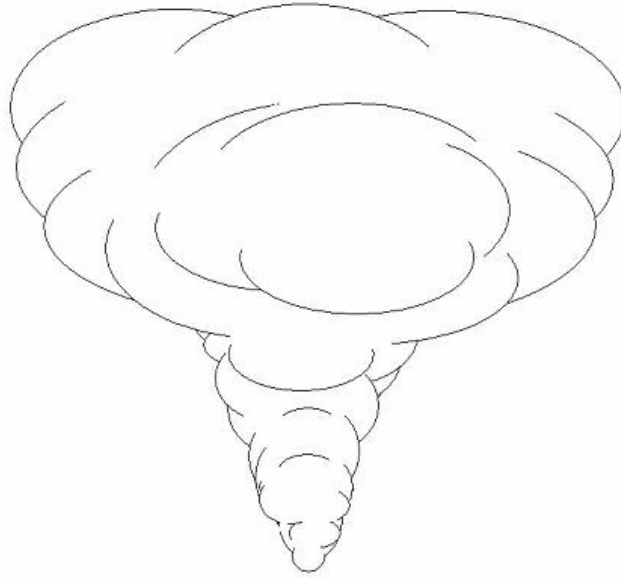
We hebben tijdens de opening al heerlijk gezongen, onder begeleiding van een behoorlijk aantal instrumenten. Een aantal jongeren van de jongerenbijbelstudie in Zeeland zijn goed in het begeleiden van de liederen. We zingen voornamelijk uit de gele bundel van de gezinskampen, waarin ook psalmen zijn opgenomen. Verder zingen we ook andere Bijbelgetrouwe liederen.

Over de stromen van levend water en de vrijheid in Jezus Christus zijn ook andere Bijbelteksten te vinden, die je hierbij voor jezelf kunt onderzoeken, namelijk: Joh.7:38, Joh.4:10-14, Joh.6:35-37, Openb.22:17. Denk ook aan de geschiedenis van Jezus en de Samaritaanse vrouw (in Joh.4).

Leer te geloven zoals de Schrift zegt!

Jezus leert ons in Joh.7:38: 'Die in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien, en het zal een fontein worden, springende tot in het eeuwige leven.' Leer te geloven zoals de Schrift zegt!

Leer de Waarheid kennen, want de waarheid zal je vrijmaken. We lezen in Joh.8:31, 32 en 36, dat Jezus sprak tot de Joden die geloofden (en ik vertaal dit dan naar jou persoonlijk): 'Indien je in Mijn woord blijft, zo ben je waarlijk Mijn discipel; en je zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal jou vrijmaken. Indien dan de Zoon je zal vrijgemaakt hebben, zo zul je waarlijk vrij zijn.' Als je werkelijk gelooft zoals de Schrift zegt en jij jezelf aan Hem uitlevert, zal Jezus je vrijmaken, want Hij is de Weg de Waarheid en het Leven! (Joh.14:6).

DE WOLKKOLOM

Geestelijke leiding onder de wolkkolom

Aan het begin van de conferentie heb ik de wens uitgesproken, dat we in de aanwezigheid van de Heere zouden mogen verkeren. Door het vertrouwen op Zijn beloften en leiding (naar de conferentie toe) hadden we daar een goede hoop op. Er was een gebedslast aanwezig onder een aantal gelovigen binnen en buiten Zeeland. De voorgeschiedenis komen we verderop in dit boek tegen.

Op 19 november 2009 was er onder meer voor de conferentie een bidstond in Krabbendijke. Zowel vanuit Heart Cry als vanuit Zeeland had men al geruime tijd een verlangen naar herleving in Zeeland.

Er is al geruime tijd gebed voor herleving in Zeeland

Verder is er onder ons al vele jaren een verlangen naar opwekking onder de reformatorische gezindte. Ik heb dit al eerder onder de jongeren gezien en dan wel in het bijzonder tijdens (gezins)kampen in 1993. Het gaat dan ook over opwekkende ervaringen tijdens een jongerenkamp bij Hengstdijk in Zeeuws-Vlaanderen. Het verslag staat verderop in dit boek.

Persoonlijk was ik ook aanwezig op 7 november 2009 op een jongerenbijbelstudie in Zeeland. We waren met ca. 66 jongeren (inclusief leiding). Het ging onder meer over de tekst: 'Ik ben de HEERE, Uw God, Die U uit Egypteland, uit het diensthuis, uitgeleid heb' (Ex.20:2). Tijdens het zingen vooraf werd al door meerderen ervaren dat de Heere in ons midden was. Wij merkten dat we geestelijk gezien als het ware al 'onder de wolk' verkeerden. Dit leg ik dan uit als de aanwezigheid van de Heere. De Heilige Geest was aan het werk onder ons. Een meisje werd er zo door geraakt dat een collega haar apart nam om samen met anderen voor haar te bidden. Zij stond

(samen met anderen) open voor het Evangelie. Ze was zichzelf niet meer en wist niet hoe ze het had.

Wij zingen veel Bijbelgetrouwe liederen over de Heere Jezus. Ik beseft dat Hij het verlossende werk heeft gedaan en nog doet, door de werking van de Heilige Geest. Wij dienen daarom Hem, in al Zijn schoonheid en heerlijkheid, aan de jongeren voor te stellen, ook in de liederen die wij zingen.

**We dienen de Heere Jezus,
in al Zijn schoonheid en heerlijkheid,
aan de jongeren voor te stellen**

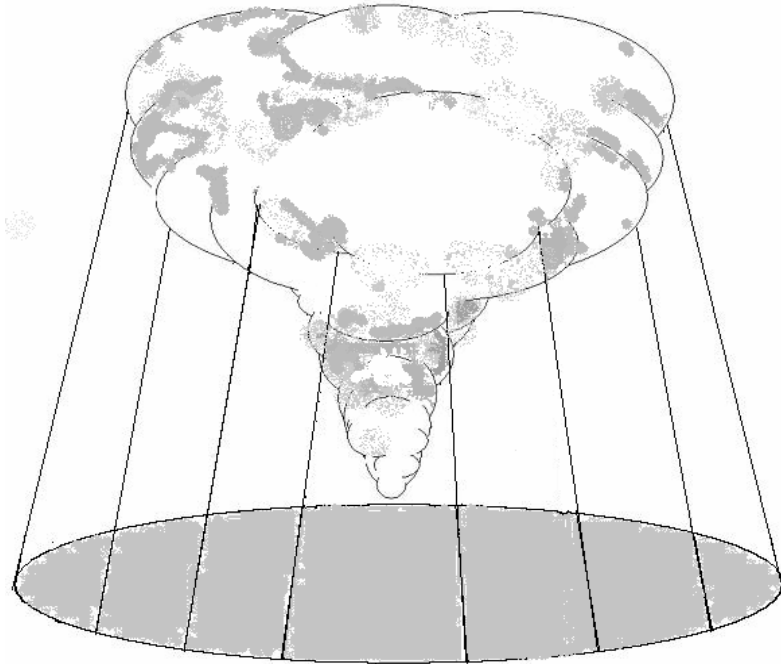
We gingen na de inleiding daarna in kleinere Bijbelstudiegroepjes. Er was een groep die deze avond veel langer doorging dan de bedoeling was. Een meisje in deze groep mocht zien op het bloed van de Heere Jezus, als zijnde op de posten van haar hart gestreken. Na lange tijd van zoeken en twijfelen mocht haar geloofsoog hiervoor opengaan. (Verderop in het boek volgt het verslag van de leider van deze groep.)

In mijn groep hadden we het over de wolkkolom en de vuurkolom, vanuit Ex.13:17-22. Wij ervoeren ons daarbij geestelijk ook in de aanwezigheid van de Heilige Geest. Samen met een andere leider waren we bij elkaar met een groepje jongeren van ca. 12 jaar. De nood van mensen die nog onbekeerd en zonder Jezus waren, werd de nood van deze jonge tieners. Ze begonnen sterk te verlangen naar de verlossing in Jezus. Er ontstond een innerlijke strijd om tot Hem te mogen komen, terwijl ze het niet uit zichzelf konden of niet wisten hoe het moest. Er kwam een innige ontroering, met veel tranen. We hebben toen samen gebeden, terwijl in het gebed de Heere Jezus werd voorgesteld in Zijn offer en Zijn liefelijke nodiging tot hen. Ik denk dat er wel zo'n 10 jongeren een aanraking ervoeren, die de meesten nog niet zo hadden meegemaakt. De meesten waren er voor het eerst en zijn daarna de Bijbelstudies blijven volgen.

Op de Bijbelstudieavonden in het behoudende reformatorische klimaat in Zeeland zijn er vanaf oktober 2009 t/m januari 2010 ongeveer 50 of 60 nieuwe jongeren bijgekomen. Daarvoor kwamen er al zo'n 50 tot 60 per avond.

Tijdens de conferentie in de kerstvakantie waren we gemiddeld met ca.120 personen per dag. Op 16 januari waren we met ongeveer 100 jongeren op hun vrije zaterdagavond rondom het Woord van God aanwezig. Er heerste regelmatig een diepe ernst tijdens de groepsbesprekingen en er was een verlangen naar de Heere Jezus en Zijn nabijheid. Hij is de Zaligmaker, Die het ware geluk in het hart kan en wil geven! Veel jongeren beseffen dit en komen daarom naar de Bijbelstudies. Daardoor is er veel aandacht en eerbied voor het Woord onder de jongeren vanaf twaalf jaar tot in de twintig.

We willen steeds weer geestelijk onder de wolkkolom verkeren, onder de leiding van de Allerhoogste. Dit verlangen heb ik dus ook uitgesproken aan het begin van de conferentie. God is de Verhoorder van de gebeden. Een aantal van deze bidders was aanwezig. Zij zijn ook verkwikt onder de wolk en mochten geestelijk genieten in een oase tijdens deze heerlijke dagen.

GEESTELIJKE LEIDING ONDER DE WOLKKOLOM

Onder de wolk is er een schaduw tegen de hitte en licht in de duisternis. Als je buiten de schaduw en het licht van de wolk leeft, verdroogt en verduistert je geestelijk leven. Dan blijf je dwalen en twijfelmoedig naar de goede weg vragen...
Onder de wolk is de aanwezigheid van God en daar leer je vertrouwend volgen. In de veilige armen van Jezus wordt het zwakke lam en het gewonde schaap genezen.
Ben je vermoeid en belast? Vol twijfel? Rusteloos? Geestelijk uitgeput?
Jezus roept je toe: 'Kom herwaarts tot Mij en Ik zal je rust geven.'

De lezingen tijdens de conferentie gingen onder meer over geloofszekerheid, herstel, bevrijding en hoe we heilig kunnen leven voor de Heere. Er is voorgehouden wat de blokkades in het geestelijk leven kunnen zijn en hoe je kunt komen tot geestelijke groei en herstel. Het bleek al spoedig dat er gebukt gingen onder gevoelens van afwijzing. Andere waren (emotioneel) beschadigd en sommigen gingen zelfs gebukt onder een bepaalde mate van een occulte belasting, wat dus ook onder gelovigen voorkomt. Verderop in het boek wil ik hier nader op ingaan. We hebben duidelijk gezien hoe er herstel en bevrijding is gekomen, ook op deze gebieden. De liefde en de kracht van Jezus Christus bleken hierbij de overwinning te geven. In de liefdevolle armen van Hem worden beschadigde jongeren genezen! We hebben de helende werking ook bij oudere aanwezigen gezien.

**In de liefdevolle armen van Jezus
worden beschadigde jongeren genezen!**

De liefde en de kracht van Jezus zijn onuitputtelijk.

Lied 119 uit de gele bundel is een lied wat regelmatig door ons wordt gezongen op de Bijbelstudies. De liefde van God is als een oceaan. Jezus Christus heeft ons dit laten zien. Hij is voor ons de verpersoonlijking van de grootst mogelijke liefde.

We zingen gelovig of verlangend naar Zijn genade:

Liefde was het. Onuitputt'lijk, liefde en goedheid, eind'loos groot!
Toen de Levensvorst op aarde, tot ons heil Zijn bloed vergoot.
Komt laat ons Zijn liefde prijzen, God geeft vreugd' en dankensstof.
Eenmaal zingen wij voor eeuwig in de hemel Zijne lof.

Rijd als Heerser door de velden, Jezus, in Uw grote kracht.
Niets, niets kan U tegenhouden, zelfs de hel niet met haar macht.
Voor Uw Naam, zo groot en heerlijk, zinkt de vijand weg in 't niet.
Heel de schepping, Heer, zal beven, als zij U, haar Koning ziet.

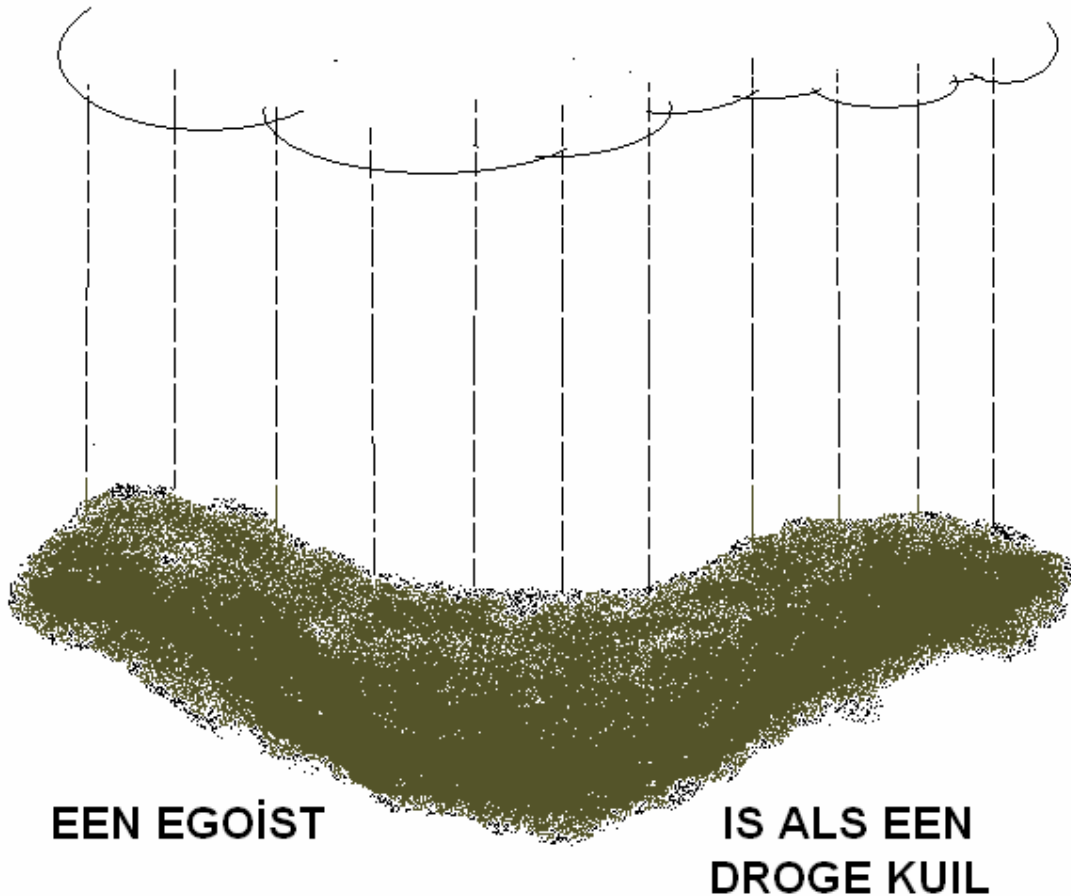
(Tekst: V.d. Broek/Muziek: Williams)

Wie ben je? Wat kun je worden?

Ik heb bij de opening van de conferentie sheets van de Christenreis en Christinnereis van John Bunyan laten zien en daarbij de uitgebeelde situaties uitgelegd. Daarmee konden de aanwezigen hun eigen geestelijke situatie vergelijken. Wie ben je en waar ben je ergens onderweg op jouw geestelijke reis? Wat ben je? En wat kun je worden door genade en geloof?

We willen het hier over hebben tijdens de conferentie. Wat is jouw positie en je toestand vandaag?

Ben je een droge Kuil, een vijver met stilstaand water of een bron van levend water? Hieronder zie je zo'n kuil afgebeeld:

De droge, zanderige kuil vangt de regen uit de hemel op. De regen verdwijnt in de kuil. Geen plantje of grassprietje kan van het water profiteren. De kuil zuigt alles voor zichzelf op. Dit is het voorbeeld van een ongelovige egoïst, die alle zegen voor zichzelf besteedt en weinig of niets voor een ander betekent.

Helaas gedragen veel mensen zich egoïstisch en individualistisch. Ze zijn hierin als een droge kuil. Een individualist stelt zijn eigen belang en (voor)rechten boven die van een ander. Als ik het maar heb, als ik maar kan genieten en als ik maar niet wordt belemmerd in de zaken die ik graag doe, dat staat bij hen voorop. Zij leven naar 'de geest van deze eeuw' (in het Grieks: 'aion' = tijdperk of gedachte). Deze gedachte heeft ook de reformatische gezindte geïnfiltreerd.

De geest van de vorige eeuw was: 'Doe wat je wilt' of 'doe je eigen ding', als jij denkt dat het goed voor jou is, is het gewoon goed. Jouw wil is dan 'wet'. Inmiddels is de geest van deze eeuw (= gedachte) meer geworden: 'Als het voor jou goed voelt en klinkt, is het gewoon goed. Jouw gevoel wordt dan 'wet'.

We geloven dan met z'n allen in de leugen van satan, die een leugenaar is van de beginne; we gedragen ons dan als de kinderen van de vader van de leugens en de geest van de duisternis. Deze individualistische en egoïstische mensen wandelen in de duisternis.

Ik stel je de vraag: 'Wandel je in de duisternis of in het licht?'

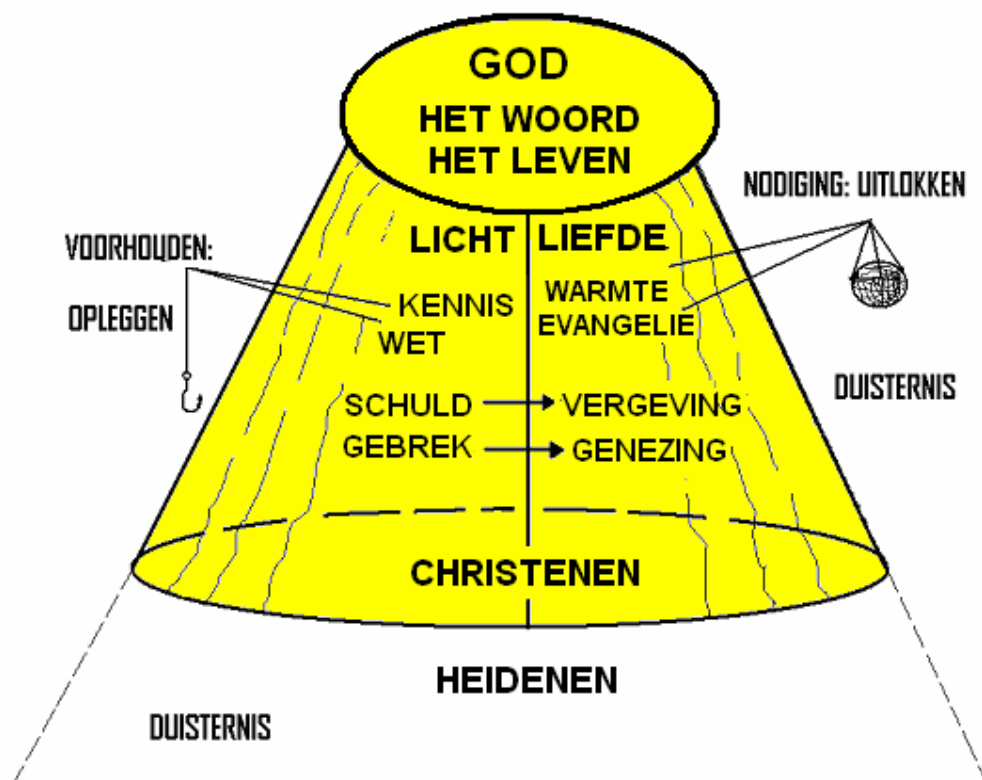
Wandel je in de duisternis of in het licht?

We lezen hierover in Joh.3:19-20: 'En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht; want hun werken waren boos. Want een ieder, die kwaad doet, haat het licht, en komt tot het licht niet, opdat zijn werken niet bestraft worden.'

Door te wandelen naar de geest van deze eeuw leeft iemand dus in de duisternis, waardoor het licht van het Evangelie als het ware wordt afgeschermd. Het Evangelielicht is echter sterker dan de duisternis (zoals we zien in Joh.1).

Het Licht schijnt in de duisternis

Hieronder wordt de waarheid in Johannes 1 uitgebeeld. Leg er de verzen 1-18 maar naast!

Jezus Christus is het Woord, het Leven en het Licht. Hij is ook de Waarheid en de Weg (Joh.14:6). De genade en de waarheid zijn door Jezus Christus geworden (Joh.1:17). Hij verklaart ons God de Vader (vers 18). Gods liefde is als het zonlicht. Het Woord van God komt tot ons als een lichtbundel, waarin Goddelijk licht en Goddelijke liefde worden verspreid. Dit komt met kracht tot ons in Jezus Christus. Hij is hierin onweerstaanbaar. Daardoor moet de duisternis wijken (vers 5). Mensen worden aan de ene kant door het Evangelie aangelokt, terwijl anderen ook werken met regels en de eisen van Gods wet. Ik denk persoonlijk dat het Evangelie de harten verbreekt en zacht maakt. Een warme vlam zal het ijzer zacht maken, terwijl een hamer het ijzer eerder harder maakt. In ieder geval is er binnen de lichtbundel een proces gaande van kennis van de zonde, bekering, vergeving, gebrek, herstel en genezing. In het leven van een gelovige wordt de schuld vergeven en innerlijke wonden worden in de helende handen van Jezus genezen. Het komt erop neer dat onze schulden en gebreken in de lichtbundel steeds weer moeten worden verplaatst

naar de kant van de vergeving en de genezing. In het proces van geloof en bekering gaat onze ellende dan naar de verlossing, waarvoor we de Heere danken. Vergeven betekent eigenlijk 'vèr-weg-geven'. Onze zonden worden zodoende vergeven naar Jezus. Je herkent dit in het lied 'Heer, Uw licht en Uw liefde schijnen'. We zingen dit regelmatig met de jongeren uit de gele bundel van de gezinskampen. Het eerste couplet luidt:

'Heer, Uw licht en Uw liefde schijnen,
waar U bent zal de nacht verdwijnen.
Jezus, Licht van de wereld, vernieuw ons,
Levend Woord, ja, Uw waarheid bevrijd' ons.
Schijn in mij, schijn door mij.'

In het Engelse lied, het vierde couplet, zien we hoe gelovigen veranderen door het Licht dat hen beschijnt. We zingen daarin:

'As we gaze on Your kingly brightness,
so our faces display Your likeness,
ever changing from glory to glory.
Mirrored here may our lives tell Your story.
Shine on me, shine on me.'

Als het Licht ons beschijnt, dienen we het door te spiegelen naar onze omgeving. Daardoor mogen we het leven en het reddend verhaal van Jezus doorvertellen. We moeten Jezus op deze wijze aan jong en oud voorhouden en voorstellen. Hij zal het Evangelie effectief maken door de Heilige Geest! Je ziet onderaan de lichtbundel dat deze dient te worden uitgebreid door zending en evangelisatie. Er zijn helaas ook genoeg (uiterlijke) christenen onder de lichtbundel die Jezus innerlijk niet hebben aangenomen in hun hart. Ze zijn nog als de ongelovige Joden in de tijd van het Nieuwe testament. We lezen hierover in Joh.1:11: 'Hij kwam tot het Zijne en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.'

Strijd om in te gaan!

En jij als christen? Heb jij Hem wel aangenomen in je hart? Deze boodschap moeten wij ook verkondigen. Tijdens de conferentie werden heel wat jongeren duidelijk aangeraakt door de kracht van het Evangelie en hebben Jezus hierdoor (weer) aanvaardt in hun leven. Als dit een oprechte en standvastige keus is geweest, geldt het voor hen: 'Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar uit God geboren zijn' (Joh.1:12-13). Een gelovige heeft ook de heerlijkheid van Jezus Christus aanschouwd, als van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid (vers 14).

**'Hebben jullie ook al weer ervaren
hoe moeilijk het is om te strijden tegen de zonden?'**

Een aanwezige mailde na de conferentie:

'Lieve allemaal, Hoe gaat het nu met jullie? Hebben jullie ook al weer ervaren hoe moeilijk het is om te strijden tegen de zonden? Gelukkig hoeven we het niet alleen te doen! We hebben op de conferentie allemaal ervaren hoe goed en hoe fijn het is om samen te bidden. Ikzelf (en jullie hoop ik ook) heb de laatste dagen weer zo gezien dat God ons gebed hoort en verhoort, en dat Hij het verhoort op de manier die het beste voor ons is!

'Want een iegelijk die bidt die ontvangt en die zoekt die vind en die klopt dien zal opengedaan worden' (Mattheus 4:8).

Afgelopen zondag kwam Ds. C. Harinck bij ons preken over het aannemen van Christus. Het was een hele mooie dienst, die helemaal overeenkwam met wat er op de conferentie werd verteld. Hij zei ook dat het heel erg is dat er in onze (behoudende) kringen zo negatief wordt gedacht over het woordje 'aannemen', terwijl dat wel is wat God van ons vraagt. Misschien dat dit tot bemoediging is van sommigen van ons die dit op de conferentie toch wel moeilijk vonden...? Dit was trouwens de tekst:

'Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn naam geloven' (Joh 1:12). Misschien een goede tekst om uit ons hoofd te leren?

God zij met jullie allemaal.'

Het aannemen van Jezus gaat gepaard met een innerlijke worsteling en strijd. Er kan aan de ene kant een sterk verlangen in het hart komen, maar aan de andere kant komt er dan ook van alles tegenin. Het zondige vlees komt niet zonder strijd tot overgave. De duivel zal met kracht proberen om je tegen te houden om tot Jezus te komen, om jezelf onvoorwaardelijk aan Hem over te geven. Er kan gelijk al een gevoel over je komen dat het 'zomaar niet gaat'. Het gaat tegen je natuurlijk gevoel in dat je moet komen zo zondig als je bent.

Het gaat tegen je natuurlijk gevoel in dat je moet komen zo zondig als je bent

Bij ouderen, die meer gevormd zijn door wettisch denken, kan de weerstand nog groter zijn. Als ze worden aangeraakt door de kracht van het Evangelie, kan er gelijk al in hun gedachten komen:

'maar een mens zal toch eerst...

Een mens moet toch eerst meer vatbaar gemaakt zijn voor het Evangelie.

Je leven moet toch eerst beter op orde zijn gebracht.

Je moet je toch eerst schuldiger voelen.'

In het wettisch denken is het nooit genoeg. Sommigen gaan al jaren gebukt onder schuldgevoelens en denken dan nog: 'Ik moet me nog schuldiger voelen, anders ben ik niet vatbaar genoeg voor de genade.' Ik heb zelf in de beginperiode van mijn bekeringsweg de Christenreis van John Bunyan gelezen. Ik was van mening dat ik me steeds schuldiger moest voelen voordat ik de genade mocht ervaren. Ik dacht dat het pak van zonde steeds zwaarder moest gaan wegen, zodat ik er op den duur bijna onder verpletterd zou worden. Vlak voor die verplettering door schuldgevoelens zou

ik dan op het laatste nippertje nog worden gered. Ik heb in mijn jeugd een zondig leven geleid. Ik vond dat ik daarom ook veel meer schuldgevoelens moest hebben.

Op een gegeven moment las ik een verklaring over 'ellendekennis'. Dit woord betekent 'uitlandigheidsgevoel'. Het gaat erom dat je jezelf verdreven voelt van de Heere, terwijl je zo graag met Hem verzoend wilt zijn. Hij roept je wel, maar je kunt maar niet bij Hem komen. Jezus nodigt je wel om Hem aan te nemen, maar je kunt en durft het niet. In de crisis van 'te moeten en niet te kunnen' geeft de Heere in veel gevallen de uitkomst. Het gaat dan net zoals bij de Israëlieten voor de Rode Zee. Je moet voorttrekken, maar er is geen weg. Het is zoals we zingen in Ps.66:3: 'God baande door de woeste baren en brede stromen ons een pad...'

De uitnodiging om Jezus aan te nemen komt rechtstreeks uit Gods Woord - dat moeten we dan ook absoluut laten staan! We weten echter ook dat het geloof een gave van God is. Het is een gave en een opgave, wat zich uit in overgave. God doet het en jij moet het doen. Het is het werk van God en het werk van ons. Hoe kan dit? De Joden vroegen aan Jezus (in Joh.6:28): 'Wat zullen wij doen, opdat wij de werken van God mogen werken?' We lezen verder in vers 29: 'Jezus antwoordde en zei tot hen: Dit is het werk van God, dat gij gelooft in Hem, Die Hij gezonden heeft.' God geeft dus wat Hij ons beveelt om te doen.

God geeft wat Hij ons beveelt te om doen

Ik herinner me een meisje, die een tijd geleden in mijn bijbelstudiegroepje zat. Ze barstte op een bepaald moment in tranen uit en zei dat ze niet kon geloven dat God van haar kon houden.

Ze kon niet geloven dat God van haar kon houden

We hebben daarna voor en met haar gebeden, maar ik besepte dat Gods Geest het bij haar moest doen. Ze bleef intens verdrietig en kon het uit zichzelf niet geloven dat God van haar hield en haar wilde ontvangen zoals ze was. Calvijn zegt ergens dat geloven is 'dat je beseft dat God goedertieren gedachten over jou heeft'. Dat geloof had ze in ieder geval niet.

Aan het eind van de avond werd er in de grote groep nog gezongen. In een ander bijbelstudiegroepje hadden ze gesproken over lied 200 uit de gele bundel. Dat is het lied: 'Zo lief had God de Vader ons'. Vanuit die groep werd het lied ook opgegeven. We hebben het uiteindelijk samen helemaal gezongen.

Dit lied werd voor haar gebruikt om haar ogen en hart te openen voor de liefde van God. Het lied is onder meer gebaseerd op de teksten Joh.3:16, 19:30 en Gal.6:14. Ik laat het lied nu eerst volgen:

Zo lief had God de Vader ons,
dat Hij Zijn eigen Zoon zond
tot heil van ons gebroken hart,
omdat Hij ons zo kostbaar vond.
Hoe diep en schrijnend was Gods pijn,

toen Hij Zijn Zoon zo lijden zag;
toch is het Jezus' bloed dat ons
weer dicht in Zijn nabijheid bracht.

O, zie de Mens daar aan het kruis,
met al mijn schuld beladen.
Beschaamd hoor ik mijn eigen stem
Hem loochenen en smaden.
Het was de zonde die Hij droeg,
totdat Hij riep: 'Het is volbracht!'
Zijn laatste adem bracht mij hoop,
Zijn sterven werd mijn levenskracht.

Ik roem niet meer in eigen kracht,
in gaven, in wat wijsheid is;
ik roem alleen nog in de Heer,
Zijn dood en Zijn verrijzenis.
Hoe zou ik delen in Zijn loon,
de zege die Hij heeft behaald?
Maar dit weet ik met heel mijn hart:
Zijn offer heeft mijn schuld betaald.

(Tekst: Stuart Townend; muziek: P. van Essen)

Ze ervoer toen de liefde van God tot haar! De grote verandering was duidelijk te zien. Haar geestelijke droefheid werd veranderd geestelijke blijdschap. Ze heeft er daarna ook over mogen getuigen. Ze mailde me achteraf: 'God gaf me de kracht om te geloven.'

'God gaf mij de kracht om te geloven'

We moeten het Evangelie wel helder, zuiver en radicaal laten schijnen! Lees hierover maar 2 Kor.4:1-7, waar het gaat over de kracht van de Evangelieprediking. Deze kracht hebben we tijdens de conferentie duidelijk ervaren en gezien!

2 Kor.4:3-4: 'Doch indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in hen, die verloren gaan; in wie de god van deze eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk van de ongelovigen, opdat de verlichting met het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het Beeld van God is, hen niet zou bestralen.'

Laten we daarom ook doen wat we lezen in Joh.3:21: 'Maar die de waarheid doet, komt tot het licht, opdat zijn werken openbaar worden, dat zij in God gedaan zijn.'

De Waarheid maakt ons vrij! Jezus nodigt ons: 'Ik ben het Licht der wereld; die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht van het leven hebben' (Joh.8:12).

Velen van de 120 conferentiebezoekers mochten (achteraf) in mindere of meerdere mate getuigen: 'Want God, Die gezegd heeft dat het licht zou schijnen, Hij is het Die in onze harten geschenen heeft tot verlichting met de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus' (2 Kor.4:6). Dat het later bij toen aanwezige jongeren regelmatig is bestreden, dat is ook wel waar. Je kunt dit lezen in de vele mails die ik achteraf heb ontvangen.

Een 14-jarige reageerde achteraf:

'Ik heb de conferentie ook als heel erg gezegend ervaren en het is inderdaad heel goed om contact te blijven houden... Ik vond de conferentie mooi, super, geweldig, goed en alles wat verder nog in dat rijtje thuishoort! Voordat ik erheen ging was mijn geloof een beetje afgezwakt... Ik 'vergat' steeds Bijbel te lezen en ik bad ook niet veel meer.

Toen ik op de conferentie kwam (ik zou eigenlijk één dagje blijven) vond ik het zo gezellig dat ik langer wilde blijven en ik ben drie dagen geweest. De eerste avond ging ik best een beetje met twijfels naar bed eigenlijk. We hadden het toen gehad over de aanneming van God en ik worstelde nog best wel met dat je het geloof moest voelen en dat alleen feiten die je wist en geloofde niet genoeg zijn. De tweede dag gaf God me echt een antwoord op mijn vragen! Ik heb heel veel gehad aan dat treintje. (...)'

Arjan Baan heeft dit tijdens zijn lezing uitgelegd.

We lezen hierover het volgende in het boek 'Basislessen Geestelijke Groei, een vast fundament' (door ds. Etienne Maritz en bewerkt door evangelist Arjan Baan):

'God zegt nergens dat ik moet *voelen* dat Hij mij gered heeft. Geloven is dus op Gods feiten *vertrouwen*. God is betrouwbaar. Wanneer Hij iets zegt in Zijn Woord, dan bedoelt Hij dat ook echt zo. Neem Hem op Zijn Woord. 'Op Uw woord heb ik gehoopt.' (Ps. 119:114).

De locomotief die je op het plaatje ziet, laat het verband zien tussen het *feit* (God en Zijn Woord), het *geloof* (ons vertrouwen op God en Zijn Woord), en het *gevoel* (het gevolg van ons geloof).

De locomotief kan mét of zonder wagon rijden. Maar het is zinloos te proberen de locomotief door de wagon te laten trekken. Op dezelfde manier moet jij niet afgaan op je gevoel of je emoties. Stel je vertrouwen op de betrouwbaarheid van God en de beloften van Zijn Woord.'

De 14-jarige gaat verder: 'Op gevoel kun je niet vertrouwen, want dat is wisselvallig! Die avond vond ik ook heel mooi. De Heilige Geest was daar zó sterk aanwezig!

'De Heilige Geest was daar zó sterk aanwezig!'

We gingen toen met een groepje (en leider) napraten en de Heilige Geest was daar zó sterk aanwezig! Ik vond het echt geweldig!

De derde dag heb ik me denk ik voorbereid op dat ik de wereld in moet gaan! Dat een geloof vooral ook bevat dat je heilig moet zijn voor God, of tenminste, je moet proberen dat te zijn!

De lezing over de geestelijke wapenuitrusting vond ik heel mooi! Ik ben nu natuurlijk weer thuis, ik ben donderdag om een boekje geweest dat Efeziërs uitlegt omdat ik wilde beginnen met dat Bijbelboek te bestuderen.

Ik voel me nu ook steeds zó blij en gelukkig dat ik me zelfs afvraag of ik hiervoor eigenlijk wel echt geloofde. Is dit raar? Dat ik twijfel over wanneer ik eigenlijk ben begonnen met geloven? En dat ik twijfel over sommige van die periodes? Ik heb in die periodes eerlijk gezegd zó weinig getuigd van mijn liefde voor God... Kan ik toen wel van Hem gehouden hebben? Hier worstel ik een beetje mee...

Wat er misschien nog aan veranderd zou kunnen worden is meer reclame maken voor de Bijbelstudie! Ik wist het wel vaag, maar veel mensen wisten het ook niet, dat dat er was! Ik kom trouwens hoor, de volgende keer!

Als laatste wil ik u en alle andere leiding heel erg bedanken! Jullie doen zulke goede dingen voor God. Op deze conferentie zijn er zóveel wonderen gebeurd dat ik God wel móet danken daarvoor!

Reformatorische jongeren in de puberteit

Over het algemeen zijn reformatorische jongeren in de puberteit moeilijker te bereiken met het Evangelie. De preken en toespraken zijn al gauw te moeilijk of te lang voor hen. Tijdens catechisaties is het niet eenvoudig om de interesses op te wekken bij tieners die midden in de puberteit zitten. Veel wereldse verleidingen hebben vat gekregen op hen. Ook reformatorische jongeren maken deel uit van de internetgeneratie in het moderne digitale tijdperk. Velen gaan op in sport en spel. In Nederland zitten de jongeren ca. 40% van hun vrije tijd achter een beeldscherm. Tussen 2006 en 2009 is het internetgebruik in Nederland door de leerlingen van de eerste en tweede klas van het voortgezet onderwijs 2 uur gestegen, naar gemiddeld 15 uur per week. Opmerkelijk is het dat het internetgebruik in 2009 van jongeren in de tweede klas van het VMBO op 18,3 uur per week ligt, terwijl dit bij tweede klassers van HAVO/VWO 10,7 uur per week is. (Zie verder het IVO-onderzoek.) Het kijken naar Dvd's en het spelen van videogames vindt steeds meer opgang. Het wordt steeds moeilijker om nog te controleren waar ze mee bezig zijn. We weten als ouderen de weg niet meer te vinden op hun iPod's, verborgen sites, afgesloten MSN-berichten. De godsdienstige regels worden met gemak overtreden.

Het Evangelie kan jonge levens veranderen door het wonderlijk handelen van de Heilige Geest

Alleen het Evangelie en de krachtige werking van de Heilige Geest zal hier nog verandering in kunnen aanbrengen. En dit is het wat we hebben mogen zien tijdens de conferentie! De wereldse interesses vielen daar weg. Jonge levens werden veranderd, zoekende jongeren kwamen tot meer geloofs zekerheid. Er kwam verlichting en bevrijding van beschadigde emoties, gevoelens van afwijzing, angst en boosheid.

Ik heb het wonderlijke handelen van de Heilige Geest ervaren en gezien. Er zijn dus meer dan 100 getuigen die Zijn werking hebben herkend en velen van hen hebben dit persoonlijk ook ervaren. Dit wordt alleen maar bevestigd door de reacties van de jongeren (die mij hierover hebben gemaild). De bewijzen stapelen zich op. Er zijn al

heel wat mails van jongeren binnen, die tot nu toe blijvend en intensief met de Bijbel bezig zijn, vanuit het verlangen om de Heere Jezus (beter) te leren kennen en meer onderwijs te ontvangen uit het Woord van God. Dat is heel opmerkelijk voor jongeren vanaf 12 t/m 20 jaar. Je ziet het vooral bij de 14 t/m 17 jarigen, die dus in een moeilijke puberteitsfase verkeren. Dat is heel bijzonder! Als de Heere Zichzelf zodanig wilde bewijzen tijdens de conferentie, dienen wij dit met grote dankbaarheid te accepteren... en de Heilige Geest mag ook niet uit onkunde worden tegengestaan. Laten we de wijze les van Gamaliël hierbij ter harte nemen (in Hand.5:34-39). Hij leert ons in de verzen 38-39: 'En nu zeg ik u: Neem afstand van deze mensen, en laat hen gaan; want als dit streven of dit werk van mensen afkomstig is, dan zal het afgebroken worden, maar als het van God afkomstig is, dan kunt u het niet afbreken; opdat u niet misschien ook tegen God blijkt te strijden.'

Blijf toetsen op de vrucht!

We moeten echter wel blijvend toetsen op de vrucht. Er moet een blijvende bekering volgen. Er dient te worden aangespoord tot het dragen van vrucht. Ik heb in het verleden helaas ook meegemaakt dat jongeren die een geestelijke ervaring hadden en er van getuigden, daarna zijn teruggevallen in de wereld. Zij hebben de tegenwoordige wereld weer lief gekregen. Het is opmerkelijk dat sommigen van hen daarna erger in de zonde zijn gaan leven en zelfs de kerk vaarwel hebben gezegd. Het is belangrijk dat jongeren radicaal blijven, zich blijvend voeden met Gods Woord en de wereldse verleidingen zullen vermijden. Zij moeten de zondige wereld verlaten en hun oude natuur doden en afsterven. Als ze eenzaam en alleen moeten strijden is het heel moeilijk om staande te blijven. Wij weten dat de Heere hen hierin kan sterken en bijstaan, maar het is ook belangrijk dat ze een toegewijde vrienden- en vriendinnengroep hebben.

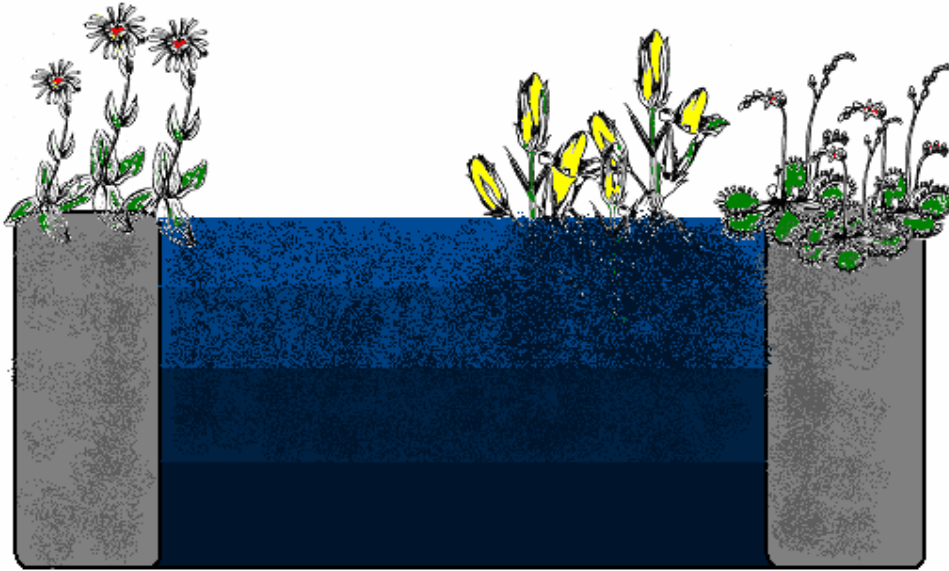
We houden geestelijk contact met elkaar

Bij de herleving onder deze jongerengroep is het opmerkelijk dat dit inderdaad het geval is: ze blijven geestelijk contact met elkaar houden. Er is ook gelegenheid voor nazorg, omdat ze binnen ons bereik blijven en ook regelmatig Bijbelstudie doen met een grote groep jongeren.

Een vijver met stilstaand water

Ik heb het al eerder gehad over een egoïst, die op een droge kuil lijkt. Er zijn ook passieve gelovigen. Zij lijken op een vijver met stilstaand water. In zo'n vijver is nog wel leven te vinden. Als je het kroos opzij schuift kun je wat kleine waterdiertjes zien. Er is echter weinig of geen doorstroming, zodat er gebrek aan zuurstof in deze vijver is. Een passieve gelovige is nogal eens een twijfelmoedige gelovige. Als hij in zijn eigen vijver geestelijke leven wil bespeuren, moet hij zijn best doen om in het duistere water leven te ontdekken. Voor bepaalde levende visjes kan deze vijver verstikkend zijn. Vlak in de buurt van deze vijver profiteren sommige vijverplanten van het vocht, maar daar blijft het dan ook bij.

Hieronder zie je een afbeelding van zo'n vijver.

EEN PASSIEVE GELOVIGE IS ALS EEN VIJVER MET STILSTAAND WATER

Deze vijver is een goed beeld van een passieve gelovige. Hij zich verschuilt in een kleine kring en een vertrouwde omgeving. Er is weinig beweging te ontdekken. Hij houdt het bij het oude en vertrouwde, daarbij voelt hij zich veilig. Voor een meer levendige gelovige is dit echter 'verstikkend veilig'. Te veel geestelijke activiteit kan al gauw worden gezien als verstoring van de kerkelijke rust. Men vindt een geordend en rustig kerkelijk leven belangrijk. Ze zijn bang dat er door te veel beweging ook schadelijke invloeden binnen kunnen komen. Door de zwakke en kwetsbare toestand in de vijver overheerst helaas de angst. Met twijfel en angst kun je de wereld niet overwinnen. Je bent dan aan de verliezende kant. We lezen duidelijk in 1 Joh.5:4-5: 'Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwint, namelijk ons geloof. Wie is het die de wereld overwint, dan die gelooft, dat Jezus is de Zoon van God?'

Er moet weer doorstroming komen!

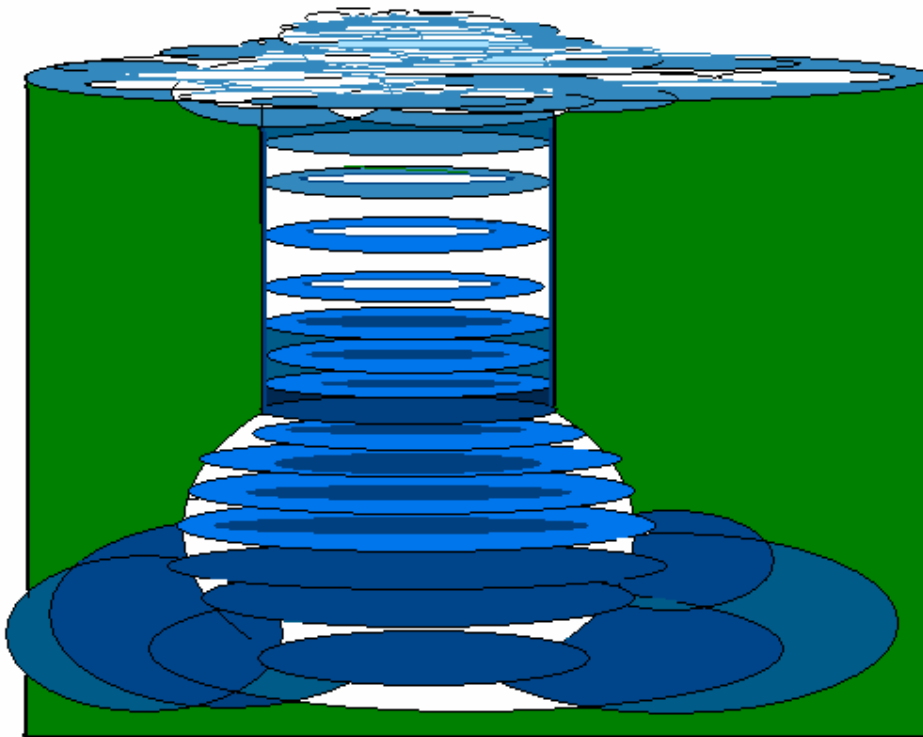
Er moet dus duidelijk weer doorstroming komen in een vijver met stilstaand water. Een passieve gelovige moet (weer) een actieve gelovige worden. Misschien herken je deze toestand bij jezelf of anderen. Smeek dan om vernieuwing en verse stromen van levend water in je leven! Blijf niet in je eigen troebele poeltje met vervuild water rondobberen. Wordt weer vervuld met vers, levend water; word vervuld met de Geest (Ef.5:18). De Griekse werkwoordsvorm van 'wordt vervuld' is 'plērousthe'. Dit is passief en praesens, want aangeeft dat het aan de ene kant om een daad van God gaat en aan de andere kant dat het een blijvende opdracht voor ons is, in de zin van: wordt voortdurend vervuld met de Geest. Het gaat hierbij dus ook over het toelaten van de werkingen van de Heilige Geest in ons leven. Dat komt

overeen met antwoord103 van de Heidelbergse Catechismus: '...om de Geest in mij te laten werken.'

Op deze wijze kunnen wij (weer) een bron van levend water worden.

Een bron van levend water

Een actieve gelovige is als een bron van levend water. Een bron waarin levend water opwelt is tot groot nut voor de omgeving. Zo'n bron blijft maar uitdelen, vanuit de volheid waarmee hij zelf wordt verrijkt. Dit is dus een prachtig beeld van een actieve gelovige, die (veel) vrucht mag dragen. Hieronder zie je een afbeelding van zo'n overvloeiende bron.

EEN ACTIEVE GELOVIGE IS ALS EEN BRON VAN LEVEND WATER

We lezen hiervan in Spr.11:24a-25: 'Er is één, die uitstrooit, die nog meer toegedaan wordt (...) De zegenende ziel zal vet gemaakt worden; en die bevochtigt, zal ook zelf een vroege regen worden.' Deze 'actieve bron' ontvangt telkens het levende water uit Christus, zoals de rank de levenssappen ontvangt van de Wijnstok (Joh.15).

Een echte discipel van Jezus zal ernaar verlangen om veel vrucht te dragen. We lezen immers dat Jezus leert in Joh.15:8: 'Hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt; en u zult Mijn discipelen zijn.' Het is dus nog maar de vraag of je wel een echte discipel bent, als je geen verlangen hebt om veel vrucht te dragen.

Een actieve bron is ook een heldere bron. Een actieve gelovige kent veel doorstroming en kan tot op de bodem van zijn hart kijken. De levende visjes zijn

gemakkelijk op te merken. In het voorbeeld van de Wijnstok is er ook aan de ranken vrucht te zien. Dit komt overeen met antwoord 86 van de H.Cat., waarin staat van de gelovigen 'dat elk bij zichzelf van zijn geloof uit de vruchten verzekerd zij'. Verder lezen we in dit antwoord: 'En dat door onze Godzalige wandel onze naasten ook voor Christus gewonnen worden.' Dit ziet dus op een overvloeiende bron ten behoeve van anderen.

Een ander aspect is, dat zo'n bron met doorstromend water zichzelf steeds weer reinigt. Het vuil dat erin komt, spoelt zo weer weg. In 1 Joh.3:3 lezen we hierover: 'En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is.'

Als we ook zo'n levende bron willen zijn, moeten we doen wat Jezus ons voorhoudt: 'Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken. Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien' (Joh.7:37-38).

'Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien'

Wat wil je graag zijn: Een droge kuil, een vijver met stilstaand water of een bron van levend water? Waar streef je naar? Je weet nu wat er voor nodig is.

Tijdens de conferentie werd opgemerkt, dat wij een voortdurende opwekking nodig hebben. Laat het lied van de introductie maar diep op je inwerken en een voortdurend gebed om persoonlijke opwekking worden.

Het is lied 39 van de gele bundel:

Er komen stromen van zegen, dat heeft Gods Woord ons beloofd.
Stromen, verkwikkend als regen, vloeien tot elk die gelooft.

Refrein:

Stromen van zegen, komen als plasregens neer,
Nu vallen drupp'len reeds neder; zend ons die stromen, o Heer.

Er komen stromen van zegen, heerlijk verkwikkend zal zijn.
Op de valleien en bergen, zal er nieuw leven dan zijn.

Refrein: ...

Er komen stromen van zegen. Zend ons die heilstroom nu neer!
Geef ons die grote verkwikking; geef z' ons voortdurend, o Heer.

Refrein:

Stromen van zegen, komen als plasregens neer,
Nu vallen drupp'len reeds neder; zend ons die stromen, o Heer.

(Tekst: J. Mc Granaham / Muziek Joh. De Heer)

We hebben de beloften van de HEERE God. Dit kwam bij de introductie naar voren vanuit Jes.44:1-8. Lees de verzen 1-8 voor jezelf maar eens door! De HEERE geeft daarin een belofte voor de nakomelingen, als Jesaja profeteert:

'Want Ik al water gieten op de dorstigen, en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen. En zij zullen uitspruiten tussen het gras, als de wilgen aan de waterbeken. Deze zal zeggen: Ik ben des HEEREN; en die zal zich noemen met de Naam van Jakob; en geen zal met zijn hand schrijven: Ik ben des HEEREN, en zich toenoemen met de naam van Israël'
(Jes.44:3-5).

We hebben dit zien gebeuren tijdens de conferentie! Veel jongeren hebben mogen getuigen van de aanwezigheid van God en hebben een aanraking ervaren. De liefde en de Persoon van Jezus Christus werd hen voorgesteld. Hij is de Levensbron en Hij liet Zijn liefde tot zondaren vloeien!

Een betrouwbaar verslag

Ik wil een betrouwbaar samenvattend verslag samenstellen van het wonderlijke handelen van Jezus Christus met ons en de jongeren. In het verleden heeft men dit ook gedaan bij geestelijke ervaringen. Daardoor kan er verlangen en gebed komen bij anderen, zodat het geestelijke vuur zich door Gods genade kan verspreiden. We willen getuigen van 'wat wij gezien hebben met onze ogen, wat wij aanschouwd hebben en onze handen getast hebben van het Woord des levens' (1 Joh.1:1). 1 Joh.1 is verder een toepasselijk hoofdstuk.

Een 21-jarige heeft me in januari gemaild:

'De Heere heeft afgelopen week stromen van zegen gegoten over de conferentie, er is zoveel gebeurd wat eeuwigheidswaarde heeft! Wat is het toch een voorrecht om op zo'n jonge leeftijd in aanraking te komen met zo'n duidelijke boodschap en aansporing. Ik wil u Gods zegen toewensen in al het jongerenwerk in Zeeland.'

Ik heb duidelijk de leiding van de Heilige Geest ervaren

Een leidster mailde me:

'Als ik terugkijk op de conferentie moet en wil ik echt zeggen: wat is God goed! Ik heb duidelijk de leiding van de Heilige Geest ervaren en ik ben mezelf daar ook veel duidelijker bewust van geworden. Van te voren zag ik uit naar de conferentie, ik was heel benieuwd hoe het zou zijn en zou gaan, maar ik zag er ook op een bepaalde manier tegenop. Ik voelde mezelf eigenlijk helemaal niet zo bekwaam om een Bijbelstudiegroep te leiden, terwijl ik het wel graag wilde doen en ik heb er ook absoluut geen spijt van, en ik heb het ook bij God neergelegd in het gebed: Laat mij zijn een instrument. Meer hoeft ik niet te zijn en ik heb ook heel duidelijk ervaren dat God dat deed, dat Hij mij wilde gebruiken om jongeren Zijn genade en liefde te laten zien in de Heere Jezus.

In mijn Bijbelstudiegroepje had ik jongeren in de leeftijd van 13-14 jaar oud en dit merkte je ook. Bij sommigen merkte je nog een kinderlijk vertrouwen op de Heere Jezus, en voor hen was soms het thema denk ik ook iets te hoog gegrepen (twijfel en zekerheid van het geloof).

Eén van hen zei op een gegeven moment: 'Ik heb mijn zonden aan de Heere beleden onder de lezing en Hij heeft ze vergeven!' Geweldig toch! Ik geloof dat God

het werk wat Hij hier op de conferentie is begonnen Zelf verder zal leiden, op welke manier dan ook! Ook mooi om te horen dat een meisje uit mijn Bijbelstudiegroepje zei: 'Het laatste stuk van Romeinen 8 is mijn lievelingshoofdstuk, niets zal ons kunnen scheiden van de liefde in Jezus Christus!' En het is denk ik ook heel belangrijk geweest dat ze gewoon hun vragen neer hebben kunnen leggen om die ook met elkaar te bespreken. Confronterend vond ik het ook om te horen in het gesprek met een meisje dat ze op de conferentie had gezien dat God niet synoniem aan de kerk is, terwijl ze dat beeld altijd had. Een aanklacht voor de kerken en dat grijpt me aan. Tegelijk dank ik God dat ze haar leven aan de Heere Jezus heeft gegeven en dat ze dit ook mocht belijden, dat ze niet zoals ze het zelf zei: God de laatste kans gaf en het daarna voor gezien hield.'

Als ik deze mail en andere reacties van de jongeren lees, zie ik dat ze door de onweerstaanbare kracht van het Evangelie zijn getrokken. Zij konden de liefelijke nodiging niet weerstaan en werden tot overgave gebracht. Zij beseften dat Jezus aan de deur van hun hart klopte.

'Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop...'

We lezen in Openb.3:20 dat Jezus Christus nodigt: 'Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij.' Er wordt een reactie gevraagd: Jezus Christus dient (opnieuw) vrijwillig in ons leven te worden toegelaten. Zijn onweerstaanbare liefde overwint onze tegenstand en onze tegenargumenten. Geen enkele 'ja maar...' kan zijn liefde tegenhouden!

Op zoek naar leiding

We lezen in Matth.9:35-38 het volgende: 'En Jezus trok rond in al de steden en dorpen en gaf onderwijs in hun synagogen, en predikte het Evangelie van het Koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal onder het volk. Toen Hij de menigte zag, werd Hij innerlijk met ontferming over hen bewogen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, zoals schapen die geen herder hebben.

Toen zei Hij tegen Zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt.'

Ik ben er steeds meer achter gekomen dat Jezus Christus Zelf het grote werk van verlossing en redding doet. Met Zijn majesteit, genade en Geest is Hij nog steeds aanwezig en werkzaam. Hij werkt in de gelovigen en door de gelovigen. Het is Zijn werk en Zijn oogst! Wij dienen dus te zoeken naar Zijn leiding, om met andere arbeiders Zijn oogst te oogsten. Als Hij ons hierin leidt, mogen wij Hem gelovig en ontspannen volgen. Hij zorgt Zelf voor het goede resultaat.

Jezus zorgt Zelf voor het goede resultaat

Opmerken en zien op de hand en de handelingen van Hem is dus van groot belang. Persoonlijk ben je dan voor jezelf op zoek naar Zijn leiding, maar zie je ook uit naar andere leiding en medewerkers in de wijngaard.

De onderherders krijgen door Zijn leiding de gezindheid van de grote Herder. Zij zijn dus ook innerlijk met ontferming bewogen over de vermoeide en verstrooide schapen. Ze zoeken daarbij naar de schapen die van de schaapskooi nog niet zijn, en die Jezus ook moet toebrengen (Joh.10:16). Zij hebben hierbij de belofte dat zij Zijn stem zullen horen.

Joh.10:16 was de eerste tekst die ik met betrekking tot mijn roeping niet lang na mijn eigen bekering in het hart kreeg. Ik heb jaren gezocht naar de schapen die hiermee voor mij werden bedoeld. Ik heb het hier enige tijd geleden met een tweede klas over gehad en vroeg deze leerlingen: 'Wie zijn eigenlijk die schapen?' Er werd spontaan gereageerd: 'Dat zijn wij meneer.'

Het is belangrijk dat leidinggevendenden zelf door de Heere worden geleid in het werk onder de jongeren. Zij dienen 'bevindelijk' kennis te hebben van de verborgen omgang met de Heere Jezus. Zij dienen te verlangen naar Zijn aanwezigheid en inspiratie in het hart. De jongerenbijbelstudies in Zeeland bestaan al heel wat jaren en worden geleid door reformatorische leid(st)ers. We zoeken bewust aansluiting bij de behoudende kringen en hun leefstijl. De jongeren moeten zich veilig weten in een herkenbare omgeving, zoals ze die van huis uit en op school kennen.

Het zijn eigenlijk uitgebreide huisgodsdiensten, ten dienste van de gezinnen. Zodoende kunnen wij als ouders onze kinderen gezamenlijk (laten) onderwijzen vanuit Gods Woord. We weten dat dit door veel ouders op prijs wordt gesteld. Ze mogen dankbaar gebruik maken van de mogelijkheid die hen wordt aangeboden.

Ik was ruim twee jaar geleden op zoek naar een nieuwe leidinggevende. Hierbij zoek je naar de leiding van de Heilige Geest. In de dagen dat ik hiermee in gedachten bezig was, ontmoette ik een jonger iemand. Ik kende zijn geestelijk leven niet. Wat zijn leeftijd betreft zou hij mijn zoon kunnen zijn. Toch werd ik bij hem bepaald... en begon ik een geestelijk gesprek met hem. Al gauw herkende ik het geestelijk leven met de Heere bij hem. Het bleek dat hij zelf ook een verlangen had om met jongeren te spreken over de Heere Jezus. Hij was in die dagen er juist biddend mee bezig, of de Heere hiertoe deuren voor hem zou willen openen.

Hieronder volgt het verslag van deze leidinggevende van de samenkomsten van de jongerenbijbelstudies en de jongerenconferentie:

Het getuigenis van een leidinggevende

Het is mijn uitdrukkelijke wens dat dit verslag opwekt om de Heere te loven. Het gaat om Zijn eer. Hij heeft jongeren gebracht aan de voeten van Jezus Christus, zodat ze Hem aanbaden en Hem mochten leren kennen als Heere en Heiland. Wonderlijk is dat de Heere bij dat werk mensen inschakelt. Hij heeft ook tijdens de Jongerenconferentie sprekers en groepsleiders als instrument in Zijn handen gebruikt om jongeren levend te maken. Ik denk dat het belangrijk is om deze zaken op te schrijven en op die manier Gods wonderen te vertellen, met het doel dat ook anderen hun hoop op God zouden stellen (zie Psalm 78). Daarom wil ik als leidinggevende van de jongerengroep verschillende bijzondere momenten naar voren halen, waaruit blijkt dat de zegen van de Heere neerdaalde. Ook wil ik daarbij ingaan op de wonderlijke manier waarop de Heere mij bij dit werk betrokken heeft.

Soli Deo Gloria!

God zoekt zondaren!

Sinds ruim twee jaar ben ik betrokken bij het plaatselijk jongerenwerk in Zeeland. Ongeveer iedere vijf weken is er een samenkomst met jongeren, waarin we Bijbelstudie houden, samen bidden en lezen. Deze bijeenkomsten worden al meerdere jaren in Zeeland gehouden.

Ook toen ik puber was, had ik deze samenkomsten kunnen bezoeken. Dat was echter niet het geval. Hoewel de Heere Zijn Naam aan mij verbonden had bij de Heilige Doop, bekeerde ik me niet tot Hem. Ik ontwikkelde me tot puber, die in de zonde leefde. Hoewel Hij mij beloofde, dat wie Hem vroeg zochten, Hem zouden vinden, keerde ik me niet tot Hem. Mijn Godsbeeld kwam overeen met het beeld dat de duivel van God schetst: een toornend en jaloers Rechter, die van mij een zondeloos leven eist. Ik wilde Hem van mij afschudden. Ik wilde Hem vergeten. Maar, wat een genade! Hij was mij niet vergeten. God begon krachtig in mijn leven te spreken en liet me zien waar ik in verkeerde. Ik herkende me in de verloren zoon.

Ik herkende me in de verloren zoon

Ik had allerlei wegen gekozen, die me aantrekkelijk leken en had God daarbij vergeten.

Terugkijkend kan ik zeggen dat vanaf dat moment alles anders geworden is. Wilde ik eerst zoveel mogelijk genieten van zonden, nu wilde ik vrij worden van zonde. Ik beseftte dat ik me niet langer voor Hem kon verschuilen en ging begrijpen dat Hij mijn diepste intenties doorzag. Er brak een periode aan waarin de Heere me leerde wat er mijn leven strijdig was met Zijn Woord en met Zijn wil. Juist in die tijd gaf Hij mij de kracht om met zonden te breken en gaf me het verlangen om voor Hem te leven. Dat ging met vallen en opstaan. Ik begreep nog zo vaak de wil van de Heere niet en dat deed me struikelen op de weg met Hem. Ik wilde Hem dienen, maar ik vond het zo moeilijk om Zijn stem te horen. Ik wilde Zijn geboden houden, maar verdronk soms in de strijd tegen de zonde.

Totdat iemand mij vertelde over het werk van de Heere Jezus

Totdat iemand mij vertelde over het werk van de Heere Jezus. Al had ik over Hem zo vaak horen vertellen, het leek of ik het Evangelie voor het eerste hoorde. Aan mij werd verkondigd dat Hij, als Zoon van God, naar deze wereld gekomen was om zondaren zalig te maken (Lukas 19:10 en Johannes 3:16 en 17). Hij was tot zonde gemaakt, om mij van zonde vrij te maken (2 Korinthe 5: 19 en 21). Hij bood Zijn genade aan mij aan (Jes.55) en zei: "Ik voor u". Hij was in mijn plaats als een Lam ter slachting geleid (Jes.53). Hij wilde met mij een eeuwig verbond maken (Jes. 55:3). Jezus Christus deed wat ik niet kon. Zijn bloed werd mijn vrede, Zijn Voorspraak mijn troost, Zijn Woord mijn waarborg, Zijn genade mijn kracht, Zijn medelijden mijn ondersteuning en Zijn spoedige komst mijn hoop. De Heere leerde mij anders denken: niet langer meer een weg van beneden naar boven, maar dé Weg van boven naar beneden door het geloof in Zijn Naam. Lang heb ik geworsteld met de vraag of mijn geloof wel groot genoeg was om Hem aan te nemen. Mocht ik dat wel? Stal ik Hem niet? Totdat het Woord krachtig sprak: "Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft" (Fillip.4:13). Hij gééft kracht (en genade). Ik

geloof niet in mijn krachtige geloof, maar omdat Hij krachtig is en machtig is om mijn zonden te vergeven. Ik moet me richten op het voorwerp van het geloof, op Jezus Christus. Als ik zie wie Hij is en Hij voor mij wil zijn, dan groeit het vertrouwen dat Hij dat ook voor mij is. Als Hij het belooft, dan is het waar. Ik roem in God, ik prijs het onfeilbaar woord (Ps.56).

Daarom wil ik, ook in dit verslag, niet meer roemen in eigen kracht, in gaven, in wat wijsheid is, maar ik wil alleen nog roemen in de Heer, Zijn dood en Zijn verrijzenis (Lied 200).

Daar valt nog veel meer over te zeggen. Maar het gaat in dit verslag niet in de eerste plaats om wat ik meegemaakt heb, maar om de komst van Gods koninkrijk, ook in Zeeland.

Nieuwe verlangens

Die verandering in mijn leven bracht totaal nieuwe verlangens. Onder andere het verlangen om dienstbaar te zijn in Zijn koninkrijk. Ik bad of Hij deuren wilde openen om met jongeren te spreken over het werk van de Heere Jezus. Ook toen bleek weer dat God de Hoorder van het gebed is. Eén van de leidinggevenden van de jongerensamenkomsten nodigde me uit om een keer te komen kijken. Op deze manier ben ik betrokken geraakt bij het jongerenwerk.

De eerste bijeenkomst was voor mij verrassend. Ik kon eenvoudigweg niet begrijpen dat er jongeren waren die naar de Heere zochten en Hem wilden dienen. Zelf was ik op die leeftijd vervuld met aardse dingen en zocht ik de Heere niet. Het gebed van de jongeren of de Heere Zijn belofte waar wilde maken, verbrak mijn hart. Het gebed rees in mij: Heere, het zaad zal u dienen.

Hoe wonderlijk: over het algemeen zitten mensen met wie je spreekt over het Evangelie niet te wachten op de boodschap van God. Op deze avonden sprak ik jongeren die verlangend waren naar de boodschap van Gods genade. Wat een wonder, dat je als leidinggevende dan mag vertellen dat God in Christus de wereld met Zichzelf verzoende (2 Kor.5:19). Het is een bijzondere zegen om aan jongeren te mogen vertellen, dat Hij hen zoekt en vraagt hun hart aan Hem te geven. Hij is zoveel bereidwilliger dan ze zelf zijn. Veelal zijn er vragen over de goedheid van God: Wil Hij mij wel hebben, meent Hij wat Hij zegt? God is toch ook rechtvaardig? Hij kan toch niet zomaar over mijn zonde heen stappen? Mijn hart ging branden om te vertellen over plaatsvervangende werk van de Heere Jezus, als Hij met betraande ogen zegt: Ik voor u, Ik voor jou. De weg naar de Vader is open, door het werk van Jezus Christus. Ik mag vertellen wie Hij voor mij is, wat mij vergeven is: als de Heere dat kan, dan kan het voor iedereen.

Christus in het middelpunt

Het is me duidelijk geworden hoe belangrijk het is om Jezus Christus in het middelpunt te stellen. Paulus zegt dat Hij de Galatiërs Christus voor ogen geschilderd heeft (Galaten 3:1). Hij voegt er aan toe, dat Christus onder u (in u) gekruisigd is geweest. Paulus heeft hun de kruisiging van Christus en de oorzaken en vruchten daarvan, zo overvloedig en helder voorgesteld, alsof Christus Zelf voor hun ogen gekruisigd was. Luther zegt zelfs: 'Jezus Christus is hun zo voor ogen geschilderd, dat zij Hem met de handen konden tasten.' Geen kunstschilder kon Christus met verf

zo wezenlijk afbeelden, als dat Hij in de prediking voor ogen gesteld is. De duivel moet dan ook wijken. In dit verband moet ik denken aan Lied 119 uit de gele bundel:

‘Rijd als Heerser door de velden, Jezus in Uw grote kracht.
Niets kan U tegenhouden, zelfs de hel met haar macht’
(Lied 119).

Het Evangelie verbreekt harten, ook van jongeren. Wanneer ze Hem in geloof mogen aannemen, geleid door de Heilige Geest, mogen ze die Goddelijke ruil doen (2 Kor. 5:21). Natuurlijk moet er dan nog veel geleerd worden, maar ook dat is beloofd: ‘Ik zal u onderwijzen en u leren van de weg die gij gaan zult, Ik zal raad geven; Mijn oog zal op u zijn’ (Psalm 32:8).

Een zegenrijke avond

In dat verband denk ik terug aan een jongerenavond op 7 november 2009. Na de inleidingen zijn we toen in groepjes uiteen gegaan om na te denken over de tekst: ‘Ik ben het Licht der wereld’ (Joh 8:12). Het bleek dat er aantal jongeren waren die met de vraag bezet waren of de Heere Jezus hun Zaligmaker wilde zijn. Ze konden niet geloven, dat Hij bij machte was hun zonden, maar vooral ook hun ongeloof te vergeven. Ze vertelden eerlijk zo vaak vol te zijn van wantrouwen ten opzichte van de Heere en Zijn belofte.

Eén jongen begon te vertellen over het werk van de Heere in zijn leven en daarbij maakte hij duidelijk dat de Heere het ongeloof gebroken had, omdat Hij gezien had, dat Hij waarachtig en betrouwbaar is in Zijn spreken. Deze jongere vertelde dat hij van zichzelf geen verwachting had; hij hield zich voor een onbetrouwbaar iemand. Maar des te groter werd hem het wonder, dat God juist Hem zocht. De Heere had Hem geleerd, dat Hij in Christus vrij mocht zijn.

De Heere had Hem geleerd dat Hij in Christus vrij mocht zijn

De andere personen uit het groepje vroegen Hem hoe de Heere hem dat geleerd had. We kwamen uit bij Exodus 12. Samen dachten we na over een joods gezin, waarvan de vader het bloed van het geslachte lam aan de deurposten van huis moest strijken. Hoe wisten deze mensen nu dat ze veilig waren? Alleen wanneer ze zagen op het bloed. Het lam was geslacht!

De Heilige Geest heeft het gesprek zo geleid dat deze geschiedenis ruimte en opening gaf. Zo was er één vraag van een van de jongeren uit de groep: ‘Hoe weet ik nu dat dit aanbod ook voor mij geldt?’

Samen lazen we dat elk joods gezin (soms twee gezinnen met één lam) deze verordeningen op moesten volgen. Het ging heel Israël aan. Ook nu geldt dat: Christus stief als Lam voor God, Dat de zonden van de wereld wegnam. De vraag is niet of het aanbod tot ons komt. Het is een bevel: wie niet gehoorzaamt, die treft het lot van de Egyptenaren. Dat is gelijk ook het spanningsveld. Wij kunnen niet met spelen met Evangelie; het gaat om leven en dood!

We hebben in de groep overdacht of er redenen zijn om aan de opdracht van de Heere, namelijk te schuilen achter het bloed, niet te gehoorzamen. Drukte op school, emoties, pijn en al het andere is geen reden. Bedenk dat het Pascha is in een drukke, hectische tijd is ingesteld (Exodus 12: vlak voor de uittocht). Het Heilig Avondmaal is zelfs door Christus ingesteld in de nacht, waarin Hij verraden werd

(Lukas 22). Het aanbod van genade is niet van ons afhankelijk, het gaat ook niet van ons uit, maar van de Heere. Verzoening en vergeving van de zonde is er wel *voor* ons, maar het is *zonder* ons verdiend. Daarom gaat het om een gelovig amen zeggen op het werk van Christus.

Het gaat om een gelovig amen zeggen op het werk van Christus

We hebben in de groep verder nagedacht over hoe Hij dat lijden heeft aanvaard. Denk bijvoorbeeld aan de geschiedenis in Matth.16, toen Petrus hem van Zijn kruisweg af wilde halen en ook aan de geschiedenis in Gethsémané. Er was geen scheldwoord, Hij was rustig, 'als een Lam ter slachting' (Jes. 53). Het Lam bracht verzoening. De eisen van Gods gerechtigheid werden aan Hem gesteld, niet aan ons.

Jezus was 33 jaar, in de kracht van zijn leven. Hij stierf niet als martelaar in Bethlehem (ondanks de plannen van Herodes), maar in kracht van Zijn leven als Middelaar. Hoe diep zijn de lijnen tussen het lam uit Exodus 12 en Jezus Christus. Het Lam moest een volkomen lam zijn; de Heere sjoemelt niet. Hij neemt genoeg met een half lam. Een zondoffer moest een volkomen offer zijn.

Dat correspondeert, zo zeiden ook de jongeren, met onze ervaring, dat het 'zomaar' niet gaat. Belangrijk is dan ook dat wij het antwoord op de juiste plaats zoeken: dat het niet 'zomaar' gaat, raakt het Lam. In de oudtestamentische tijd moest de priester het Lam keuren. Zo keurde Pilatus Christus. We kwamen in het gesprek op de vraag aan Wie de eisen worden gesteld? Hij stelt ze in Christus, niet aan mij, maar aan Hem. Samen overdachten we de diepte van deze dingen: God sprak tot Zijn Zoon: Er is geen offer, wilt U mens worden? En Jezus sprak: 'Ik kom om Uw wil te doen' (Psalm 40).

Wie achter bloed schuilt, is gered!

Het bloed is reddend! De Heere leidde het gesprek, en gaf dat er meerdere jongeren waren die verlangden naar het dierbaar bloed. Wat heerlijk om dan over Hem te mogen vertellen! Het is echt een wonder van Gods genade dat Hij jongeren zoekend en vragend maakt, maar nog groter: dat hij de valstrikken van het ongeloof doorbreekt en ze laat zien op het Lam. In Exodus 12 streek de vader van het gezin het bloed op de boven- en zijposten van de deur. Daarna ging de deur dicht en zag het gezin het bloed niet meer. Maar God had gesproken in Exodus 12:13, dat wanneer Hij het bloed zou zien, dat Hij hen voorbij zou gaan. Zo stierf Christus voor Zijn Vader: God moet het bloed zien.

Wij moeten leven achter het bloed! Achter de deurposten bevinden zich zondaren, maar door Jezus Christus in het geloof te omhelzen, geldt de belofte, dat we veilig zijn achter het bloed. Abraham geloofde God, dat Hij machtig was te doen, wat Hij beloofd heeft! Het gaat dus om het voor betrouwbaar houden van het woord en werk van Iemand Anders. Wij mogen hem door het geloof aannemen (Joh.1:12). Ook over het 'aannemen' kwamen vele brandende vragen naar boven. Is dat 'aannemen van Hem' iets wat wij doen of moet het voor je gedaan worden? Het wonderlijke, bevrijdende is dat het Woord het zelf zegt: 'Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn naam

geloven'. Dat laatste gedeelte van de tekst houdt niets anders in dan het aannemen van Hem: het geloven in Zijn Naam.

Ook toen kwam weer de vraag in de groep: we geloven dat het bloed reddend is en dat het offer van de Heere Jezus Christus voldoende is, maar wanneer kan ik nu zeggen dat Hij ook voor mij gestorven is? Deze vraag is de kardinale vraag. Als leidinggevende besef je dan heel goed, dat je dat hun niet kunt geven. Maar God heeft het beloofd, dat Hij zondaren levend zal maken (Joh.5:25). Ezechiël kreeg de opdracht om te profeteren 'en de doodsbeenderen zouden levend worden' (Ezechiël 37). Wanneer Hij in het middelpunt staat, zal Hij het ook doen.

De Grote Verzoendag

In het Oude Testament liggen bijzonder diepe lessen. Denk in het kader van deze vraag van de jongeren aan de beschrijving van de Grote Verzoendag (Leviticus 16), waar ook twee bokken in de plaats van het volk de straf wegdroegen. Dit alles was een profetie van het werk van Christus. Hij was het zondoffer, zoals de geslachte bok dat was. De hogepriester moest het bloed opvangen en het tot binnen in de voorhang dragen. Christus ging met Zijn bloed naar de Vader; Hij stierf voor God. Op de andere bok legde de hogepriester zijn beide handen. Daarmee werden de ongerechtigheden van het volk van Israël symbolisch aan de bok toegerekend. Deze bok werd naar de woestijn geleid, begeleid door een willekeurig iemand van het volk. Ook dit is evengoed een beeld van Christus, Die, begeleid door een willekeurig iemand (Simon van Cyréne), buiten Jeruzalem gekruisigd werd.

De vraag van de jongeren over hoe zij deel kregen aan het werk van Christus, heeft alles daarmee te maken. Op deze Grote Verzoendag stond het volk in een grote kring en zag toe hoe de hogepriester deed wat God bevolen had. Alleen de hogepriester werkte deze dag. (Zo is ook Christus steeds werkzaam voor de gelovigen.) Het volk keek toe. Ze mochten die dag geen werk doen en moesten zich verootmoedigen, want op die dag zou hij (de hogepriester als type van Christus) voor hen verzoening doen om hen te reinigen; van al hun zonden werden ze voor het aangezicht van de Heere gereinigd. Het moest een eeuwige inzetting zijn, dat voor de kinderen van Israël voor al hun zonden, verzoening werd gedaan. Het hele gebeuren op de Grote Verzoendag is een rechtstreekse verwijzing naar het werk van Jezus Christus, zoals God ook door Zacharia liet profeteren: Ik zal de ongerechtigheden van dit land (jood en heiden) op één dag wegnemen (Zach.2:9).

Wat een wonder: er staat namelijk, dat een ieder die zich verootmoedigde gerechtvaardigd naar huis ging. Het gaat erom dat de Heere ons leert geloven dat het onze zonden zijn, die op het Lam gelegd werden en dat Zijn striemen ons tot genezing zijn geworden. Dat is niets meer dan 'amen' zeggen op het werk van Christus!

Gods Geest leidt altijd naar Christus, zo ook deze jongeren: 'Hij zal het uit Mij nemen en het u verkondigen' (Johannes 16:14). De Heilige Geest laat hun zien dat Gods Woord betrouwbaar is en dat het werk van Jezus Christus een zaak is om je aan toe te vertrouwen. Daarom moeten we ons niet allereerst richten op ons geloof, maar op Christus. Wanneer Christus voorgesteld wordt, gaat het geloof naar hem uit. Het functioneert als middel om Hem aan te nemen.

Ik kan me het moment nog goed herinneren dat een jongere toen tijdens deze Bijbelstudie in tranen uitbarstte en vertelde: 'Nu zie ik dat niet gaat om mij, maar om Hem. Het Lam is geslacht en het bloed heeft gestroomd! In Hem ben ik gered!'

**'Nu zie ik dat niet gaat om mij, maar om Hem.
Het Lam is geslacht en het bloed heeft gestroomd!
In Hem ben ik gered!'**

De Heere weet wat het uitgewerkt heeft bij de andere jongeren uit de groep. Hij heeft beloofd dat het Woord niet vruchteloos zal wederkeren, maar dat het zal doen, wat Hem behaagt (Jes. 55: 10 en 11).

We hebben als afsluiting samen de Heere gedankt en Hem geprezen, omdat wij op Hem mogen bouwen en dat Hij doet wat Hij zegt. Er was stille verwondering in onze groep: wat een onbegrijpelijke liefde van God voor ons. Het is niet te begrijpen. Het verstand stond stil, het ging over in verwonderen.

Als ik terug denk aan deze avonden (deze momenten), kan ik alleen maar zeggen: Geprezen zij de Heere! Ik kan het niet begrijpen dat Hij mij wil inschakelen om jongeren over Hem te vertellen. Tegelijkertijd kan en wil ik het ook niet meer laten. Er is zoveel verwarring, ook juist onder kerkelijke jongeren. Wat is het nodig om te bidden dat Gods Geest hen brengt tot het geloof in de Heere Jezus Christus.

De jongerenconferentie

In de laatste week van 2009 vond de eerder genoemde jongerenconferentie plaats in Zeeland. Ook daar waren verschillende jongeren van onze Bijbelstudie aanwezig. Het zou die dagen gaan over de vrijheid en zekerheid, die het Evangelie biedt. Na het gezamenlijk lezen, zingen, bidden en beluisteren van de inleidingen, gingen we normaliter in groepjes uiteen om in een vertrouwelijke setting door te praten. Twee oudere moeders en ik werden leidinggevend van een twaalftal jongeren (van 14 t/m 17 jaar).

Wonderlijk dat we na de eerste lezing in de groep al vrij snel in gesprek raakten over de kernpunten van het geestelijk leven. Een jongen vroeg na de het voorstellen van elkaar direct al, hoe hij met God verzoend kon worden. Hij was gekomen, omdat anderen hem gevraagd hadden. De eerste lezing had hem geraakt en hij wilde die God leren, over Wie hij zijn leven lang al had gehoord, maar voor Wie hij nog nooit de knieën gegaan was.

**Hij vroeg direct al
hoe hij met God verzoend kon worden**

Jongeren vertelden over hun motivatie om deze conferentie te bezoeken. Waarom wilden ze twee dagen van hun vrije tijd 'afstaan'? Meerderen van hen gaven aan de Heere te willen leren kennen of Hem beter te leren kennen. We hebben naar elkaar toe uitgesproken dat we afhankelijk zijn van de zegen van de Heere. Het gaat tenslotte niet om iets wat wij aan elkaar geven. De Heere moet ons leiden, zowel als we luisteren, maar ook als we vertellen.

We hebben de eerste bespreking afgerond met het lezen van de geschiedenis van Jezus en Thomas. Jezus, Die het zegt tegen de ongelovige, misschien wanhopige Thomas: 'Kom nu, leg je vinger hier, en zie Mijn handen, en breng je hand en steek

hem in Mijn zijde en wees niet ongelovig, maar gelovig.' Dat wij zo moeilijk kunnen geloven, sterker nog: dat we zo ongelovig zijn, is de Heere bekend. Hij wist het ook van Thomas. Hoe wonderlijk: in Johannes 20 komt Jezus door gesloten deuren. Ook tijdens deze conferentie heeft Hij de macht om door gesloten deuren binnen te komen. Bij wie? Bij allen. Ten diepste zit niemand op Hem te wachten. Welke motieven wij ook hebben om hier aanwezig te zijn, God heeft het grote motief! Jezus verwoordt het zo in Johannes 6:40: 'En dit is de wil van Degenen Die Mij gezonden heeft, dat een ieder die de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, het eeuwige leven heeft; en Ik zal hem opwekken ten uiterste dage.'

Wat is wedergeboorte?

Tijdens de lezingen werd uitgelegd wat Bijbelse begrippen precies betekenen. Kennis over wie wij zijn en wie God is, is van groot belang. Tijdens één van de lezingen werd het begrip wedergeboorte uitgelegd. Voor jongeren een veel gehoorde term, maar wat is het nu precies? Het gaat om het veranderen van natuur, het opnieuw geboren worden.

Een vergelijking werd gemaakt tussen het hebben van een 'varkensnatuur' en een 'poezennatuur'. Een varken heeft de natuurlijke neiging om in de modder te rollen. Ook al neem je het varken apart om het volledig schoon te maken, eenmaal schoongemaakt zoekt hij opnieuw de modder op om zich te bevuilden. Dit is een beeld van een niet wedergeboren mens: iemand die graag in de zonde leeft, heeft geen last van het feit dat hij niet leeft met God. De duivel heeft de heerschappij, vaak zonder dat het beseft wordt.

Wat gebeurt er bij wedergeboorte? God geeft een nieuwe natuur, nieuwe verlangens. Vergelijk het met een poezennatuur: een poes wil schoon zijn. Wanneer deze dieren vies worden, zoeken ze gelijk een plaats om zich weer schoon te maken. Kan een poes vies worden? Jazeker, maar het is een basisbeginsel, dat daarna het verlangen komt om weer schoon te worden. Zo ook bij een wedergeboren persoon: een verlangen om rein voor de Heere te leven.

In de lezing werd benadrukt, dat het mogelijk is, dat je er vandaag achter komt dat je bevuild bent door de zonde en dat het nodig is, dat je gereinigd wordt. God wil deze wedergeboorte schenken. Denk bijvoorbeeld aan de belofte uit Ezechiël 36: 'Dan zal ik rein water op u sprengen en gij zult rein worden; en van al uw onreinheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen. En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwe geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlezen hart geven. En Ik zal mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen en Mijn rechten zult bewaren' (Ezech.36:25-27).

Als leidinggevend en zagen we dat de boodschap bij jongeren veel losmaakte. Niet alleen emoties, pijn uit het verleden, maar ook echt vragen over het leren kennen van de Heere. We beseften dat het hebben van vragen niet voldoende is: een nieuwe geboorte is nodig, een geboorte van boven, door het geloof in de Heere Jezus Christus. En hoewel dit bovennatuurlijke werk niet door ons gedaan kan worden, de Heere heeft Zijn zegen beloofd. Waar twee of drie in Zijn naam vergaderd zijn, daar is Hij in het midden.

Zo zijn we de gesprekken ingegaan. De jongeren werden ons op het hart gebonden. Wat is het nodig dat Hij hen in het hart grijpt en ze brengt bij aan Zijn voeten. We hebben de jongeren dan ook verteld dat het geen vrijblijvende zaak is: 'Wie in Hem

geloofd, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is alreeds veroordeeld, omdat Hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God' (Joh. 3:18).

Toch rees het vertrouwen: Hij wil het doen, Hij zal het doen en Hij gaat het doen. Niet omdat wij dat verlangen, maar omdat het Zijn verlangen is om zondaren te redden. In onze groep waren enkele jongeren, die de Heere dienden. Zij vertelden over het werk van de Heere in hun leven. Het is voor jongeren bemoedigend om te horen wat de Heere in het leven van leeftijdsgenoten heeft gedaan. Ze mogen moed scheppen uit het behoud van anderen. Wonderlijk is dat de Heere ook de vrijmoedigheid gaf aan jongeren om daarover te vertellen. Samen hebben we gebeden of de Heere onder ons Zijn koninkrijk wilde uitbreiden.

Strek uw hand uit!

Het kwam tot een bijzonder moment toen tijdens een volgende lezing het ging over het komen tot Jezus Christus. Dat is namelijk uiteindelijk de vraag die overblijft. Hoe kom ik tot Hem? De inleider ging in zijn lezing in op het spanningsveld tussen enerzijds het bevel van geloof en bekering en anderzijds het gegeven dat God het in ons leven uit moet werken. Een afwachtende, passieve houding, is niet wat de Heere wil.

De Heere wil geen afwachtende, passieve houding

Zo gaan velen verloren, omdat ze wachten op iets van de Heere. Ze zien niet in dat Hij Zijn Zoon gaf en dat wij door geloof in Hem gered moeten en kunnen worden. Als uitgangspunt voor dit thema werd het voorbeeld gebruikt van de genezing van de man met de dorre, verlamde hand (Markus 3). Jezus zegt tegen deze man: *Strek uw hand uit.* Een bevel van Jezus, vergelijkbaar met de opdracht van Paulus aan de cipier in Handelingen 16: *'Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden, u en uw huis.'*

Hoe kunnen wij nu onze geestelijke verlamde hand uitstrekken? Deze hand is toch juist verlamd? Hoe kunnen wij nu geloven? We zijn juist toch ongelovig! Het lijkt een grote tegenstrijdigheid, we moeten echter zien op Wie het spreekt. Jezus spreekt het, Hij beveelt het. En, omdat Hij het beveelt en omdat deze zieke man gelooft dat Hij machtig is om Zijn hand te genezen, steekt hij zijn hand uit. Hij is vanaf dat moment genezen. De kracht zit in het bevel, door Jezus gesproken.

De kracht zit in het door Jezus gesproken bevel Omdat Hij het zegt, moeten we aan Zijn woord gehoorzamen

Omdat Hij het zegt, moeten we aan Zijn woord gehoorzamen. In de Bijbel vinden we meer voorbeelden van deze zaak, denk aan de jongeling van Naïn, die opstond uit de doden na het woord van Christus. Op dit moment spreekt Jezus ook tot ons: *'Bekeert u en gelooft het Evangelie.'* We moeten deze opdracht 'uitvoeren', ziende op Jezus en beseffend dat Hij machtig en gewillig is ons de kracht te geven om onze geestelijk dode hand uit te steken.

Een geestelijk dilemma

Jongeren werden geraakt door het gegeven, dat de Heere tot hen sprak. Ze moesten geestelijk levend worden, ze moesten met Hem leven. Tegelijkertijd zagen ze ook de heerlijkheid van het leven met Hem. Het leven zonder Hem is een leven, waar je door de duivel bedrogen wordt. Hij houdt de schone schijn op en wil je bij Jezus vandaan houden. Totdat Hij spreekt en het anders wordt. Zo was het bij veel jongeren. Ze voelden zich voor het blok gezet: Ik moet mijn hart aan Hem geven, maar ik kan het niet. Hij vraagt het van me, maar ik weet niet hoe. Ik wil Hem dienen en volgen, maar waar moet ik beginnen? Hoe moet ik tot Hem komen?

Meerdere jongeren worstelden met de vraag of ze, alvorens biddend tot Hem te gaan, niet eerst hun zonden en problemen de baas moesten worden. Een van de vrouwelijke leidinggevendenden gaf het treffend aan: neem al je zorgen, vragen, zonden en problemen onder je armen mee en leg ze naar aan de heuvel van het kruis. Geef ze over aan Hem, want pas nadat je Hem kent, zul je het oprechte verlangen hebben om voor Hem te leven en tegen je zonde te strijden. In dit verband kwamen we terecht bij de woorden uit Johannes 6:37: 'Al wat de Vader Mij geeft zal tot Mij komen, en die tot Mij komt, zal ik niet uitwerpen.'

We hebben in de groep pleitend op Zijn woord gebeden om de vervulling daarvan: of we mochten ervaren, dat Hij aanneemt, wie tot Hem komt. Dit gebed is door de Heere verhoord. Jongeren kwamen schuchter (zoals de bloedvloeiende vrouw) tot Hem met het gebed: 'Heere, als het dan waar is, wat U zegt, dan ben ik hier: neem mijn leven, laat het Heer, toegewijd zijn aan Uw eer! God de eer!'

**'Heere, als het dan waar is, wat U zegt, dan ben ik hier:
neem mijn leven, laat het Heer, toegewijd zijn aan Uw eer!
God de eer!'**

Wat een zegen om dit te mogen zien. Wij als leidinggevendenden zijn geen hartenkenners, we laten aan de Heere over. Veel jongeren kunnen hun geloof niet voor geloof houden. Ook wij hoeven hun dat niet te vertellen, de Heere zal het ze leren. We mogen ze in Zijn handen leggen. Het werk wat Hij begonnen is, zal Hij voleinden (Filip.1:6).

Gods beloften zijn waar!

Op het einde van de tweede avond kwamen er verschillende jongeren naar ons toe om opnieuw in de groepjes te bidden, te lezen en samen door te praten. We hadden deze avond juist vrijgegeven. Jongeren mochten na de lezing zelf hun programma bepalen. Op hun verzoek kwamen we met nog een aantal jongeren van andere groepen bij elkaar. We hebben samen gebeden. Het trof me dat er bij de jongeren veel gebed was voor anderen: voor opa's en oma's, voor ouders, voor broers en zussen, voor vrienden, voor klasgenoten, voor leraren en leraressen. Ze baden of anderen de Heere mochten leren kennen. Hartverbrekend was de belijdenis van de jongen, die tijdens de voorstelronde aangaf, dat hij naar de conferentie gekomen was, omdat anderen hem gevraagd hadden. Hij beleed de stem van de Heere in Zijn leven te hebben genegeerd (zie Joh. 1:10,11). Hij zag in dat God hem altijd geroepen had, dat Hij er was, zoals de vader van de verloren zoon er was. Ik vond het zo

bijzonder om te zien dat er jongeren waren die gelovig mochten leren zien, dat Gods beloften waar zijn.

Er waren jongeren die gelovig mochten leren zien, dat Gods beloften waar zijn

Het gebeurt nogal eens dat jongeren, maar ook ouderen steunen op hun gevoel. Ze zoeken naar bepaalde ervaringen, bepaalde gevoelens, die dan het bewijs zouden zijn dat zij in genade door God zouden zijn aangenomen. Toch geloof ik ten diepste dat, hoewel (delen van) geestelijke ervaringen heel verrijkend kunnen zijn, het de belofte van Evangelie is, die mensen de zekerheid van het geloof geeft.

We spraken daarover door naar aanleiding van een voorbeeld dat in een inleiding was aangereikt. Het feit (de waarheid van Gods Woord) gaat voorop als de locomotief, het geloof hecht zich aan Gods Woord en Zijn beloften en het gevoel (de ervaring) volgt als de wagon. Wanneer de wagon voor de locomotief geplaatst wordt, staat de trein stil. Zo ook in het geestelijk leven: het begint met een voor waachtig houden van Gods beloften, dat wie tot Hem komt niet wordt uitgeworpen.

Het leren van Bijbelteksten

Tijdens een inleiding werd aangegeven hoe belangrijk het is dat jongeren Bijbelteksten uit hun hoofd kennen. Het kan wel eens zo zijn, dat in hun leven de Bijbel een verboden boek wordt. Maar, het kennen van Bijbelteksten is ook een machtig wapen op de duivel te weerstaan. Denk aan het voorbeeld van de Heere Jezus, wanneer hij in de woestijn veertig dagen door de duivel verzocht wordt. Hij weerstond Hem niet met het feit dat Hij de Zoon van God was, maar zei: 'Er staat geschreven'. Zo mogen wij, en ook de jongeren, met de Bijbel in de hand de duivel weerstaan. Jakobus schrijft: 'Weersta de duivel en hij zal van je vlieden.'

Als ik terugkijk naar deze momenten, dan ben ik verwonderd over het werk van de Heere. Hij weet in wie Hij zijn genade verheerlijkt heeft. Het is Zijn werk.

Jezus Christus gaf Zijn leven en de Heilige Geest leert ons om op Hem te zien. Ik denk dat het belangrijk is om te beseffen dat de Heere op Zijn manier en op Zijn tijd Zijn werk uitwerkt. We moeten ook geen onrijpe vruchten willen plukken, maar vertrouwen dat het Woord niet leeg zal wederkeren.

Gelukkig mochten we vruchten zien. Wat is het een grote zegen dat jongeren met de Heere mogen leven en ze aan Zijn hand mogen gaan.

Dat het leven met de Heere niet altijd een leven is dat over rozen gaat, beseffen jongeren heel goed. Eén van hen gaf aan, dat de strijd nu pas begon.

Een jongere gaf aan, dat de strijd nu pas begon

Jongeren kwamen ook met vragen over hoe ze deze strijd aan moesten gaan. In de grote groep hebben we nagedacht over de geestelijke wapenrusting (Efeze 6), waarna jongeren voor zichzelf probeerden na te gaan wat dit concreet betekent. We kwamen terug bij het uit het hoofd leren van Bijbelteksten. In de bespreking 's avonds hebben we al een aantal Bijbelgedeelten met elkaar geproclameerd. Hoe goed is het, dat jongeren zo jong al met de Bijbel bezig zijn!

Zijn huis moet vol worden!

Ik heb geprobeerd enkele bijzondere momenten naar voren te halen, waaruit blijkt dat God doorgaat met Zijn werk onder jongeren. Hoe belangrijk is het om Christus centraal te stellen. Wij moeten geen blokkades opwerpen in het komen tot Hem. Hij sprak zelf: 'Laat ze tot Mij komen en verhinder ze niet' (Markus 10). Het is mijn wens en mijn gebed, dat de Heere doorgaat met Zijn werk, want Zijn huis moet vol worden. Het moet worden één kudde en één Herder. Hij is de grote Herder en Hij moet er nog toebrengen, die van deze stal niet zijn (Joh.10). Laten we bidden om de komst van Zijn koninkrijk, juist ook onder de jongeren.

Ik wil afsluiten met een tekstgedeelte, dat me veel bemoediging en verwachting geeft:

'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, zal de werken die Ik doe, ook doen, en hij zal grotere doen dan deze; want ik ga heen naar Mijn vader. En wat u ook zult vragen in Mijn Naam, dat zal Ik doen; opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt wordt. Als u iets vragen zult in Mijn Naam, Ik zal het doen'
(Johannes 14:12-14)

Aanrading of aanraking?

Volgens de DL. H3+4, art.12, wordt de wedergeboorte niet tot stand gebracht door de uiterlijke prediking alleen of door aanrading, waarbij het verder nog van de mens afhangt wat hij er mee doet (zie hierbij de verwerping der dwalingen 7). Wij geloven in 'de werking van de sterkte van Gods macht' (Ef.1:19, 2 Thess.1:11, 2 Petr.1:3). De wedergeboorte is een zeer krachtige, zoete, wonderbare, verborgen en onuitsprekelijke werking van God. Ik wil het ook een aanraking door de Heilige Geest noemen.

Een aanraking door de Heilige Geest

Later in het boek citeer ik hierover uit de Redelijke godsdienst van Wilhelmus á Brakel en wordt dit onderwerp uitgebreider behandeld. Daarin zie je dat je op meerdere tijdstippen kunt zijn aangeraakt door de Heilige Geest. Velen kennen geestelijke overtuigingen en diepe ontroeringen, maar weten het juiste tijdstip van hun eerste bekering of wedergeboorte niet precies te noemen. Binnen de reformatorische gezindte zijn er veel geleidelijke bekeringen onder de trouwe kerkgangers. Als je uit de wereld of de kroeg bekeerd wordt, ligt dit vaak anders.

De Heilige Geest raakt mensen dus aan in het hart, waardoor de liefde tot God en Jezus ontvlamt en de wil om te geloven ontstaat. Door de genade die je ontvangt, geloof je en ga je jezelf bekeren. Je wordt door de liefde van God in Jezus Christus overweldigd.

Je wordt door de liefde van God in Jezus Christus overweldigd.

Het is zoals we lezen in Jer.20:7: 'HEERE! Gij hebt mij overreed, en ik ben overreed geworden; Gij zijt mij te sterk geweest, en hebt overmocht.' In de verwerping van de

remonstrantse dwalingen DL. H3+4, verw.6, wordt gesteld dat God nieuwe hoedanigheden van het geloof, van de gehoorzaamheid en van het gevoel van Zijn liefde in onze harten uitstort. Daarbij worden de volgende teksten aangehaald: Jer.31:33, Jes.44:3 en Rom.5:5. In Jes.44:3 lezen we dat de HEERE belooft: 'Ik zal water gieten op de dorstigen, en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op Uw zaad gieten.' Dit ziet dus ook op de zegen voor onze jongeren!

Dat iemand door de liefde van Jezus wordt overweldigd is duidelijk in de Bijbel terug te vinden.' De HEERE wendt Zich tot het afvallige Israël met de woorden: 'Daarom, ziet, Ik zal haar lokken, en zal haar voeren in de woestijn; en Ik zal naar haar hart spreken' (Hos.2:13). Je ziet trouwens ook dat Israel zonder strijd (Ex.13:17) uit Egypte werd geleid, onder de wolkkolom en vuurkolom. Daarna kwamen ze voor een muur van onmogelijkheid (voor de Rode Zee). Deze watermuur van onmogelijkheid van de kant van Israël werd door God veranderd in twee watermuren, die een pad door de zee gaven. Israël kreeg daarvoor het woord van de HEERE: 'Vreest niet, staat vast, en ziet het heil van de HEERE, dat Hij heden aan u doen zal, want de Egyptenaren, die u heden gezien hebt, zult u niet weerzien in eeuwigheid. De HEERE zal voor u strijden, en u zult stil zijn. Toen zei de HEERE tot Mozes: Wat roept u tot Mij? Zeg de kinderen van Israël, dat zij voorttrekken' (Ex.14:13-15).

Dit is een goed voorbeeld van wat ik steeds weer bij de jongeren heb zien gebeuren. Ze werden uitgenodigd om te gaan en voort te trekken. Omdat ze daartoe werden geroepen, moesten onvoorwaardelijk komen zoals ze waren. In het Doopformulier wordt trouwens aangehaald, dat God het volk van Israël droogvoets door de Rode Zee heeft geleid, 'door hetwelk de doop beduid werd'. Verder wordt hierin verklaard, dat dit ziet op onze inlijving in Jezus Christus door de Heilige Geest. Het gaat bij de jongeren dus ook om de strijd om in Jezus te mogen worden ingelijfd. Dit wordt hen voorgehouden. Wij willen hen Jezus Christus, de Gekruisigde, verkondigen (1 Kor.1:23).

Wij willen hen Jezus Christus, de Gekruisigde, verkondigen

Paulus verkondigde de getuigenis van God en geeft ook ons door in 1 Kor.2:2: 'Want ik heb mij niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd.' En dit is het wat wij ook de jongeren willen voorhouden! Wij hebben door Gods genade de vrucht mogen zien. Wij hopen door Zijn genade nog meer stromen van zegen te mogen zien. Dat er vrucht is komt niet door ons, maar komt voort uit Gods eeuwig welbehagen. Wij dienen er echter wel voor te zorgen dat wij de getuigenis van God zullen verkondigen (1 Kor.2:1).

We zien in Ex.14:31 en Ex.15:1-21 ook de dankbaarheid, de vreze des Heeren, het geloof en de blijdschap na de ervaring van de verlossing. En er werd heerlijk, met instrumenten en opwekkende zang gespeeld en gezongen in het prijzen van God. Dit zie ik ook gebeuren bij de jongeren in de samenkomsten die wij mogen hebben. We zingen dan voornamelijk uit de gele bundel van de gezinskampen. Ik denk in dit verband aan lied 28: 'De Heere is mijn kracht' (naar aanleiding van Ex.18). We zingen daarin onder meer:

'De Heere is mijn kracht en lied en mij tot hulp geweest;
ja, deze is mijns vaders God, dies loof Ik Hem het meest.
Zingt de Heer, want Hij is hoog verheven,
Het paard en zijn ruiters stortte Hij in zee...
Gij leidde met weldadigheid dit volk door U verlost.
Gij voert hen zachtkens door Uw hand,
Tot in de woning Gods.
O Heer, wie is aan U gelijk in eer en heerlijkheid?
En U regeert geduriglijk, heerst tot in eeuwigheid.
Zingt de Heer, want Hij is hoog verheven...'

Je wordt geroepen!

Het gaat in de Bijbel om de roeping tot het heil. We lezen in Rom.9:11 dat het niet uit de werken is, maar uit 'de Roepende'. In de Studiebijbel wordt hierbij verklaard: 'God maakt Zijn verkiezing bekend (vs.12) doordat Hij de betreffende mensen roept tot geloof en gehoorzaamheid (Rom.8:30).' Dit roepen van God door de verkondiging van het Evangelie sluit de menselijke verantwoordelijkheid van bekering en geloof in. Dit komt overeen met de Dordtse Leerregels, waarin wordt gesteld dat het Evangelie moet worden verkondigd met bevel van geloof en bekering (H2, art.5).

Het Evangelie moet worden verkondigd met bevel van geloof en bekering

We lezen hier letterlijk: 'Voorts is de belofte van het Evangelie, dat een ieder, die in de gekruisigde Christus gelooft, niet zal verderven, maar het eeuwige leven zal hebben, welke belofte alle volken en mensen, tot welke God naar Zijn welbehagen Zijn Evangelie zendt, zonder onderscheid moet verkondigd en voorgesteld worden, met bevel van bekering en geloof.' We dienen dus allereerst de belofte van het Evangelie aan de jongeren voor te stellen, met bevel van bekering en geloof. De Heilige Geest werkt hiermee, want 'door de vermaningen wordt de genade meegegeeld' (DL.3+4, art.17). Verder wordt in dit artikel gesteld dat dit op een vaardige wijze moet worden gedaan, opdat dan des te heerlijker zich de weldaad van God vertoont en dat Zijn werk dan het allerbeste voortgaat.

We moeten de jongeren dus geestelijk dwingen om in te gaan, door hen deze waarheid van Gods Woord als een bevel voor te stellen. Jezus riep Zijn discipelen, met Zijn machtswoord: 'Volg Mij!' Hij roept ook tot ons: 'Komt tot Mij!' Hij belooft daarbij: '... En die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen' (Joh.6:37). Op het moment dat deze waarheid en realiteit tot hen doordringt, komt er een innige strijd om tot Hem te gaan en zich werkelijk aan Hem over te geven. Er komt een strijd van 'te moeten en niet te kunnen'. Ik heb de laatste tijd al heel wat jongeren gezien die in de strijd om tot overgave te komen hartstochtelijk weenden.

De oudvader Jacobus Koelman was de vriend en medestrijder van Wilhelmus à Brakel. Jacobus Koelman (1632-1695) is een van de voormannen van de Nadere Reformatie. Hij was één van de belangrijkste en interessantste figuren uit de Zeeuwse kerkgeschiedenis. Als startpunt van de Nadere Reformatie wordt beschouwd het geschrift Philopatris van de Middelburgse predikant Willem Teelinck in 1608. De beweging dus op in Zeeland en verspreidde zich van daaruit over het land. Er waren dus ook al zo'n 400 jaar geleden opwekkende ervaringen in Zeeland.

Tegenover de wettische heils- en bekeringsweg van de labadisten stelden Brakel en Koelman de prediking van Jezus en de apostelen: 'Bekeert u, en geloof het Evangelie!'

Jean de Labadie (1610-1674) en zijn volgelingen stelden, dat men de mensen niet terstond tot Jezus mochten leiden, om te trachten ze te bewegen tot het geloof, maar dat men ze eerst enige tijd moesten bewerken in boetvaardigheid (om ze op te wekken tot berouw). Koelman verklaarde dat het een grote misslag was, dat de labadisten de zielen een tijdlang van Jezus en het geloof afhouden. Hij stelde: 'Wij moeten de zielen juist op een evangelische wijze tot Christus en de inhoud van het genadeverbond brengen.'

Berouw is een vrucht van het geloof

Droefheid en boetvaardigheid zijn vrucht van het geloof. In de geloofsoefeningen komt het er op aan dat men bereid is Christus te omhelzen, meer mag men niet vragen. Koelman leert ons verder: 'Dan moet men die mens voorhouden, dat hij in Christus moet geloven, Hem aannemen gelijk Hij in het Evangelie wordt aangeboden. Het doel van zondekennis en verootmoediging is het geloof, het komen tot Jezus Christus.'

Jezus en de apostelen hebben het Evangelie niet voorwaardelijk gebracht aan mensen die 'het voorbereidend werk' al hadden ervaren. Zondaren, hoeren en tollenaars werden onvoorwaardelijk genodigd!

In het Nieuwe Testament vinden we heel wat zondaren aan wie rechtstreeks Jezus werd verkondigd. Neem bijvoorbeeld Filippus en de kamerling. De kamerling was op zoek naar de waarheid in de profeet Jesaja. Hij wilde weten van Wie de profeet spreekt in Jesaja 53. We lezen in Hand.8:35: 'En Filippus deed zijn mond open en beginnende van diezelfde Schrift, verkondigde hem Jezus.' En Jezus werd voor hem de Weg, de Waarheid en het Leven. De kamerling wilde daarna gelijk al gedoopt worden. Hij geloofde met zijn hele hart en zei: 'Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is.' Na de doop reisde de kamerling zijn weg met blijdschap.

De kamerling reisde na zijn geloof in Jezus Christus zijn weg met blijdschap

Dit leert ons dat wij ook vanuit de Schrift moeten beginnen om Jezus te verkondigen. De Heilige Geest verheerlijkt Jezus, neemt het uit Hem en verkondigt het Zijn volgelingen (Joh.14). Door de aanraking van de Heilige Geest wordt Jezus gelijk al aangenomen als de Weg, de Waarheid en het Leven.

Door de aanraking van de Heilige Geest wordt Jezus gelijk al aangenomen als de Weg, de Waarheid en het Leven

Zijn werk wordt dan in ons leven uitgewerkt. Bij de eerste aanraking en het zien op wie Jezus is en wil zijn voor ons persoonlijk, komt er geloof, hoop, liefde en blijdschap in ons hart. Wij worden dan door Zijn liefde gevangen. Als wij geloven,

krijgen we het diepe besef 'dat God goedertieren gedachten over ons heeft' (Calvijn). Dit verandert ons van binnenuit. De wil is door deze aanraking al zo vernieuwd, dat deze ook wil geloven (Dordtse leerregels).

In het Nieuwe Testament en ook in de kerkgeschiedenis zien we dit als Gods weg om het geloof te geven en te activeren. In de verkondiging van het Evangelie moet Jezus dus eerst komen en mag Hij theologisch of dogmatisch niet naar achter worden geplaatst. Dan krijg je de gedachte: 'een mens moet toch eerst...'

Dit is een gedachte die Brakel, Koelman, Comrie en Guthrie in hun tijd hebben bestreden. Een welmenend en onvoorwaardelijk aanbod van genade moet gehandhaafd blijven. Zonder geloof is het immers onmogelijk om God te behagen (Hebr. 11:6). Alle geestelijke ondervindingen, wettisch of evangelisch, kunnen daarom slechts vrucht van het geloof zijn. In de Handelingen zie je steeds dat Jezus wordt verkondigd en dat onbekeerde en onvoorbereide zondaren tot het geloof in Hem komen.

In Hand.16:27 zie je dat een stokbewaarder zichzelf van het leven wilde beroven. Nadat dit is verhinderd (omdat de gevangenen niet waren weggevlucht), werd hij zeer bevende en vroeg hij aan Paulus en Silas: 'Lieve heren, wat moet ik doen om zalig te worden?' Hij is aangeraakt door de Heilige Geest.

De stokbewaarder is ook aangeraakt door de Heilige Geest

Hij zag ook de liefde van de evangelisten tot zijn behoud. Zij antwoordden hem gelijk: 'Geloof in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis'. Na de verdere verkondiging van het Evangelie toonde hij direct al de vrucht van het geloof, in het goed verzorgen van de evangelisten. We lezen in Hand.16:33-34: 'En hij nam hen tot zich in dezelve ure des nachts, en waste hun de striemen; en hij werd terstond gedoopt, en al de zijnen. En hij bracht hen in zijn huis, en zette hun de tafel voor, en verheugde zich, dat hij met al zijn huis aan God gelovig geworden was.'

Het komt ook overeen met het gebeuren tijdens de Pinksterdag. Toen werden omtrent 3000 mensen door de Heilige Geest aangeraakt en verslagen (doorstoken) in het hart (Hand.2:37). Zij vroegen de apostelen: 'Wat zullen wij doen mannen broeders?' Petrus antwoordde gelijk: 'Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zovelen als er de Heere, onze God, toe roepen zal' (Hand.2:38-39).

Je ziet hierin ook weer dat het allereerst moet gaan over de roeping en het geloof in Jezus Christus. Alles wat daaraan vooraf wordt geplaatst in de verkondiging van het Evangelie aan zondaren, is onjuist en loopt dus meestal ook verkeerd uit. Hierdoor worden onnodig blokkades op de weg geplaatst.

Hierin komt ook uit dat men dan te weinig vertrouwen heeft in het werk van God door Jezus Christus. Let wel: Hij moet het doen en Hij kan het doen!

Jezus moet het doen en Hij kan het doen!

Door Jezus Christus zal het genadewerk gelukkig voortgaan. Door onze inzichten kan het helaas worden belemmerd. Sta de Heilige Geest hierin toch niet tegen! Bedroef de Heilige Geest niet en doof door onkunde en gebrek aan geestelijk inzicht toch Zijn werk niet uit. Tracht ernaar om in Jezus te geloven, zoals de Schrift zegt. Jezus leert ons in Joh.7:37-38: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.' Hij zei dit van de Heilige Geest, Die de gelovigen zouden ontvangen na Zijn verheerlijking (vers 39). Dit is dus ook bevestigd tijdens de Pinksterdag.

Jacobus Koelman schrijft onder meer in de voorrede van een boek van de Schotse schrijver Hugo Binning (De ware gemeenschap met God): 'Grijp de Heere Jezus Christus aan gelijk Hij u wordt aangeboden in het Evangelie; breek door alle tegenwerpingen heen; geloof dat Christus algenoegzaam is en machtig, om zondaren, hoe ze ook zijn, zalig te maken, en dat Hij zich aanbiedt en laat aanbieden in al zijn volheid en rijkdom door Zijn dienaren, aan allen die het Evangelie horen, zonder onderscheid te maken; en dat allen die onder het Evangelie leven tot Hem moeten komen, Hem moeten aannemen; verder dat ieder die in Christus gelooft waarlijk metterdaad en onfeilbaar Jezus deelachtig zal worden; dat er niet iets van tevoren in de zondaar aanwezig behoeft te zijn: geen liefde, geen heiligheid, geen weekheid van het hart, noch iets anders, doch integendeel, dat de zondaar moet komen gelijk hij is: arm, goddeloos, verloren, onmachtig; geloof vrijmoedig in Hem, neem Hem van harte aan, zoals Hij zich aan u aanbiedt.'

De zondaar moet komen zoals hij is

In zijn boek 'Natuur en gronden van het geloof (1717) noemt Koelman het 'een gewillig aannemen en omhelzen van Jezus Christus, een openen van het hart voor Hem, een zich overgeven aan Jezus'.

Volgens deze citaten moet je dus eerst komen tot Jezus, om van Hem alles te ontvangen. Als je eenmaal bij Hem op Zijn leerschool bent, zie je pas wat er allemaal aan verbonden is. Koelman stelt: 'Wie het geloof beoefent, ondervindt wel hoe moeilijk het voor ons is.'

Als je geloof oefent, ondervind je pas hoe moeilijk het voor je is

Het kan moeilijk zijn om iemand blindelings te volgen op voor ons moeilijk begaanbaar rotspad. We kunnen zijn als een ongetemd paard, die met moeite zich kan onderwerpen aan zijn meester. Volgen betekent ons kruis te dragen achter Jezus aan. Je moet je eigen 'ik' dan gaan verloochenen. Je oude mens moet afsterven. Maar er staat zoveel heerlijks tegenover! Denk maar eens aan de hartelijke vreugde in God en het ontvangen van de heerlijke liefde van Jezus! Als eenmaal iets van Zijn liefde hebt ervaren, heb je de strijd er zeker voor over.

God en Jezus moeten realiteit voor ons worden

Door de kracht van het Evangelie moeten God en Jezus realiteit voor ons worden. Leerstelligheid en religie beoefenen zonder meer, brengen ons er niet. Het moet werkelijkheid voor ons worden en we moeten komen tot een relatie met Jezus.

In de verkondiging moet Jezus ons voor de ogen worden geschilderd, als zijnde onder ons gekruisigd (Gal.3:1).

De onverstandige Galaten waren de waarheid niet (meer) gehoorzaam (Gal.3:1). Het was een dwaas tekort aan inzicht. Ze hadden zich laten betoveren door de dwaalleraren. Paulus ziet er zelfs een demonische dwang achter. Ze wilden de mensen weer onder de macht van de wet brengen. Pas op voor deze actuele dwaling!

In de verkondiging van het Evangelie moet Jezus voor ons worden uitgetekend. Hij moet openlijk worden afgekondigd (openly displayed upon His cross). Paulus predikte daarom ook 'Jezus Christus, en Die gekruisigd'. Hij schrijft duidelijk in 1 Kor.2:2: 'Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Die gekruisigd.'

Jezus moet als de Aanwezige worden voorgesteld

Jezus moet binnen onze bijbelstudiegroepen ook worden voorgesteld als de Aanwezige. Ook in het gebed mag je Hem dan uitschilderen als de Gekruisigde, Die met uitgestrekte armen in het Evangelie voor ons staat. Hij nodigt je uit, door zo Zijn liefde aan je te laten zien. Hij heeft zich in liefde laten leegbloeden, voor de ogen van zondaren, die hadden geroepen: 'Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen' (Matth.27:25). Je hebt Zijn verzoenend bloed nodig! Hij biedt het je in het Evangelie aan. Denk maar na over de volgende songtekst van Helen H. Lemmel (1922):

'Turn your eyes upon Jesus,
look full in His wonderful face,
and the things of earth will grow strangely dim
in the light of His glory and grace'

Kun je zonder schaamte en schuldgevoel kijken in de ogen van een bloedende Jezus? Word door Zijn onuitsprekelijke en onweerstaanbare liefde jouw liefde niet opgewekt?

In 1993 stond ik in een kampoord tegenover een jongen voor wie het realiteit was dat Jezus op de deur van zijn hart klopte (Openb.3:20). Hij moest de deur voor Hem openen, maar kon het niet. In zijn nood en behoefte aan Hem was hij in diepe ontroering. Het kwam mij voor dat hij zijn geloofsarmen naar Hem uitstreekte, maar dat zijn armen te kort waren. Toen kwam er bij me, dat hij het bloed nodig had. Alleen het bloed kon hem redden.

Alleen het bloed kan je redden!

Ik zei het ook tegen hem. Als God het bloed ziet, zal de engel van het verderf aan je voorbijgaan. 'God ziet op het bloed, jij moet ook op het bloed zien.' Ik gaf hem teksten over het verzoenend bloed door. Ineens zag hij op het bloed. Hij riep het ook uit. Een grote blijdschap overspoelde hem. Wat een heerlijke verandering!

En zo komt het Evangelie ook onvoorwaardelijk tot jou.

De zaken uit de songteksten van Elisha A. Hoffman (1878), die hierna volgen, zijn voor jou van levensbelang. Stel jezelf deze vragen, keer op keer. Ben je gewassen in het bloed van het Lam?

Ben je gewassen in het bloed van het Lam?

Have you been to Jesus for the cleansing power?
Are you washed in the blood of the Lamb?
Are you fully trusting in His grace this hour?
Are you washed in the blood of the Lamb?

Lay aside the garments that are stained with sin,
and be washed in the blood of the Lamb;
There's a fountain flowing for the soul unclean,
oh, be washed in the blood of the Lamb!

Refrein:

Are you washed in the blood,
in the soul-cleansing blood of the Lamb?
Are your garments spotless? Are they white as snow?
Are you washed in the blood of the Lamb?
Are you washed in the blood of the Lamb?

Je moet beseffen dat je het verzoenend bloed van Jezus nodig hebt! Als je het beseft dat je Jezus echt nodig hebt, neem je Hem aan. Je moet God geloven op Zijn Woord. Wat het Woord over ons en Jezus spreekt, moet genoeg voor ons zijn. De waarheid van Gods Woord zal ons overtuigen en naar Jezus overbuigen.

De waarheid van Gods Woord zal ons overtuigen en naar Jezus overbuigen

Koelman vermaant: 'U dient Christus te geloven, ook al ziet u in het geheel geen werkingen van Gods genade in uw ziel.'

Hij stelt verder: 'Het grootste berouw gaat niet aan het aannemen van Christus vooraf, maar volgt erop.'

Op 28 november 2008 had ik een Bijbelstudiegroepje van 11 jongeren van ca. 12 jaar. Een leider had een inleiding gehouden over onder meer de tekst uit Openb.3:20: 'Zie Ik sta aan de deur en Ik klop...' Daarna had ik ze apart in mijn groep. Er waren meer dan 70 jongelui aanwezig, verspreid in Bijbelstudiegroepjes met leiding.

In de huiskerken in China kennen ze de gewoonte dat ze een lege stoel in de kring hebben. Dit ziet er dan symbolisch op dat Jezus in het midden is. Het is immers zijn belofte, dat waar twee of drie in Zijn Naam vergaderd zijn, Hij in het midden is. Ik heb dit hun verteld en er werd een lege stoel bij geplaatst. Daarna vroeg ik ze, wat ze tegen Hem zouden zeggen, als Hij aan hen persoonlijk zouden vragen: 'Zeg het maar...'

Een meisje zei dat ze zou zeggen: 'Wilt U mij bekeren?' Een ander: 'Wilt U mijn zonden vergeven?' Een derde: 'Ik hou van U'. Daarna vroeg ik hen zoiets als: 'Hoeveel tijd zou je nodig hebben om verkeerde zaken op te ruimen, als Hij in je kamer zou komen?' De ene dacht: 5 minuten, de ander: 10 minuten. Toen kwam

naar voren dat Hij toch alles al wist en zag. Het was dus niet nodig om iets voor Hem te verbergen. Hij is juist gekomen om ons te reinigen van al het verkeerde. Wat moeten we dan doen als Hij aan onze deur staat te kloppen? In het Grieks wordt in Openb.3:20 aangeduid dat het hierbij gaat over een blijvend kloppen. Hoe bewijst Hij hierin Zijn liefde en dat Hij ons behoud zoekt?! Ik heb ze daarna verteld over de uitwerking van deze tekst uit Openb.3:20 tijdens de (gezins)kampen in 1993. Daarna begon een meisje over zichzelf ten opzichte van de Heere te spreken.

In haar behoefte aan Hem begon ze echter te huilen

In haar behoefte aan Hem begon ze echter te huilen. Bijna alle anderen zijn toen hartstochtelijk in tranen uitgebarst. Zij wilden tot overgave aan Jezus komen.

Ze wilden tot overgave aan Jezus komen

Ik ben toen met hen gaan bidden en heb hen daarin de nodigende en liefdevolle Jezus voorgesteld, zoals hij heeft geleden aan het kruis. Zijn armen waren uitgestrekt aan het kruis genageld. Hij kijkt ons hierin als het ware liefdevol aan: dit deed Ik voor jou! Hoe kunnen wij deze liefde weerstaan. Hij liet Zich uit liefde leegbloeden uit Zijn wonden.

Kun je Hem aanzien, als je dit leest, zoals Hij tot je komt in het Evangelie?!

Als we zo in Hem mogen geloven, mogen we het ook weten: 'Zo ver het oosten is van het westen, zo ver doet Hij onze overtredingen van ons' (Ps.103:12).

De meisjes in de Bijbelstudiegroep bleven maar huilen, zodat ik er gewoon verlegen mee was. Gelukkig had iemand de Bijbelteksten van de Bijbelstudie op een blad uitgetypt. Ze gingen over Jezus als het Licht van de wereld. Deze heb ik toen maar voorgelezen. Het waren teksten zoals Joh.8:12, waarin Jezus spreekt: 'Ik ben het Licht der wereld; die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben.'

Ik vroeg hen achteraf dat ze toch niet op de zaterdagavond naar de Bijbelstudie kwamen om daar te huilen? Ze reageerden: 'Meneer, we hebben nog nooit zoiets meegemaakt (of ervaren).'

Ze waren aangeraakt door de Heilige Geest of hadden iets ervaren van de liefde van de Heere Jezus! Ik zag dat één meisje niet zo ontroerd was en sprak haar hierover aan. Ze zei tegen me: "Meneer, wilt u straks laten zingen: 'God heb ik lief, want Die getrouwe HEER hoort mijn stem, mijn smekingen, mijn klagen (Ps.116:1 ber.)

Wat een heerlijke zaak, wat een genade is het om dit te mogen meemaken! Zoiets gaat ook door mij heen. Dit wil ik steeds weer meebelevén. Het is zo'n gelukkig en vol leven om steeds weer de liefde van Jezus te zien uitvloeien... hier wordt ik ontroerd en vol van. Deel het maar uit, lieve mensen... deel de liefde van Jezus maar uit aan de jongeren... door Zijn liefde aan hen voor te stellen!

Jezus vol liefde, U wilt ons leiden

Zing maar samen met de jongeren:

‘Jezus, vol liefde, U wilt ons leiden,
wij prijzen U als onze Heer.
Kom met Uw kracht, o Heer, en vul ons tot Uw eer.
Kom tot Uw doel met een ieder van ons.
Maak ons een volk, Heer, heilig en rein,
dat U, Heer, volkomen steeds toegewijd zal zijn.’

Ik ben er steeds meer van overtuigd geraakt dat Jezus het Zelf moet doen en, naar zijn beloften, ook zal doen! Wij moeten Hem voorstellen zoals Hij werkelijk is, in al Zijn heerlijkheid en genade. De Heilige Geest neemt het uit Hem. We kunnen hierover lezen in Joh.16:13-15. Hij is de Geest der waarheid. Jezus zegt van Hem: ‘Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen’ (Joh.16:14). Als het over de genade en waarheid gaat, die wij moeten ontvangen en die ons vrij zal maken, moeten wij bij Jezus zijn. Er staat immers in Joh.1:17: ‘Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden.’ Jezus leert ons, als wij ook in Hem geloven: Als u in Mijn woord blijft, bent u werkelijk Mijn discipelen; en u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken.’ (Joh.8:31-32). In vers 36 verklaart Hij ons verder: ‘Als dan de Zoon u vrijgemaakt zal hebben, zult u waarlijk vrij zijn.’ Hij zegt tegen ons: ‘Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.’ (Joh.14:6). Hij vergeeft ook de zonden als je in het geloof aan Zijn voeten terecht komt en naar Hem opziet. Wij mogen de dragers van jongeren zijn, die uit zichzelf niet tot Jezus zullen of kunnen gaan. Vier mannen droegen de verlamde en lieten hem door het opengebroke dak zakken, totdat hij voor Jezus lag. We lezen verder in Mark.2:5: ‘En Jezus, Die hun geloof zag, zei tegen de verlamde: Zoon, uw zonden zijn u vergeven.’

Wij willen discipelen, volgelingen en leerlingen van Jezus zijn en niet van Mozes, zoals de ongelovige Joden dit zeiden te zijn tegen de blindgeborene (Joh.9:28). Wij mogen in de nodiging tot het heil nooit Mozes of de wet vóór Jezus plaatsen, wat door gebrek aan inzicht nogal eens gebeurt. De Bijbel is hier duidelijk over.

Jezus Christus heeft alles volbracht en doet ook alles voor een zondaar, die zonder hem niets goeds kan doen. Wij moeten ons slechts afvragen: ‘Hoe zal ik Hem in mij hart ontvangen?’ De cruciale vraag voor ons is: ‘Ben je gewassen in het bloed van het Lam?’ Zonder het Lam kom je ledig en goddeloos voor Gods aangezicht.

Zonder het Lam kom je ledig en goddeloos voor Gods aangezicht

In Ex.34:20 verzekert God ook ons: ‘En men zal voor Mijn aangezicht niet ledig verschijnen.’ Als er voor een eerstgeborene ezel geen offer was gebracht moest men zijn nek breken. Daarom moet er zeker bloed voor jou zijn gestort! Het gaat er niet om of je een trouwe en oplettende kerkganger bent... je moet door het geloof veilig zijn achter het verzoenend bloed van Jezus Christus!

Daarom moet je worstelen en strijden om door het geloof te komen aan de voet van het kruis, om daar te zien op het Lam van God, Dat de zonde der wereld heeft

weggedaan. Je wordt in Joh.1:29 dus persoonlijk toegeroepen: 'Zie, het Lam van God, Dat de zonde der wereld wegneemt!'

'Zie, het Lam van God, Dat de zonde der wereld wegneemt!'

Na de Bijbelstudie op 28 november vloeide een maand later de stroom van zegen in Zeeland verder tijdens de conferentie.

Een 15-jarige heeft me in januari gemaild:

'De beste wensen voor het nieuwe jaar! De conferentie was echt heel mooi! De lezingen waren ook heel mooi! Ze waren echt heel persoonlijk. Ik heb veel aan die lezingen gehad! Het gaat wel met me. We mailen nog heel veel met het Bijbelstudie groepje! Die teksten die mensen mij stuurde heb ik heel veel gehad. Die twijfels zijn er nog wel maar ik moet mij vertrouwen op God stellen en dat is nou juist heel moeilijk! Ik ben nu het boek 'vertrouw op God' van Corrie ten Boom aan het lezen en aan dat boek heb ik ook veel! Ik hoop dat er dit jaar weer zo een conferentie is!'

Een 14-jarige reageerde achteraf:

'Ik vond de conferentie GEWELDIG. Eerlijk gezegd, had ik er echt helemaal geen zin in. Maar toen ik er helemaal was, was er een geweldige sfeer. En dat niet alleen, ik heb God ook beter leren kennen.

Ik heb God ook beter leren kennen

Ik heb geen twijfels meer. Ik ben door dit kamp erg veranderd (positief). En ik wil jullie daar nog voor bedanken.'

Ze hoopte binnenkort te gaan praten met een meisje, die gestopt was met het geloof. Ze mailde vervolgens: 'En hopelijk gaat het echt helpen!'

Het Evangelie en het geloof

Het kan zijn dat je de voorgestelde weg om behouden te worden te eenvoudig vindt. Je hoort in dit verband wel eens de opmerking: 'maar dat gaat toch zomaar niet?'... Veel mensen denken dat je niet zonder grondige en zware wettische voorbereiding tot geloof kunt komen. Ze plaatsen hierin de wet voor van het Evangelie en Mozes voor Christus. Eerst zou dan een bepaald 'wetswerk' in en door je moeten zijn volbracht en dan zou je pas vatbaar kunnen zijn voor het 'Evangeliewerk'.

We moeten ervan uitgaan dat het zonder geloof onmogelijk is om God te behagen (zie Hebr.11:6a). Het geloof moet er dus eerst zijn, anders is er geen geestelijk leven dat tot de zaligheid leidt. In Rom.14:23 lezen we dat al wat uit het geloof niet is, zonde is. Het geloof is het ontvangen van Gods redding en dit behoudt ons. Als een drenkeling een toegeworpen reddingsboei niet aangrijpt, zal hij verdrinken.

Het geloof is een gave en opgave, wat zich uit in overgave aan Gods wil

Deze gave van het geloof is voor ons een opgave en uit zich in een overgave aan Gods wil met betrekking tot ons. Als de Heere ons Zijn Evangelie zendt, wil Hij ons hierdoor behouden. Als wij ons gelovig aan deze Goddelijke wil mogen overgeven, worden we dus door Gods genade gered. Na en door het ontvangen geloof gaat iemand zich dus bekeren en gaat hij geestelijk vruchten dragen.

Ds. Alexander Comrie heeft het bekende A.B.C. des geloofs (1739) geschreven. Bij de letter G schrijft hij over het 'geven van het hart'. Hij verwijst daarbij naar de bekering van Zacheüs (Luk.19). Bij een Zacheüs-bekering valt er 'op een ogenblik zoveel Goddelijk en geestelijk licht in het hart' dat het hart terstond aan God gegeven wordt.

Het wezen van het geloof bestaat in 'het zich overgeven', Comrie schrijft over hen: 'En als zij daartoe gebracht zijn zonder allerlei 'wettische woelingen', dan hebben zij des te meer reden om Gods zachte handeling te roemen. De meeste anderen verkeerden lange tijd in 'wettische werkingen', voordat zij hun hart overgaven aan Jezus Christus. Drs. K. Exalto schrijft ons hierover in zijn boekje over de bekering: 'Comrie heeft voor hen een extra vermaning, deze dat zij niet verdacht zullen houden (wat blijkbaar voorkwam) de zojuist genoemde 'Zacheüs-figuren', omdat zij dit alles niet zo hebben ondervonden.'

Comrie stelt dat gelovigen met een wettische bekering strenger en harder werden aangepakt, omdat zij harder en weerbarstiger waren. Ik betwijfel of dit in alle gevallen voor hen geldt. Het kan juist ook te maken hebben met (kerkelijke) opvoeding, achtergrond en omstandigheden. Karakter, aard en gesteldheid zullen zeker wel een rol spelen.

Comrie geeft verder aan dat er ook christenen zijn die kunnen spreken over 'bijzondere en hartstochtelijke aandoeningen'. Exalto geeft ons door: 'Op zichzelf genomen, zegt Comrie, is dat wel goed, maar geen regel voor anderen. En dan maakt hij enige psychologische opmerkingen: De ene mens is van gesteldheid hartstochtelijker dan de ander; de één is emotioneel van aard en zit terstond in tranen, terwijl een ander dat niet ondervindt. Wij moeten dus ook onze aard en gesteldheid in aanmerking nemen, want God werkt daar slechts zeer zelden tegenin.'

'God werkt zelden tegen onze aard en gesteldheid in'

Dit is een belangrijk gegeven, ook als het gaat over onze jongeren in een moderne samenleving. In onze cultuur is straf en oordeel een afgezwakt en minder bekend verschijnsel geworden. Wie heeft er nog een helder begrip of dieper gevoel van straf en oordeel? Jongeren kunnen dit moeilijk indenken, invoelen of meebelevén.

Dit lag vroeger veel anders. Men zag de lijfstraffen op de markten en de uitvoering van doodstraffen op het schavot. Schuld, dreiging en straf waren bekende zaken. Ook bij de Islamieten en de Roomsén is dat tot vandaag in bepaalde landen nog relevant. Dit zal zeker heel wat impact hebben op de religieuze beleving van de belijders.

In onze tijd zijn er andere gevoelens van ellendekennis die een grotere rol zijn gaan spelen in de belevingswereld van Westerlingen.

In onze tijd zijn er andere gevoelens van ellendekennis die een grotere rol zijn gaan spelen

Dat is onder meer het zoeken naar een absolute waarheid. Mensen worden jarenlang gekweld door gevoelens van twijfel, ongeloof, ontredde, hopeloosheid en zelfs wanhoop. We leven niets voor niets in 'de eeuw der bezorgdheid'. Er wordt al gesproken over 1 miljoen mensen in Nederland die middelen tegen depressiviteit moeten gebruiken. Ik heb vernomen dat zelfmoord de eerste doodsoorzaak onder jongeren in ons land is. De doelloosheid, uitzichtloosheid, moedeloosheid en zinloosheid hangen als grauwsluiers over onze samenleving. Dat zijn dus ook vormen van ellendekennis (uitlandigheidsbesef). Dat is het besef om ergens uit verdreven te zijn. Zondebesef is het besef van 'je doel te missen'.

Dit wordt steeds meer de ellendekennis van onze tijd. Deze mensen hebben de hoop van het Evangelie nodig! Zij hebben geloof, hoop en liefde nodig. Zij hebben Jezus Christus nodig!

Een wettisch ingekleurd Evangelie heeft geen goed effect meer op de postmoderne mensen

Daarom heeft een wettisch ingekleurd Evangelie vrijwel geen effect meer op de postmoderne mensen. Er zijn kerken en evangelisten die hier nog steeds (vanuit de traditie) op insteken. We zien dus ook dat er opmerkelijk weinig vrucht is op deze wijze van werken. Waarom wordt er dan niet meer gelet op de behoeften van deze tijd? Dit heeft te maken met het leerstellig en juridisch denken vanuit de traditie. In Het evangelisatiewerk moeten wij het niet alleen maar hebben over religie of leer, maar vooral over een relatie, over de persoon Jezus Christus, die ook in de behoeften van de nieuwe generaties kan voorzien.

Ik zie wel dat men zich inmiddels wel meer begeeft op het gebied van de hulpverlening, van een helpende hand. De daad kan goed zijn, maar het Woord moet het verlossende werk blijven. Wij moeten pragmatisch te werk gaan en aangeven dat Jezus ook heden actueel is!

We moeten aangeven dat Jezus ook heden actueel is!

Hij is heel goed in staat om ook de Verlosser te zijn voor ellendige Westerlingen uit de 21^e eeuw. Hij is het grote antwoord op naar waarheid zoekend postmoderne mensen. Hij is de helende Heiland voor depressieve, emotioneel beschadigde en ontredde mensen.

De wet is een tuchtmeester

Lezen: Galaten 3

De Joden van het Oude Testament waren onder de wet in bewaring gesteld - zij waren toen nog onder de tuchtmeester. In Galaten 3:23 lezen we verder dat ze daaronder 'zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden'. De wet is niet machtig om iemand geestelijk levend te maken (zie Gal.3:21). De wet werkt(e) als een tuchtmeester (paidagogos). Een tuchtmeester in die tijd was iemand die als een soort opvoeder nog onmondig kinderen begeleidde (onder meer op weg naar school). Hij moest deze kinderen opvoeden, laten gehoorzamen en onder de duim houden. Dit werk werd meestal door slaven verricht, die hiertoe ook harde middelen gebruikten. Vooral ongehoorzame en opstandige kinderen hadden een hard tuchtigende hand nodig. In de Studiebijbel wordt verder bij Gal.3:24 verklaard: 'Paulus gebruikt het beeld

in deze context uitsluitend negatief, om er de onvrijheid onder de hard tuchtigende hand der wet mee aan te geven. Onze positieve associatie bij dit beeld: de wet als pedagogische (opvoedkundige) voorbereiding op de openbaring in Christus, past niet bij de tuchtmeester in die tijd en ook niet in het betoog van Paulus. De wet heeft buiten Christus alleen een dodende, zonde vermeerderende werking. Zonder Christus leidt de wet alleen tot grotere gevangenschap en sluit ze ons sterker in de macht van de zonde in, zoals een tuchtmeester zijn pupil van vrijheid berooft.'

We weten dat God buiten Christus een verterend vuur is. De prediking van de wet vóór of zelfs zonder de prediking van Jezus Christus is daarom verkeerd en kweekt wettische mensen, die zich gebonden voelen onder een juk van dienstbaarheid.

De prediking van de wet vóór of zelfs zonder de prediking van Jezus Christus is verkeerd

De Schotse prediker William Guthrie (1620-1665) heeft het bekende boek 'Des Christens groot interest' geschreven. Hij geeft aan dat er christenen zijn die de Heere God één wijze van werken opleggen. Als ze dit uitdragen, veroorzaakt dat ook blokkades en duisternis bij anderen. Exalto geeft ons door: 'Het punt waarop het bij menig christen vastzit, blijkt met name het 'vorbereidend werk' der wet te zijn. Ben ik wel voldoende door de wet aan mijn zonden ontdekt, ben ik wel diep genoeg verslagen, met andere woorden: Kom ik ervoor in aanmerking om tot Christus te gaan, en mag ik wel verzekerd zijn dat ik deel aan Hem heb?'

Guthrie wijst op de onderscheiden wijzen waarop God de Heere de Zijnen tot Christus brengt. Er wordt van hem doorgegeven: 'Sommigen worden tot Christus gebracht op een evangelische wijze. Het 'werk der wet' wordt bij hen verzwolgen door het Evangelie, de liefde van Christus. Hun overgang vindt 'schielijk' plaats. Guthrie wijst op Zacheüs, maar ook op andere figuren uit de Evangeliën. Er was maar één woord van Christus nodig, en zij verlieten alles en volgden Hem. Van enig werk der wet vóór zij Christus aannamen, lezen wij niet. Zacheüs heeft terstond en met blijdschap het woord van Christus aangenomen. Hij gaf er ook terstond blijk van dat zijn geloof in Christus oprecht was.' Guthrie stelt dat het niet nodig is voor zulke gelovigen, dat zij zich kwellen met de pijnlijke gedachte dat zij het 'vorbereidend werk der wet' missen. Als zij hun hart maar in waarheid aan Christus hebben gegeven, dáár komt het op aan!

Van Guthrie wordt verder nog doorgegeven: 'Zacheüs en vele anderen hebben zoveel gezien van hun nood en van de volheid der genade die in Christus is, dat zij daarvoor alles verlieten en naar Christus liepen. Meer wordt ook door ons niet geëist. Er is genoeg plaats voor de Medicijnmeester, wat wil men meer?'

'Er is genoeg plaats voor de Medicijnmeester, Wat wil men meer?'

We moeten ons houden aan de richtlijnen van Gods Woord, die ons heel duidelijk worden voorgehouden in het Nieuwe Testament.

Hoe we moeten omgaan met de verkondiging van het Evangelie en de uitnodiging tot Gods genadeverbond lezen we ook in de Dordtse Leerregels. Bestudeer daartoe maar eens de artikelen 2 t/m 4 van hoofdstuk 1. God zendt goedertieren verkondigers van de zeer blijde boodschap van het Evangelie (Rom.10:14-15, 1 Joh.4:9, Joh,3:16). Verder gaat het over het wel of niet gelovig ontvangen en omhelzen van dit Evangelie. Art. 4 leert ons: 'Die dit Evangelie niet geloven, op die blijft de toorn van God. Maar die het

aannemen, en de Zaligmaker Jezus met een waarachtig en levend geloof omhelzen, die worden door Hem van de toorn van God en van het verderf verlost en met het eeuwige leven begiftigd (Joh.3:36, Mark.16:16).'

In de handen van de Heelmeester

In de handen van een de hemelse Heelmeester kan de wet worden gebruikt om de kwaal aan het licht te brengen, zoals je dat veel ziet in het Oude testament. De wet werkt dan als het mes in de hand van een chirurg (heelkundige), die hiermee in een lichaam snijdt en de kwaal blootlegt. Let er wel op, dat het mes wordt gebruikt door een heelkundige, die de patiënt hierdoor wil genezen en helen! Er zijn ook mensen die iemand met een mes bewerken om hem slechts te verwonden of te doden. Als de wet los van het helende werk van de hemelse Heelmeester wordt gebruikt, heeft het geen positieve uitwerking. In Exodus 15:26 gaf de HEERE het volk van Israël te kennen: 'Want Ik ben de HEERE, uw Heelmeester!' Ja, zo is Hij dit ook nu nog voor de gelovigen. Leg jezelf dan maar in gelovige overgave neer op de operatietafel van de hemelse Heelmeester! Als je niet komt om jezelf door Hem te laten behandelen, zul je niet van je zondekwaal verlost kunnen worden.

Een chirurg zal, als het goed is, tijdens een operatie de nodige behandeling volledig uitvoeren. Hij snijdt niet slechts de patiënt open, om hem vervolgens zo maar een aantal dagen te laten liggen. Dan is de kans groot dat de patiënt het niet zal overleven. Hij is een heelkundige en zal de opengelegde kwaal dus verder zo goed mogelijk behandelen. Zeg maar dat hij daarna een kwaadaardig gezwel verwijdert. De operatie is dus bedoeld om de kwaal weg te nemen, terwijl dit zo spoedig mogelijk dient te gebeuren. Ik heb gehoord dat de puriteinse theoloog John Owen (1616-1683) in dit verband het beeld van een naald en een daaraan bevestigde draad heeft gebruikt. De 'naald van de wet' doorsteekt de zondaar, maar de daaraan verbonden 'Evangeliedraad' heelt daarna de wond. Ook in dit beeld zie je dat wet en Evangelie in één genezend proces beiden worden gehanteerd. Dit ziet dus op korte, krachtdadige bekeringen. En inderdaad, als we een aantal bekeringen in het Nieuwe Testament en in opwekkingstijden nagaan, herkennen we hierin het geschetste proces.

In het Nieuwe Testament zie je dat het meer gaat over de kwaal van het ongelooft, die door het licht en de waarheid van het Evangelie wordt blootgelegd.

In het Nieuwe Testament gaat het over de kwaal van het ongelooft, die door het Evangelie wordt blootgelegd

Door de waarheid van het Evangelie komt de leugen en het ongelooft aan het licht. Het gaat hierbij om het wel of niet geloven in Jezus Christus, het aannemen of verwerpen van Hem. Je ziet dit duidelijk naar voren komen in het Evangelie van Johannes. Bestudeer maar eens Joh.1:1-18, Joh.3, Joh.5:16-47, Joh.6:26-71, Joh.7:37-40, Joh.8:12-59 en andere tekstgedeelten. Je kunt het ook lezen in 1 Joh.1, 1 Joh.4 en 1 Joh.5.

In Joh.6:28 vragen de Joden aan Jezus: 'Wat zullen wij doen, opdat wij de werken van God mogen werken?' Jezus antwoordde: 'Dit is het werk van God, dat u gelooft in Hem, Die Hij gezonden heeft.' Als we het Evangelie hebben gehoord, zullen wij daarop ook worden geoordeeld. Jezus spreekt ook tot ons: 'Ik ben een Licht, in de wereld gekomen, opdat een ieder, die in Mij gelooft, in de duisternis niet zal blijven'

(Joh.12:46). In vers 48 verklaart Hij ons helder en duidelijk: 'Die Mij verwerpt en Mijn woorden niet aanneemt, heeft iets wat hem oordeelt, namelijk het woord dat Ik gesproken heb; dat zal hem oordelen op de laatste dag.'

We moeten dus het Evangelie dus confronterend voorhouden, met bevel van geloof en bekering! Dit gebeurt ook bij de jongerensamenkomsten.

Bij de jongerensamenkomsten wordt het Evangelie confronterend voorgehouden, met bevel van geloof en bekering

De jongeren worden daarbij geconfronteerd met Jezus Christus en het heldere aanbod van genade (zoals je dat ook leest in Jes.55). Als de Heilige Geest dit effectief maakt, zie je gelijk de innerlijke strijd en de ontroeringen bij de jongeren. Ze worden getroffen door de pijlen van het Evangelie, die dieper doordringen in het hart dan de bedreigingen van de wet. Door de overweldigende liefde worden ze gebroken van hart. Het Evangelie neemt jongeren gevangen.

Het Evangelie neemt jongeren gevangen

Door de wet worden kerkmensen slechts vastgehouden door wettische vrees en angst voor de straf en het oordeel. De hamerslagen van de wet maakt het hart angstig en hard, de vlam van het Evangelie doet het hart smelten van liefde tot Jezus Christus. Door de wet blijven we ineengedoken in een donkere hoek zitten. Door de doordringende macht van het Evangelie staan we op met de verloren zoon en keren we terug naar een liefdevolle Vader.

Tijdens de Pinksterdag

Ik denk aan de bekeringen tijdens de Pinksterdag in Jeruzalem. In Hand.2:36 zien we dat de Heere ze door middel van Petrus 'in de schuld van het verwerpen van Jezus preekt'. Het wordt de aanwezige joden rechtstreeks aangezegd dat zij de Christus (de beloofde Messias) hebben gekruisigd. In vers 37 lezen we verder: 'En toen zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen, mannen broeders?' Dat zij 'verslagen werden in het hart' wil zeggen dat zij pijnlijk werden getroffen in het hart. In de Studiebijbel wordt bij vers 37 verklaard: 'De woorden van Petrus hebben doel getroffen. De Heilige Geest heeft door middel van zijn woorden de toehoorders overtuigd van zonde (Joh.16:8). Het gebruik van 'kata-nusso' (prikken, stoten; vgl. Joh.19:34, nusso: doorsteken) maakt duidelijk dat een diep gevoel van schuld en wroeging zich meester maakte van de schare. Ze riepen het uit: 'Wat moeten wij doen?' Dat zij de apostelen aanspraken met 'mannen broeders' geeft reeds aan dat zij bereid waren om te gehoorzamen aan wat de apostelen zouden zeggen. De wil van de getroffenenen werd omgebogen tot gehoorzaamheid. Het geloof werd hun geschonken - ze geloofden de door Petrus tot hen gesproken woorden. Hun tegenstand werd toen gebroken en ze kwamen tot schuldbesef en verootmoediging (vernedering). In vers 38 wordt de van zonde overtuigde menigte al gelijk de weg ter genezing aangewezen. De zilveren draad van het Evangelie zat aan de scherpe naald van de wet vast. We lezen namelijk in dit vers: 'En Petrus zei tot hen: Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden;

en gij zult de gave van de Heiligen Geest ontvangen.' In de volgende twee verzen lezen we dat Petrus verder tot hen sprak: 'Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zovelen als er de Heere, onze God, toe roepen zal. En met veel meer andere woorden betuigde hij, en vermaande hen, zeggende: Wordt behouden van dit verkeerd geslacht!' De toehoorders moesten volgens Petrus gered worden (of zich laten redden) uit dit verkeerde (tegen God rebellerende, afvallige en opstandige) geslacht.

Petrus bracht dus gelijk een welmenend Evangelie voor alle toehoorders, die in een staat van opstand tegen God verkeerden.

Petrus bracht een welmenend Evangelie voor alle toehoorders

In vers 41 zien we het heerlijke resultaat: 'Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op die dag tot hen toegedaan omtrent drieduizend zielen.' Velen gaven dus gehoor aan zijn woord. Het Griekse woord 'apo-dechomai', waar dit 'aannemen' volgens de Studiebijbel van afkomstig is betekent 'verwelkomen, van harte ontvangen', wat dus inhoudt dat deze mensen van harte instemden met de boodschap die de Heere hen door middel van Petrus had gebracht.

De bekeringen tijdens de eerste Pinksterdag geven ons dus een duidelijk voorbeeld van krachtige en korte bekeringen. Ook in latere tijden zien we tijdens opwekkingen soortgelijke bekeringen, die dan door het krachtige werk van de Heilige Geest massaal voorkwamen. Bij zulke korte, krachtige bekeringen kwamen mensen vaak ook al spoedig tot licht, heilszekerheid en grote geestelijke blijdschap. We kunnen deze 'spoedige blijdschap' na het (eerste) geloof ook zien in Hand.2:46, 8:8, 8:39 (bij de kamerling) en bij de stokbewaarder in Hand.16:34. En dit gebeurt ook nú nog zo!

In de traditionele kerken en gemeenten die al langer bestaan komen we meestal 'langdurige bekeringen' tegen. Velen komen hierin na een betrekkelijk lang proces van overtuigingen, twijfelingen en geloof, hoop en vrees en allerlei geestelijke schommelingen tot een bepaalde geestelijke vrijheid. We zeggen dan dat ze 'tot licht' komen. Hoe zou dit toch komen? Werkt de Heilige Geest in zulke situaties gewoonlijk op deze wijze? Zoekt men dan te lang naar geestelijke kenmerken, om daar (soms jarenlang) op te rusten? Wordt dit door een bepaalde eenzijdige prediking gekweekt? Wat is hierin het goede antwoord? Laten we maar steeds wijzen naar de redding in Christus, want daarin is de ware geestelijke vrijheid!

Niet door goede werken, maar door het geloof

Vooraf in de brieven van Paulus wordt ons veel gewezen op het feit dat we niet door het doen van de werken der wet behouden kunnen worden, maar dat we enkel door het geloof gerechtvaardigd worden. Waarom wordt hier dan toch zoveel nadruk op gelegd? Het is duidelijk dat het van levensbelang is dat we dit geestelijk leren verstaan. Daarbij zien we dat er steeds weer dwalingen zijn ontstaan omdat men deze zaken niet verstand.

De Reformatie handelde voornamelijk over deze toegangsweg tot de zaligheid.

Luther heeft geestelijk wat afgeworsteld om deze hoofdzaken in de Schrift te kunnen begrijpen en beleven. Veel protestanten van tegenwoordig denken nog in de lijn van de Reformatie te staan, maar het is te vrezen dat ze "de rechtvaardiging door het geloof alleen" niet juist onderscheiden en ook niet beleven. Het is voor jongeren nog moeilijker om deze zaken goed te leren verstaan. Toch vind ik het van levensbelang dat je er

bevindelijk kennis aan krijgt. Misschien hebben ook jouw voorouders in de tijd van de Reformatie wel hun bloed en leven gegeven voor dit leerstuk - ja, zó belangrijk is deze zaak! Omdat ze hun geloof op de genoemde wijze beleden, werden velen door de roomsen gemarteld en op de brandstapel om het leven gebracht.

De roomsen meenden dat men niet zeker kon zijn van zijn zaligheid, omdat ze het ook voor een belangrijk deel zelf door hun goede werken moesten verdienen. Als je het zelf moet verdienen, doe je het voor je gevoel nooit goed genoeg. Door te werken voor je zaligheid stel je jezelf onder de zware eisen van de wet - een wet die uiteindelijk volmaaktheid eist. Je plaatst jezelf dan onder het juk der dienstbaarheid, wat zelfs ware christenen ook wel doen. Als je werkt moet je volmaakt werken, en omdat dit onmogelijk is, schiet je hierin steeds tekort. Als je werkt moet je een hemelhoge, steeds aangroeiende schuld wegwerken, wat je nimmer zal gelukken. In Rom.4:4-5 lezen we: "Nu degene, die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld. Doch degene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid."

Als je als misdadiger een volkomen vergeving en kwijtschelding uit genade ontvangt en aanvaardt, heb je meer rust en zekerheid dan als je een ongekend hoge schuld moet terugverdienen. Je weet dan steeds maar niet of de strenge schuldeiser wel genoeg neemt met je werk en je weet dan ook niet wanneer het genoeg is. Een algehele kwijtschelding houdt in dat alles is voldaan. Alleen met het offer van Zijn Zoon, de Heere Jezus Christus, heeft de Heere God genoeg genomen, maar met alle andere offers neemt Hij geen genoeg. Het is zelfs beledigend en het doet te kort aan het offer van Christus als je er nog iets toe wilt voegen tot je zaligheid. Als je niet door het geloof tot de Heere gaat, kun je niets anders doen dan Hem onteren.

Als je niet door het geloof tot de Heere gaat, kun je niets anders doen dan Hem onteren

Alleen als je gelovig steunt op Zijn volbrachte werk, kun je Hem behagen en eren. In Rom.3:28 wordt ons duidelijk voorgehouden: "Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet." (Zie ook Gal.2:16.) Dat de rechtvaardige uit het geloof zal leven wordt ons meegedeeld in Hab.2:4, Rom.1:17, Gal.3:11 en Hebr.10:38. Luther dacht eerst dat hij het zelf moest opbrengen, maar mocht daarna door het geloof ontvangen wat door Christus was volbracht.

We kunnen onszelf nooit door middel van goede werken bij God aangenaam te maken. Probeer dit daarom ook niet meer! Geef maar eerlijk toe dat je schuldig bent en dat je het zelf niet meer goed kunt maken. Belijd je schuld en smee de Heere dan om vergeving, pleitend op wat Hij Zelf al heeft aangebracht door Zijn Zoon, de Heere Jezus Christus! Dit is de juiste weg om tot God te gaan en om vergeving te ontvangen.

Zoals we dit lezen in 1 Joh.1:7 reinigt het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, ons van alle zonde. Via een andere weg kunnen we geen reiniging en herstel ontvangen. In 1 Joh.1:8-10 leert de Heere ons verder: "Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij onszelf, en de waarheid is in ons niet. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons zal reinigen van alle ongerechtigheid. Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, zo maken wij Hem tot een leugenaar, en Zijn woord is niet in ons." We mogen vaststellen dat de redding van zondaren van God

uitgaat en dat Hij ons ook in Zijn Woord de weg tot deze redding bekendmaakt. Ga daarom niet je eigen weg, maar volg deze voorgestelde weg!

Volg de voorgestelde weg!

Veilig in de armen van Jezus

Ik ken de meeste jongeren die hebben deelgenomen aan de conferentie al langere tijd. Sommigen waren al zoekend, anderen zijn (emotioneel) beschadigd. Er gebeuren in het geheim ernstige zaken met jongeren, ook binnen de reformatorische gezindte. Sommigen zijn te ver op verkenning geweest. Er zijn verkeerde contacten geweest en ze zijn te lang bezig geweest op verkeerde sites, met gevaarlijke games of met risicovolle zeken via internet. Ook binnen de gezinnen en buurtcontacten gaan dingen fout, waardoor ze beschadigd raken. De duivel ligt als een occulte (verborgen) slang op de loer om onze jongeren aan te vallen en te vergifigen. We krijgen helaas hiermee steeds meer te maken. Het Evangelie en de Waarheid kan ze vrijmaken van de pijn en de leugens waarin ze hebben geleefd.

In de veilige armen van Jezus kunnen ze herstellen

In de veilige armen van Jezus Christus kunnen ze door Zijn helend handelen en door het geloof herstellen. Wij hebben dit meegemaakt bij een aantal jongeren tijdens de conferentie.

Een 18-jarige reageerde: 'Inderdaad. Het was een Zegenrijke Conferentie!
Voor mij was het erg Bijzonder! Zeer mooie, maar ook heftige momenten!
Wil nog bedanken voor de drie bijzonder mooie dagen! Vond het erg fijn om zo samen met Gods woord bezig te zijn.
Samen te zingen tot Gods eer! Samen met God!'

Strijd, twijfel en overwinning

Ik weet dat er voor de jongeren nog strijd staat te wachten. Aan het begin van een aanraking door de Heilige Geest kan iemand worden gevangen door het Evangelie van Gods genade en de liefde van Jezus Christus, maar daarna moet er verdere en blijvende bekering volgen! Op dit gebied moeten wij voor onszelf en anderen streng en radicaal zijn.

Welkom in de strijd!

We willen een jonge gelovige toeroepen: 'Welkom in de strijd!' Dit is al een oude, beproefde uitdrukking, die nog steeds geldt voor jong en oud. Zonder strijd zal er geen overwinning zijn. Geen strijd te hebben betekent: geen geloof te hebben. Paulus spreekt erover tot zijn geestelijke zoon Timotheüs. Hij roept hem in 1 Tim.6:11 op om de zonde te ontvluchten en vermaant hem: 'Jaag daarentegen gerechtigheid, godsvrucht, geloof, liefde, volharding en zachtmoedigheid na.' In verder 12 roept hij ook ons toe: 'Strijd de goede strijd van het geloof. Grijp naar het eeuwige leven, waartoe u ook geroepen bent en de goede belijdenis afgelegd hebt

voor vele getuigen.' Je kunt hierbij ook voor jezelf lezen 2 Tim.2. In de verzen 12 en 13 lezen we daarin: 'Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ook ons verloochenen. Als wij ontrouw zijn. Hij kan Zichzelf niet verloochenen.' Het getuigen van de liefde en genade van Jezus Christus is belangrijk.

De geest van angst houdt veel reformatorische christenen in de greep

Tegenover de geest van angst, die veel reformatorische christenen in de greep houdt, is er de geest van vrijmoedigheid. De vervulling met de Geest komt bij ons tot uiting in de geest van vrijmoedigheid. Lees maar in de volgende teksten: Hand.4:13, 29, 31; Hand.9:27, 29; Hand.28:31; Ef.6:19, 20; 2 Kor.3:12; Filip.1:19-21; Hebr.4:16; Hebr.10:19, 35; 1 Joh.2:28, 3:21, 5:14. Bestudeer verder 1 Joh.4:7-21. Door de inwoning van de Heilige Geest (vers 12) en het geloof mogen wij vrijmoedigheid hebben in de dag van het oordeel (vers 17). In vers 18 lezen we verder: 'Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees buiten; want de vrees heeft pijn, en die vreest, is niet volmaakt in de liefde.'

Het is dus geen goed teken als een christen steeds maar weer angstig, vreesachtig en twijfelmoedig is. Als hij een ware gelovige is, dan is dit een teken dat hij maar weinig is vervuld met de Geest. Zo iets is niet te verdedigen!

Iemand die de 'bekommering' in een gelovige verheft als een kenmerk van het ware, is verkeerd bezig. Je mag ook geen ziek persoon verheffen als de meest ideale mens, als een goed voorbeeld voor anderen. Als er dan nog bij wordt gezegd dat de Geest nog maar weinig werkt, is dit een grote en Godonterende zonde. Wij ervaren dit zeker niet!

Als christenen consequent in de zonde van 'doemdenken in ongelof' willen blijven leven, bedroeven (Ef.4:30) en weerstaan (Hand.7:51) ze de Heilige Geest. Misschien blussen ze de Geest dan wel uit (1 Thess.5:19). Ik zou niet in hun schoenen willen staan! Dit lijkt mij één van de ergste zonden die je kunt doen. Deze mensen zullen waarschijnlijk ook het werk van de Heilige Geest onder jongeren veroordelen, zonder dat ze het verder zullen willen onderzoeken. Voor hen gelden de woorden uit Matth.7:1-2: 'Oordeelt niet, opdat u niet geoordeeld wordt; want met het oordeel waarmee u oordeelt, zult u zelf geoordeeld worden; en met welke maat u meet, zal er bij u ook gemeten worden.'

Een deelnemer mailde ons: 'Allereerst een gelukkig en gezegend 2010 toegewenst! (...) Het lijkt mij ook wel waardevol om contact te onderhouden. Ik zat na de conferentie nog na te denken over van alles, ook over wat iemand zei, dat het zo moeilijk is om na zo'n conferentie vast te houden, wat je daar hebt ervaren. Ik denk dat alle dingen die mensen doen, binnen of buiten de kerk, gemotiveerd zijn uit, of angst, of liefde. Als een groep mensen vooral handelt met angst als motief, dan krijg je allerlei bizarre en hypocriete situaties. Ik denk dat angst nooit een drijfveer zou moeten zijn.

De volmaakte liefde drijft de vrees buiten

Ergens in de Bijbel (in 1 Joh 4:8) staat dat God Liefde is. Daarna staat er (in vers 18) dat in de liefde geen vrees is, maar dat de volmaakte liefde de vrees buiten drijft. Ik

denk dat dit een soort sleutelvers is als je echt naar een opwekking verlangt binnen de traditie. Omdat het handelen van veel mensen, binnen de traditie, gedreven wordt uit angst, en alleen met liefde kan je angst verdrijven. Maar daarom moeten we onszelf ook oefenen om niet meer bang te zijn en om elkaar lief te hebben. We moeten mensen niet willen bekeren met allerlei dreigementen over de hel. Want als je dan mensen tot God wilt brengen, Die liefde is, door ze bang te maken, terwijl de liefde waar je ze toe wilt brengen de vrees buiten sluit, dan wringt dat mijns inziens een beetje.

Het is natuurlijk wel waar dat er een hel is. Maar niet elke waarheid is zonder meer altijd even toepasselijk.'

We mogen en kunnen de angst, onzekerheid en twijfel niet zomaar onder tafel schuiven. Jongeren in de puberteit hebben zeker hiermee te kampen, ook al zijn ze tot geloof gekomen. Velen van hen hebben de aanvallen van de duivelse machten daarbij en daarna ervaren.

Ik herinner me dat ik bij mijn bekering in 1975, op 19-jarige leeftijd, daarna veel te strijden had met deze aanvallen. Ik heb de duivel (of zijn demonen) toen pas echt leren kennen. Ik kreeg te maken met een heftige geestelijke strijd (zoals je kunt lezen in Rom.7). Er was een strijd tegen de wereld, de satan en vooral mijn eigen boze vlees.

Een 15-jarige getuigde achteraf: 'Hij heeft ook in mij gewerkt, maar de duivel valt ons steeds weer aan met twijfel! Ik kom dan ook (op de Bijbelstudie) en er zullen nog velen komen. Er komen steeds meer mensen die ik ken. We proberen steeds vrienden uit te nodigen, maar niet iedereen wil buigen voor Jezus.'

Een 16-jarige mailde me: 'Hier dan mijn reactie. Wij hebben als Bijbelstudie groep alle mailadressen verzameld en hebben al heel veel gemaild. Ook daar kan je steun uit ervaren. U weet eigenlijk al wat van mij, in verband met het gesprek aan het einde van de conferentie! Alles kwam er in een keer uit. Ik was een paar dagen zo hard vanbinnen!

Dinsdag avond ervaarde ik zo de aanwezigheid van God, maar nu denk ik dat ik het verzonnen heb. Omdat ik nu vol ongeloof zit en me steeds heel onzeker, boos en verdrietig voel. Ik zit in de klauwen van satan en kan er niet uit!

Ik vond het zo fijn dat ik zo goed werd opgevangen (door twee leiders) woensdagavond. Ik kon rustig naar huis gaan. Toch zijn dan nog niet je problemen opgelost, maar het gevoel al, dat er iemand naar je luistert doet me heel erg goed. Ik vond dat het allemaal heel goed was georganiseerd. Vooral het zingen vond ik erg fijn.'

Gevoel of geloof?

Het is mooi dat jongeren soms zo eerlijk en open reageren.

Een jongere verklaarde: 'Bij deze mijn reactie op de conferentie! Het was inderdaad een mooie en zegenrijke conferentie. Jammer dat de dagen zo snel voorbij gingen. Het is fijn dat we op deze manier nog contact kunnen houden met een aantal en er zo een mogelijkheid is om over het geloof te kunnen delen.

Ik heb het zelf als fijne maar ook wel moeilijke dagen ervaren. Ik vond het erg mooi om zo samen te zijn, samen te zoeken naar God, te zingen, te bidden en te horen over God. Het bidden heeft mij echt stilgezet. Ik heb gezien hoe belangrijk het is om te bidden en te zeggen tegen God wat er op ons/mijn hart ligt. Het samen

bidden in de grote groep, het bidden in de kleine groep, maar er was ook genoeg ruimte om alleen te kunnen bidden. Ik geloof zeker dat God onze gebeden ook gehoord heeft. (Zoals iemand in een mailtje schreef) hebben wij met de Bijbelstudiegroep afgesproken voor elkaar te bidden. Het geeft troost om te weten dat er ook anderen voor je willen bidden.

Ik vond het ook wel moeilijke dagen. In de Bijbelstudiegroepjes was het direct erg persoonlijk. Het is wel goed om dat zo te doen, want zo bouw je ook wel vertrouwen in elkaar op, maar soms voelde ik me bijna gedwongen om te zeggen wat de anderen ook zeiden... terwijl ik dan bijvoorbeeld twijfels had of het niet durfde te zeggen hoe ik het ervaaarde. Het waren dagen waarop veel in mij naar boven kwam. Vragen, twijfels, moeilijkheden, zoeken, verlangen. Ik vond het ook erg mooi dat er de mogelijkheid was om met één van de leiding te kunnen praten. Om zo samen te kunnen delen over wat je bezighoudt wanneer je ziet op het geloof. Voor mij is het geloof heel belangrijk, troostvol maar ik vind het ook wel moeilijk omdat ik toch wel met twijfels blijf lopen. Ik wil zo graag in God geloven, zo graag een kind van God zijn. Als ik zie op kinderen van God, zou ik zo graag zoals hen willen zijn. En God ook mijn Vader willen noemen. Op de conferentie kwam de nodiging om te geloven en van God te zijn, zo vaak tot me. Ik kan het niet achter me laten liggen. Ik wil zo graag van Hem zijn, maar ik durf en kan niet zeker zijn van mijn geloof. Ik weet niet hoe ik volle zekerheid kan hebben van mijn geloof?! Ik durf mijzelf geen kind van God te noemen, ook al zou ik het zo graag willen.

De Bijbelstudies zijn voor mij echt avonden waar ik naar uit zie. Al vaak heb ik daar de aanwezigheid van God mogen ervaren. Het zijn echt zegenrijke avonden. Ik vind het erg mooi en bijzonder dat jullie jongeren willen doen zien op het geloof. Dat jullie daar de tijd en moeite voor nemen om Bijbelstudieavonden te houden. Ik hoop en bid of God ook hierdoor wil werken in jongeren en ook voor jullie als leiding. Heel hartelijk bedankt voor de fijne conferentie en voor de bijzondere Bijbelstudieavonden.'

We blijven als oudere begeleiders contact houden met de jonge gelovigen en zoekers. De weg van de dagelijkse bekering is de weg van het Woord. In het Woord van God moeten hun treden standvastig worden gezet. Met David dienen wij onze gangen te houden in de sporen van God, die wij in het Woord kunnen vinden, opdat onze voetstappen niet zullen wankelen (Ps.17:5). Jezus is de Weg, de Waarheid en het Leven. Daarom moeten we bidden en zingen: 'Jezus, ga ons voor op het levensspoor'.

Het gevoel speelt in de puberteit een belangrijke rol. Dit heeft ook invloed op het geloofsleven van de jonge gelovigen. Zeker als ze heerlijke, gevoelige momenten hebben meegemaakt, zoeken ze naar meer van zulke ervaringen. We kunnen echter niet steeds op de hoogtepunten blijven lopen. Er kunnen geweldige uitzichten zijn geweest op de heerlijke bergen van Gods nabijheid. De discipelen moesten ook weer met hun Meester van de berg van de verheerlijking af. In de dalen leren we gelovig volgen, ook wanneer het oog niet ziet.

**In de dalen leren we gelovig volgen,
ook wanneer het oog niet ziet.**

Wij komen dan in een positie van afhankelijkheid en leren biddend te gaan op de beloften, die vast en zeker zijn – in Jezus Christus zijn ze ‘ja en amen’. Ons gevoel kan op en neer gaan als de golven van de zee, maar op de Rots Jezus Christus staan we door het geloof vast en zeker. Door het geloof kunnen we rustig blijven op de golven, omdat we weten dat Jezus bij ons aan boord is, zoals in het bootje bij de discipelen. Als je weet dat Jezus aan boord is, mag je eigenlijk je zorgen gelovig overboord gooien. Laat Hem maar zorgen en waken, zo zal Hij alles maken, zodat jij je zult verwonderen.

Dan kun je zingen te midden van al je problemen en de aanvallen van de boze machten:

‘Wat de toekomst brengen moge. Mij geleid des Heeren hand.
Moedig sla ik dus de ogen naar het onbekende land.
Leer mij volgen, zonder vragen, Vader, wat Gij doet is goed.
Leer mij slechts het heden dragen, met een rustig kalme moed.’

Bij alle aanvallen en in de duisternis van het nachtelijk uur, waarin je geestelijk geen hand voor ogen kunt zien, mag je dan toch ook zingen:

‘Heer, ik wil Uw liefde loven, al begrijpt mijn ziel U niet.
Zalig hij die durft geloven, ook wanneer het oog niet ziet.
Schijnen mij Uw wegen duister, zie ik vraag U niet: waarom?
Eenmaal zie ik al Uw luister, als ik in Uw hemel kom.’

Je kunt lied 176 uit de gele bundel, van J. van der Waals, voor jezelf verder lezen en zingen.

Onderlinge bemoedigingen en aansporingen

Je ziet ook dat de jonge gelovigen elkaar bemoedigen en aansporen.

Een 14-jarige mailde ons op 15 januari 2010: ‘Beste mensen, wat is God goed! Aan het begin van deze week was ik helemaal ‘down’. Op catechisatie hadden wij het gehad over het tijdgeloof en op school hoorde ik dinsdag een erg verhaal van iemand. En dat bracht me zo aan het twijfelen... De duivel was zo dichtbij, en God leek zo ver weg! Ik verlangde er zo naar om weer dicht bij God te zijn. Oh, Geduchte God hoor mijn gebeden strijd voor mijn recht en maak mij vrij, doorgrond mijn hart, vergeef mij mijn ongeloof en leid mij weer naar u!

Toen liet God mij Jesaja 44:6-8 lezen: ‘Zo zegt de HEERE, de Koning van Israël, en zijn Verlosser, de HEERE der heerscharen: Ik ben de Eerste, en Ik ben de Laatste, en behalve Mij is er geen God. En wie zal, gelijk als Ik, roepen en het verkondigen, en het ordentelijk voor Mij stellen, sedert dat Ik een eeuwig volk gesteld heb? en laat ze de toekomstige dingen, en die komen zullen, hun verkondigen. Verschrikt niet, en vreest niet; heb Ik het u van toen af niet doen horen en verkondigd? Want gijlieden zijt Mijn getuigen: is er ook een God behalve Mij? Immers, is er geen andere rotssteen: Ik ken er geen.’ verderop in het hoofdstuk staat ook (in de verzen 21-23):

‘Gedenk aan deze dingen, o Jakob, en Israël! Want gij zijt Mijn knecht, Ik heb u geformeerd; gij zijt Mijn knecht, Israël, gij zult van Mij niet vergeten worden. Ik delg uw overtredingen uit als een nevel, en uw zonden als een wolk; keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost. Zingt met vreugde, gij hemelen! want de HEERE heeft het gedaan; juicht, gij benedenste delen der aarde! gij bergen! maakt een groot gedreun met vreugdegezang, gij bossen, en alle geboomte daarin! Want de HEERE heeft Jakob verlost, en Zich heerlijk gemaakt in Israël.’

God liet weer zo duidelijk zien dat hij getrouw en rechtvaardig is en dat als we tot hem komen we nooit worden weggestuurd. En ik mocht weer geloven: Ja, Heere Uw genade is mij genoeg!

‘En ik mocht weer geloven: Ja, Heere Uw genade is mij genoeg!’

Het enige wat je dan kunt doen is God loven en prijzen zoals in vers 23! God is zo goed dit zegt Hij tegen ons allemaal! Hij delgt onze overtredingen uit als een nevel en onze zonden als een wolk. Als wij zijn afgedwaald nodigt hij: ‘Keer weder, want Ik heb u verlost!’ Ik hoop en bid dat jullie mogen standhouden in de strijd en twijfel en mogen vertrouwen op onze Rots en Zaligmaker en Schild in de strijd. Zijn wij ontrouw? Hij is getrouw!

Laten we blijven bidden voor elkaar, voor onze klasgenoten en mensen op school en voor de mensen in Haïti. God hoort naar ons gebed!

God zij met jullie allemaal. Psalm 18.’

Op dezelfde dag reageerde een 14-jarige (die nog geen half jaar daarvoor nog naar satanische muziek luisterde): ‘Hey iedereen, Ik ken wat jij vertelde hieronder zo sterk, ook deze week! Jezus leeft nog steeds! Hij verhoort ons gebed nog sneller dan wij soms verwachten of hopen. Deze week had ik gebeden voor een vriendin, het is een goede vriendin, en ik wou heel graag dat ze eens mee zou gaan naar Bijbelstudie. Maar ik durfde het eigenlijk niet te vragen. Gisteren heb ik het toch gedaan omdat ik weer had gevoeld dat God goed is, zo goed! Dat als wij Hem verlaten, dat Hij ons nooit zal verlaten! Dat als wij van plan zijn zonden te doen, dat er iets gebeurde waardoor ik achteraf voelde dat het God was die mij een halt toeriep! Ik voelde dat ik er voor moest uitkomen en gewoon aan haar vragen en wat zei ze: Ja lijkt me leuk! Dat gaf me zo'n rust. Dat Hij weet van jouw noden en uitkomst geeft, al zo snel! Ik was er zo blij mee. Waar wij belemmeringen zien, is het voor God maar een kwestie van niets! Glorie aan God!’

Op 16 januari 2010 hebben we weer een zegenrijke jongerensamenkomst met Bijbelstudie gehad. Een 15-jarige, die niet aanwezig kon zijn, reageerde ook nog op 15 januari: ‘Hallo iedereen, We moeten zeker blijven mailen! Het heeft mij al zo vaak geholpen! Ik wil jullie via de mail een hele fijne Bijbelstudie wensen! Ik kan er zelf helaas niet zijn... Ik weet zeker dat God er morgenavond is! Ik hoop dat jullie weer moed krijgen om weer een poosje verder te gaan! Ik hoop ook dat jullie Zijn ontzettend grote liefde mogen ervaren! Vertrouw op Hem! Een gezegende Bijbelstudie! God is met jullie!’

Door het Evangelie worden jongeren gevangen

Door het Evangelie worden jongeren gevangen. Jezus heeft neemt hen dan gevangen door hen liefdevol en genadig aan te kijken, zoals we dit lezen over de bruid in het Hooglied. In Hoogl.4:9 zegt de Bruidegom tot de bruid: 'Gij hebt Mij het hart genomen, met één van uw ogen.' Als de Jezus ons op geestelijke wijze ook op deze wijze vangt, zijn onze ogen op de HEERE, onze God, totdat Hij ons genadig zal zijn (Ps.123:2). Het gaat hierbij dus om een geestelijke liefdesrelatie. Nooit zal de Heere Zijn gevangenen begeven of verlaten. Jezus predikt vrijlating aan de gevangenen (Luk.4:19). Hij predikt hen het aangename jaar van de Heere (het jubeljaar).

Twijfel of geloof?

Een 16-jarige reageerde achteraf op de conferentie:

'De dagen heb ik ervaren dat God er was. Ik zag om me heen hoe goed God was en harten verbrak. Met mij gaat het wel. Ik heb mezelf overgegeven aan God. Maar ik zit zo te twijfelen of ik het mijn hele hart gedaan heb. Ik moet leren vertrouwen en mezelf leren helemaal over te geven. Verder is het weer wennen in het 'normale' leven. Ik ga ook teveel nog op mijn gevoel af. Verder vond ik het heel mooi dat ik op de conferentie was. Daarvoor mag ik God ook danken.'

Ik heb zelf gereageerd naar een jongere, die ook last van twijfels had:

'Je geeft aan dat je nog de nodige strijd en twijfels hebt, ondanks het feit dat je mooie momenten hebt mogen ervaren waarin je de nabijheid van de Heere hebt mogen ervaren. Weet je nog hoe belangrijk het bloed van Jezus op de deurposten van je hart is... en hoe je dit hebt mogen zien voor jezelf? Vergeet geen van Zijn weldaden. Wie is het die ze jou bewees?'

Het belijden van de Heere Jezus voor de mensen is belangrijk

Het belijden van de Heere Jezus voor de mensen is belangrijk. Als je de rijke momenten van geestelijke aanraking gaat betwijfelen, is duisternis en strijd het gevolg. Mijn inmiddels overleden zwager zei eens in zijn twijfel tegen zijn moeder: 'Ik geloof dat ik het zelf gepakt heb.' Ze reageerde zoiets van: 'dan moet je het maar weer pakken.' En dat kon hij niet. En dat betekende dat hij het vroeger ook niet heeft gepakt, maar genadig heeft gekregen. Hij begreep het.

Heb je het op die goede momenten zelf gepakt? Je kunt nooit een heerlijke gemeenschap met 'een gestolen Jezus' ervaren. Hij is trouwens niet te stelen. Hij openbaart Zichzelf en doet voor ons wat wij niet kunnen doen. Hij maakt het onmogelijke mogelijk. Maak het jezelf dan niet onmogelijk, door niet te zien op Zijn mogelijkheden.

Ik wil je bemoedigen door het volgende lied:

'Is hier een hart door vrees benard, vermoeid door 's levens strijd?
Twijfel drukt je neer, je struikelt telkens weer.

O, vat weer moed, want God is goed en steeds tot hulp bereid.
Zo jij slechts kunt geloven, zie jij Zijn heerlijkheid.

Daar zijn geen grenzen aan Jezus' macht,
voor elk die wond'ren van Hem verwacht.
Ja, wie Hem aanraakt, ervaart Zijn kracht.
Daar zijn geen grenzen aan Jezus macht.

Ga jij gebukt, door zorg gedrukt? Leg dan je lasten neer.
Tob niet langer voort, vertrouw op 's Heeren Woord.
Hij hoort je bede en schenkt je vrede, in liefde eind'loos teer.
Zo jij slechts kunt geloven, niets is onmogelijk weer.

Daar zijn geen grenzen aan Jezus' macht,
voor elk die wond'ren van Hem verwacht.
Ja, wie Hem aanraakt, ervaart Zijn kracht.
Daar zijn geen grenzen aan Jezus macht.'

(Arr. J. van Weelden)

Samen in de Naam van Jezus

Wij hopen samen met de jongeren verder te mogen gaan in de Naam van Jezus. Door Hem en in Zijn Naam gebeuren er krachtige daden. Het zijn de handelingen van Jezus Christus. Wij mogen ingaan in Zijn oogst. Hij doet het grote werk en wij mogen achter Hem aan Zijn medewerkers zijn. Wat een genade en wat een voorrecht!

Ik wil de tekst van C.H. Groot van het bekende lied 'Samen in de Naam van Jezus' doorgeven in dit hoofdstukje. Het eerste couplet luidt:

**Samen in de Naam van Jezus,
heffen wij een loflied aan.
Want de Geest spreekt alle talen
en doet ons elkaar verstaan.**

Een gastleider, die ik nog van vroeger kende, mailde me: 'Het was voor mij een bijzondere conferentie, ten eerste omdat ik jullie weer gezien heb en dat op een manier wat ik zelf nooit bedacht zal hebben. Wat geweldig om zo weer jullie te ontmoeten, samen te getuigen van die Ene Naam onder de Hemel gegeven, dit is toch het mooiste wat er is.

De Heere heeft een plan met een ieder van ons, en dat is gewoon geweldig. Fijn om te zien hoe u ook weer uw taak op u genomen heb, om zo er voor de jongeren te zijn. Is het de bedoeling dat deze conferentie vaker gehouden gaat worden?

Ik heb gezien dat er jongeren waren die echt op zoek zijn naar de Heere Jezus, maar ook jongeren die het toch moeilijk blijven vinden om te geloven. Gelukkig heb ik ook gezien en gehoord dat er jongeren waren die getuigden dat ze de Heere persoonlijk kennen. Ik ben enorm bemoedigd door deze conferentie, ik ben echt geraakt omdat ik zag dat deze jongeren naar een conferentie zijn gekomen om met de dingen van

Gods koninkrijk bezig te zijn. Dat was in mijn tijd wel anders zoals u wel weet. Wat een zegen is het als je op jonge leeftijd tot geloof mag komen, en wat hebben wij een verantwoordelijkheid om te getuigen!

Wij hebben een verantwoordelijkheid om te getuigen

Of we nu aangeklaagd worden door kerken of mensen het maakt niet uit wij moeten getuigen van die Ene Naam onder de Hemel de Heere Jezus Christus. Wie vertelt het de jongeren (en ouderen) anders?

Zonde is zonde en Leven is leven! en daarom is het zo belangrijk dat wij doorgaan met dit werk. (...) Eén ding weet ik wel: laten we doorgaan om te werken en om te oogsten, de velden zijn wit! De jongeren hebben duidelijkheid nodig en levende voorbeelden van mensen die de Heere Jezus persoonlijk mogen kennen, en dat ze mogen zien dat het een vreugde is om HEM te dienen. Ik wil u bedanken voor uw inzet en ik ben dankbaar dat ik ook in zeeland heb mogen getuigen, al was het eenvoudig (...).'

In het tweede couplet zie je wat de jongeren mochten doen:

**Samen bidden, samen zoeken,
naar het plan van onze Heer.
Samen zingen en getuigen,
samen leven tot Zijn eer.**

Tijdens een mail werd ik zelf onderbroken door een heerlijk telefonisch gesprek met een andere leider. Hij heeft op dinsdag een wonderlijk moment meegemaakt met zijn Bijbelstudiegroep van 14 jongeren. Zij hebben zelf hardop gebeden en getuigd van de genade en het geloof en de liefde van Jezus, in welke bewoordingen dan ook. De leider is er nog vol van. Ze hebben nog volop msn-contact met elkaar en ze hebben ook naar de leider gemaild. Dit is een wonderlijk werk van de Heilige Geest! Een meisje uit deze groep kwam ik 's avonds op de gang tegen. Zij kon op het moment van het samen bidden het nog niet zo openlijk getuigen. Toen ik haar erover vroeg, hoe het gegaan was, kwamen haar tranen al en ze begon te huilen. Ik ben met haar en een ander meisje toen apart gegaan. We hebben ook gebeden. In haar gebed aanvaarde ze ontroerd de Heere Jezus.

In haar gebed aanvaarde ze ontroerd de Heere Jezus

Ze heeft ook de aanraking van Hem ervaren en mag er van getuigen. Het is onbegrijpelijk groot dat de Heilige Geest jongeren zo aanraakt... ik krijg steeds meer van zulke heerlijke berichten door. Prijs de Heere voor Zijn onuitsprekelijke gaven en voor Zijn grootste geschenk voor ons: Jezus Christus!'

**Heel de wereld moet het weten,
dat God niet veranderd is
en Zijn liefde als een lichtstraal
doordringt in de duisternis.**

**'t Werk van God is niet te keren,
omdat Hij er over waakt
en de Geest doorbreekt de grenzen,
die door mensen zijn gemaakt.**

Een 14-jarige getuigde achteraf: 'We kunnen zeker zeggen dat het een zegenrijke conferentie was! Ik heb er zoveel aan gehad, ik ben zo blij dat ik kon komen! En ik heb er zo ontzettend veel van geleerd. Allereerst vond ik de lezingen heel mooi. Het was zo begrijpelijk, herkenbaar en aansprekend. Maar vooral van de Bijbelstudies heb ik veel geleerd. Het was in ons groepje zó mooi! God was zo aanwezig! We hebben veel kringgebeden gedaan, en dat vond ik wel het allermooiste. Iedereen was heel vrijmoedig, en we hebben alles kunnen delen. Problemen, twijfels, maar ook de liefde van God e.d. Maar het belangrijkste was voor mij dat ik nu weet dat Jezus ook voor mij heeft geleden, ik mag schuilen achter Zijn bloed!

**'Maar het belangrijkste was voor mij
dat ik nu weet dat Jezus ook voor mij heeft geleden,
ik mag schuilen achter zijn bloed!'**

En ik vond het zingen samen ook zo fijn. We hebben zoveel gezongen, en ik houd van zingen, en daarbij is het tot eer van God, dat is geweldig. Onze Bijbelstudiegroep mailt al vanaf woensdag heel veel met elkaar. Hier heb ik veel aan, als ik het gevoel dat ik alleen geloof, kijk ik op mijn mail en dan heb ik al weer veel mailtjes. Dit is echt tot bemoediging! Verder lijkt het me wel moeilijk om weer naar school te gaan. Er zijn zoveel mensen (ook uit mijn klas) die God niet zien als hun Redder en Heiland. Ik wil hen zo graag vertellen over Jezus' liefde en hoe groot God is. Maar veel zullen er zo ongeïnteresseerd over doen... Gelukkig kan ik op God vertrouwen. Eigenlijk viel alles me mee, ik had er veel minder van verwacht. Alleen het weer naar huis gaan viel me tegen. De conferentie was kort, want het was zo fijn. En thuis voel je je dan wel veel meer alleen. Ik zou er niets aan toe willen voegen, denk ik. Gods zegen!

Een reactie van een moeder: 'Als moeder (...) wil ik even reageren op je mail. Allereerst wil ik zeggen hoe blij ik ben dat de jongens naar de conferentie zijn geweest. En wat ik ook geweldig vind: dat ze best naar de Bijbelstudie willen gaan! Het is echt gebedsverhoring dat de jongens dit willen, maar ook dat ze deze kansen krijgen! Je wilt zo graag dat je jongens voor God leven, maar naast dat je ze thuis probeert veel mee te geven, kenden we niet echt andere jongeren of gezinnen om hen heen. Mijn gebed was dat onze jongens, vrienden (een vriendengroep) mochten krijgen, die ook met God willen leven en elkaar daar ook in opwekken, steunen en bemoedigen. Nu ben ik zo blij en dankbaar dat de conferentie en daarnaast (de) Bijbelstudies op hun weg zijn gekomen. Wie weet wat onze jongens ook weer mogen betekenen voor hun vrienden en klasgenoten. We zullen bidden voor het werk wat je mag doen.

P.S. we hebben genoten van de sfeer op de conferentie en de lezing die we hebben gehoord, het voelde als een stukje thuishkomen.'

Een plaats waar ze geholpen kunnen worden

Het is duidelijk dat Gods zegen heeft gerust op deze conferentie. Er zijn genoeg jongeren en ouderen die mogen getuigen van de zegen die we er hebben ontvangen. Mijn visie is nog steeds, dat wij een plaats moeten bieden waar jongeren (en ook ouderen) geholpen kunnen worden. Een plaats van uitleg van Gods Woord, Bijbelstudie, zingen en gebed voor en met elkaar, zoals wij dit al langere tijd kennen en praktiseren. We hebben dan de belofte dat Jezus in ons midden zal zijn.

We hebben dan de belofte dat Jezus in ons midden zal zijn.

Hij kan en wil het bevrijdende en helende werk doen... wij moeten hier sterk op vertrouwen. De Heilige Geest moet de leiding hebben in ons leven en tijdens de samenkomsten! Wij moeten de Heilige Geest in ons laten werken!

We dienen steeds opmerkzamer en gevoeliger te worden voor de instructies van de Heilige Geest. Hij leidt ons en stuurt ons... wij dienen slechts te zoeken naar Gods wil voor ons leven en ons handelen.

Zorg dat onze biddende handen actief en onze geestelijke oren open blijven. Dan zal er iets kunnen worden georganiseerd. Op de vleugels van geloof en gebed zullen we door het inblazen van de Heilige Geest een hoge vlucht mogen maken!

Ik voel me zelf ook nu al een jaar bijzonder aangetrokken tot het jongerenpastoraat, vooral met betrekking tot geestelijke blokkades, boze infiltratie en beschadigde emoties, als ze daarmee behept zijn. Ik ervaar duidelijk een roeping op dit gebied. Tijdens het werk met jongeren zal onze specifieke roeping vanzelf naar voren komen. Laat de Heilige Geest in je werken, zodat je jouw plaats en roeping in het geheel zult ontdekken! Ontdek de gave die in je is!

Het is belangrijk dat jongeren na opwekkende ervaringen contact met elkaar blijven houden. Dat hebben ze zelf goed begrepen. Er zijn vriendschappen (op geestelijk gebied) ontstaan tijdens de conferentie. Jongeren zoeken naar iets gemeenschappelijks; het is heerlijk als ze elkaar op geestelijk gebied 'aan de voet van het kruis' ontmoeten. Ik bemerk dat uit de mailberichten en de samenkomsten die we nog hebben, dat ze elkaar blijven aansporen en bemoedigen.

Een leidster bemoedigde ons: 'Bedankt voor al jullie goede wensen en zegenrijke mailtjes! Jullie ook allemaal een heel goed 2010 toegewenst, ga met God!

Ik heb echt genoten van de conferentie! Het was heerlijk om Gods zegeningen te mogen zien en ervaren en gesterkt in het geloof te worden! Wat een machtige God hebben we, halleluja! Zijn Geest was in het midden, ('niet door kracht of geweld, maar door Mijn Geest!').

Ik bid voor jullie en voor de andere conferentiegangers, ik bid dat God zijn kracht verder wil vervullen in onze levens, maar ook in onze omgeving en in de kerken waar we uit komen.

Nog ter bemoediging of ter overdenking een tekst die ik vandaag las: 'Daarom als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie

alles is nieuw geworden. En dit alles is uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus en ons de bediening van de verzoening gegeven heeft' (2 Kor. 5:17-18). God zegene jullie bij alle dingen!

Een leider mailde me: 'Ik vond het zelf in ieder geval heerlijk om zo samen met die jongeren naar Gods stem te luisteren. Heerlijk om te zien dat God ze aanraakt. Dat bemoedigt en geeft echt hoop voor de toekomst en verlangen om er mee verder te gaan!'

Blijf biddend strijden in de geestelijke wapenrusting!

Een 20-jarige mailde naar de groep: 'Ik verblijf nu al een paar dagen in Barneveld bij een aantal goede vrienden en familieleden. Ondanks de grote afstand voel ik me heel erg verbonden met mijn Zeeuwse vrienden en conferentiegangers! Veel dingen zijn mij bijgebleven en hebben mij bemoedigd! Op de conferentie kwam ik veel verschillende kerkgangers en gelovigen tegen, maar ik mocht ervaren dat (kerk)muren wegvallen op het moment dat Jezus in het midden is!

Overall in Nederland kom je christenen tegen. Christenen die vaak andere tradities en gewoonten hebben, maar wel met dezelfde problemen en behoeften. Elke christen is in dezelfde mate afhankelijk van God. Vandaag ging de preek over 'het gebed'. We behandelden ook het tekstgedeelte 'Wie bidt, ontvangt, wie zoekt, zal vinden en wie klopt, zal opengedaan worden'. Het *bidden* in dat Bijbelgedeelte wordt letterlijk vertaald met *vragen*. Natuurlijk kent God je behoeften en weet Hij wat je ten diepste nodig hebt, maar Hij wil dat je het aangeeft en dat je Hem vraagt wat je nodig hebt. De hoofdvraag van de preek was: 'Wat wil je dat Ik u doen zal?' We lazen Mattheüs 20. Het gaat in dat Bijbelgedeelte over de twee blinden langs de weg, die Jezus aanroepen. Jezus vraagt dan 'Wat wilt u dat ik voor u doe?' Ze antwoordden: 'Heere, open onze ogen!' Jezus werd met ontferming bewogen en raakte hun ogen aan. Meteen konden ze weer zien en ze volgden hem. Zo eenvoudig als de blinden hier vragen of ze weer mogen zien, zo eenvoudig mogen wij met onze (geestelijke) problemen naar Jezus toe. Met AL onze problemen. Het is toch heerlijk om dit nieuwe jaar in alle vertrouwen en afhankelijkheid aan Jezus voeten te beginnen. De preek deed me gelijk denken aan wat de oudste conferentieganger (ds. Karel van Berghem) vertelde over de opwekkingen in Schotland en Engeland. In Nederland zijn er (bijna) geen opwekkingen, omdat er te weinig gebeden wordt! Dit is confronterend, maar als ik naar mezelf kijk, kan ik het alleen maar beamen. We kunnen zoveel meer tijd vrij maken om voor elkaar te bidden.

Op de conferentie hebben wij, als leden van groep 6, beloofd voor elkaar te bidden en elkaar bij naam te noemen in het gebed. Dit geeft eenheid en bemoediging!

**Prijst de Heer, de weg is open,
naar de Vader, naar elkaar.
Jezus Christus, Triomfator,
mijn Verlosser, Middelaar.
Vader, met gevouwen handen
breng ik U mijn dank en eer.
't Is Uw Geest die mij doet zeggen:
Jezus Christus is de Heer.**

De 20-jarige vervolgt zijn mail: 'Alleen het idee dat er door vrienden, broers en zussen voor je gebeden wordt, is al heel rust- en troostgevend. God zegent dit! Hij ziet ons het liefst op onze knieën en is met ontferming bewogen over elk lijdend lid van Zijn lichaam!'

Ik heb thuis het volgende lied in een bundel. Het heet: 'gebed'. We weten niet wie het heeft gemaakt. Er werd gezegd, dat iemand het zong bij het evangeliseren. Het luidt als volgt:

Gebed

Am Dm G C
Ik bid voor al die kind'ren, die altijd buiten zijn.
F G Dm G
Ze zwerven over straat en zo, want thuis is 't niet zo fijn.
C F E Am
Want pa drinkt borrels bij de vleet en ma is van de kook.
F C E Am
Ja, voor dat ik het straks vergeet, voor die ouders bid ik ook.

Ik bid voor die aanzienlijken, die zwemmen in hun geld,
Voor wie de tijd geen rol meer speelt en afstand niet meer telt.
Wanneer zij willen trouwen, zij scheiden weer heel snel.
De halve wereld hebben zij, maar de liefd' ontbreekt er wel.

Ik bid voor al die mensen, die sterren worden genoemd.
Niet dat ze licht uit stralen, ze zijn alleen beroemd.
We zien hen op het podium, bewonderd en geveid.
Maar thuis wacht hen het odium van steeds weer eenzaamheid.

Ik bid voor die scholieren, die niet in tel zijn bij de klas.
Op het plein staan ze wat achteraf, verscholen in hun jas.
Met feestjes zie je z' in een hoekje staan, muurbloempjes altijd weer.
Ik bid dat zij ook bloeien gaan. Gij schiep ze toch ook, Heer.

Ja, ook voor jou hier bid ik nu, ook al ben je me niet bekend.
Want God vergeet de mensen niet, Hij weet wel wie je bent.
Ik bid dat jij nu als Gods kind mag leven tot Gods eer
En zo het eeuw'ge leven vindt in Christus onze Heer.

De 20-jarige gaat verder: 'Als je problemen en moeilijkheden hebt, kun je die gerust doormailen. Het is een kleine moeite om een extra naam te benoemen in het gebed, terwijl het een krachtige en blijvende uitwerking kan hebben in de rest van je leven! Als je in alle eerlijkheid en vertrouwen je problemen (en die van je broers en zussen) bij God legt, zal Hij je niet laten staan! Het is zo belangrijk dat we voor elkaar bidden!

'Het is zo belangrijk dat we voor elkaar bidden!'

De conferentie was heerlijk en voor velen een oase van rust, maar we moeten, als gelovigen, weer verder met onze Christenreis. We zullen vast nog wel eens door een modderpoel heen moeten. Is het dan niet heerlijk om te zien dat er medechristenen om je heen staan, die je aan de kant kunnen helpen als je wegzakt? We zullen vast nog wel eens een dal door moeten en een draak tegenkomen. Waarom zouden we deze alleen bestrijden? Als we gezamenlijk de geestelijke wapenrusting aantrekken, zal God ook in het midden zijn en voor ons strijden!

Ik stuur deze mail niet alleen omdat ik anderen graag wil bemoedigen, maar ik vraag jullie, als medegelovigen, om hulp! Ik weet uit ervaring dat ik zelf zo makkelijk wegzak in de modderpoel! Ik weet dat ik mezelf zo snel uit het veld laat slaan door het eerste beste draakje. Alsjeblieft! Bid voor mij! Bid voor je broers en zussen! Dit lag al een tijdje op mijn hart en het moest er echt even uit!

De reactie van een 15-jarige: 'Bedankt voor je openheid! En je hebt gelijk, dat we snel wegzakken in een modderpoel. Want de zaterdag na de conferentie begon de twijfel al weer... maar God staat vanaf nu aan mijn zij. Ik bid voor je/jullie.

De 20-jarige weer: 'Dank je! Ik heb ondertussen ook al een hele waslijst om voor te bidden! Maar dat is geen probleem! Nu maar hopen dat ik alle gezichten onthoud!'

Lied 15 uit de gele bundel is een mooie canon. Het moet eigen als een voortdurend lied in je blijven nagalmen. We zingen en bidden voor en met elkaar:

**Bidt zonder ophouden,
dankt in alles, dit is de wil van God (3x)
Bidt, dankt, dit is de wil van God**

Een 18-jarige geeft ons door: 'Beste vrienden, als eerste allemaal een erg gelukkig en vooral gezegend Nieuwjaar toegewenst! Er zijn al verschillende mails in de omloop over hoe we er het beste kunnen zijn voor elkaar. In sommige andere groepen (...) hoorde ik dat al afspraken waren gemaakt om voor elkaar te bidden.

Het lijkt me erg goed als wij dat ook doen als groep 5. We staan allemaal weer in het 'gewone' leven, en ongetwijfeld zullen we tegen zaken aanlopen die we moeilijk vinden. Er staan rijke beloften in de Bijbel als het gaat over (samen) bidden (bijv. Joh. 14).

In Jakobus 4:2-3 staat dat we niet ontvangen omdat we niet bidden of omdat we niet om het goede bidden. Laten wij niet vallen in die zelfde fout! We hebben elkaar en elkaars gebed zo ontzettend nodig!

Als we als groep de afspraak maken dat we concreet voor elkaar bidden en elkaar bij naam noemen bij God, mogen we daar zegen van verwachten.

Satan zal proberen om ieder van ons onderuit te schoppen, laten we samen sterk staan en elkaar dragen.

**'Op de conferentie was de sfeer bijna heilig te noemen
en leek God voor veel mensen dichtbij'**

Op de conferentie was de sfeer bijna heilig te noemen, en leek God voor veel mensen dichtbij. Thuis lijkt het misschien moeilijk om dit gevoel vast te houden

en komen we erachter dat we de conferentie niet vast kunnen houden. Laten we niet proberen om de conferentie krampachtig vast te houden. Het gaat niet om de conferentie, en het gaat niet om de sprekers of om ons als groepje. We moeten Jezus vasthouden en dicht bij Hem blijven! Ik heb zelf gemerkt dat het vaak zo pijnlijk was om te merken dat het goede gevoel wat je had op een conferentie weg leek te gaan. Daarom is het zo belangrijk dat we inzien dat we niet ons geloofsleven moeten putten uit de conferentie, maar uit Jezus. Hij is even dichtbij als dat Hij op de conferentie was. We bidden tot dezelfde God als daar, en Hij wil nog even graag naar ons luisteren als vorige week. Laten we onszelf richten op God alleen. Elke morgen mogen we weer putten uit de Bijbel en het gebed, en daar mogen we de zelfde zegen van verwachten als op de conferentie. Laten we bidden voor elkaar en natuurlijk ook voor onszelf, en daar niet in verslappen. Ik geloof dat één van de grootste gevaren voor ons geloof het verminderen of stoppen van stille tijd is. Aan de andere kant staat dat het houden van veel stille tijd erg veel zegen geeft. In mijn eigen leven heb ik veel wonderen zien gebeuren als gevolg van veel (gezamenlijk) gebed. Waarschijnlijk hebben verschillende van ons de neiging om andere mensen ook naar God te brengen. Dit is natuurlijk prachtig, maar ook iets waarvoor heel veel gebed nodig is! We kunnen mensen wijzen op God, maar ze nooit bekeren. We kunnen wel pleiten op Gods beloften en vol verwachting in Jezus Naam vragen om de bekering van bepaalde mensen. Om in de sfeer van de conferentie te blijven: Glorie aan God!

Ik laat het onder de jongeren veel gezongen lied 'Glorie aan God' ('Glory to God') van M. Williams hieronder volgen:

Refrein: 'Glorie aan God. (4x)

Lof zij de Heer, Hem komt toe alle eer,
 Hij is 't Lam, dat regeert tot in eeuwigheid.
 Zijn Woord is macht, heeft ons vrijheid gebracht.
 Wij aanbidden, wij knielen voor Jezus.
 Groot is Zijn troon, eeuwig Zijn kroon.
 Overwinnaar zal Hij zijn, over zonde dood en pijn.
 Heel het rijk der duisternis, weet Wie Jezus Christus is:
 Hij is de hoogste Heer!

Refrein: ...

Kondigt het aan, door de kracht van Zijn Naam:
 'Heel de aard' wordt vervuld van Zijn glorie!
 Satan, hij beeft, want hij weet: Jezus leeft!
 Hij 's verslagen, het Lam troont voor eeuwig!
 Overwinnaar zal Hij zijn, over zonde dood en pijn.
 Heel het rijk der duisternis, weet Wie Jezus Christus is:
 Hij is de hoogste Heer!

Refrein: ...

Eer deze God en geef Hem heel je hart.
 Hij geeft schuldigen liefd' en genade.
 Vertrouw op Hem, lees Zijn Woord, hoor Zijn stem,

Ga terug naar de hemelse Vader.
Hij wacht op jou, groot is Zijn trouw.
Overwinnaar zal Hij zijn, over zonde dood en pijn.
Heel het rijk der duisternis, weet Wie Jezus Christus is:
Hij is de hoogste Heer!

Refrein: ...

Een 18-jarige gaf me in januari te kennen:

‘Wat betreft de conferentie kan ik maar één ding zeggen, Glorie aan God!

Het was inderdaad erg zegenrijk voor veel personen en ook voor mezelf. Zoals ik ook al in het groepje aangaf, heb ik het vooral ervaren als dieper contact met God en veel vrede en rust.

Het gaat erg goed met me, ik mag al jaren geloven en een kind van God zijn, maar toch blijven deze conferenties erg zegenrijk. Ik ervaar het als erg goed om elke keer weer op scherp te worden gezet en de gemeenschap met gelovigen zo sterk te ervaren. Het lijkt me erg belangrijk dat er contact wordt onderhouden. Zeker met de mensen die tot geloof gekomen zijn en die duidelijk worstelden met veel vragen. Ik kan me goed voorstellen dat de Bijbelstudies op school daar geschikt voor zijn. Ook daarnaast lijkt het me erg goed wat u via deze mail aanmoedigt, dat mensen onderling contacten zoeken en elkaar verder helpen. En uiteraard heel veel gebed (is nodig). Misschien is het goed om via de mail iedereen een sterke oproep tot gebed voor elkaar door te sturen. Dat bijvoorbeeld iedereen dagelijks concreet gaat bidden voor de mensen die in zijn of haar Bijbelstudiegroepje zaten. Als mensen zullen we soms falen in gesprekken, God faalt nooit en ik denk dat daarom gebed onzeglijk belangrijk is.

Ik zou het erg mooi vinden als het mogelijk zou zijn om in de toekomst meer zulke soort 'kleine' conferenties te houden in Zeeland. Ik merk veel in gesprekken dat er honger is naar Gods woord en ik geloof dat God zulke samenkomsten rijk wil zegenen. Nogmaals: Alle eer, alle lof, en alle glorie alleen aan God!’

Een 13-jarige mailde me op 30 januari 2010: ‘Ik vond de conferentie heel gezegend! Je voelde echt goed dat God erbij was! Na de conferentie ben ik ook wel veranderd. Neem nu stille tijd, wat ik eerst niet of nauwelijks deed. Gisteren was ik aan het zingen in m’n slaapkamer en pakte mijn Bijbel en de aantekeningen van de conferentie erbij. Toen heb ik driekwartier in de Bijbel zitten lezen en zingen en toen voelde ik ook dat God erbij was. Net als op Bijbelstudie, maar dan in je eentje. Ook bid ik meer, denk meer na over God en heb nu veel zin in de komende Bijbelstudies! Voor de conferentie had ik dit juist helemaal niet. Ik dacht vaak: Zal ik wel gaan, ben te moe, heb geen zin. Maar dat is nu helemaal over! Het nadenken over God en Hem beter leren kennen, samen met andere mensen, is heel fijn! En je leert ook veel meer mensen kennen, waarmee je ook weer een bepaalde band hebt, doordat je op de jongerenconferentie hetzelfde hebt ervaren. Ook na de conferentie voelde ik dat God bij me bleef.

**‘Ook na de conferentie voelde ik
dat God bij me bleef’**

Voorals als ik 's avonds laat alleen in het donker fiets, bid ik of God bij me wil zijn en dan voel ik dat hij voor me zorgt. Dat wil ik echt niet meer missen! Ik ken een meisje

die naar het café Nationaal gaat en ze zei: 'Dit wil ik echt niet meer missen! Waarom ga jij nooit mee?' Ik zei: 'Dat is niet echt een plaats voor mij. Waarom ga jij niet eens mee naar Bijbelstudie? Dat zou ik dan weer niet meer willen missen!' Ze gaat niet mee, want ze vindt het daar heel saai. Dat vind ik dan ook jammer, want de sfeer op Bijbelstudie is zo fijn! Iedereen is daar om God te prijzen door te zingen, te bidden, uit de Bijbel te lezen. Maar zij vindt dat dus blijkbaar niet en gaat dus niet mee. Pas heb ik ook een discussie met een paar meiden op Hyves gehad over het geloof. Van die meiden die je dan Kerkmarokkaantje of ons schijnheilige kerkgeiten noemen. Toen heb ik gezegd dat ze ooit een keuze moeten maken of ze voor God willen leven. Ze werden heel negatief en vonden het allemaal belachelijk. Ik dacht: Nou ja, je moet het zelf weten, maar ik heb het in ieder geval tegen je gezegd. Maar ooit zul je toch God zien. Daarna voelde het wel goed, omdat je toch tegen mensen van God hebt getuigd.

Maar het is niet altijd dat ik heel enthousiast ben over het geloof en het aan iedereen wil vertellen. Soms schaam ik me ook een beetje. Als je bijvoorbeeld mensen hoort vloeken of zo. Dan durf ik er niet zo snel iets van te zeggen. Maar achteraf denk ik dan wel: Waarom heb ik het niet gedaan? Heb ik nou mijn Vader verloochend? Of als ik met meiden sta te praten, die vloeken of zeggen dat ze het geloof maar onzinnig vinden, vind ik het ook stom om te zeggen dat het helemaal niet onzinnig is. Terwijl ik achteraf weer denk: Waarom heb ik niet gezegd dat het helemaal niet onzinnig is? Het is juist heel belangrijk! Ik zou willen dat ik zo zeker over het geloof mag zijn, dat ik ook tegen hun mag 'getuigen'.

Tot slot nog een vraag:

Kan je ook heel enthousiast over je geloof getuigen als je geloof zwak is?

Voor de conferentie had ik soms een sterk geloof en soms niet. Vooral na de Bijbelstudies was het sterk, maar na een paar weken zakte het een beetje weg. Nu is dat wel iets minder, maar er zijn soms momenten dat het nog steeds wat zwak is.

Kan je dan dus ook nog getuigen?

Ik kijk uit naar de volgende Bijbelstudie en wens u Gods zegen!

Voorwaarts jonge christenstrijders!

Het is belangrijk dat we elkaar biddend bemoedigen en aansporen. Het bijzondere na de conferentie is ook dat we elkaar vast willen blijven houden. De heerlijke ervaringen, door het werk van Jezus, hebben ons een bijzondere geestelijke band gegeven, die door een aantal na een maand nog wekelijks of bij sommigen zelfs dagelijks wordt gevoeld. Een goede geestelijke band moet je wel blijven onderhouden. Het gevoel ebt weg. Het gevoel is als de golven van de zee die een bootje op en neer en heen en weer slingeren. De duivelen proberen via het gevoel te infiltreren in het geestelijk leven. We mogen daarom de emoties niet laten overheersen. Geloven is een weten. Het nuchtere denken en het biddend waken dienen de gevoelens in goede banen te leiden.

Geloven is een weten

Het nuchtere denken en het biddend waken dienen de gevoelens in goede banen te leiden

Wij geloven in vaststaande feiten en de gevoelens moeten hieraan worden onderworpen. Het geloof volgt het feit, zoals de wagon de locomotief. De wagon van

het gevoel wordt voortgetrokken door de wagon van het geloof. We hebben dat geleerd tijdens de conferentie.

Jonge christenstrijders moeten leren de overwinnende Koning Jezus Christus volhardend te volgen! Wij volgen zowel het Lam als de Leeuw van Juda. Wij dienen te steunen op het volbrachte werk van onze Heiland, dat is een nooit meer wijkend vaststaand feit! Mediteer daarom veel over het volbrachte werk van Jezus Christus! Daardoor kan jouw geloof sterker worden. Door het twijfelen zal het geloof niet groeien. Door een gebrek of door het koesteren van ziekelijke gevoelens word je niet gezond. Door zielig te doen word je geen krachtig gelovige.

Je geloof groeit als je toeneemt in de kennis en genade van onze Heere Jezus Christus.

In 2 Petr.3:18 worden wij opgeroepen om te groeien in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. 'Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als in de dag van de eeuwigheid. Amen.' Wij kunnen zelfs uit de vruchten van het geloof verzekerd worden (zie H. Cat., antw.86). Lees verder voor jezelf 2 Petr.1. De genade en de Goddelijke kracht stellen ons in staat om geloofsvrucht te dragen. Als we dit doen, geldt het ook voor ons: 'Want als deze dingen bij u aanwezig zijn en toenemen, maken zij u niet ledig en onvruchtbaar in de kennis van onze Heere Jezus Christus' (2 Petr.1:8). Over welke dingen het gaat en waartoe het leidt in je geestelijk leven kun je in de verzen 5-11 lezen.

Een 19-jarige mailde: 'Allereerst Gods zegen voor het nieuwe jaar! Fijn te merken dat ik niet de enige ben die graag contact wil houden! Ik denk dat het heel belangrijk is dat we contact blijven houden, en voor elkaar bidden. Ik heb deze paar dagen na de conferentie al heel duidelijk gemerkt dat de duivel (soms door andere mensen heen) je aan het twijfelen wil brengen om je zo van de Heere af te houden. Gelukkig heb ik een Koning die sterker is dan welke vijand dan ook, die mij ook nog eens wil leren hoe ik kan strijden tegen mijn vijanden (Ef. 6:10-18). Ik zal zeker voor jullie bidden, en zou het heel fijn en waardevol zijn als jullie dat ook voor mij willen doen; ik heb dan wel een grote God, ik betrap mezelf toch vaak op een klein geloof...'

'Ik heb dan wel een grote God, ik betrap mezelf toch vaak op een klein geloof...'

Een 15-jarige jongen vond het best wel een goed idee (om zo biddend bezig te zijn met en voor elkaar) en reageerde: 'Andere keren ging ik toch alleen maar stomme films kijken. Ik vind het echt jammer dat ik er gisteren en vandaag niet bij kon zijn. Ik kom morgen weer naar school. Vandaag keek ik tegen men zin in weer zo'n film. Na het eten wou ik hem afkijken.' Hij luisterde toen eerst naar enkele christelijke songs op een site en had toen helemaal geen zin meer in de film. Vervolgens mailde hij: 'GOD zij dank!!! GOD verlaat ons niet, ook al verlaten wij HEM. THE LORD OF LIGHT IS LOVE!!!'

Je ziet in dit mailcontact onderling dat ze elkaar zodoende kunnen helpen om op het goede spoor te blijven. In het geloofsleven bij tieners gaat het in de weg van bekering met vallen en opstaan. Laat de jongeren elkaar maar wijzen op het Woord van God.

Een 20-jarige mailde terug naar een leider: 'Het is heel erg mooi en bemoedigend om te merken dat er broeders en zusters voor je bidden en met je meeleven! Vooral de eerste weken en maanden merk je dat alles (wat er gebeurde op de conferentie) heel erg leeft, ook onder de andere conferentiegangers. Het is dan erg moeilijk, zo niet onmogelijk, om gelijk weer met allerlei andere dingen bezig te zijn; denk hierbij aan school, vrienden en sport. Je bent zo vol van Jezus en je verschuift de rest ver naar de achtergrond!

Nu heb ik daar ook wat meer rust in en kan ik mijn tijd ook goed verdelen; God vraagt natuurlijk ook van je om je (school)werk goed te doen.

Voorheen vond ik het erg moeilijk om veel bezig te zijn met geloof. Ik merkte dat dingen zoals school, voetbal en vrienden bij elkaar meer tijd in beslag namen dan het geloof. Ik had hier geen vrede mee en dat is voor mij vooral de reden geweest om naar de conferentie te gaan. Ik merk heel sterk dat God mijn gebeden hierin heeft verhoord! Hij heeft mijn liefde hersteld! Na de conferentie snapte ik niet dat het al die tijd zo moeilijk was om veel met geloof bezig te zijn.

'Na de conferentie snapte ik niet dat het al die tijd zo moeilijk was om veel met geloof bezig te zijn'

Ik heb tijdens de conferentie en de tijd na de conferentie heel veel broeders en zusters leren kennen! Als je met veel mensen met het geloof bezig bent, ervaar je dat God niet van je vraagt om het allemaal alleen te doen. Hij wil medegelovigen en vrienden gebruiken om je te steunen en Hij wil er bovenal Zelf zijn door Zijn Woord en Geest!

Ik vroeg in die periode veel aan God of hij me wilde gebruiken! Niet alleen zodat ik op die manier wat kan betekenen voor anderen. En al helemaal niet zodat anderen mij gaan waarderen, maar tot Zijn eer! Op die manier blijf ik ook 'warm' en vol van Hem!

De donderdag na de vakantie ging ik voor de tweede keer (met een groep gelovigen) naar de gevangenis in Merksplas om te zingen en te evangeliseren (voor de Zeeuwse evangelisatiestichting Pro Deo).

Ik merk dat het juist gemakkelijk is om met God en Zijn dienst bezig te zijn, zolang je maar dicht bij de Bron blijft! Aan de andere kant merk ik dat er toch nog veel momenten zijn dat ik weer terug val in oude gewoonten, dat ik bijvoorbeeld te veel bezig ben met voetbal of dat ik me teveel zorgen maak (over bijv. studie). Het blijft een strijd!

Ik ben blij dat er nu zoveel manieren zijn om (met anderen) veel bezig te zijn met God en Zijn Woord. Op de maandagavond heb ik catechisatie en soms moet ik oefenen voor het zingen in de gevangenis. De donderdagavond heb ik de Alphacursus of gevangenis. Zaterdagavond Bijbelstudie of club. Zondag kerk en koor. Het is erg veel, maar toch ervaar ik juist daarom veel rust.'

De liefde van en tot Jezus zal de jongeren in staat stellen om de loopbaan van het geloof samen te lopen, terwijl ze dan mogen zien op Jezus, de overste Leidsman en

Voleinder van het geloof (Hebr. 12:2). In het Engels: 'Looking unto Jesus, the Author (Originator) and Finisher (Perfecter) of our Faith.'

Hij is het die het pad van het geloof voor ons heeft gebaand en gemaakt. Jezus heeft de weg gebaand die leidt naar de finish, naar het grote doel. Aan het kruis heeft Hij als de grote Overwinnaar uitgeroepen: 'It is finished' (Joh. 19:30). Daarom kon Paulus later zeggen, in 2 Tim. 4:7: 'I have fought the good fight, I have finished the race, I have kept the Faith.'

In de Herziene St. vert. lezen we in Hebr. 12:1-4:

'Welnu dan, laten ook wij, nu wij door zo'n menigte van getuigen omringt worden, afleggen alle last en de zonde, die ons zo gemakkelijk verstrikt.

En laten wij met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt, terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof.

Hij heeft om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande veracht en zit aan de rechterzijde van de troon van God.

Want let toch scherp op Hem Die zulk een tegenspraak van de zondaren tegen Zich heeft verdragen, opdat u niet ontmoedigd wordt en bezwijkt.

U hebt nog niet tot bloedens toe weerstand geboden in uw strijd tegen de zonde.'

Een 16-jarige geeft ons door: 'Misschien worden jullie uitgelachen door andere mensen, misschien vinden jullie het moeilijk om staande te blijven nu je weer naar school moet, misschien vind je het moeilijk om de duivel weerstand te bieden, hij gaat namelijk rond als een briesende leeuw, dan moet je dit maar eens lezen 1 Petr. 5:5-9 (die ik in de Herz. St. vert doorgeef, J.A.B.): 'Evenzo, jongeren, schik je onder de ouderen; en schik u onder elkaar; wees met ootmoed bekleed, want God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade. Verneder u dan onder de krachtige hand van God, opdat Hij u op Zijn tijd verhoogt, en werp daarbij al uw zorgen op Hem, want Hij bekommert Zich om u. Wees nuchter en waak; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, opzoek naar wie hij zou kunnen verslinden. Bied weerstand aan hem, vast in het geloof, omdat u weet dat hetzelfde lijden ook aan uw broederschap in de wereld opgelegd wordt.'

De 16-jarige besluit: 'Houd dat vast!'

Een leidster getuigde achteraf: 'Persoonlijk heb ik duidelijk de Heilige Geest ervaren bij het geven van een getuigenis. Ik was het absoluut niet van plan en ik had het ook totaal niet voorbereid. Arjan Baan was volgens mij al aan het verder praten, maar ik voelde zo duidelijk dat ik naar voren moest en moest vertellen wat God in mijn leven heeft gedaan. Dat Hij alle eer moet krijgen!!!

Het leek wel alsof een grote hand me naar voren duwde, ik kon niet weigeren.

Achteraf weet ik ook niet eens goed meer wat ik gezegd heb. Hij is het waard om gediend te worden, Hij is groot en goed! De conferentie heeft het verlangen in mij versterkt dat ik heel graag dienstbaar wil zijn in Zijn Koninkrijk!

'De conferentie heeft het verlangen in mij versterkt dat ik heel graag dienstbaar wil zijn in Zijn Koninkrijk!'

Als we Zijn woord openen, hebben we het kloppende Vaderhart in onze handen. Het levende Woord van God, dat krachtig is!

Heel mooi om te zien dat God Zijn engelen rond het gebouw heeft neergezet, we hebben daar om gebeden en dat greep me toen aan en ons gebed is verhoord!

Hem komt toe alle lof, dank en eer!
Ik bid dat God verder Zijn weg zal gaan in Zeeland!

De voorgeschiedenis

Ervaringen uit het verleden

Sporen van herleving in Zeeland zijn al terug te vinden in de jaren zeventig. Het wonderlijke hierbij is dat mijn weg toen al is doorkruist door een herleving in Middelburg, die plaatsvond onder jongeren. De Heere heeft toen de activiteiten van Karel van Berghem willen zegenen. Dr. Van Berghem is nu al begin tachtig. Hij was aanwezig op de conferentie en heeft daar een kort woord tot ons gesproken. Hij heeft ook gesproken op een gebedssamenkomst in Krabbendijke, waar we samen hebben gebeden voor Gods zegen tijdens de conferentie en voor opwekking in Zeeland. Karel was al geruime tijd voor zichzelf hiermee biddend bezig. Hij is lang in het buitenland werkzaam geweest. Hij heeft in 10 landen mogen dienen. Na een opleiding op het Institut Biblique de Bruxelles (1968) werd hij voorganger in de Eglise Evangélique in Doornik. In de beginjaren zeventig deed hij pionierswerk in Middelburg, waaruit in 1973 een gemeente ontstond (de latere Baptistengemeente). Omdat deze gemeente de charismatische kant is uitgegaan, is tot zijn verdriet het contact met hem verbroken. Van Berghem is behoudend en Bijbelgetrouw, maar heeft wel een hart voor opwekking. In 1982 is hij voor verdere studie vertrokken naar de Verenigde Staten. Van 1984-1990 is hij zes jaar predikant geweest van de Franse Baptisten Gemeente in Seloncourt (Doubs). Het gezin keerde in 1991 terug naar Nederland. Daarna volgde er een verdere studie aan de ETF in Heverlee, België. Daarop haalde hij zijn titels in de theologie. Hij heeft zich steeds opgesteld tegen de charismatische beweging.

Opwekkende ervaringen in de jaren zeventig

In de jaren zeventig in Middelburg is er dus een opmerkelijke herleving geweest onder jongeren. Deze ervaring werd indertijd met gemengde gevoelens beleefd. Omdat het jongeren uit de Gereformeerde Gemeenten trok, leverde dat pijn en strijd op aan beide kanten. Ik was hier niet direct bij betrokken, maar een bekeerling uit deze groep jongeren werd het middel van mijn eigen bekering. Het was mijn oude vriend uit de Gereformeerde gemeente, die mij het Evangelie bracht en mij opriep tot bekering. God heeft hem voor mij gebruikt. Ik ben daarna verder gegaan als reformatorisch gelovige, terwijl mijn vriend evangelisch is gebleven. Ondanks de begrijpelijke wrijvingen met de reformatorische christenen heeft de Heere het werk daar toch willen zegenen. Vijftien jongeren uit die kleine opwekking gingen in opleiding voor predikant. Twee personen zijn dit in België geworden en één in Frankrijk. Vier zusters zijn in Afrika terechtgekomen en één in Thailand. Een ander ging in het onderwijs, twee gingen in opleiding in Engeland voor opvang van drugsverslaafden, enz. Hier en daar is er echter ook een terugval geweest bij de oorspronkelijke bezoekers.

Ik heb mijn vroegere vriend op 27 januari 2010 gebeld over deze periode. Hij woont met zijn gezin nog in Middelburg. Hij zei me dat er in de jaren zeventig inderdaad een

kleine opwekking is geweest, waaruit binnen korte tijd een gemeente ontstond. Hij kwam zelf op 12 december 1974 tot geloof. Tot op zekere hoogte was hij voor die tijd aan het zoeken naar de hogere dingen en de waarheid. Hij vond toen hij naar bed ging een evangelisatieboekje van ca. vier bladzijden onder zijn kussen. Het heet 'Het stoplicht' van Stichting Rouw. Uit kwaadheid besloot hij het te lezen. Tijdens het lezen kwam hij tot bezinning. Het aanbod van genade sloeg aan. Hij werd aangeraakt in zijn hart. Hij heeft zijn zonden beleden en is tot geloof gekomen. Hij is al die jaren standvastig en actief gebleven. Hij wilde ook voor ons en het jongerenwerk gaan bidden.

Hij verklaarde mij dat de diensten in de jaren zeventig in Middelburg toen al door 100 tot 150 mensen werden bezocht. Ongeveer de helft van deze bezoekers waren buitenkerkelijke en afgedwaalde jongeren. De andere helft kwam uit de bestaande kerken. Het waren veelal jongeren, die door hun keus (in hun thuissituatie) de nodige strijd hadden te verduren. Ze kwamen veel bijeen, steunden en bemoedigden elkaar. Het was een evangeliserende groep, met een kern toegewijde en actieve gelovigen.

Voorganger Karel van Berghem geeft ons door. 'Met veel vreugde en dankbaarheid denk ik terug aan de Bijbelstudiebidstond van donderdag, 19 November jl. in Krabbendijke. Dit plaatste mij 37 jaar terug in de tijd, toen ik in Middelburg een koffiebar opende waar binnen een maand 80 onkerkelijke jongeren binnen kwamen. Op hun beurt trokken zij kerkelijke jongeren aan. Achteraf gezien ging het in 1972 en verder om niet minder dan een opwekking.

'Achteraf gezien ging het in 1972 en verder om niet minder dan een opwekking'

Van een charismatische beweging had toen nog niemand gehoord. Vooraf had ik met een groep van 5 tot geloof gekomen buitenkerkelijke jongeren intensief Bijbelstudie gedaan. Toen de jeugd in de koffiebar binnenstroomde, waren zij in staat aan leeftijdgenoten de bijbelse principes van zonde, gerechtigheid en oordeel, alsmede van geloofszekerheid op basis van uitsluitend Christus' verdienste, uit te leggen. Binnen korte tijd werden we, uitgaande van Gods Woord, niet meer geconfronteerd met Pinksterjongelui, die de zaak als het ware wilden overnemen.

Jongeren uit de grote Gereformeerde Gemeente vonden zekerheid van behoud. Goedkope genade was er niet bij. Tientallen jongeren kwamen tot bekering. Dat was kenbaar aan de vruchten. Zonder dat ik er over gesproken had, en zonder dat ik het wist, vernietigden zij grammofoonplaten met onverantwoorde muziek, alsmede occulte literatuur en voorwerpen. Het was afgelopen met drugs en transcendentale meditatie.

'Het was afgelopen met drugs en transcendentale meditatie'

Door de opvallende verandering van gedrag kwamen nieuwsgierige ouders een kijkje nemen en vroegen of ze ook de Bijbelstudies mochten bijwonen of was het alleen maar voor de jongeren? Vaders, die aan de nicotine verslaafd waren, zochten daar ook van bevrijd te worden. Hun zonen waren er al vanaf omdat hen dit tot drugsgebruik had gebracht. Door occulte verschijnselen waren sommigen van hen doodsbang geworden.

Wel gingen in enkele jaren tijd 15 jonge gelovigen voor predikant, voor zendeling, godsdienstonderwijzer en opvang van drugsverslaafden in opleiding. (...)

Dit alles kwam weer in gedachten in Krabbendijke.

Mijn rol in dit alles? Ik verkondigde het Woord, God deed het, ik niet.

Ik houd er aan vast: God is Dezelfde nu! Bij Hem is geen verandering, geen schaduw van omkering. Wat Hij toen daar deed, kan Hij hier en nu. Maken kunnen we het niet. Er is maar één recept: op de knieën. En dat doen gelovigen haast niet of in veel te geringe mate. Dat leren ook de Opwekkingen in Amerika, Engeland, Wales, en op de Hebriden niet te vergeten. Imiteren gaat niet. Waar wij, waar Nederland, grote behoefte aan heeft is de manifestatie van Gods heerlijkheid.

We hebben behoefte aan de manifestatie van Gods heerlijkheid

Op de Hebriden werd dat kernachtig uitgedrukt als "the presence of the canopy." De overweldigende, als het ware tastbare, aanwezigheid van God boven het gebied waar we wonen. Dan weet iedereen, gelovig en ongelovig, dat HIJ er is. Het probleem ligt allereerst tot onze schade en schande in kerk en gemeente. Het probleem ligt niet allereerst in de wereld, maar in Gods Huis, en daar begint het oordeel. Daar is nog veel meer over te zeggen. Maar dit had ik bij me in Krabbendijke.

Ik ben zo dankbaar voor het werk van Heart Cry. Al lang bid ik, dat God zich ook in Zeeland manifesteert.'

Opwekkingen in calvinistische kringen

Dr. Van Berghem verdiept zich al jaren in opwekkingen uit het verleden. Hij beseft dat herleving in de kerk moet beginnen. Het is een genade van God als dit gebeurt. Vanaf onze kant is er echter verootmoediging, bekering en gebed nodig! Hij heeft een deel vertaald van een boekje van de predikant Peter Jeffery uit Wales. Hij haalt daaruit aan: 'Bijna elke herleving in Brittannië en Amerika kwam in en door sterk calvinistische kringen. De grootste vrees is misschien wat het ons persoonlijk kost. Herleving maakt een einde aan alle hoogmoed en huichelachtigheid en openbaart geheime zonden, die lang verborgen bleven.'

'Herleving maakt een einde aan alle hoogmoed en huichelachtigheid'

Overtuiging van zonden is daarbij dus een belangrijk aspect. Hierbij wordt Brian Edwards aangehaald, die onder meer schrijft: 'Herleving is altijd een herleving van heiligheid (...). Maar er bestaat niet zoiets als herleving zonder tranen van overtuiging en berouw.' De bekende Amerikaanse theoloog Jonathan Edwards stelde, dat een uitwerking van herleving is: dat het zondaars ertoe brengt 'onmiddellijk met hun zondige praktijken te breken'.

In het uittreksel van het boek lezen we ook: 'Het diepe werk van overtuiging leidt altijd tot een vrijheid en vreugde in de nieuw gevonden ervaring van vergeving.' Peter Jeffery leert ons verder: 'We moeten ons bewust zijn, dat deze dingen niet georganiseerd worden, maar in herleving normaal zijn. Het besef van Gods Geest is

zo werkelijk, liefde voor Jezus zo kostbaar, een bewustzijn van Gods heiligheid zo intens, dat zonde niet verborgen kan blijven.'

Karel van Berghem gaf ons onder meer door in Krabbendijke: 'We zien uit naar opwekking, naar herleving van gezond geestelijk leven. Hoeveel tijd besteden wij aan gebed? We komen bij elkaar voor gebed om opwekking. Het moet veranderen om ons heen. Maar hoe staan we er zelf voor? Er mag geen bewuste onbeleden zonde zijn. Dit blokkeert gebedsverhoring. Voor vandaag geldt: Elke opwekking, elke herleving vraagt om gebed, veel gebed, indringend, aanhoudend gebed.'

Persoonlijke ervaringen

Ik wil hierbij, als opsteller van de opwekkende ervaringen, mijn verhaal uit die tijd doorgeven. Daarvoor wil ik persoonlijke ervaringen uit het verleden met je delen. Op negentienjarige leeftijd heeft de Heere mij in 1975 op een krachtige wijze tot bekering gebracht. Daarvoor leefde ik een werlds en zondig leven, terwijl ik het goed naar mijn zin had. Ik had geen behoefte aan verandering en geen interesse in de zaken van het geloof. Ik was geestelijk dood in zonden en misdaden en hoorde bij 'het langharige tuig'. Verder luisterde ik graag naar zondige popmuziek, terwijl ik een vriend had die zelfs drugs gebruikte.

In de jaren zeventig kwamen jongeren uit een bepaald gezin uit Middelburg tot bekering. Zij bezochten de genoemde koffiebar. Met één van hen was ik vroeger bevriend. Hij was toen ook tot geloof gekomen.

Op 23 oktober 1975 voelde ik me innerlijk gedrongen om mijn oude vriend Kees Geuze op te zoeken. Ik was toen nog langharig tuig, die daarvoor niets met het geloof van hem te maken wilde hebben. Het contact met hem was door een andere oorzaak al eerder verbroken.

Op de avond van de 23e oktober ben ik bij hem thuis toen krachtdadig tot bekering gekomen. Ik was toen dus 19 jaar oud. Ik ben dus eigenlijk via het werk van Karel van Berghem tot geloof gekomen (hoewel ik hem in die tijd nooit heb ontmoet). Het is daarom een wonderlijke zaak dat ik hem nu wel bij een herleving heb mogen ontmoeten. Prijs de Heere voor Zijn wonderlijke wegen en Zijn genade in Jezus Christus!

Kees verkondigde mij in 1975 het Evangelie. Hij had het daarbij over de rijke jongeling. Ik had het goed naar mijn zin in de wereld (als een wereldse rijke jongeling), zonder dat ik een noodzaak gevoelde om te gaan geloven. Ik kende geen psalm uit mijn hoofd, ondanks het feit dat ik in de Gereformeerde Gemeente ben opgegroeid.

De levensverandering van mijn vriend maakte diepe indruk op mij

Ik bemerkte dat hij door de genade van God en het geloof in Jezus Christus radicaal was veranderd. De levensverandering van mijn vriend maakte diepe indruk op mij: van een ruige kerel was hij als een lam geworden, die alles gelovig in handen van zijn Heiland en Meester gaf. Het trof mij op een aangrijpende wijze. Ik besepte dat die vriend gelukkig was en ik diep ongelukkig. Hij zei mij dat ik veranderd moest worden! De Heilige Geest raakte mij duidelijk aan. Ik ging beven door de geestelijke indrukken die over me kwamen. Een diepe ontroering kwam over me. Ik kwam in een diep gemis terecht. Ik kon het niet tegenhouden. Ik huilde op weg naar huis, terwijl ik dit zeker niet gewoon was. Daarna volgde er een periode van intens zoeken, om tot

geloof te komen. Voor mijn waarneming was de tijd voor mij op... ik moest mij bekeren! Anders kon het misschien nooit meer.

Ik was daarna zoveel mogelijk tijd bezig met het heil voor mijn ziel. Ik had in die periode zelfs geen tijd meer om de krant te lezen. Ik ging trouw en oplettend de diensten in de Gereformeerde Gemeente volgen, al vond ik het in het begin nog wel moeilijk. Op den duur ging ik steeds meer geestelijke zaken in de preken ontdekken. Hoewel ik niet gewoon was om boeken te lezen (behalve stripboeken), begon ik zoveel mogelijk in de Bijbel en in geestelijke boeken te lezen. Op deze wijze heb ik voor mezelf de hele catechismusverklaring van ds. G.H. Kersten gelezen. Ik wilde weten dat ik mezelf niet bedroog, dus las ik ook 'strengere boeken', zoals 'De nabij christen ontdekt' van de Engelse puritein Mattheüs Meade. Verder ook boeken van John Bunyan, Thomas Brooks en andere Engelse puriteinen.

Kees vriend nodigde me uit om de koffiëbar te komen. Ik kwam toen in de verkeerde koffiëbar terecht, bij de Youth for Christ (een straat verderop). Omdat ik zoekend en missend was, beviel het me daar niet goed, want het ging daar over wat gelovige mensen moesten doen. Later op de avond ben in nog in de 'goede koffiëbar' geweest. Daar ontmoette ik hem. Ik dacht (na informatie) dat het daar wel ongeveer hetzelfde zou zijn als bij de Youth for Christ.

Ik zei hem dat ik mijn reformatorische kring wilde blijven. Mijn vriend kwam mij hierin tegemoet en heeft me toen naar een Bijbelstudiegroep gebracht van mensen uit de reformatorische richting. Hij bleef nog even meedraaien met mij in deze groep. Uit deze Bijbelstudiegroep zijn later ook mensen mee gaan doen met de gezinskampen, waar een herleving plaatsvond, met name in 1993.

Na een tijdje ontving ik vanuit Gods Woord bemoedigingen en vertroosting. Het licht mocht steeds weer opgaan in de duisternis.

Door mijn verandering en keuze moest en wilde ik mijn oude leven en vriendschappen vaarwel zeggen... maar ik kreeg er veel meer voor terug! In de vijf jaren die volgden heb ik Gods Woord bestudeerd en volgde ik de Cursus Godsdienstonderwijs bij de Gereformeerde Gemeenten.

'Zie op Mij en wordt behouden!'

Daarna mocht ik de zekerheid van het geloof ontvangen. Ik denk dat ik toen al wel 26 jaar was. Ik mocht daarbij heerlijk zien op de Heere Jezus Christus, als op de verhoogde koperen slang (Joh.3:14-15). De tekst 'Zie op Mij en wordt behouden!' werd werkelijkheid voor mij (dit is de Engelse vertaling van 'Wend U naar Mij toe...'). Het is trouwens ook de tekst geweest voor Spurgeon, waarvan ik veel heb gelezen.) In de Nederlandse Bijbel lezen we bij deze uitnodiging in Jes.45:22: 'Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde! Want Ik ben God, en niemand meer.' Ik mocht toen volkomen geloven in de genade van de Heere Jezus Christus en dolen in Zijn liefde. In 1 Petr.1:13 lezen we daarover: 'Hoopt volkomen op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus.'

In het boekje 'De jonge Onderzoeker' heb ik later hierover geschreven. Daarin komen we zinnebeeldige personen tegen, die veelal werden genoemd naar hun 'geestelijk karakter'. Het is in 1985 uitgegeven van De Banier in Utrecht. Ds. C. Harinck, die toen in Oostkapelle stond, heeft er een voorwoord in geschreven. Mijn inzichten zijn inmiddels wel toegenomen. Het is opmerkelijk dat een aanwezige op de conferentie

(in december 2009) daarna een preek van ds. C. Harinck hoorde. Deze jongere mailde me over de dienst: 'Afgelopen zondag kwam Ds. C. Harinck bij ons preken over het aannemen van Christus. Het was een hele mooie dienst, die helemaal overeenkwam met wat er op de conferentie werd verteld. Hij zei ook dat het heel erg is dat er in onze (behoudende) kringen zo negatief wordt gedacht over het woordje 'aannemen', terwijl dat wel is wat God van ons vraagt. Misschien dat dit tot bemoediging is van sommigen van ons die dit op de conferentie toch wel moeilijk vonden...? Dit was trouwens de tekst: 'Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn naam geloven (Joh 1:12) Misschien een goede tekst om uit ons hoofd te leren?'

Vanaf het moment dat ik zo helder mocht zien op de Heere Jezus en volkomen op Zijn genade mocht hopen, werd ik gemotiveerd door de Liefde van Christus om boeken te schrijven. Binnen korte tijd mocht ik in deze heerlijke gesteldheid mijn eerste boek 'Jeugd op de puinhopen' schrijven, dat in 1984 is uitgegeven (met een voorwoord van mijn predikant, ds. D. Rietdijk). In het boek 'Verleidende machten' (1986) heb ik gewaarschuwd voor de indringende verleidingen in de media en de popmuziek. Ik kende het wereldse leven met de verleidingen van binnenuit. Daarna ben ik zo'n vijf jaar later godsdienstleraar geworden.

Een ervaring in het gezinskamp te Heverlee

Ik heb persoonlijk, samen met mijn vrouw, een ervaring gehad tijdens een gezinskamp in het gebouw van de Bijbelschool te Heverlee (bij Leuven). Ik denk dat dit in de zomervakantie van 1987 is geweest. Dit is mede de aanleiding geworden om met anderen in 1989 gezinskampen op te starten binnen de reformatorische gezindte.

Ook het zingen hebben we daarvan meegenomen. We hebben daarna zelf (met bekwame mensen) een bundel vervaardigd, de bekende gele bundel, die bij Heart Cry ook wordt gebruikt. Eigenlijk heeft Heart Cry nog wortels in de gezinskampen. Dit zijn allemaal lijnen, puzzelstukjes, die nu bij elkaar komen. Het is wonderlijk in onze ogen, maar het is van de Heere geschied!

Tijdens dit gezinskamp met ca. 250 deelnemers in het oude klooster van de Bijbelschool waren ook personen aanwezig, die de ervaring in Middelburg in de jaren zeventig hadden meebeleefd. Het was een interkerkelijk, 'evangelisch-bijbelgetrouw' en reformatorisch gezelschap. In de leiding zaten mensen van de Bijbelschool, zoals Jef de Vriese en Dolf van Roode, maar ook anderen, zoals Wim de Knijff, die actief waren op het gebied van de evangelieverkondiging.

Hierboven zie je het oude kloostergebouw, waarin we in 1987 verbleven tijdens het gezinskamp.

Ik heb onze deelname aan dit gezinskamp zelf niet gezocht. We verkeerden als gezin in een moeilijke situatie. Ik was zelf de voorgaande jaren naast mijn werk te fanatiek en te druk bezig geweest met het typen van godsdienstige boeken, terwijl we een gezin met vier jonge kinderen beneden de vijf jaar hadden. Tijdens het gezinskamp was ik 31 en mijn vrouw 24. Ik was daarvoor naar mijn gezin toe dus onverantwoord bezig met iets wat ik als mijn roeping ervoer. Ik trok wel met ze op, maar was thuis ook teveel met mijn gedachten bij mijn typewerk. Het werd teveel voor mijn vrouw. Ik zag dit op het laatst beter in en we zochten naar een oplossing.

Wij waren bevriend met Bram en Ineke Dingemanse en zij boden ons aan om met hen mee te gaan naar het gezinskamp te Heverlee. Door hun hulp is het ons gelukt. We hebben dit duidelijk als de leiding van de Heere gezien en mogen er nog dankbaar op terugzien.

Vanuit een opwekking in Den Helder

Het gezinskamp te Heverlee was eigenlijk een soort reünie van (ex)gemeenteleden uit Den Helder, die uit een Bijbelclub in de jaren vijftig van de vorige eeuw is ontstaan. Het begon met een groepje jongeren van 12-13 jaar (die te oud waren voor zondagsschool). Zij kwamen wekelijks bij elkaar. Het clubgebouw werd 'De Ambassade' genoemd. Uiteindelijk is hieruit de evangelische gemeente 'De Ambassade' ontstaan.

De leider van het eerste uur was Jaap Wezelman, die na zijn bekering aan God vroeg wat Hij voor Hem zou kunnen doen. Na zijn overlijden hebben de anderen het voortgezet. (Ik hoorde dat Jaap is verongelukt.)

We kunnen wel zeggen dat er onder deze jongerenbeweging een plaatselijke opwekking is geweest. Ik meen me te herinneren dat er in Heverlee werd gezegd dat de Hervormde gemeente waaruit het is begonnen meer vrijzinnig was. De kerkenraad vond de beweging 'overgeestelijk'. De Heilige Geest was echter aan het werk onder deze jongeren. In een vrijzinnige kerk zal dit niet worden herkend. Er ontwikkelde zich een groeiende jongerengemeenschap, met een krachtige kern, die

leefde vanuit het besef dat het gaat om een relatie, waarin de liefde werd ervaren en het geloof werkzaam was. De jongerengroep was een levende gemeenschap, die zelf dienst deden als 'trekpleister' voor andere jongeren. In het evangelisatiewerk moet je ook jongeren met jongeren vangen.

In het evangelisatiewerk moet je ook jongeren met jongeren vangen

Oprichter Jaap Wezelman schreef rond 1980 over de groei, dat het een langzame maar gestadige groei was, waarin 'menselijkerwijs niets aangevoerd kan worden dat wijst op buitengewone menselijke prestaties. Alles wat nodig was: liefde, onverdeelde toewijding en luisteren naar Gods woord maakte Hij mogelijk. Het bleek bij alles dat God Zijn belofte waar maakte.' Jaap zag zichzelf als een instrument, die in de soevereiniteit van God door Hem werd gehanteerd. Als hij het heeft over waar het om gaat in dit jongerenwerk, verklaart hij: 'Het gaat hier niet over een moraal of over een bepaalde leer, maar over de genade die God wil bewijzen aan mensen die in gehoorzaamheid het van Hem verwachten.'

In die tijd is er ook een gebedsgroep ontstaan. Jongeren leerden toen bidden. Ze kwamen hiervoor bij elkaar op zondagmorgen 8 uur. Jaap verhaalt: 'Het karakter van dit gebedsuur kenmerkte zich door een kort gesprek over enkele verzen uit de Schrift, waarin de dagelijkse dingen in het licht van Gods weg werden gezien en aan de orde werden gesteld op een eenvoudige en radicale wijze. Daarna was er voor iedereen gelegenheid om te bidden. In deze sfeer verdwenen al snel verlegenheid en schroom. In de voortgaande jaren heeft het samen bidden zich voortgezet onder het motto: 'Bidden is de kurk waarop Gods werk drijft'. En nog knielen er jongeren neer voor God en bidden voor Kerk en geloofseenheid.'

Bij de actieve jongerengroep voegden zich op den duur ook rand- en buitenkerkelijken en verder vanuit andere kerkelijke groeperingen.

Jaap eindigt zijn verslag: 'Hoe begint God? U begrijpt dat er tijdens ontstaan en groei tranen zijn gestort en dankliederen zijn gezongen. Geprezen zij Hem Die is en was en komen zal!'

Wil de Knijff heeft het achteraf als volgt verwoord: 'Eigenlijk moet ik zeggen dat het niet zozeer de club op zich was, maar in diepste wezen het leren kennen van God als een levende realiteit en de Bijbel als een boek waarin God tot je hart spreekt. En de ontdekking dat God een persoonlijk God wil zijn, voor de clubleiders van toen, maar ook voor kinderen en jongeren zoals wij! En dat bidden helpt en dat God wonderen kan doen. Maar de club met Oom Jaap, Jan van Deutekom en An van der Schoor was de bedding, waarin dat tot ons kwam. En de vriendschap met elkaar was de oefenschool van ons jonge christenleven.' Wil zocht toen met andere jongeren onder meer in de bijbelclub een alternatief voor de 'ingeslapen gang van zaken in kerk en gezin'. Ze geeft ons verder door over die gezegende tijd: 'Altijd is er enthousiast geëvangeliseerd, gemusiceerd en gezongen. Vele clippers zijn uitgewaaid in zending of andere christelijke organisaties. Ik meen te mogen zeggen dat de invloed van de Bijbelclub en de zegen, die er door verspreid is, alles bij elkaar genomen enorm is.'

In een terugblik schrijven Gies en Ali Bosman over de eerste periode, dat ze ‘tijdens het eerste weekend met meer dan 80 bezoekers bijna met z'n allen door de vloer zakten’.

Greeuw en Kwinkelenberg getuigden achteraf: ‘De Bijbelclub heeft in onze levens een heel belangrijke rol gespeeld. We hebben er de Heer leren kennen en liefhebben; we hebben er elkaar gevonden en daarnaast een aantal 'vrienden voor het leven' gevonden. Het waren kostbare jaren, vol met ernst en vrolijkheid. De studies van Sidney Wilson, Jan van Deutekom en oom Jaap hebben een stevige basis gelegd om op voort te borduren. De kampen waren geweldig! Via de Club kwamen we op het zendingsveld in Ethiopia terecht. En nu alweer jaren terug in Den Helder. Een leven waarin de Bijbelclub niet weg te denken valt. Kostbaar...’

Herman en Joke Wind blikten terug: ‘We vinden het heel bijzonder om de 50ste verjaardag van de bijbelclub mee te mogen vieren. Het was voor ons beide een heel speciale tijd, tussen 1966 en 1971. We hebben er heel bijzondere mensen leren kennen, waarmee we veel plezier konden maken, maar ook ons hart leerden open voor Gods Geest. Daar heb ik geleerd de bijbel te lezen en me erdoor te laten inspireren en verrassen.’

Sita de Boer Visser herinnert zich: ‘Na lang aandringen van onze moeder gingen mijn zus Annie en ik een keer naar de Ambassade. Het was een bijzondere avond. Een paar jonge mannen gaven hun getuigenis en zongen en speelden daarbij op hun gitaar. Wij waren laat, dus werden we midden in de kring gezet. We voelden ons wat opgelaten. We waren dit niet gewend. Zingen onder begeleiding van gitaren klonk prachtig, hardop bidden in de kring heel persoonlijk en dan het getuigenis van die Amerikaanse jongen raakte ons heel diep; het was helemaal op ons van toepassing. Wij werden daar diep in ons hart geraakt. Daar begon voor ons de verandering.’

‘Wij werden daar diep in ons hart geraakt. Daar begon voor ons de verandering.’

Tranen biggelden over onze wangen, die wij door onze lange haren probeerden te verbergen. We waren echte uitgaanstypen geweest, maar vanaf toen gingen we naar de Ambassade opzoek naar HET ECHTE LEVEN, wat alleen in JEZUS te vinden is. We hebben daar veel geleerd door de Bijbelstudies en door onze nieuwe vrienden die we daar kregen. Dus voor ons was de ambassade meer als een gezellige plek en denken we er met veel vreugde aan terug.’

Harry & Pauline Euving reageerden vanaf het zendingsveld: ‘Via deze weg willen we de Ambassade van harte feliciteren met haar 50 jaar bestaan. We waren er graag zelf bij geweest om het feest met jullie te vieren. Nu wij zelf op het punt staan onze gemeente in Ivoorkust los te laten is de behoefte groter om bij jullie te zijn en de banden met het thuisfront aan te halen. Gelukkig weten wij dat ook na jullie jubileum het karakter van de Ambassade blijft. Voor degene die rust, bemoediging of genezing zoeken, blijft het mogelijk om in de Ambassade gemeenschap een schuilplaats te vinden.

Begonnen als een jeugdbeweging is het goed te realiseren dat vandaag de dag de Ambassade een volwaardige gemeente is, waar jongeren nog steeds centraal staan.

Evangelieverkondiging gebeurt op een hedendaagse manier met passie om verloren mensen met eeuwige redding door Jezus te bereiken. Na ons, 'oudjes', kan de jeugd binnen de Ambassade een nieuwe impuls aan de zendingsactiviteiten geven. Vanuit de jeugd zal ook de visie voor zending buiten Den Helder vastgehouden kunnen worden. Wij bidden dan ook dat God jonger bloed zal roepen om uit te gaan in de wijngaard.'

Van Den Helder naar Heverlee

Vanuit de jongeren van de bijbelclub is in Den Helder dus een zelfstandige gemeente ontstaan. Deze Bijbelgetrouwe en toegewijde jongeren konden niet samengaan met de meer vrijzinnige hervormde gemeente, waar de zondagsschool bij hoorde.

Jongeren van het eerste uur werden later ook oudsten in de gemeente. Later zijn toegewijde gelovigen uit Den Helder uitgewaaid naar zendingsvelden en evangeliserende organisaties. Dolf van Roode is toen hoofd van het onderwijs op de Bijbelschool in Heverlee geworden. Om elkaar weer te kunnen ontmoeten rondom het Woord van God, zijn ze in Heverlee gezinskampen gaan houden. Dit was vóór 1987 al een aantal jaren het geval. Toen wij er waren was het dus al uitgegroeid tot ca. 250 personen.

Gies Bosman was al jaren gevraagd om deze gezinskampen ook te bezoeken. Ieder jaar opnieuw weigerde hij om deel te nemen aan het gezinskamp. Hij zag zijn taak in Den Helder, waar hij hoofd van een basisschool was. Hij was actief betrokken (geweest) bij de opbouw van De Ambassade-gemeente. Dit had best wel veel van hem (en zijn gezin) gevergd. In zijn enthousiasme heeft hij naar zijn vrouw of gezin toe wellicht ook geen juist evenwicht bewaard. In zijn gesprekken naar ons toe gaf hij aan mijn overdreven toewijding aan mijn 'roeping' te herkennen in zijn eigen leven (uit die periode van opbouw). Hij had er echter van geleerd. Ik moest het nog leren!

Persoonlijke lessen in het klooster te Heverlee

In de tijd dat het niet meer ging in ons gezin en wij naar een oplossing zochten, was hij weer benaderd... en hij besloot deze keer wel te komen! Mijn vrouw werd ingedeeld in de bijbelstudiegroep die hij leidde. Dit is allemaal geen toeval geweest! Hij herkende al spoedig het probleem in ons gezin en ging erover in gesprek. Ik zag tegen hem op vanwege zijn positieve geestelijke uitstraling. Hij was een toegewijde en gezaghebbende gelovige. Ik had mij in die tijd niet zomaar aan iemand vanuit mijn eigen kring onderworpen en dacht het beter te weten. Ik was zeer sterk overtuigd van mijn roeping tot schrijven. Ik was hier in ieder geval veel te overdreven in en wilde zeer toegewijd bezig zijn in de dienst van de Heere. Aan de ene kant had ik goede bedoelingen, maar aan de andere kant zat er veel te veel eigenzinnigheid en hoogmoed bij. Er moest in ieder geval gesnoeid worden aan mijn geestelijke boom met de uitgegroeide takken en de vele bladeren. Voor het dragen van veel vrucht is er veel snoeiwerk nodig!

**Voor het dragen van veel vrucht
is er veel snoeiwerk nodig!**

Ik moest bij Gies 'op het matje' komen. Hij vertelde uit zijn eigen leven en hield mij de spiegel voor. Ik zag in dat hij gelijk had. Hij vermaande me: 'Stop maar een half jaar met schrijven!' Toen hij mijn verbijsterende reactie opmerkte, zei hij zoiets van: 'Maak

er maar een jaar van...' Hoe was het mogelijk! Een jaar niet meer schrijven... en dat terwijl ik al meer dan vijf jaren hierin innerlijk werd voortgedreven. Maar ik voelde ook goed aan dat het nodig was voor de thuissituatie en zeker voor mijn vrouw. Ik zag echt tegen Gies op als een man met een goed geestelijk inzicht. Ik moest wel zwichten. Hij vroeg mij 'of ik nu boos op hem was'. Ik antwoordde hem: 'De rechtvaardige sla mij, het zal mij weldadigheid zijn' (Ps.141:5). Hij moest erom lachen. Uiteindelijk lukte het mij niet meer om in het komende jaar een boek te typen. En het is zeker goed voor ons geweest. Het gaf mijn vrouw de nodige opluchting. In de negatieve spiraal waarin mijn ze verkeerde was het geestelijk nog niet opgelost. Bram en Ineke geloofden echter in een oplossing. Ze hadden ons hiertoe meegenomen. Onze gebeden zijn in Heverlee verhoord!

Later in de week kwam de Heere mee in een leerzame toespraak van Dolf van Roode, waarin de Schrift op een heldere wijze werd uitgelegd. Het waren heerlijke en ontroerende momenten. En zo mochten we vol nieuwe moed met ons gezin weer verder gaan!

We hebben duidelijk Gods zegen tijdens dit gezinskamp gezien en ervaren. Dit was voor herhaling vatbaar... maar hoe? We hebben ook gezien hoe het allemaal zo goed en positief was geregeld voor de gezinnen en de kinderen. Er waren aparte kinderclubs, met goede begeleiding van medewerkers. De taken waren van tevoren goed verdeeld. Het was een goede formule, die ook echt werkte. Verder waren er ook genoeg sportieve activiteiten. Vooral het zingen van de geestelijke liederen, met begeleiding van verschillende instrumenten sprak mij aan. Het waren prachtige en kernachtige (bijbel)liederen. Er werd heerlijk gezongen over de liefde van Jezus Christus. Hij werd verhoogd in ons midden! Het maakte ons hart gaande. Het heeft ons geïnspireerd om hiermee verder te gaan.

We zaten in een kamer in het oude klooster van de bijbelschool. 's Morgens werden we gewekt door het zingen van een aangroeiende groep, die bovenin het klooster begon te zingen. De muziek en de liederen weergalmden door de kloostergangen. De kamerdeuren gingen open en de groep zingende personen werd steeds groter. Het geluid kwam dichterbij. En zo sloten wij ons aan en zongen we mee in het koor. Dit zijn heerlijke ervaringen, die je niet zomaar vergeet. Het zingen en musiceren is ons en onze kinderen bijgebleven. Het leeft bij mij en bij onze vrienden: 'Kom, ga met ons en doe als wij...' (Ps.122:1 ber.).

We zijn later goede, Bijbelgetrouwe liederen gaan selecteren. Bram en anderen zijn er verder ook bij betrokken geweest. Op den duur is daar de gele bundel van de gezinskampen uit ontstaan. Deze is ook geschikt voor de rechterflank van de reformatorische gezindte. Eigenlijk hebben we de formule en de verdere gang van zaken overgezet en ingepast binnen de reformatorische setting. Ik ben zelf ook een pragmatisch mens. Ik let erop of het iets goeds uitwerkt. Je moet niet stug doorgaan met iets wat niet goed overkomt en wat geen positief effect heeft. De middelen van genade moeten effectief worden aangewend.

Muziek maken en liederen zingen tot Gods eer is een bijbelse opdracht, die zelfs doorgaat tot in de hemelse heerlijkheid.

Zingen tot Gods eer is een bijbelse opdracht

In het voorwoord van de gele bundel worden we hiertoe aangespoord. We lezen daarin dat Wilhelmus à Brakel ons doorgeeft: 'Het is nodig dat ik iedereen tot zingen opwek, niet alleen van psalmen, maar ook van geestelijke liederen. Welaan dan,

gelovigen, verdrijf de lusteloosheid. Dient de HEERE met blijdschap, komt voor Zijn aanschijn met vrolijk gezang.'

In Kol.3:16 worden we vermaand: 'Zingt de Heere met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen.' Deze drie soorten liederen zijn dus ook opgenomen in de gele bundel van de gezinskampen.

Het ontstaan van de reformatorische gezinskampen

Het 'gezinskampgebeuren' bleef ons daarna bezighouden. We zijn maar één keer naar het gezinskamp in Heverlee geweest. We bleven goede contacten onderhouden met Bram en Ineke Dingemanse. We hadden meer geestelijke broeders en zusters in die tijd. Met een klein groepje daarvan gingen we op den duur samen bidden op de vroege zaterdagmorgen in Middelburg-Zuid. We verlangden naar herleving, voor onszelf, maar ook voor onze reformatorische gemeenten. Normaal was ik in die tijd 's morgens vroeg niet zo actief, maar het was opmerkelijk dat dit op die zaterdagmorgens wel het geval was. Het was goed om daar te zijn. We waren daar 'samen in de Naam van Jezus'. Er was eenheid en er was een gezamenlijke geestelijke visie.

Op de zaterdagmorgen van de oudejaarsdag van 1988 was het tijdens de gebedssamenkomst in mijn hart om mijn wens naar 'een gezinskamp binnen onze eigen kring' naar voren te brengen. Wij hadden er toen van tevoren niet samen over gesproken. Het bleek ook bij de andere aanwezigen te leven. Los van elkaar was dit verlangen die morgen (weer) in de harten en gedachten gekomen.

Omdat we dit zagen als een goede inspiratie, hebben we gelijk een week in de zomervakantie afgesproken, waarin we allemaal konden. Normaal gesproken zou zo'n week in het hoogseizoen al bezet kunnen zijn. Bram Dingemanse keek thuis in een christelijk blad naar de advertenties. Juist in deze week was er een kampeerboerderij vrij in Noord-Brabant. Deze was niet eens zo duur.

Binnen een maand hadden we al genoeg deelnemers. In zo'n kampoord kunnen wel 90 of meer personen worden geherbergd. Ik denk dat we er toen in ons eerste reformatorische kamp al zo'n 80 of 90 hadden. Door de jaren heen zijn deze gezinskampen uitgebreid. Voor zover ik weet waren er in een bepaald jaar zo'n 800 deelnemers, verspreid over verschillende kampoorde. Daarna is het aantal wel wat verminderd, maar ze bestaan nog steeds.

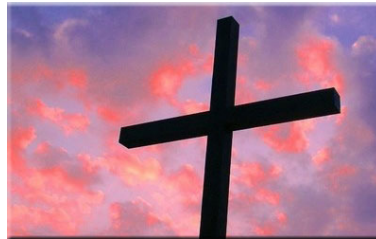
Welkom!

Dit is de website van Gezinskampen, een vakantie met de Bijbel, bezinning en ontspanning

Al sinds 1989 vormen de gezinskampen een vaste vakantiebestemming voor een aantal reformatorische gezinnen. Het doel van deze kampen is om als gezinnen samen te komen rondom Gods Woord, waarbij ontspanning en bezinning beide een grote plaats hebben. Elke dag is er tijd om persoonlijk en in leeftijdsgroepen de Bijbel te openen en zo toegerust te worden. Daarnaast zijn er veel ontspannende, gezellige activiteiten.

Voor meer informatie moet je naar de website: www.gezinskampen.nl

Daarop kun je ook de jongeren-Bijbelstudiekampen vinden.

Verderop geef ik een verslag door van de zegenrijke kampen in 1993.

Geestelijke contacten met zegenrijke gevolgen

Tijdens de gezinskampen zijn er door de jaren heen heel wat geestelijke contacten ontstaan. Er kwamen actieve reformatorische gelovigen, die een persoonlijk verlangen naar opwekking hadden (en nog hebben). Zij werden hierin ook geïnspireerd en gestimuleerd door de uitgenodigde sprekers. Het waren indertijd evangelist Jan van Dooijeweert, ds. Herman Hegger, ds. Toon Vanhuyse, zendeling Johan Commelin en anderen. Als het niet te ver uit de buurt was werd er 's zondags een dienst bij de Gereformeerde Gemeente werd bezocht. Bij de gezinskampen in Limburg lag dit anders. Er waren ook ouderlingen of het was een aanwezige predikant die de diensten op het kamp verzorgden.

Ik heb persoonlijk goede geestelijke contacten gehad met Theo Visser, die begon als medewerker voor het jongerenwerk. Daarna is hij gaan werken bij St. Gave, in het asielzoekerswerk, vervolgens is hij kerkplanter geworden. Hierdoor is de ICF (International Christian Fellowship) in Rotterdam ontstaan. De zegenrijke asielzoekerskampen zijn voortgevloeid uit de gezinskampen. In de ICF zijn ook weer mensen actief geworden die geestelijk zijn aangeraakt, vernieuwd, geïnspireerd en geactiveerd tijdens gezinskampen of jongerenkampen. Bram Dingemanse is met zijn gezin ook betrokken bij de ICF.

Heel wat jongeren die de kampen bezochten zijn inmiddels actief op het zendingsveld van reformatorische kerken, maar ook bij geloofszendingen en stichtingen, zoals Woord en daad, Kimon en Wicliffe Bijbelvertalers; verder zijn er ook betrokken bij het asielzoekerswerk en kerkplantingen. Ik denk hierbij aan kerkplanter Jurjen Ten Brinke.

Plaatselijke reformatorische kerken hebben de formule van de gezinskampen overgenomen en hebben zelf zoiets georganiseerd. De gele bundel wordt ook daar gebruikt. Deze muziekbundel heeft inmiddels een brede ingang gevonden tot in de rechterflank van de gereformeerde gezindte.

Tijdens een gezinskamp had ik contact met uitgever Pieter Boekhout. Theo Visser was toen ook aanwezig. Daaruit is de Spurgeonserie ontstaan, waardoor veel reformatorische organisaties financieel flink zijn gesteund (en nog steeds worden gesteund). Pieter Boekhout heeft ook het boek *Ontwaakt!* uitgegeven. Hij heeft geruime tijd ook de gele bundel van de gezinskampen op de markt gebracht. (Inmiddels heeft uitgeverij Boekencentrum deze uitgave overgenomen.) Tijdens een gezinskamp heb ik ook schrijver Leen van Valen ontmoet. Daarna heb ik nog met hem en ds. H.J. Hegger en andere Bijbelgetrouwe personen samengewerkt in st. REO (Reformatorisch Evangelisch Ontwaken).

Evangelisatiewerk door stichting Pro Deo

In Zeeland werd de evangelisatiestichting Pro Deo opgericht. Aanvankelijk deden we veel aan Bijbelverspreiding met een behoorlijke groep actieve mensen. Vele honderden Levensbronnen zijn in Zeeland (tijdens de mosseldag in Yerseke), in Antwerpen en op andere plaatsen uitgedeeld. Ik weet dat er op een zaterdag tijdens een mosseldag (waar veel Belgen en Brabanders komen) zo'n 900 Bijbels zijn uitgedeeld, die dus ook werden aangenomen door de bezoekers. Ik geloof dat we in de loop van de dag wel 300 Bijbels te kort kwamen (het kunnen er ook minder zijn). In ieder geval kreeg iemand (die er niet bij was) het eerder in zijn hart om dat aantal Bijbels aan te schaffen. Hij werd innerlijk gedrongen om er mee naar Yerseke te rijden. Hij kwam ze persoonlijk brengen tijdens deze mosseldag. Deze Bijbels konden toen ook worden uitgedeeld.

Iemand bood tijdens een mosseldag aan een Belg een Levensbron aan. Deze Belg zei hem, dat hij er het jaar daarvoor al één had gehad tijdens de mosseldag. Er werd gevraagd of hij er nog wel in las. Hij reageerde: 'Nog iedere dag'. Hoe het ook zij, het blijkt hieruit dat er veel zegen is uitgegaan van de Bijbelverspreiding in Zeeland (en ook België).

We hadden voor het verspreiden van Levensbronnen contact met evangelist Willem den Hertog. Hij sprak ook wel tijdens de voorbereidingen voor een actie. Bij zo'n gelegenheid werd André de Meulmeester geestelijk aangesproken. Hij voelde zich geroepen om evangelist te worden. Hij kwam toen in contact met Willem den Hertog, waardoor de evangelisatiepost in Almere is opgericht. Deze evangelisatie is begonnen vanuit de boekwinkel. Jongeren vanuit de kampen hielpen daar weer bij het kinderwerk. Het evangelisatie- en zendingswerk binnen de reformatorische context is er de laatste jaren goed mee geweest. Het is opmerkelijk dat dit ook het geval was bij de genoemde opwekkingen in Middelburg en Den Helder.

Stichting voor vrijwilligers in het gevangenispastoraat

Willem den Hertog was (en is) ook als evangelist actief in het gevangeniswerk. Op den duur is St. Pro Deo via hem en later met anderen actief geworden in het gevangeniswerk. Ze helpen bij het organiseren van de diensten, terwijl ze daarbij musiceren en zingen voor en met de gevangenen. Er zijn inmiddels zanggroepen actief in de gevangenissen in Breda en België. Daarbij worden ook diensten geleid door mensen uit Zeeland (die daarvoor toestemming hebben gekregen). En zo zijn er reformatorische gevangenispastors gekomen met reformatorische zanggroepen, die daar ook zingen vanuit de gele bundel van de gezinskampen.

Er zijn reformatorisch gevangenispastors en zanggroepen actief in gevangenissen

Pro Deo vraagt uw gebed

Zo zie je maar hoeveel zegenrijke contacten er zijn ontstaan tijdens de genoemde activiteiten rondom het Woord. Alles overziende moeten we zeker concluderen dat al het goede hierin van de Heere is geweest. Niemand zal dit kunnen ontkennen. We kunnen het duidelijk zien aan de jarenlange voortgaande vrucht en uit alles wat eruit is voortgekomen.

Binnen de reformatorische kerken zijn velen verder weer gevoed tijdens de kerkdiensten. Het is opmerkelijk geweest dat heel wat kerkdiensten na een kamp of Bijbelstudies op een bijzondere wijze aansloten bij de ontvangen zegen.

In kerkdiensten werd de ontvangen zegen door het Woord bevestigd

Predikanten die er niet van hadden gehoord werden daarna gebruikt om het Woord van de Heere in de harten te bevestigen. Als reformatorische gemeenten het gebeuren tijdens de kampen positief oppakten, zijn ze er goed mee geweest. Positief gestimuleerde jongeren zijn goed voor een kerkelijke gemeente. Je moet ze goed begeleiden, geestelijk opbouwen en niet afkraken. Je moet ook geduld met ze hebben en ze leren verstaan. Ze verwoorden het vaak niet zo traditioneel als vroeger, omdat ze dat ook (nog) niet kunnen. Zij moeten toenemen in kennis. Zelfs

een Apollos moest nog nader worden onderwezen. Help daarom zulke jongeren op een positieve wijze in hun zoektocht in de Schrift!

Help zulke jongeren op een positieve wijze in hun zoektocht in de Schrift!

In gemeenten waar ze het negatief hebben aangepakt, is het helaas niet goed uitgekapt. Door de geestelijke tegenstand en psychische druk die op hen werd uitgeoefend, voelden de jongeren zich genoodzaakt om zo'n gemeente te verlaten. Zij hebben zich in veel gevallen daarna aangesloten bij een positieve gemeente, waar het Evangelie van Jezus Christus centraal stond (en hopelijk nog staat). Als het in het hart van de jongeren echt is, zullen ze door de beproevingen heen toch stand kunnen houden. Ik weet echter ook dat er door hard optreden in bepaalde kerken blijvende schade is aangericht. Wie zou dit op zijn geweten willen hebben! Ik hoop dat er ook, indien nodig, 'kerkelijke bekering' zal volgen, al kan dit heel moeilijk zijn door de jarenlange eenzijdigheid en vastgeroeste vooroordelen. De kerkelijke angst speelt helaas veel parten. Het gaat er allereerst om dat mensen worden gered van de ondergang; dat is veel belangrijker dan dat het kerkelijk denken en de kerkelijke tradities blijven gehandhaafd.

Zoek naar eenheid en opwekking!

Velen koesteren zich in de kleine leefwereld van hun vertrouwde waterpoel. Een puriteinse prediker heeft het ergens over de kerkelijke verdeeldheid. Op de Engelse rotskusten blijven na hogere golven waterpoeltjes achter, waarin waterdiertjes zich nog kunnen handhaven. De krabbetjes, garnalen en kleine vissen leven daar dan in hun beperkte ruimte. Zeker op langere termijn is dit niet gezond. De poeltjes kunnen steeds meer opdrogen. Dit kan verstikkend worden. De verschillende poeltjes moeten noodgedwongen ook gescheiden blijven. Als er echter weer een hoge vloed komt, worden de verschillende waterpoeltjes weer overspoeld. Dan zwemmen alle diertjes weer heerlijk en verfrist door elkaar heen. Dan is er weer een heerlijke nieuwe eenheid. Dit gebeurt dus ook als er een geestelijke opwekking komt! Laten we maar biddend uitzien naar de stromen van zegen, die God in Zijn Woord heeft beloofd! We lezen daarvan in Jes.44:3: 'Want Ik zal water gieten op de dorstigen, en stromen op het droge; Ik zal Mij Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op Uw nakomelingen.'

We moeten ook eerlijk toegeven dat het bij bepaalde jonge deelnemers geen stand heeft gehouden. We hebben geleerd om niet te snel de handen op te leggen. We moeten letten op blijvende vrucht op langere termijn. De oude term 'laat het maar eens overzomer en overwinteren' is toch ook waar. Niettemin mogen we zeggen dat er na 20 jaar gezinskampen en jongerenkampen veel goede vrucht is overgebleven. Velen zijn daar geestelijk aangeraakt, vernieuwd en gegroeid. Er is heel wat blijvend zendingswerk uit voortgevloeid. Heel wat kampgangers van vroeger mogen nog steeds met vrucht in het Koninkrijk van God arbeiden, in binnenland en buitenland. We willen daarom ook de Heere prijzen om Zijn zegen door de jaren heen. Hij heeft onder ons veel geestelijke gaven willen uitdelen.

Een persoonlijk verlangen naar opwekking

Ik mag weten dat God ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus! Ik wil daarover persoonlijke ervaringen doorgeven. Het meemaken van bekeringen en krachtige werkingen van Gods Geest geeft een heerlijke persoonlijke zegen en blijdschap in de Heere.

Ik verlang al vele jaren naar een opleving en opwekking onder reformatorische christenen in Nederland

Ik verlang al vele jaren naar een opleving en opwekking onder de reformatorische christenen in Nederland. Ik heb me verdiept in geestelijke opwekkingen in de kerkgeschiedenis. In Nederland zijn er in verhouding maar weinig geweest. Zelfs de opwekking te Nijkerk is door bepaalde gereformeerde predikers in het verleden bekritiseerd. Het is voor ons de vraag, waarom wij zo weinig opwekkingen hebben meegemaakt in ons land. Sommigen denken dat dit, van de menselijke kant bekeken, komt door de kritische houding van de Nederlanders. Ik denk dat dit inderdaad zo is. Veel behoudende Nederlanders kunnen hoogmoedig en kritisch zijn. We willen van nature de dingen zelf in de hand kunnen houden en onder controle hebben. Om het uit handen te geven en Gods Geest te laten waaien waarheen Hij wil, is voor velen een moeilijke zaak. Het is goed dat Gods Geest het van je overneemt en Zelf de regie bepaalt over je leven. Als wij onszelf dan mogen verliezen in de liefde van God, mogen we het ware leven vinden aan de voeten van de Heere Jezus.

Het verlangen naar (persoonlijke) opwekking is uiteraard een goede zaak en kan leiden tot zekerheid van het geloof en tot een diepe blijdschap in de Heere. Dit hebben we nodig om de verleidingen van satan te kunnen weerstaan en ook om een overwinnend leven te kunnen leiden.

De Heere is een Verhoorder van de gebeden. Hij wil, naar Zijn beloften, de goede verlangens van Zijn kinderen vervullen.

De bekende prediker en schrijver Andrew Murray (1828-1917) uit Zuid-Afrika heeft wel 11 jaar verlangd naar een persoonlijke opwekking, een bijzondere uitstorting van de Heilige Geest in zijn eigen leven.

Andrew Murray heeft wel 11 jaar verlangt naar een persoonlijke opwekking

Murray vertelt er zelf verder over: 'Op zekere dag was ik met een zendeling in gesprek. Terwijl wij met elkander spraken, en hij mijn ernst aanschouwde, zei hij: "Broeder, onthoud, dat als God een verlangen in uw hart legt, Hij dat ook vervullen zal." Dat heeft mij geholpen: ik dacht er honderdmaal aan. En ik wil hetzelfde zeggen aan u, die in het moeras van hulpeloosheid en twijfel rondspartelt. Het verlangen, dat God u in het hart legt, dat zal Hij vervullen.

Zo heeft mij de Heere geleid, totdat ik door Zijn genade tien of elf jaar te Bloemfontein gestaan had. Toen bracht Hij mij naar een andere gemeente te Worcester, omtrent de tijd, dat God Zijn Heilige Geest in Amerika, Schotland en Ierland zo ruimschoots uitstortte. Toen ik in 1860 zes maanden in die gemeente gearbeid had, gaf God een

genadige uitstorting des Geestes aldaar in verband met mijn prediking, vooral toen ik mij op het platteland bewoog, en ik ontving zelf een onuitsprekelijke zegen.' Daarna heeft Andrew Murray in een geleidelijke weg steeds meer geestelijke vervulling en kracht van de Heilige Geest ontvangen.

Ik heb persoonlijk het voorrecht gehad om veel en lang met jongeren te mogen werken. Al meer dan 25 jaar mag ik geestelijk leiding geven aan reformatorische jongeren, in het verenigingsleven, in bijbelstudiegroepen en bijbelstudiekampen en al meer dan 18 jaar als docent godsdienst in het voortgezet onderwijs. De Heere heeft me hierin mooie, wonderlijke momenten laten beleven. Ik heb, vooral tijdens jongerenbijbelstudies, jongeren- en gezinskampen, mogen zien hoe jongeren tot geloof kwamen en zich tot God bekeerden.

Je ziet hoe de Geest van God ze aanraakt en hoe ze berouwvol hun zonden en ongeloof in tranen belijden

Dat waren ontroerende momenten. Je ziet dan hoe de Geest van God ze aanraakt en hoe ze berouwvol hun zonden en ongeloof in tranen belijden. Je ziet dan een intensieve geloofs- en bekeringsstrijd, waarbij de Heere Zelf de oplossing en bevrijding moet geven. Het wordt dan 'te moeten en niet te kunnen', en in die weg zie je dat de Heere overkomt met Zijn licht en Zijn liefde! Dit zijn, naast mijn persoonlijke geestelijke ervaringen, de mooiste en meest indrukwekkende momenten die ik heb meegemaakt. Het is iets wat je zelf als mens niet kunt maken of bewerken. Je bent dan echt afhankelijk van de werkingen van de Heilige Geest.

We lezen in Ps. 65:10: 'Gij bezoekt het land, en hebbende het begerig gemaakt, verrijkt Gij het grotelijks...' Ik denk dat dit ook op geestelijk gebied zo gaat. Als er eenheid, liefde en een diep verlangen naar Gods genade en naar geestelijke opwekking is, mag je veel van de Heere verwachten!

God bewerkt namelijk dit verlangen bij gelovigen, die zulke samenkomsten bijwonen. Het kan ook gebeuren tijdens andere samenkomsten, dat het hart van mensen schreeuwt naar Gods aanwezigheid. Daarom zijn er ook Heart Cry samenkomsten in Nederland! Bij zulke zegenrijke samenkomsten is het kenmerkend dat er onderlinge liefde is en een eenparig verlangen naar de aanwezigheid van God. Er wordt verlangd naar een geestelijke opleving, door de werking van de Heilige Geest.

Ik heb de behoefte om persoonlijke ervaringen op dit gebied te delen. Ik weet dat andere deelnemers van zegenrijke samenkomsten ook mooie verhalen kunnen doorgeven. Door geestelijke zaken te delen, kunnen gedachten en verlangens van anderen worden vermenigvuldigd. Ik wil hierbij zeggen: 'Kom, maak God met mij groot!' En zo zal ik vertellen welke wonderen Hij heeft gedaan, ook bij reformatorische jongeren!

Kom, maak God met mij groot!

In deze gebeurtenissen komt de overwinning van Jezus Christus duidelijk naar voren... dat is ook de bedoeling van dit boek! Ik hoop dat je bij het lezen van het

verslag van de krachtige werking van het Evangelie van Jezus Christus, God onbevangen de eer zult geven! Laat het ook een bemoediging zijn en een aansporing om dit Evangelie door te geven binnen de reformatische kring. Binnen onze kring zijn veel zoekende mensen, die door een wirwar van gedachten en meningen hun weg naar Jezus proberen te zoeken.

Ik vraag de predikers in alle ernst, om het toch niet onnodig ingewikkeld te maken voor de schare hoorders! Laten we allen eensgezind zijn naar Christus Jezus!

Ik heb gemerkt dat we het beste Jezus kunnen voorstellen,
in al Zijn heerlijkheid en bereidwilligheid.
God zal door Zijn Heilige Geest de verlossing in het hart uitwerken.
Aan de voeten van Jezus Christus
is het de beste plaats om gered te worden.
Laten we daarom onze jongeren
daar maar biddend en nodigend brengen!

Een zegenrijke kampweek in 1993

Tijdens sommige van deze vakantieweken, maar ook tijdens jongerenkampen, zijn er in het verleden mooie, wonderlijke zaken gebeurd, die me nog steeds in het geheugen zijn gegrift.

In het verleden zijn er wonderlijke zaken gebeurd, die me nog steeds in het geheugen staan gegrift

Het feit dat ik het na meer dan 15 jaar nog zo goed met blijdschap weet te herinneren, zegt al genoeg over de impact, die het op mijn geestelijk leven heeft gehad. Dit is ook zo bij anderen, die dit hebben meegemaakt.

In de laatste week van juli, in 1993, waren we in een gezinskamp te Heeze bij elkaar met zo'n 100 personen. Ongeveer acht kilometer verderop was er een soortgelijk gezinskamp in Someren, met ongeveer 250 deelnemers. Ik heb nog een verslag van Wim Simonse, waarin hij zijn ervaringen vanuit het Someren-kamp beschrijft. Tijdens de kampen was er iedere morgen tijd voor bijbelstudie en jongerenwerk ingeruimd. We hadden medewerk(st)ers, die minder hoefden te betalen. Er was ook ruimte voor 'stille tijd'. 's Middag waren er ook wel ontspannende en sportieve activiteiten. 's Zondags werden er kerkdiensten bezocht. In de week waren er gezamenlijke weeksluitingen op het kamp. In die week kwam er ook een spreker voor de twee kampen tegelijk: evangelist T. Vanhuysse uit Tongeren. Er was een goede onderlinge saamhorigheid. We konden het op geestelijk gebied samen goed vinden.

Ik was zelf tot dinsdag geestelijk nog niet zo actief. Het leek wel alsof ik nog wat moe en ingezonken was na een vermoeiend schooljaar. Doordat ik meer bezig was met het zoeken naar een persoonlijke ervaring, had ik nog te weinig aandacht voor anderen.

Op dinsdagavond kwam Nassim bij me, om te vertellen dat hij een goed geestelijk gesprek had gehad. Hij is momenteel actief als zendingspiloot. Het was alsof ik

daardoor ineens wakker werd geschud uit mijn wat passieve gedrag. Ik besepte het: ik moet ook met iemand gaan praten. Ik ben hier ook voor anderen. Met die gedachte ging ik één van de gebouwen binnen. Daarbinnen kwam juist een jongen van de trap naar beneden. Hij wilde graag met me praten over het geestelijk leven. Hij had last van twijfel en verlangde naar een opleving.

Hij had last van twijfel en verlangde naar een opleving

We gingen al pratend naar buiten. We keken buiten uit over een wei, met aan de overkant hogere bomen. We hebben samen gebeden om de werking van Gods Geest. De jongen bad: 'Zegen anderen, maar ook mij!'

We baden om de komst van de Heilige Geest, om 'de noordenwind en zuidenwind' (Hoogl. 3:16). Ik ervoer daar de aanwezigheid van God. Openb. 3:20 kwam in mijn gedachten. We lezen daar: 'Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij.'

**'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop;
indien iemand Mijn stem zal horen,
en de deur opendoen,
Ik zal tot hem inkomen,
en Ik zal met hem avondmaal houden,
en hij met Mij.'**

Wij spraken samen over deze tekst. Op geestelijke wijze kwam het mij voor dat Gods aanwezigheid was te merken tot in de bomen van de natuur. Er waaide een wind door de toppen. Ik dacht aan het geruis door de toppen van de moerbeziënbomen (Ps. 85:7). Ik kreeg een bijzondere verwachting van zegen in mijn hart.

Daarna ben ik terug gelopen naar het gebouw. Daar kwam ik een jongen en meisje tegen. Het meisje was onder geestelijke indrukken en huilde hartstochtelijk. Ze wilden met me praten over het geestelijk leven. We zijn samen naar buiten in het donker gelopen. Ik heb met hen over Openb.3:20 gesproken. Later hoorde ik dat er een vrouw op het kamp die avond of nacht met Openb.3:20 bezig was en heeft gebeden.

De volgende morgen waren er de Bijbelstudies en was er het jeugd- en kinderwerk. Ik had Nassim niet meer gesproken. Hij was als medewerker aan de beurt om met gebed in de tienerclub te eindigen. Hij haalde tijdens zijn gebed Openb.3:20 aan. Enkele medewerksters werden daardoor geestelijk aangeraakt. Ze gingen huilend naar een plaats om te bidden. Er kwam een wonderlijke beweging onder de jongeren van het kamp. Ook ouderen werden er door geroerd.

Er kwam een wonderlijke beweging onder de jongeren

Er was een meisje aanwezig, die van plan was om af te haken van de kerk. Ik denk dat ze rond de zeventien jaar was. Ze was na het behalen van haar diploma met de

klasgenoten meegegaan om het in de stad verder te vieren. Ik denk dat de verleiding van het café en de vriendschap die ze daar kreeg, haar hebben doen besluiten om niet meer met het geloof bezig te zijn. Je ziet hoe snel zo'n verleiding kan werken! Haar tante had haar echter meegenomen naar het kamp. Ze had romannetjes bij zich en wilde zich zo weinig mogelijk met het geloof bemoeien. Tijdens de geestelijke ontmoetingen onder de jongeren is ze ook aangeraakt. Ik heb ze geruime tijd intensief en berouwvol zien wenen. De Heere is haar in Zijn vergevende genade tegemoet gekomen. Ze heeft hier toen en later van mogen getuigen. Ook andere meisjes kwamen na zielenstrijd tot ontroerende blijdschap. We hoopten op blijvende vrucht...

Op woensdagmiddag moesten de medewerk(st)ers een zeskamp organiseren, die we samen met het kamp Someren hebben gehouden. Een aantal van hen waren echter door hun geestelijke ontmoetingen niet in staat om dat te doen. Ouderen hebben daarom geholpen.

Wim Simonse schrijft ons hierover in zijn verslag van Gods grote daden: 'Toen het 'Heeze-kamp' 's middags een zeskamp organiseerde, waren de 'Someren-luitjes' uitgenodigd (...). Toen we daar waren, hoorden we dat ze in Heeze wondere dingen hadden meegemaakt. 'Het leek net,' zeiden ze, 'of er de eerste dagen een waas over de bijbelstudies en over de gesprekken lag, maar vanmorgen ging het ineens zo goed. Het Woord van God sprak echt aan. Er zijn grote dingen gebeurd. 'Er mochten mensen buigen voor God en er mochten mensen tot zekerheid van het geloof komen. De Heilige Geest werkte krachtig. Zeer grote dingen!'

'Er zijn grote dingen gebeurd'

Hij deelt ons verder mee: 's Avonds kwam dhr. T. Vanhuyse spreken in het kamp van Heeze. Ook dit maal was er een aantal Someren-mensen. Hij plaatste het kruis centraal en de ruimte die erin lag voor goddelozen. Ook sprak hij over de mogelijkheid van een geestelijke opwekking, persoonlijk, maar ook massaal, zoals we in de geschiedenis van de kerk kunnen lezen. Dit had vele mensen tot nadenken gezet.

Toen we dit alles hoorden en meemaakten, ging er een gebed op tot God: 'Heer, ik hoor van rijke zegen (daar in Heeze), die Gij uitstort keer op keer, laat ook van die milde regen, dropp'len vallen op mij neer. Ook op mij (op ons in Someren), ook op mij, dropp'len vallen ook op mij.'

We zongen dit ook voor de Bijbelstudie op donderdagmorgen.'

De lezing en bespreking door Vanhuyse liet inderdaad diepe indrukken na. Hij kwam met de leer van de vrije genade en de ruime aanbidding van het Evangelie. Een vader vanuit het kamp Heeze kwam tot schuldbesef en ging naar zijn kamer om het voor de Heere uit te huilen. De volgende morgen durfde hij tijdens de Bijbelstudie vanwege schuldbesef niet te praten. Hij mocht daarna echter Gods goedheid zien tegenover zijn zondigheid. Vrijdagmorgen heeft hij ervan mogen getuigen in zijn bijbelstudiegroep.

De geestelijke opleving sloeg over naar het kamp in Someren. Wim verhaalt: 'Nadat de volwassenbijbelstudie was afgelopen op donderdagmorgen, hadden de medewerkers, die voor de kinderen zorgden, bijbelstudie. Aanvankelijk verliep deze Bijbelstudie als andere keren, totdat het lied werd gezongen (uit Joh. De Heer):

‘Gij die van God zijt afgedwaald, ver van ’t Vaderhuis,
o weet de poort blijft openstaan. Kom, o kom naar huis!
Want steeds is er nog plaats genoeg, in het Vaderhuis...’

Niet in staat zijn te komen en toch te moeten komen... En zij werden verslagen in het hart... De bedoeling was dat er een Bijbelstudie gehouden werd. Het bleef echter stil en een discussie bleef achterwege. Eén van de leiders zei, dat er ook maar beter geen mensenwoorden gesproken konden worden, maar Gods Woord. Een ieder die graag een gedeelte uit de Bijbel wilde lezen, die mocht dat naar voren brengen op een ordelijke manier. Tussendoor werden psalmen en liederen gezongen. De Heilige Geest wilde het Woord gebruiken om mensen te overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel(...). Hoe het precies gegaan is, weten we niet. Dit is heel persoonlijk geweest. (...) Wel mochten we zien dat er van hen waren, die getuigden van Christus en het geloof in Hem, terwijl anderen worstelden met zichzelf en nog geen vrijmoedigheid hadden om ‘mijn Heere Jezus’ te zeggen, maar wel tot een hartelijke schuldbelijdenis kwamen voor de Heere. (...) Zodoende liep de Bijbelstudie wel een uur uit.

Na het eten werden de leiders door een groepje jongens gevraagd om op hun slaapkamer te komen. Zij waren in het begin van de kampweek onverschillig tegenover de Bijbelstudies geweest. Wim gaat verder: ‘Toen de leiders binnenkwamen, kwam het uit verschillende monden: ‘Bekeerd worden... kan dat ook nog voor ons?!’

Nadat de leiders met hen gepraat en gebeden hadden, waren er enkelen van hen, bij wie God deed zien wie ze waren, en die weenden over hun zonden en kwamen tot een hartelijke schuldbelijdenis voor de Heere, maar die ook de grootheid en de genade van God mochten zien.’

Een medewerker getuigde in Someren: ‘Ik ervaarde mijn ongelof. Ongelof tegenover God, Die zo vol liefde tot de wereld was, dat Hij Zijn eigen Zoon gaf! Ik beleefde de schrille tegenstelling tussen ons ongelof (ondanks de vele roepstemmen) en daar tegenover de nog steeds durende gewilligheid en bereidheid van God om zondaren te verlossen. Ik zag de onoverbrugbare kloof vanuit de mens... en die morgen stond ik als het ware voor die kloof, maar ik kon er zelf niet over. En toen ik dan in geloof en met smekende ogen naar het kruis opzag, voelde ik dat Jezus mij als het ware Zelf over die kloof heen tilde.’

**‘En toen ik dan in geloof en met smekende ogen
naar het kruis opzag, voelde ik dat Jezus mij
als het ware Zelf over die kloof heen tilde’**

Het wonderlijke gebeuren legde groot beslag op het kamp. Ook andere deelnemers, vooral jongeren, bogen zich in schuldbesef voor de Heere. Zij mochten daar tegenover ook de liefde van God ervaren.

Twee zussen, die wrok tegen elkaar hadden, vielen elkaar snikkend in de armen en beleden elkaar wat ze verkeerde hadden gedaan.

Achteraf hoorden ze in Someren, dat er deelnemers waren, die op de nacht van woensdag op donderdag niet hadden kunnen slapen, maar om de zegen van God gebeden hadden.

Het was een ontroerend afscheid die zaterdag in Someren Wim getuigt: 'Ik ben er zelf achter gekomen in de kampweek, dat ik veel te klein van de Heere denk.' Hij heeft gezien dat God Dezelfde is, zoals in tijden van opleving vroeger... en dat Hij leeft. Wim laat ons weten: 'Op het kamp heeft God gedaan boven bidden en boven denken.'

'Op het kamp heeft God gedaan boven bidden en denken'

Op het kamp Heeze waren sommige jongeren wat opstandig en jaloers, omdat ze zagen dat anderen werden gezegend. Ze moesten echter eerst hun onwaardigheid en schuld onder ogen zien. Een jonge deelneemster nam in het donker haar Bijbel met een zaklamp mee. Ze bad en worstelde om van haar ondankbare gevoelens bevrijd te worden. Ze kon niet genoeg blij zijn met wat ze bij anderen zag gebeuren. Toen kwam er ook ruimte voor haar! Ze kreeg in haar hart: 'Ik kon tot u niet spreken, Gij waart vleeselijk.' Ze mag nu voor de zending werkzaam zijn in Afrika.

Op vrijdagmorgen was er nog een bijzonder moment voor de tieners tot 15 jaar in Heeze. Ik was nog bij hen geweest, het eerste deel van het clubwerk. Ik voelde me gedrongen om ze aan te sporen met de woorden: 'Zoekt de HEERE, terwijl Hij te vinden is. Zoals bij de ouderen onder jullie, kan het ook voor jullie!' Toen ben ik ontroerd weggegaan, om op mijn slaapkamer te bidden. De medewerk(st)ers gingen daarna verder met de tieners. Het lied 'Gij die van God zijt afgedwaald... Kom naar huis!' en andere woorden uit het Woord deden daar zoveel kracht, dat de hele groep in ontroering kwam.

'Ziet het Lam Gods!'

Ze huilden allemaal. Een tiener getuigde: 'Ziet het Lam Gods!' Huilende kinderen liepen naar buiten. Mijn oudste zoon zei me, dat hij het niet kon tegenhouden: 'We moesten allemaal huilen'. Hij voelde zich als de zwerveling en wilde de Heere Jezus liefhebben.

'We moesten allemaal huilen'

Bij jonge kinderen is blijvende vrucht moeilijk te peilen... voortgaande bekering moet volgen. Na een aantal jaren kun je de uitwerking beter zien. Sommigen zijn toegewijd gebleven en in de dienst van de Heere gegaan, anderen hebben helaas de tegenwoordige wereld lief gekregen.

Een wonderlijk jongerenkamp

Na de zomerkampen werd door een aantal leiders besloten om naar een vervolg voor de oudere jongeren te zoeken. In het najaar werd een jongerenkamp te Hengstdijk in Zeeuws Vlaanderen belegd. Het is gehouden van vrijdagavond 22 oktober t/m maandagmorgen 25 oktober 1993. Ik denk dat er wel zo'n 100 deelnemers waren. Ze kwamen vanuit verschillende plaatsen uit het land, veelal studenten, vanaf 16 jaar en ouder. Ik ben nog dankbaar dat ik er (het grootste deel) bij mocht zijn. Op zaterdag was er een toespraak van ds. T. van Stuyvenberg. Ik

ervoer het kamp als een vervolg op het gezinskamp en had ik veel verwachting van de zegen van God.

Op zondagmorgen wilden de organisatoren aanvankelijk een kerkdienst bij ds. L. Huisman in Terneuzen bijwonen, maar die was in Zuid-Afrika. Toen zijn we maar naar een kleine Gereformeerde Gemeente in Axel gegaan. Daar was het leesdienst. Er waren misschien maar ca. 50 kerkgangers in deze gemeente (die inmiddels is opgeheven). De enige ouderling aldaar was van te voren op de hoogte gesteld van onze komst. Hij wilde daarvoor een andere preek lezen, maar toen hij hoorde dat er zo'n 100 deelnemers van een jongerenkamp op bezoek zouden komen, is hij op zoek gegaan naar een andere preek.

Hij pakte een boekje (ik denk uit de serie 'De Zaaier'), keek er in en werd bepaald bij een preek van ds. J. Van Haaren over Openb. 3:20:

'Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij.'

Hij besloot deze preek te lezen.

Openb. 3:20 had al zoveel uitwerking gehad tijdens de zomerkampen... en de Heere gebruikte deze tekst weer op een bijzondere, zegenrijke wijze!

De heldere in indringende uitleg van deze tekst in de preek maakte inderdaad diepe indruk op de jongeren. Er kwam een onweerstaanbaar diep besef van een kloppende Jezus aan de deur van het hart.

Er kwam een onweerstaanbaar diep besef van een kloppende Jezus op de deur van het hart

Vanuit de grondtaal kun je opmaken dat Jezus steeds maar blijft kloppen aan de deur van het hart. De aandrang was zo groot bij de jongelui, dat ze er niet meer onderuit konden: ze moesten de deur openmaken!

Ze moesten de deur openmaken, maar ze konden het niet!

Toen ontbrandde er een heftige innerlijk strijd bij velen van hen: ze moesten de deur openmaken, maar ze konden het niet! 'Te moeten en niet te kunnen' is een reformatorische gedachte. De klem mag er niet worden afgehaald. Als het door de Heilige Geest wordt gewerkt, kun je er ook niet meer onderuit...

Toen we weer op het kampoord waren teruggekeerd, bleken velen in een bekeringsstrijd te zijn. Ze gingen naar hun slaapplaatsen om in tranen te bidden en te smeken. Ik zag het om me heen gebeuren.

Een jongen kwam innerlijk diep geroerd bij me. Hij wilde gered worden. Aan de ene kant wilde hij alleen bidden, maar hij had ook behoeften aan 'reddende woorden'. Ik zag hem als iemand die zijn handen uitstreekte tot de verlossing in Jezus Christus, maar dat hij er niet bij kon; zijn geestelijke armen van het geloof waren te kort. Hij

moest geloven, maar kon niet geloven. Ik besepte dat de Heere hem dit alleen kon geven...en dat het alleen door het bloed van Jezus kon.

Ik besepte dat het alleen door het bloed van Jezus kon

Teksten over het bloed kwamen mij voor en ik gaf ze hem door. Ik zei hem, dat als God het bloed ziet, Hij aan hem zou voorbijgaan, zoals bij het bloed op de deurposten in Egypte (Ex. 12:13).

Eerst was hij in tranen en strijd bij mij gekomen, maar plotseling ging hem het licht op...en zover ik het mij nog herinner, riep hij het uit: 'Ik zie het... het bloed...!' Ik kon het gelijk aan hem zien: wat een blijdschap kwam er ineens op zijn gezicht!

Overall om me heen zag ik biddende, wenende en smekende jongeren om redding. De deur tot Jezus moest voor hen geopend worden! Dit bleef geruime tijd doorgaan. Er heerste een enorme ernst. Soms vonden jongeren verlichting en getuigden er van, om een tijdje erna weer te gaan bidden om redding, omdat ze werden aangevallen door satan en door twijfel. Ze konden dan meer niet geloven dat het echt was... en het gevoel van de redding was weer verdwenen. Ik merkte dat de duivel actief was. Wij hadden als ouderen gesprekken met ze en baden met verschillende jongeren, die in strijd waren. Voor zover ik opmerkte baden ook jongeren met en voor elkaar.

'Mijn verstand zit in de weg...'

Ik denk dat deze situatie wel uren doorging. Ik herinner me een student, die buiten zat. Hij riep in vertwijfeling uit: 'Mijn verstand zit in de weg, mijn verstand zit in de weg.' Hij wilde wel gered worden, maar kon niet begrijpen dat dit zomaar kon, van het ene op het andere moment. Dit kan meer voorkomen bij studenten. Het is ook geen kwestie van verstand of begrijpen; het gaat over een volkomen overgave van het hart. Daarna ging de student een bosje in om daar te bidden.

Ik had toen ook een langer gesprek met een studente, waar ze thuis niet eens naar de kerk gingen, maar in de eigen woning preken (ik denk van ds. Paauwe) lazen. Zij wantrouwde de gang van zaken en de geestelijke beroering onder de jongeren. Zij kon niet geloven dat dit 'echt was', of zo hoorde. Ze was echter wel bezig met de redding van haar eigen ziel. Ik kon haar niet overtuigen. Ik besepte dat God het haar wel kon geven.

Wij waren 's avonds weer in het gebouw. Op verschillende plaatsen waren er nog steeds jongeren met Gods Woord bezig, aan het praten, zoeken en bidden. Ik was eerst nog boven bij de jongeren. Wij gingen daarna als ouderen naar beneden. Op de trap zag ik al dat er iets heel bijzonders aan de hand was.

Op de trap zag ik al dat er iets heel bijzonders aan de hand was

Beneden zag ik wel 40 of meer jongelui dicht bij elkaar bidden, huilen en smeken. De jongste deelnemer, van zo'n 16 jaar, bad in zijn nood hardop. Iedere keer dat heeft weer iets smeekte, hoorde ik de anderen daarin meegaan en zelfs kreunen om redding. Het leek wel alsof ik droomde. Ik moest mezelf er gewoon van overtuigen

dat dit toch echt was. Wij gingen er als ouderen omheen staan, in onszelf meebiddend voor de redding van deze jongeren. Wij hadden zoiets nog niet meegemaakt en beseften dat de Heilige Geest aan het werk was. We lieten het verder maar komen, zoals het kwam... Plotseling kwam een grotere jongen vol blijdschap overeind en riep uit: 'Geloof zij God met diepst ontzag!'

'Geloof zij God met diepst ontzag!'

Daarna kwamen er meer jongeren tot licht of tot geloof! Er waren er, denk ik, wel enkele tientallen die er vrede en de nabijheid van God hebben ervaren. Ook het meisje uit het gezin van de thuislezers had een geestelijke, bevrijdende ervaring. Er werd nog doorgegaan tot diep in de nacht.

De volgende dag waren er nog in geestelijke nood. Er werd intensief voor hen gebeden. Het was echter niet meer zo zoals op zondag. We beseften op deze maandagmorgen, dat de Heilige Geest het Zelf moest doen, en dat wij het niet door eigen gebedskracht tot stand konden brengen. Ik hoop dat sommigen later nog tot geloof zijn gebracht en gekomen.

Het afscheid was ontroerend. Ondanks het feit dat we er een behoorlijk aantal van tevoren niet kenden, leek het net alsof wij een hechte familie waren geworden. Een aantal van hen heb ik later kunnen volgen. Ze zijn standvastig gebleven en op gebied van Bijbelstudie, evangelisatie en zending tot in het buitenland actief gebleven. Het zijn toegewijde christenen geworden.

Zij konden haar bekering niet overnemen

Een meisje, die tijdens het kamp tot geloof is gekomen, ging er thuis van getuigen. Haar ouders kwamen uit een rechtsreformatorische kring en gingen er tegenin. Zij konden haar bekering niet overnemen. Eén van de leiders van het kamp, die ook jeugdleider was in haar gemeente, werd vanwege het gebeurde tijdens het jongerenkamp bij de kerkenraad aangeklaagd. Hij werd aanvankelijk geschorst. Omdat er nogal wat tegenin kwam, mocht hij daarna weer jeugdleider zijn.

Er is door de tijd heen in bepaalde kerkelijke gemeenten nogal wat onbegrip geweest over bekeringen tijdens Bijbelstudies, conferenties en kampen. En nog steeds zien velen met argusogen naar zulke activiteiten, die buitenom kerkelijke samenkomsten en kerkdiensten plaatsvinden. Zij denken dat God hoofdzakelijk of alleen maar via de ambten en in kerkdiensten mensen tot geloof en bekering brengt. Daarbij stellen zij zich de weg van bekering op een geheel andere wijze voor. Dit heeft veel verdriet en strijd opgeleverd voor een aantal jonge bekeerlingen.

Het is duidelijk dat de duivel en zijn demonen hier aan het werk zijn. Niet voor niets is de duivel 'de aanklager' van Gods kinderen en satan 'de tegenstander' van Gods werk. Hij ziet met zijn demonen zelfs kans om gelovige ambtsdragers in deze opzichten te inspireren tot het kwade. Ik hoop dat ze handelen door gebrek aan inzicht en kennis. Het zijn ook vaak kinderen van een lange kerkelijke traditie.

We lezen in Matth.18:6, dat je niet één van deze kleinen, die in Jezus geloven, mag ergeren. Het kan ook zijn dat je ze van het geloof afhoudt of verleidt. Het is allemaal erg genoeg. Pas op met het veroordelen!

Met welk oordeel je iemand anders oordeelt, zul je zelf geoordeeld worden (zie Matth. 7:1-2).

Pas op met het veroordelen!

Het meisje, die door haar ouders werd ontmoedigd, raakte daardoor aan het twifelen. Ze ging aan de Driestar leren voor onderwijzeres. Ze leefde ook nog wel in twee werelden, niet radicaal meer voor de Heere. Dit werd haar tot schuld. Ze beseftte tegen het eind van haar opleiding, dat ze zo niet voor de klas kon staan. Als ze niet oprecht was, kon ze geen les geven!

Ze besloot weer mee te gaan met een kamp. Ze hoopte op een genadig ingrijpen van de Heere, zodat ze zou herstellen in het geloof. Dit is gelukkig ook tijdens dat kamp gebeurd! Daarna kon ze voor zichzelf in het onderwijs.

Het is droevig dat er zoveel tegenstand kan zijn tegen het geestelijk werk onder jongeren, terwijl de Heere dit zo rijk wil zegenen!

Hierdoor zijn zelfs mensen onder censuur gekomen, die zodoende hun kind aanvankelijk niet mochten laten dopen. Niet alzo, broeders! Zorg ervoor dat je op kerkelijk gebied, door onkunde en kortzichtigheid, geen werktuig van demonische invloeden zult worden. Laten we mild en zacht zijn voor de jongeren. Iedere verandering ten goede moeten we toejuichen.

Laten we mild en zacht zijn voor de jongeren Iedere verandering ten goede moeten we toejuichen

Daarbij dienen we zelf geen handen op te leggen waar nog geen grond voor is, of waar de verdere vrucht nog moet komen.

Neem rustig aan wat ze zelf in verwondering vanuit hun hart mogen getuigen. Spoor aan tot vrucht dragen!

Spoor aan tot vrucht dragen!

Als iemand zich in leer en leven niet volgens de Schrift gedraagt, dient deze te worden vermaand... dat is een andere zaak. Is dit in orde, dan moeten wij, volgens onze belijdenis, een belijder die van zijn geloof getuigt, accepteren.

In de Dordtse Leerregels, H.3+4, art.15 wordt ons voorgelouden (zoals ook Augustinus dit zag): "Voorts, van diegenen, die hun geloof uiterlijk belijden en hun leven beteren, moet men naar het voorbeeld der Apostelen het beste oordelen en spreken; want het binnenste van het hart is ons onbekend." In deze zaak dienen we dus te handelen "naar het oordeel der liefde".

Oordeelt niet!

Jezus leert ons in de Bergrede in Matth.7:1-2: 'Oordeelt niet, opdat u niet geoordeeld wordt. Want met welk oordeel u oordeelt, zult u geoordeeld worden; en met welke maat u meet, zal u weder gemeten worden.' (Bestudeer hierbij: Matth.7:1-6, Luk.6:37-38, 41-42.) In Luk.7:37 staat zelfs: 'Verdoemt niet, en u zult niet verdoemd

worden.' Spr.17:15 waarschuwt ons ernstig: 'Wie de goddeloze rechtvaardigt, en de rechtvaardige verdoemt, zijn de HEERE een gruwel, ja, die beiden.'

In de Studiebijbel wordt aangegeven bij Matth.7:1, dat de Heere alleen de motieven achter de woorden en daden van de mens kent 'en daarom komt alleen Hem het oordeel toe'.

Omdat bepaalde behoudende christenen zichzelf zogenaamd zien als bewaarders en bewakers van de aloude leer, bevinding en tradities, zijn ze te kritisch naar alles toe wat daar van afwijkt of nieuw is. Zodoende zijn ze ook niet vatbaar voor positieve vernieuwingen of hervormingen. En dat terwijl het kenmerkend is voor de Nadere Reformatie dat men zich moet blijven reformeren. De Voetiaan en oudvader Johannes Hoornbeeck (1617-1666) houdt ons nog steeds voor: 'De gereformeerde kerk moet altijd zich reformeren blijven.'

Velen zijn het slachtoffer van leerstellige hardheid en scherpe veroordelingen met betrekking tot hun geestelijk leven. Ik denk dat zij die hen veroordeelden zelf ook het slachtoffer kunnen zijn van afwijzing en veroordeling. Deze vloek van leerstellige hardheid dient te worden verbroken. Ik hoop dat de overweldigende liefde van Jezus Christus hen zal verbreken! Hij leert ons in Matth.11:28-30: 'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel; want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.'

In de Studiebijbel wordt verklaard: 'Het volk was vermoeid en belast (vgl.9:36), omdat ze leden onder de strenge godsdienstige en andere voorschriften, die hun door de religieuze leiders opgelegd werden (23:4).' Verder wordt uitgelegd, dat een juk dient om de last lichter te maken. 'In het Jodendom was het een bekend beeld voor de Thora en 'het juk opnemen' betekende dan: bij de rabbijn in de leer gaan.' Het opnemen van het juk van Jezus betekent hetzelfde als 'leert van Mij'. De verklaring geeft verder aan: 'Wie de woorden van Jezus ter harte neemt, zal de rust en de vrede van het Koninkrijk van God vinden.'

'Wie de woorden van Jezus ter harte neemt, zal de rust en de vrede van het Koninkrijk van God vinden'

Bij vers 30 wordt ons geleerd: 'In het OT wordt van God gezegd dat Hij chrēstos is, dat wil zeggen 'mild, vriendelijk, hulpvaardig (Ps.25:8; 34:9, e.a.). We zien hier dat deze karaktertrek zich ook manifesteert in de Messias.'

Als de geestelijke leiders en opvoeders op hun Meester lijken zullen ze dus ook mild, vriendelijk en hulpvaardig zijn. Als ze zich zo manifesteren zullen ze juist liefdevol en helend bezig zijn (en niet beschadigend). Laat dit een les voor ons allemaal zijn!

Leerstellig en dogmatisch ingestelde mensen zijn meer bezig met het handhaven van hun religie dan het gelovig bezig zijn met een relatie. Zij denken dat het overleveren van de leer belangrijker is dan een relatie met 'de Heer'. Zij hebben zich laten misleiden. De Heere Jezus is de grote Leermeester. Je moet eerst bij Hem als discipel (leerling) geestelijk als gelovige op school komen en daarna zal Hij je alles leren. Alleen gelovigen zijn officieel ingeschreven op de school van Christus. Ongelovige kerkgangers kunnen wel meedoen met de lessen, maar komen zonder echt discipelschap niet in het hemels Koninkrijk. Je wordt dus allereerst genodigd om

op de leerschool van de Jezus Christus te komen! Je wordt daar door de Heilige Geest geleerd. Hij neemt het uit Jezus en verkondigt het ons (zie Joh.16:12-15).

Kom tot een liefdevolle relatie!

Stel je voor dat een jonge vrouw geen huwelijk is aangegaan, maar wel alles denkt te weten over de gang van zaken in een huwelijk en zich zelfs houdt aan de uiterlijke regels die daarbij horen. Wat heeft dit voor zin? Welk voordeel zal dit ze brengen? Ze kan beweren dat ze moet wachten op de man, die haar hopelijk nog eens zal vragen. Ze kan geloven dat hij haar eenzijdig in het huwelijk met hem kan plaatsen. Ze kan proberen zich zo geschikt mogelijk te maken, zodat hij dit zal opmerken. Zij komt zodoende niet in het huwelijksverbond.

Nu is het echter het geval, dat hij haar al een aantal keren heeft gevraagd om een relatie met hem aan te gaan. Zij denkt dat dit zomaar niet gaat. Ze vindt zichzelf nog niet geschikt om positief te reageren op zijn verzoek. Ze denkt dat ze hem nog niet genoeg lief heeft en dat ze hem niet kan geven wat hij van haar vraagt.

Hij wil haar hebben zoals ze is, maar zij wil zichzelf niet geven zoals ze is. Hij vraagt voor alles haar hele hart.

Waar ligt nu het probleem? Waardoor is zij zo misleid in haar denken? Weet zij niet dat hij haar wil hebben zoals ze is, hoe ongeschikt dan ook...? Hij weet wat hij doet. Hij weet ook dat hij iets moois van haar kan maken in de relatie.

Hij maakt in de relatie iets moois van haar

Hij neemt het initiatief. Hij kan haar geschikt maken, maar ze moet zichzelf wel geheel aan hem geven. Hij wil haar vangen met zijn aanbod van liefde, maar het lijkt wel dat ze hem hierin niet vertrouwt, alsof hij niet zou menen wat hij zegt.

Hij wil zijn liefde aan haar bewijzen, maar ze moet zich dan wel door hem laten overtuigen. Zij moet leren de controle over zichzelf te verliezen, wat ze blijkbaar heel moeilijk vindt. Ze moet leren dat hij alles voor haar wil en moet doen.

Zoals het gaat bij een natuurlijke huwelijksrelatie, gaat het ook op geestelijk gebied bij de verbondsrelatie tussen de hemelse Bruidegom en de gelovige bruid. Deze vergelijking kom je een aantal keren tegen in de Bijbel. Dit komen we trouwens ook tegen in de reformatorische theologie.

in Jesaja 55 lezen we Gods uitnodiging tot Zijn genadeverbond

In Jesaja 55 lezen we Gods uitnodiging tot Zijn genadeverbond. (Bestudeer dit hoofdstuk maar eens voor jezelf.) Of je nu een dorstige zondaar bent of dorst naar de zonde, je bent één van de dorstigen die worden genodigd in het eerst vers. Zie daarom de volgende Bijbelteksten als een persoonlijke uitnodiging, ook tot jou gericht. In de eerst drie verzen word je duidelijk uitgenodigd om te komen. Zo nodigt de Heere ons ook in Nieuwe Testament om te komen. Lees dit onder meer maar eens in de volgende teksten: Matth.11:28, 19:21, 22:4, Joh.6:35+37, 7:37, Openb.22:17.

Als je net als de ongelovige en vijandige Joden weigert om tot Christus te komen, geldt het ook voor jou, wat de Heere Jezus tot hen sprak: 'En toch wilt u niet tot Mij komen opdat u het leven hebt.' (Joh.5:40).

Reformatrische geloofsleer

Deze voorstelling van zaken is overeenkomstig reformatrische leerstellingen. Ik zal dit aantonen vanuit het onder ons bekende vragenboekje over de geloofsleer van ds. A. Hellenbroek (1658-1731). Daarin kun je ook leren hoe je een discipel (volgeling of leerling) van de Heere Jezus wordt. In het hoofdstuk over de sacramenten wordt gevraagd: "Wat moeten de gedoopten doen?" Ds. Hellenbroek geeft dan als antwoord: "Onderzoeken of zij zich geheel aan God hebben overgegeven."

In hoofdstuk XI behandelt hij het genadeverbond. De Heere God komt hierin in Zijn genade tot gevallen zondaren. Wat Hij in dit verbond eist, belooft Hij ook, namelijk het geloof in de Heere Jezus Christus. We zullen eerst nagaan hoe iemand volgens deze geloofsleer als leerling op de school van Christus komt. Bedenk daarbij dat de Heere ook jou in Zijn Woord uitnodigt om een discipel van Hem te worden!...

Ds. Hellenbroek leert ons in dit hoofdstuk:

Vraag 9: Hoe gaat de zondaar over in dit verbond?

Antwoord:

1. God komt eerst tot hem, wanneer Hij de zondaar vriendelijk nodigt en bidt. 2 Kor.5:20: "Wij bidden van Christus' wege: Laat u met God verzoenen."
2. De Heere doet dit met grote ernst en oprechtheid. Ezech.33:11: "Maar daarin heb Ik lust, dat de goddeloze zich bekere van zijn weg en leve."
3. God neemt al de bezwaren van de zondaar weg. Jes.55:2: "Hoort aandachtig naar Mij en eet het goede en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen."

Vraag 10: Wat volgt er op deze ernstige nodiging?

Antwoord: De Heere overwint de zondaar door Zijn Goddelijke liefde. Hos.11:4: "Ik trok ze met mensenzelen, met touwen der liefde."

We zien nu verder hoe de geroepen zondaar reageert op de genadige "actie" van de Heere God.

Ds. Hellenbroek vervolgt:

Vraag 11: Wat doet de geroepen zondaar van zijn kant?

Antwoord: Hij neemt de Heere aan tot zijn God en geeft zich aan Hem over tot een eigendom.

Vraag 12: Op welke wijze geeft de zondaar deze toestemming?

Antwoord: De zondaar doet dit weloverwogen, vrijwillig, als een arme van geest, gelovig en oprecht. Hij stemt volledig in met de eisen en de beloften van het verbond.

Vraag 13: Wat is het gevolg van deze toestemming?

Antwoord: God gedenkt aan Zijn verbond tot in eeuwigheid en de bondgenoten mogen alles eisen wat tot het leven en de zaligheid nodig is. (De aangehaalde bijbelteksten kun je in het genoemde boekje vinden.)

Volgens deze geloofsleer bestaat het zaligmakende geloof uit "kennis, toestemmen en vertrouwen". Als je daar meer van wilt weten, moet je hoofdstuk XVI over het geloof maar eens lezen.

De redelijke godsdienst

Ik wil nu op cruciale punten uitleg doorgeven van de oudvader Wilhelmus à Brakel (1635-1711). De bekende prediker in de Nadere Reformatie heeft de Redelijke Godsdienst geschreven (dat is uitgegeven in 1700). Alleen al in de 18e eeuw werd het wel twintig maal herdrukt, terwijl er tot nu toe nieuwe uitgaven zijn (bij De Banier). Hij heeft aangespoord om te komen tot de godzalige beleving en beoefening van het geloof.

Ik denk dat wij zijn bijbelse visie op roeping en wedergeboorte moeten handhaven en (opnieuw) navolgen. Een onvoorwaardelijk en welmenend aanbod van genade is absoluut nodig om op een effectieve wijze het Evangelie uit te dragen!

Het blijkt door alle eeuwen heen dat de Heere God dit wereldwijd rijk heeft willen zegenen. De Heilige Geest komt hierin mee. De Dordtse Leerregels hebben dezelfde uitgangspunten. We lezen in DL. H3+4, art.17: 'Want door de vermaningen wordt de genade medegedeeld; en hoe vaardiger wij ons ambt doen, des te heerlijker vertoont zich ook de weldaad Gods, die in ons werkt, en Zijn werk gaat dan allerbest voort.'

'Door de vermaningen wordt de genade meegedeeld'

Brakel leert ons in het hoofdstuk 'Van de roeping' (deel 1, blz.719): 'God roept allen en een ieder, die onder de bediening van het Evangelie leven. Dit dient wel opgemerkt, opdat men vrijmoedigheid zal hebben om Christus aan te nemen.' Ik geef nog een aantal zinnen uit dit gedeelte door. Je kunt het eventueel zelf verder lezen in de context van blz.719-721).

Brakel geeft aan dat een leraar een dienaar van Christus is en een uitdeler van de verborgenheden van God (1 Kor.4:1), een gezant van Christus' wege (2 Kor.5:20). 'Zodat die hen hoort, die hoort Christus, en die hen verwerpt, die verwerpt Hem' (Luk.10:16). Hij verklaart verder: 'Daar is een algemene oproep tot allen, zonder enige bepaling: die dorst heeft, die geen geld heeft, die wil' (Jes.55:1-2, Joh.7:37, Openb.22:17).

Brakel stelt verder: 'Velen zijn het Evangelie ongehoorzaam (2 Thess.1:8); en zijn de Zoon ongehoorzaam (Joh.3:36); daarom werd hun Christus aangeboden, en hun werd gelast in Christus te geloven. De vermaning tot bekering en geloof worden bij elkaar gevoegd: dat de vermaning tot bekering een ieder raakt, zal niemand in twijfel trekken, zo zal hij dan ook moeten erkennen dat de vermaning tot geloof een ieder raakt, want zij staan in gelijke graad: Mark.1:15: Bekeert u en gelooft het Evangelie.'

Brakel spoort aan: 'Omdat nu Christus allen, die onder de bediening zijn, aangeboden wordt, zo mag niet alleen een ieder komen, en niemand behoeft achter te blijven, uit vrees of hij wel geroepen wordt, maar een ieder moet tot Christus komen en Hem aannemen, om door Hem gerechtvaardigd, geheiligd, bewaard en verheerlijkt te worden.'

'Een ieder moet tot Christus komen en Hem aannemen'

Hij stelt verder dat dit geloof niet de verzekering is dat Christus voor je gestorven is, maar door Gods genade zal deze verzekering hieruit wel kunnen volgen. Het gelovig komen tot Jezus is een uitgaan en een vluchten tot Hem. Dit wordt een toevluchtnemend geloof genoemd.

Het gelovig komen tot Jezus is een uitgaan en een vluchten tot Hem

Als je verlegen bent over jouw ellendige staat buiten Christus en begerig naar Zijn verzoening en vrede, moet je tot Hem komen zoals je bent. Hij biedt Zichzelf aan, roept je tot Zichzelf, met de belofte, dat als je tot Hem komt, Hij je niet zal uitwerpen. Je verlaat je dan op Hem, als de almachtige, waarachtig en getrouwe Zaligmaker. Brakel gaat verder: 'Als iemand nu in de oefening van die daden levendig is, en die waarlijk in zich bevindt, dan volgt eerst de verzekering dat Jezus voor hem gestorven is.' Niettemin is iemand, die onder de bediening van het Evangelie leeft, verplicht om in Christus te geloven.

Volgens de DL.H2, art.5 moet het Evangelie zonder onderscheid verkondigd en voorgesteld worden, 'met bevel van bekering en geloof'.

Vanaf blz.749 in 'De redelijke godsdienst' kun je lezen hoe door Woord en Geest de wedergeboorte wordt bewerkt. Er zijn wel uitwendige middelen, die ons naar het Woord leiden, zoals moeilijke omstandigheden, uitreddingen, de godzaligheid van anderen, het zien van hun onderlinge liefde, hun bewogenheid over jouw welzijn en zielenheil. Brakel geeft aan, dat dit geen middelen tot bekering zijn, maar alleen middelen om ons tot het Woord te brengen, om ons gedwee te maken en om ons daardoor te laten bewerken.

Vanuit het Woord ontvang je kennis van de weg tot de zaligheid.

Ik bemerk dat jongeren inderdaad zacht en gedwee worden door het zien van toegewijde gelovigen, die hun liefde tot Jezus en hun bewogenheid tot hen tonen.

Jongeren worden zacht en gedwee door het zien van toegewijde gelovigen

Ook het zingen tot eer van God en over de liefde en heerlijkheid van Jezus zijn hiertoe goede middelen. Ik heb genoeg gezien dat jongeren die voor het eerst een Bijbelstudieavond meemaakten al ontvankelijk en zelfs verbroken werden door het zingen van zulke liederen en een bewogen gebed met betrekking tot hun zielenheil.

Wedergeboorte en het gevolg...

Hoe de wedergeboorte tot stand komt en verder wordt uitgewerkt, kun je lezen op de bladzijden 750 en verder. Dat blijkt heel verschillend te zijn. Bij sommigen gebeurt dit plotseling, bij anderen langzamer. Er zijn er die ook door de verschrikkingen van de wet worden bewerkt (zoals bij de stokbewaarder) en het zien van hun zonden ten opzichte van het Evangelie en het verwerpen van Jezus (zoals op de Pinksterdag). Brakel leert ons verder dat dit bij anderen op een zeer Evangelische wijze gebeurt.

Brakel leert dat dit bij anderen

op een zeer evangelische wijze gebeurt

Hij schrijft over hen: 'De zaligheden en de volheid van de Middelaar Jezus Christus overstelpen de ziel en de zoetigheden van de Evangelische goederen vervullen zo hun zielen, dat zij geen tijd hebben aan hun zonden met verschrikking te denken. Maar zij worden verslonden door het Evangelie, en zij ontvangen Jezus met blijdschap als Zacheüs (Luk.19:3,10).'

Hij gaat verder: 'Sommigen brengt de Heere over in veel bedaardheid, door het gezicht van de waarheden; in bedaardheid zien ze hun zonden en ellendige staat buiten Christus, en de zaligheid van de bondgenoten, alsook de waarheid van de aanbieding van Christus door het Evangelie aan hen. In dit beschouwen van de waarheden worden ze langzamerhand en buiten hun weten veranderd en worden de waarheid gehoorzaam, en door de kennis van de waarheid worden ze gelovig, en hun hart wordt gereinigd (1 Petr.1:22). Zij hebben niet veel smartelijke droefheid, ook geen verrukkende blijdschap, maar een genoegen in en zoete goedkeuring van de waarheden, zo ten opzichte van hun ellende als van hun zaligheid in Christus, en hun aanneming van en verlaten op Christus. Dit zijn doorgaans de bestendigste en vaste christenen.'

Dit zijn volgens hem over het algemeen de meest standvastige christenen

Eigenlijk is een wettische bekering niet eens zo'n heel betrouwbare bekering, wat men in de rechterflank wel denkt. Als het niet met een evangelische droefheid is gemengd, kan het slechts een zaak van het geweten, van spijt en wroeging zijn. Ds. G.H. Kersten heeft het ergens over iemand die vanwege wettische beroeringen het vel van zijn handen krauwde, maar waarbij het daarna weer overging. Door schuldgevoelens, angst en benauwdheid kunnen mensen wettisch worden, maar ze komen daardoor niet tot het geloof in Jezus Christus. En dit is nu juist waar de duivel het op toelegt. Hij is de antichrist en wil mensen van Christus vandaan houden.

De duivel wil mensen van Christus vandaan houden

Het liefst maakt hij het de reformatorische christenen zo moeilijk mogelijk. Hij wil ze met angst, vrezen en beven door het leven laten gaan, in een kritische houding naar zichzelf en naar anderen. Zo kwellen zij zichzelf en anderen. Let er op: satan en zijn demonen zijn wettische geesten. Hij is de aanklager van de broederen (Openb.12:10). Op het juridisch gebied van schuld, straf en vergelding is hij goed thuis. Volg hem niet in dit benauwde spoor! Op het medisch gebied van liefde, genade en vergeving is hij niet thuis, daar weet hij niets van. Je bent dus veilig voor zijn aanvallen als je jezelf mag begeven op het gebied van liefde, genade en vergeving. Dan kun je niet door hem worden aangeklaagd in je geweten. Onthoud dit: schuldgevoelens die je niet uitdrijven naar Christus, zijn uit de boze.

Schuldgevoelens die je niet uitdrijven naar Christus,

zijn uit de boze

Dat zijn boze influisteringen die tegen je zeggen: 'Je hebt geen heil bij God'. Je ziet dit bevestigd in Psalm 3:3, waarin David aangeeft: 'Velen zeggen van mijn ziel: Hij heeft geen heil bij God.' Dat zeggen dus zijn vijanden. David schuilt dan bij God en getuigt: 'Doch Gij, HEERE! Zijt een Schild voor mij, mijn eer, en Die mijn hoofd opheft.'

Probeer daarom ook bij de aanvallen van de boze gelovig de wapenrusting aan te doen en te schuilen op het gebied van de genade van God. Dan vlucht je naar de Vrijstad. Jezus is de Vrijstad. In deze Vrijstad mag je delen in Zijn liefde, genade en vergeving. Daar zal niemand beschuldigingen tegen je kunnen inbrengen (Zie Rom.8:31-39). Je zult dan ook vrij zijn van zelfbeschuldigingen en valse schuldgevoelens.

We volgen de nadere reformator Wilhelmus à Brakel verder in zijn beschrijving van de vruchten van de wedergeboorte. Daarin is dus een verscheidenheid. Het heeft te maken met de leiding van God in je leven. Hierbij kan rekening gehouden worden met de omstandigheden, de aanleg en het karakter. De wegen van Gods voorzienigheid zijn ook verschillend. Waar haalt Hij een zondaar vandaag? In welke (droevige) omstandigheden bevindt men zich? Hoeveel tegenstand wordt er geboden? Wordt iemand uit de wereld getrokken of uit een behoudende kerk? De Heere werkt vrijmachtig en wonderlijk. Ik denk dat het is zoals we lezen in Pred.11:5: 'Gelijk gij niet weet, welke de weg van de wind zij, of hoedanig de beenderen zijn in de buik van een zwangere vrouw, alzo weet gij het werk van God niet, Die het alles maakt.'

Het Hebreeuwse woord 'Ruach' wordt gebruikt voor de Heilige Geest, maar het betekent ook 'de blazende wind'. Als Jezus het over de wedergeboorte heeft, zegt Hij tegen Nicodemus (in Joh.3:8): 'De wind blaast waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet van waar hij komt en niet waar hij heengaat; alzo is een ieder die uit de Geest geboren is.'

Volgens Brakel is het de gewone weg van God, dat mensen langzamerhand (allengskens) worden bekeerd

Door de ervaring en het ontvangen inzicht in het geestelijk leven heeft Brakel toch algemene richtlijnen kunnen geven. Hij leert ons: 'Sommigen worden langzamerhand (allengskens) bekeerd, met vele wisselingen van droefheid, blijdschap, geloof, ongeloof, strijden, overwinningen, vallen, opstaan; en dit is de gewone weg, die God doorgaans houdt in de bekering van de meesten.' Hij bedoelt hiermee de weg van bekering vanaf de eerste overtuiging tot de bewustheid dat men Christus aanneemt.

Ook de Schotse prediker William Guthrie stelt dat er naast een 'wettische bekering' ook een bekering is die langzamer en zachter tot stand komt. Exalto geeft ons door over het werk van het geloof in het hart deze mensen: 'Soms voert de Heere dit werk 'stil, zacht en vriendelijk' uit. Zij gaan in toenemende mate inzien dat zij de Heere Jezus Christus nodig hebben, worden bekommerd om hun eeuwig heil, God drijft hen uit naar de Heere Jezus Christus toe, totdat zij tenslotte komen tot een overgave aan Hem en in hem rust en vrede vinden.'

Je kunt ook een bekeringsweg waarnemen bij de jongeren, die we de laatste tijd hebben meegemaakt tijdens de Bijbelstudies. 'De eerste overtuiging' zie je dan ontstaan als ze een geestelijke aanraking ervaren. Zo'n aanraking ging ook wel gepaard met een hartstochtelijk huilen. Als de Heere Jezus werd voorgesteld in Zijn heerlijkheid, liefde en aanbidding van genade, vooral tijdens het bidden, heb ik nogal eens een diepe ontroering opgemerkt onder meerdere jongeren uit de groep. Het is een gevoel van de aanwezigheid van de Heilige Geest, wat dan ook voor jezelf en de anderen merkbaar is. We zeggen het dan ook achteraf wel tegen elkaar: 'de Heilige Geest was in ons midden'. Eens belde een moeder mij dankbaar op over haar zoon. Hij had tegen haar gezegd: 'Mama, de Heilige Geest was in ons midden!'. De verandering in deze jongen was ook thuis duidelijk zichtbaar. Hoe het in deze Bijbelstudie is gegaan komt verderop nog aan de orde.

Vergelijk de wijze van bekering niet teveel met elkaar

De wijze van bekering moet je niet teveel met elkaar vergelijken, omdat volgens Brakel, Gods wegen wonderbaar zijn. De vrucht en de volharding in de weg van God zal het openbaar maken.

Er zal wel altijd een dankbare verwondering zijn. Je zult er de Heere voor danken en Hem de eer geven voor alles wat Hij voor en in je gedaan heeft. Het zal in je hart zijn: 'Ik zal U loven in eeuwigheid, omdat Gij het gedaan hebt ; en ik zal Uw Naam verwachten; want Hij is goed voor Uw gunstgenoten' (Ps.52:11).

Geloofsdaden

Vanaf blz. 754 noemt Brakel de geloofsdaden of geloofsoefeningen. Hij verklaart dat er langzamerhand meer kennis en geloof komt, dat de Heere Jezus door het Evangelie een ieder die het hoort roept: die wil, 'dat hij komen mag'. Je beseft het dan ook dat jij in het bijzonder door Jezus geroepen wordt, met de belofte dat Hij iemand die tot Hem komt niet zal uitwerpen.

Ik herinner me dat ik jaren geleden met Henk Minderhoud in een bijbelstudiegroepje zat, tijdens een kamp in Burgh-Haamstede, ook al in Zeeland. (Henk is later dominee geworden en voor de zending naar Nicaragua gegaan. Hij ging in het begin ook mee met de gezinskampen.) We kwamen ineens bij de Bijbeltekst Joh.6:37, bij het gedeelte: 'Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.' De jongeren vroegen zich af of die tekst met betrekking tot henzelf waar was of niet. Er werden steeds weer vragen over gesteld. Hoe ze moesten komen... Iedere keer herhaalde Henk de Bijbeltekst. We kwamen gewoon niet verder. Het moest gebeuren... ze moesten tot Hem komen. Maar hoe dan wel? Een jongen riep uit met zijn handen omhoog: 'Zeg mij nu wat ik doen moet! Zeg mij nu wat ik doen moet!'

'Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.'

Weer werd herhaald: 'Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.' Een nichtje van mij liep weg uit onze Bijbelstudiegroep. Ze is gaan lezen en bidden bij de slaapruimtes. Niet lang daarna kwam ze in blijdschap terug. Het was inderdaad waar! 'Die tot Hem komt, zal Hij geenszins uitwerpen!' Ze had het zojuist zelf ondervonden. Het was bij haar naar binnen gekomen vanuit vers 35: 'En Jezus zei tot hen: Ik ben

het Brood des levens; die tot Mij komt zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.'

Hieruit zie je dat je geestelijk moet worstelen met Gods Woord. Je moet als het ware Gods beloften biddend aangrijpen... en je zult zien dat de beloften ook jou aangrijpen. De Heere wil dat je strijdt om in te gaan (Luk.13:24). Je moet steeds weer opnieuw ingaan door de enge poort (Matth.7:13), zoals je moet voortgaan op de smalle weg. De poort en de weg zijn synonieme beelden. De discipelen waren al met Jezus op de weg, terwijl Hij hen aanspoort om in te gaan door de enge poort. In de weg van geloof en bekering wordt je steeds weer voor de keus gesteld om te blijven volgen. Dit komt overeen met wat Brakel over de geloofsdaden en het aannemen van Jezus schrijft.

Je moet je steeds weer aan de Heere overgeven en Jezus in een toevluchtnemend geloof aannemen.

Je moet Jezus steeds weer in een toevluchtnemend geloof aannemen

Je moet je blijven bezig houden met de vraag: 'Hoe zal ik Hem ontvangen?' Je moet biddend en smekend met Hem in gesprek blijven: luisterend naar Zijn spreken vanuit Zijn Woord.

Brakel zegt dat de beloften van God in Zijn Woord een gedurende stem van de hemel is. Hij zegt van de gelovigen dat ze al de beloften van het Evangelie omhelzen. Ze horen door het geloof de beloften als een antwoord van God. Ze herkennen zich ook in het adres van de beloften, die dan in het bijzonder tot hen worden gericht (als tot een zoekend, hopend, verlangend, schuldig en missend iemand, enz...). 'Soms komt er ook wel de verzegelende kracht van de Heilige Geest bij, getuigende met hun geest, dat zij kinderen van God zijn' (Rom.8:16).

Het geloof is een gave van God, een opgave voor ons en het uit zich in overgave. De roeping (de oproep tot geloof en bekering) gaat vooraf. Dat is de vermaning waardoor de genade wordt meegedeeld. Brakel verklaart ons: 'Het eerste beginseltje van het leven ontvangt hij met de daad van het geloof. Geloof en leven zijn in de tijd gelijk, maar in de orde gaat het geloof voor, als een oorsprong van het leven; want daar is geen leven dan in de vereniging met Christus, waaruit blijkt de dwaasheid van hen, die eerst verloochening (van zichzelf), die eerst heiligheid zoeken; deze stellen zich in het uiterste gevaar om nooit wedergeboren te worden.'

Die eerst heiligheid zoeken, stellen zich in het uiterste gevaar om nooit wedergeboren te worden

Dit is een ernstige zaak! Als we voorwaarden in de mens zoeken, waardoor hij geschikt zou zijn (gemaakt) om te geloven, dan blokkeren we dus de weg om behouden te worden. Of je nu een voorgezien geloof, gevoel, vernedering, schuldbesef of berouw voor het geloof plaatst, het is allemaal verkeerd. De laatste zaken worden geleerd door 'de rechtse remonstranten'. Die zijn dus te vinden in de uiterst rechtse kant van de reformatorische gezindte. Dat zijn de hypercalvinisten. We worden onvoorwaardelijk geroepen om tot Jezus Christus te komen, om door Hem behouden te worden. Hij onderwijst ons op de school van de genade. Schuldbesef, verootmoediging, berouw, verlangen, liefde tot God en Jezus zijn vruchten van het geloof (en geen voorwaarden tot het geloof).

Brakel schrijft op blz. 756: 'Zo iemand mij vraagt: waaraan hij zijn eerste begin van wedergeboorte zal kennen? Ik antwoord: van de eerste daad van het geloof.' Volgens hem hoef je de tijd van het eerste begin niet te weten en je kunt dit ook vast niet weten. Als er geen plotselinge krachtige bekering heeft plaatsgevonden is dit moeilijk vast te stellen. Ik ken wel genoeg jongeren die krachtig werden aangeraakt tijdens een samenkomst. Voor sommigen van hen zal het begin duidelijker liggen. Anderen vallen regelmatig terug en worden in een meer geleidelijke weg overtuigd en omgebogen. Ik denk dat radicaliteit belangrijk is! Weinig toewijding en bekering geeft maar weinig bemoediging, troost en geestelijke blijdschap. Brakel geeft aan dat het genoeg is 'als men op goede gronden uit het Woord van God en uit goede kennis van het hart en daden besluiten kan, dat men gelooft en wedergeboren is'.

In de tijd van ds. Brakel werden de meesten bekeerd tussen de 14 en 25 jaar

In zijn tijd werden volgens Brakel de meesten bekeerd tussen de veertien en vijfentwintig jaren in de gemeenten, tenminste 'alwaar een krachtige dienst al hun tijd is geweest'. Ik hoop en bid dat er in onze gemeenten ook zo'n krachtige dienst zal zijn en komen! Ik verlang dat ingezonken gemeenten terug zullen keren naar de voorstelling van zaken door Brakel. Ik wil zowel 'te links' als 'te rechts' toeroepen, wat we lezen in Jer.6:16: 'Zo zegt de HEERE: Staat op de wegen, en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin.' Voor hen die dit gaan doen, geldt dan ook de belofte die volgt: 'Zo zult gij rust vinden voor uw ziel.'

Het gelovig aannemen van Jezus

Brakel gaat op de bladzijden 822-823 in op de onderhandelingen die de gelovigen met Jezus hebben. Hij leert ons: 'De ware gelovigen nemen de Heere Jezus aan, en dat met hun hart, en dat dikwijls. (...) Zij gaan naar de fontein zelf, zij hebben onderhandelingen met God, met Christus Zelf. Naar Hem wenden ze zich, naar Hem zien ze uit, naar Hem verlangen ze, Hem nemen ze aan, op Hem verlaten zij zich, aan Hem geven ze zich over, met Hem willen ze verenigd zijn, en in gevoeligheid (konden ze maar verenigd blijven) en oefenen alzo die daden van het geloof...' Zij doen dit met hun hart, zonder onzuivere bijbedoelingen. Het gaat hen om een werkelijke geestelijke relatie met Jezus. Zij zoeken en volgen Hem uit liefde en niet 'om de broden' (slechts om de gaven en de persoonlijke voordelen). Zij zoeken Hem intensief en volhardend. Brakel schrijft erover: 'Zij nemen de Heere Jezus dikwijls aan, ja wel duizend en wel duizendmaal.'

Brakel: 'Zij nemen de Heere Jezus dikwijls aan, ja wel duizend en duizendmaal'

Ook als ze Hem kennen blijven ze dit doen, om zich 'nauwer met Christus te verenigen'. Brakel vervolgt: 'Hun dagelijkse struikelingen leren hun dat wel doen; zij zien dat ze zonder Hem tot God niet komen kunnen; de begeerten tot rust en vrede van het gemoed drijven hen gedurig naar Hem toe, die alleen hun vrede is; en boven dat alles, de liefde, de liefde trekt hen daar telkens heen.' De dierbaarheid van Jezus blijft hen trekken. Als ze Hem hebben mogen genieten, weten ze welke schat ze

hebben gevonden. 'Hun zorg is, dat ze Hem toch niet verliezen, zij houden Hem vast, zij laten Hem niet gaan.' De kostelijkheid en dierbaarheid van Jezus is het voorwerp van hun gesprekken. Als ze iemand vinden, die Jezus ook dierbaar is, die beminnen ze met hun hele hart.

Jongeren zeggen het meer in hun eigen taal. Maar de genoemde zaken zullen de door de Heilige Geest aangeraakte jongeren herkennen.

Geestelijke vriendschappen

We zien dat er hechte vriendschappen zijn ontstaan tussen de jongelui die dezelfde ervaringen hebben gehad tijdens de samenkomsten. Als je ze mailt voor een nieuwe samenkomst worden ze al blij en enthousiast en massaal komen ze dan weer naar een bijeenkomst. Dit zijn heerlijke tijden, ook voor de leidinggevenden!

Alle dank gaat uit naar de grote Herder van de schapen, Die Zijn kudde aan het verzamelen is. De reformatorische velden zijn ook wit om te oogsten.

De reformatorische velden zijn ook wit om te oogsten

Laat ons dan ook vrijmoedig ingaan in de oogst, om daar het werk van de hemelse Landman te zien. Om te helpen om de oogst binnen te halen.

We zien dat jongeren en ouderen in bewogenheid bidden voor een rijke oogst onder de jongeren. We lezen in Ps.126:5-6: 'Die met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien. Die het zaad draagt, dat men zaaien zal, gaat al gaande en wenende; maar voorzeker zal hij met gejuich wederkomen, dragende zijn schoven.'

Het is heerlijk om deze jonge biddende en wervende evangelisten bezig te zien voor anderen. Ik heb jongeren zien bidden met huilende en zoekende jongeren. Ze leggen hun armen soms troostend om hen heen en willen hen biddend bij Jezus brengen.

We mogen ook getuigen: 'De HEERE heeft grote dingen bij ons gedaan; daarom zijn wij verblijd' (Ps.126:3).

Een 14-jarige mailde naar een groepje: 'Lieve iedereen, Weer samen komen is zó mooi! Toch is het wel anders, omdat je een paar mensen mist. Vandaag was het zingen ook mooi, ik ga volgende keer zeker weer! Het voelt zo fijn, met anderen zingen tot eer van God.

Een 16-jarige reageerde: 'Lieve allemaal, Ik vond het geweldig om weer bij elkaar te zijn! Jammer dat niet iedereen op onze school zit en we daarom niet met z'n allen kunnen zijn. Vandaag vond ik het ook heerlijk om te zingen in de pauze! Laten we niet vergeten om voor elkaar te bidden en om de mensen, waarvoor we gevraagd hebben te bidden, op te dragen in het gebed!

De kracht van het gebed: 1 Joh.5:14: 'En dit is de vrijmoedigheid, die wij tot Hem hebben, dat zo wij iets bidden naar Zijn wil, Hij ons verhoort. En indien wij weten, dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, zo weten wij, dat wij de beden verkrijgen, die wij van Hem gebeden hebben.' Ik hoop snel weer wat van jullie te horen! Heel veel liefs.'

(Ze geeft ons verder door:) Jeremia 29:11-14:

'Want Ik weet de gedachten, die Ik over u denk, spreekt de HEERE, gedachten des vredes, en niet des kwaads, dat Ik u geve het einde en de verwachting.

Dan zult gij Mij aanroepen, en heengaan, en tot Mij bidden; en Ik zal naar u horen. En gij zult Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij zult vragen met uw ganse hart. En Ik zal van ulieden gevonden worden, spreekt de HEERE, en Ik zal uw gevangenis wenden, en u vergaderen uit al de volken, en uit al de plaatsen, waarheen Ik u gedreven heb, spreekt de HEERE; en Ik zal u wederbrengen tot de plaats, van waar Ik u gevankelijk heb doen wegvoeren.'

Een 17-jarige gaf nog door aan de groep: 'Was het fijn om vanmiddag weer bij elkaar te zijn? Ik heb veel aan jullie gedacht en bid voor jullie!'

Een passieve of een actieve wil?

Satan en zijn demonen zijn er op uit om het denken te verwarren en de wil van de passief te maken. Ze bevorderen de passiviteit, waardoor mensen afhankelijk worden en het roer uit handen geven. Er is een angst om de controle te verliezen. Velen klampen zich vast aan de overleveringen en durven geen nieuwe uitdagingen aan. Zij zijn angstig in de verdediging, terwijl we geroepen worden om door het geloof in Christus te overwinnen.

Om mensen passief en inactief te maken, gebruiken de duivelen vaak het wapen van de angst. Er wordt zelfs een wettische angst voor God aangekweekt. Zij denken dan dat Hij een hard Heer is (zoals we dit zien in de gelijkenis in Matth.25 en Luk.19). Het talent wordt dan begraven. Kerkmensen worden dan lijdelijk en fatalistisch en gaan maar afwachten, 'of het nog eens zou mogen gebeuren'. Ze worden afhankelijk van wettische regels en van hun veilige kaders. Velen zijn bang om buitengesloten en afgewezen te worden. Ze willen acceptatie binnen kring.

Het geloof wordt voor hen onbegrijpelijk en verwarrend. Velen zijn bezet met geloofsangst en durven het niet zonder meer op Jezus te wagen. Gelovigen zijn niet afwachtend, maar verwachtend en ze zijn lijdzaam actief met de vleugels van geloof en gebed (Openb.12:14).

De boze wil dat je stilzwijgt en niet getuigt van het geloof in Jezus.

God wil dat de gelovigen van Hem en Zijn Zoon getuigen.

De Heilige Geest geeft juist vrijmoedigheid in het spreken.

Is alles onder controle?

Satan en zijn demonen proberen dus de wil passief te maken en het denken te verwarren, om zo de controle bij de mensen over te nemen. Dit gebeurt wereldwijd als de bevolking en politieke leiders angstig worden gemaakt door wereldwijde bedreigingen op het gebied van klimaat, rampen, terrorisme en oorlogen. De boze geesten gebruiken daar ook onderdrukkende systemen en godsdiensten voor, zoals het communisme en de islam (= onderwerping) en andere wettische godsdiensten. Op deze wijze knechten en verlammen ze de wil van de aanhangers.

Satan is een wettische geest (Hij is de beschuldiger en aanklager). Hij bewerkt angst, onderwerping, geestelijke onduidelijkheid, verwarring, twist, verdeeldheid en chaos. Zij motto is: Verdeel en heers! Zo wil hij de controle overnemen en zijn slachtoffers aan hem binden (in gebondenheid houden). Het misleidende is dat mensen die zich bedreigd voelen, juist zelf de controle willen bewaren. Zij manoeuvreren daarmee in het machtsgebied van de duivel.

Autoritair ingestelde godsdienstige mensen kunnen ook door de boze worden gebruikt om anderen te onderdrukken op kerkelijk en godsdienstig gebied. Zij kunnen gaan werken met machtsmiddelen in de kerkelijke bolwerken, die zij willen bewaren

en bewaken. Op godsdienstig gebied moet er echter worden gewerkt met genademiddelen! Jezus Christus moet daar de Koning zijn, waaraan allen vrijwillig onderworpen dienen te zijn. Zijn licht en liefde schijnen... en waar Hij komt zal de nacht verdwijnen. Door het gebruik van machtsmiddelen komt er gebondenheid. Door het gebruik van de genademiddelen wordt de weg naar de vrijheid bewandeld.

Er komt vrijheid door het gebruik van de genademiddelen

Het geloof wil juist de controle in handen geven van de goede Meester en de sterke Overwinnaar Jezus Christus. Daarin ligt ook hun houvast en troost. We kunnen dit lezen in vraag en antwoord 1 van de Heidelbergse Catechismus. Je weet je dan het eigendom van jouw getrouwe Zaligmaker Jezus Christus, Die de zorg over jou op Zich heeft genomen. Op deze ontspannen wijze mag je dan leven uit Hem en staan in de vrijheid, waarmee Hij je heeft vrijgemaakt (Gal.5:1).

De waarheid maakt vrij!

Het Evangelie van Jezus Christus geeft juist vrijheid. De waarheid maakt vrij. Jezus neemt door de Heilige Geest de controle bij ons over en maakt onze wil hierbij actief. God geeft ons de wil om te geloven. De wil vernieuwd zijnde werkt zelf ook (Dordtse leerregels). Het verstand (het denken) wordt ook vernieuwd en verlicht. Er komt dan helderheid, inzicht, uitzicht en zekerheid, waardoor wij kunnen staan in de vrijheid, waarmee Christus ons heeft vrijgemaakt (Gal.5:1).

Een goede evangelist

Charles Haddon Spurgeon, 'the Prince of Preachers' (1834-1892)

Volgens de beroemde prediker C.H. Spurgeon moet een evangelist zich solidair weten met de mensen die hij benadert. Hij dient zich één met hen te gevoelen en hen lief te hebben zoals ze zijn, in hun cultuurpatroon en gedragsstructuur. Daarbij moet hij op Jezus gelijken (Jesus-like). Ja, hij moet proberen in alles te denken, te spreken en te handelen, zoals de Heere Jezus dit deed. Laten we Christus hierin daarom tot het grote

Voorbeeld stellen en Hem door het geloof trachten na te volgen, om door Hem een visser van mensen te kunnen zijn. Verder behoort, volgens Spurgeon, een goede evangelist te letten op speciale aanwijzingen van de Heilige Geest in zijn hart. Daarbij dient hij vooral de grootste verwachtingen van God te koesteren, Die het werk door Zijn Heilige Geest effectief kan maken.

Eens kwam er een "oefenaar" bij ds. Spurgeon. Hij wilde toegelaten worden tot de predikantenopleiding van deze opwekkingsprediker.

Spurgeon keek bij zijn toelatingscriteria vooral naar de vrucht op de prediking. Als de Heere de prediking van een oefenaar had gezegend, was dit voor Spurgeon een goed teken van een hogere roeping. Dit is ook een les voor onze tijd! De oefenaar gaf echter te kennen dat hij nog geen aantoonbare vrucht op zijn prediking had gezien. Spurgeon vroeg hem of hij ook geloofde dat God zijn prediking zou kunnen zegenen. De oefenaar had daar eigenlijk niet veel vertrouwen in, omdat hij dacht daartoe te weinig gaven te bezitten. Spurgeon liet hem nog niet toe tot de opleiding, omdat hij niet kon aangeven dat de Heere zijn prediking had gezegend, en hij voegde de oefenaar toe: "U geschiede naar uw geloof."

Hij gaf hem verder de opdracht om maar weer te gaan preken, en daarbij te geloven dat God hem dan ook vrucht op zijn prediking zou geven. Dit gebeurde inderdaad... en daarna werd deze man pas toegelaten tot de predikantenopleiding van Spurgeon.

Het is ook nodig dat een evangelist ten volle verzekerd is van zijn eigen zaligheid, om krachtig en overtuigend over te kunnen komen. Spurgeon acht het uiterst belangrijk dat een evangelist de Boodschap brengt met grote directheid op de mens af (down-rightness).

Dr. C.A. van der Sluijs verklaart: 'Zo ging het immers ten tijde van de Reformatie ook, men preekte niet óver het Evangelie, maar men preekte hét Evangelie.'

(Zie hierbij verder zijn boek 'Charles Haddon Spurgeon, een Baptist tussen Hypercalvinisme en Modernisme', Kampen. Het betreft zijn proefschrift ter verkrijging van de graad van doctor in 1987.) Ik heb dit onderwerp over een doeltreffende verkondiging verder uitgewerkt in het boek 'Opwekking tot reformatie', Heerenveen 1999. Het staat ook op de website van Heart Cry.

De bewogenheid over verloren zielen

In ons hart moet er een blijvende bewogenheid over verloren zielen zijn! Er zijn predikers en ook ouders die dit als een soort geestelijke pijn in hun hart gevoelen. Het is bekend dat er in het verleden puriteinse predikers vanwege deze bewogenheid wenende op de preekstoel stonden.

Iemand vertelde me in 1987 tijdens een gezinskamp in Heverlee iets over de vergaderingen van oudsten in zijn gemeente te Den Helder. Er werd dan soms geweend uit evangelische bewogenheid over verloren zielen. (In dit boek wordt het ontstaan van deze gemeente verhaald.)

Dit is voor mijn gevoel diepgaander dan het zuchten van 'och en ach' over de droevige toestand van land en volk en de achteruitgang. Wat voor een boodschap van hoop zit er in het bedenken van de geestelijke armoede en de zogenaamde donkere tijd waarin we leven? Het kan erg zijn als de wereld in de kerk komt, maar het is erger als de kerk de wereld niet meer in kan gaan, omdat er geen innerlijk vuur brandt voor de nood van verloren zielen! Het probleem ligt dus meer in de kerk dan in de wereld.

Als de kerk weer meer het licht op de kandelaar zou zijn, was het nu niet zo donker in de wereld. Als het vuur in de gelovigen een uitslaande brand zal worden, zal er ook minder kilheid zijn in de wereld om hen heen. Velen houden zich in de kerken meer bezig met binnenbrandjes, dan met het vurig zijn in de redding van anderen.

Als het koud is in ons hart, gaat er geen warmte van ons uit.

Het grote probleem van de godsdienst

Het grootste probleem kan wel eens liggen in de godsdienst. Een kille leerstellige benadering en het uitdragen van overleveringen en geloofsartikels zonder meer zal de warme vlam van het geloof niet aansteken. We weten dat de Heilige Geest dit doet. Het gaat daarbij over het komen tot een relatie. Het bedrijven van religie kan het komen tot een relatie met Jezus Christus in de weg staan. De godsdienst was ook in de tijd van het Nieuwe Testament het grootste probleem.

Religie kan de relatie met Jezus in de weg staan

In heel wat gevallen moeten religieuze mensen eerst hun eigen gedachten over hun religie verliezen, willen ze tot een relatie kunnen komen. Zolang je nog weet hoe het moet gaan met jou en het geloof in Jezus, sta je aan de verkeerde kant te werken. Werp het net dan maar aan de andere zijde van het schip! De visserskunst van de discipelen moest overboord (in Joh.21). In de nacht van je eigen godsdienstige pogingen vang je niets. Jezus zei in de ochtend tegen de discipelen: 'Werp het net uit aan de rechterkant van het schip en u zult vinden. Dus wierpen zij het uit en zij konden het niet meer trekken vanwege de grote hoeveelheid vissen'(Joh.21:6). Ook mensen van de rechterflank moeten leren om het geloofsnet aan de rechterzijde van hun schip te werpen. Op het woord van Jezus moet je het net uitwerpen.

Op het woord van Jezus moet je het net uitwerpen

Hij belooft daarbij: 'en u zult vinden'. Hier gaan dus ook opdracht en belofte samen. Kom daarom uit jouw natuurlijk godsdienstig gevoel tevoorschijn en probeer het eens vanaf de kant van Jezus. Wij moeten dus niet vanaf onze kant werken, maar vanaf de kant die Jezus ons in Zijn Woord aanwijst.

Een vriend vertelde me dat hij tijdens een gezinskamp eens een student in zijn groep had. (De jongeman was al een eind in de twintig.) Hij was afkomstig van een uiterst rechtse gemeente, maar had het geloof de rug toegekeerd. Het is dan nog maar de vraag hoe los je er dan van bent geraakt. Zijn filosofische studie heeft er wellicht invloed op gehad. Een familielid had hem meegekregen naar het kamp. De man was er biddend mee bezig geweest.

Het was niet fijn dat deze student deelnam in de bijbelstudiegroep. Hij kwam steeds weer met tegenwerpingen, om hiermee aan te tonen dat het volgens hem niet waar was.

De student kwam steeds weer met tegenwerpingen

Vanwege zijn Bijbelkennis en achtergrond gebruikte de student gevaarlijke argumenten, om maar tegen het geloof in te gaan. Hij was niet te overtuigen en had een negatieve invloed naar de andere groepsleden toe.

Op de afsluitingsavond, waarin de jongeren zelf ook een aandeel konden leveren (onder meer met muziek en zang), was de student niet aanwezig. Zo'n avond is een

hoogtepunt voor de kampfangers, maar hij wilde daar verder niets meer met het geloof te maken hebben. Hij verbleef daarom maar in een slaapzaal.

Mijn vriend had natuurlijk graag deze avond bijgewoond, maar hij was zo bewogen over het zielenheil van de student, dat hij besloot om naar hem toe te gaan. Het familielid ging op een andere plaats voor hen bidden.

Het ging deze laatste Bijbelstudie ook over Joh.7:37: 'En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus en riep: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken.' Wat kan er zo'n laatste dag van samenkomsten toch nog gebeuren?

Mijn vriend werd bepaald bij Jes.40 en dan met name bij vers 9, waar we lezen: 'O Sion, gij verkondigster van goede boodschap, klim op een hoge berg; o Jeruzalem, gij verkondigster van goede boodschap, hef uw stem op met macht, hef ze op, vrees niet, zeg de steden van Juda: Zie hier is uw God!' Dit was ook de boodschap voor de ongelovige student.

Mijn vriend vroeg hem op de slaapzaal of hij nog wilde praten. Dat wilde hij eigenlijk niet meer, maar daarna gaf hij toch toe. In dat gesprek kwam hij weer met zijn ongelooftheorieën en tegenwerpingen, terwijl hij zich niet liet overtuigen.

Mijn vriend voelde dat het hem niet lukte. Hij had echter geen Bijbel bij zich en vroeg aan de student 'of hij zijn wapen mocht halen'. Hij vond het goed. Intussen was het familielid aan het bidden. (Deze man is later de zending ingegaan.)

Mijn vriend kwam met zijn Bijbel terug en vond de student wenend en geestelijk gebroken. De Heilige Geest had hem aangeraakt. De genade van God had hem overweldigd. In de tijd die volgde waren de vruchten van geloof en bekering goed te zien bij deze inmiddels gelovige student.

Je ziet wat het bezoek van Jezus Christus bij deze afvallige jongeman heeft uitgewerkt. Je ziet ook hoe zijn oude religieuze ervaringen en kennis hem in de weg stonden en zelfs tegen het Evangelie werden gebruikt.

Het Evangelie is echter een kracht van God tot de zaligheid. Als je het Evangelie op een goede en directe manier brengt, mag je daarom ook de kracht van de Heilige Geest verwachten. We dienen het zwaard van de Geest te nemen, dat is Gods Woord (Ef.6:17). Het scherpe, tweesnijdende zwaard oordeelt ook de overleggingen en gedachten van het hart (Hebr.4:12).

In het Evangelie komt Jezus bij ons op bezoek

In de verkondiging van het Evangelie gaat het over een bezoek van Christus aan zondaren. Deze heilrijke nodiging is tevens een verzoek van de Heere Jezus om binnengelaten te worden. De verkondigers van het Evangelie behoren immers te nodigen: 'Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God u door ons oproept. Namens Christus smeken wij u: Laat u met God verzoenen' (2 Kor.5:20). Dit verzoek van Christus vraagt om een reactie!

Paulus schrijft in 2 kor.5:19 dat God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was. Dit woord van de verzoening was door God in Paulus gelegd. Dit is ook in het hart van iedere getrouwe prediker van het Evangelie gelegd.

De Studiebijbel verklaart bij vers 19: 'Dit 'woord' werd Paulus bekendgemaakt en kreeg een plaats in zijn hart (Gal.1:12). Sindsdien verkondigt hij dit 'woord', het Evangelie, Gods aanbod van verzoening in Jezus Christus (vs.20).'

Als iemand een ruim en bijbels Evangelie verkondigt, draagt hij uit wat hij (geestelijk gezien) gehoord en getast heeft van het Woord des levens (1 Joh.1:1-3). Hij wil ook niet

anders dan om het Evangelie op deze wijze uit te dragen. Als je het zelf zo hebt ervaren, zul je dit ook doen. Als je het zelf zo nog niet kent, zul je het waarschijnlijk ook niet zo ruim en welmenend kunnen verkondigen. Als je een vaste hoop op God en Zijn beloften hebt, durf je met vrijmoedigheid een ruim Evangelie te verkondigen.

We moeten er voor oppassen dat we geen 'hopeloze boodschap' uitdragen, zodat de toehoorders in een poel van moedeloosheid of een moeras van twijfel terechtkomen. Op geestelijk gebied is er geen 'voordeel van de twijfel' - het is nadelig om te twijfelen aan Gods Woord en Zijn beloften. (Je moet daar tegenover niet teveel van jezelf verwachten.) Ik herinner me dat Spurgeon ergens verklaart, dat iemand door twijfel niet kan opgroeien in de genade.

Door twijfel kun je niet opgroeien in de genade

Door het horen van een hopeloze boodschap worden mensen lijdelijk. Ze gaan dan maar afwachten, 'of het nog eens zou mogen gebeuren'. De duivel en zijn boze geesten zijn er zeker op uit om de wil van kerkmensen passief te maken. Zij worden dan bang voor geestelijke activiteit en voor alles wat hen aanspoort om tot Jezus te gaan. De Heilige Geest maakt de wil juist actief, zodat zondaren gaan geloven en zich gaan bekeren tot God. Laten we daarom geen werktuig van de satan worden, door mensen in een lijdelijke en passieve toestand te brengen. Er moet hoop op God in ons hart zijn en een goede verwachting. Er moet een geloof zijn in de waarheid van Zijn beloften. Dat geeft ons de moed om het te wagen op Zijn beloften en te komen zoals we zijn.

Al zijn we dan nog zo zondig en onbekwaam, laten we desondanks toch tot Jezus gaan, want juist dan hebben wij Hem hiervoor nodig! Ja, arm, moede en naakt, komen we tot de God Die zalig maakt. We dienen een boodschap van hoop te brengen!

We dienen een boodschap van hoop te brengen!

We lezen zo duidelijk in Ps.78:4 dat we (in navolging van de Israëlieten) de kinderen de loffelijke daden, de kracht en de wonderen van de Heere moeten vertellen. Dit was een vastgestelde wet in Israël (vers 5). Het doel hiervan lezen we in vers 7: 'Opdat zij hun hoop op God stellen en Gods daden niet vergeten, maar Zijn geboden bewaren.'

Het Koninkrijk van God is nabij gekomen

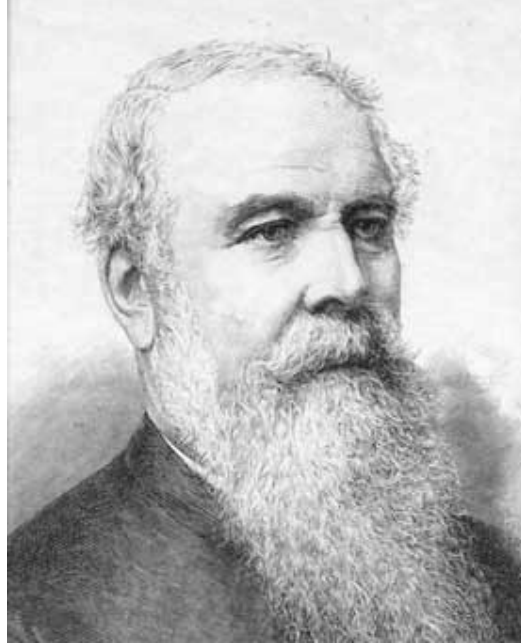
Let goed op het optreden van Christus! We lezen daarvan in Markus 1:14-15: 'En nadat Johannes overgeleverd was, kwam Jezus in Galilea, predikende het Koninkrijk Gods, en zeggende: De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods nabij gekomen; bekeert u, en gelooft het Evangelie.' Dit was een confronterende, blijde boodschap van redding en genezing. Dit was ook zo bij de prediking van Johannes de Doper en de 70 uitgezonden. De Evangelieverkondiging is de prediking van het nabij gekomen Koninkrijk van God en de tijd van de bezoeking (of van het bezoek van Christus). Lukas 19:41-44 gaat over de tijd van de bezoeking, die Jeruzalem niet heeft bekend. Dit is de tijd dat de Heere naar de inwoners van Jeruzalem omzag.

Het is Gods opzoekende liefde in Christus als Hij met het Evangelie tot ons komt.

Het is Gods opzoekende liefde in Christus

als Hij met het Evangelie tot ons komt

We lezen over de heerlijke, weergalozе liefde van God voor de wereld in Johannes 3:16: 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet zal verderven, maar het eeuwige leven zal hebben.' Het Griekse woord voor 'wereld' is hier 'kosmon'. Dit komt van het begrip 'kosmos' en er wordt mee bedoeld "de zondige, van God vervreemde mensenwereld". Volgens de bekende Engelse prediker J.C. Ryle is "de liefde waarvan hier gesproken wordt niet de speciale liefde waarmee de Vader Zijn eigen uitverkorenen aanziet, maar een geweldige medelijden en het begaan zijn met het hele menselijk geslacht'.

De bekende prediker John Charles Ryle (1816-1900)

Ryle verklaart ons verder: 'God had de wereld zo lief, dat Hij Zijn Zoon gaf om een Zaligmaker te zijn voor allen die geloven. Zijn liefde wordt aan iedereen vrijelijk, volledig, eerlijk en zonder voorbehoud aangeboden. Maar die liefde is alleen te verkrijgen via het enige kanaal van Christus' verlossing. Degene die Christus verwerpt, snijdt zichzelf af van Gods liefde en zal eeuwig omkomen.'

'Zijn liefde wordt aan iedereen vrijelijk, volledig, eerlijk en zonder voorbehoud aangeboden'

Twee voorbeelden van 'bezoeken met kracht' vinden we in Lukas 19:1-10 (Jezus en Zacheüs) en in Johannes 4 (Jezus en de Samaritaanse vrouw). Christus sprak en handelde daar 'met macht'.

Het Evangelie en de waarheid moeten zo dicht mogelijk nabij het hart worden gebracht!... Er mag geen onnodige afstand worden gecreëerd. Een confronterende, radicale en appellerende prediking is nodig! Het gaat er dus om 'hoe' de waarheid wordt verkondigd! 'Nabij brengen' is de beste pogingen aanwenden om ze het te laten

doorgronden, te laten verstaan. Ze moeten het leren begrijpen. De waarheid moet ook zo duidelijk mogelijk worden gebracht, opdat men ze kan verstaan, om er door te kunnen worden vrijgemaakt door Gods genade. Wat op natuurlijk, opvoedkundig en onderwijskundig gebied niet werkt en niet overkomt, dat heeft normaal gesproken ook geen positief effect op geestelijk gebied. Op geestelijk gebied dienen de beste middelen te worden aangewend voor het hoogste doel. De Heere is het toch waard!

Een confronterende, radicale en appellerende prediking is nodig!

De Heere komt liefdevol in Zijn Evangelie tot ons. Het doet Hem verdriet als wij Zijn aanbod niet accepteren. We kunnen dit zien in Christus' verdriet over de ongelovige en hardnekkige joden van Jeruzalem. We lezen daarover in Lukas 19:41-42: En toen Hij dichtbij kwam en de stad zag, weende Hij over haar. Hij zei: Och, of u ook nog op deze uw dag zou erkennen, wat tot uw vrede dient. Nu echter is het verborgen voor uw ogen.' Daarna voorzegt Jezus de verwoesting van Jeruzalem. In vers 44 lezen we dat Jezus profeteert, dat er geen steen op de andere zal gelaten worden.

(Dit is ook letterlijk gebeurd in het jaar 70. Een Romeinse soldaat gooide een brandende fakkel in de tempel. Daardoor vloog de tempel in brand en smolt het goud. Het vloeibare goud stroomde zodoende tussen de stenen. Achteraf braken de soldaten de stenen af, om het goud er tussenuit te halen. Zij zorgden ervoor dat er geen steen op de andere bleef.)

In vers 44 lezen we verder dat Jezus hierbij als reden van de verwoesting aangeeft: 'Omdat u het tijdstip waarop God naar u omzag, niet hebt onderkend.'

Welke een desastreuze gevolgen kan het hebben als je het tijdstip waarop God naar je omziet niet onderkent! Hij ziet naar je om door de verkondiging van het Evangelie.

Volgens het commentaar van de Studiebijbel weende Jezus over Jeruzalem, omdat zij de vrede van God afwees, terwijl "de tijd van uw bezoeking" betekent: "de tijd waarin God naar u omzag". In de Engelse Bijbel lezen we: 'Because you did not know the time of your visitation.' (In een andere vertaling: '... of God's coming to you'.)

In het Evangelie komt de God in Jezus Christus dus tot ons. Hij biedt ons dan de reddende hand. Als je deze hand afwijst of negeert, blijf je onder het oordeel liggen. Jouw eeuwige ondergang kan dus worden afgewend als je de uitnodiging van Jezus aanvaardt. Hij komt bij jou geestelijk op visite. Hij staat aan de deur van jouw hart en klopt.

Kun je een voortdurend kloppende Jezus nog buiten je leven houden?

We lezen in Openb.3:20 dat Jezus nodigt: 'Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort, en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden, en hij met Mij.' Kun je een voortdurend kloppende Jezus nog buiten je leven houden?

Een blijvend verlangen naar opwekking

Ik voelde me indertijd geroepen en bewogen om een dringende oproep tot reformatorisch Nederland te doen in het boek 'Ontwaakt!' (1997).

Een verdere oproep tot reformatie heb ik gedaan in het boek 'Opwekking tot reformatie' (1999). Deze boeken heb ik geschreven vanuit de liefde tot het behoud reformatorische christenen (waartoe ik zelf behoor). Deze Bijbelgetrouwe christenen hebben behoefte aan het reddend Evangelie van Jezus Christus (hoe ze dit dan ook ervaren of beseffen). Ik verlang naar opwekking, opbloeï en geestelijke groei bij de christenen in Nederland, zodat ze ook naar buiten toe zullen gaan getuigen.

In de gelijkenis van het grote avondmaal (in Luk.14) worden de mensen genodigd, gebracht en gedwongen om in te komen... opdat het huis vol zal worden (vers 23). Een goede dienstknecht van Christus zal door de liefde en aandrang van zijn Meester worden gemotiveerd om de mensen te bewegen tot het geloof. (Zie Hand.18:4, 28:23, 2 Kor.5:11). Waar blijft de uitslaande brand van het Evangelie, die naar buiten toe anderen met een heilig vuur zal aansteken?

Ik heb vroeger nog goede contacten gehad met ds. G.A. Zijderveld. Toen hij oud was (al in de 80) kwam ik bij hem thuis. Hij verlangde al vele jaren naar opwekking. Hij is ook een bidder voor opwekking geweest. Wij spraken daar samen over. Hij was toen al te zwak om te preken. Toen hij in de 80 was, kreeg hij een persoonlijke opleving, zodat hij korte tijd weer kon preken. Daarna is hij overleden. Hij was een evangeliserende predikant die naar opwekking verlangde.

Emotionele beschadiging en beproeving

Ik heb dus in het verleden getracht en gezocht naar een geestelijk opleving en hervorming binnen onze reformatorische gezindte. Een deel was het er hartelijk mee eens, maar een ander deel heeft me dit niet in dank afgenomen. In mijn optreden heb ik toen ook niet altijd verstandig en voorzichtig genoeg gehandeld. De weerstanden en het versterken van de standpunten waren voor mij en anderen teleurstellend. Ik vond het erg verdrietig dat mijn bedoeling door een deel van de doelgroep niet werd begrepen en juist zulke weerstanden opriep. Hierdoor raakte ik emotioneel beschadigd.

Op een gegeven moment bevond ik mij diepbedroefd in een leeg schoollokaal. Toen kwam er een gedeelte van een Bijbeltekst in mijn gedachten: 'Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de HEERE der heerscharen' (uit Zach.4:6).

Ik zag toen in dat ik ook hoogmoedig was geweest in mijn pogingen en het teveel in eigen kracht en 'ijverig geweld' had willen doen. (Ik deed het ook wel uit liefde tot God en mijn naasten binnen onze kring.)

Daarna moest ik met een burn-out nederigheid en afhankelijkheid gaan leren. Ik heb toen mijn werk als godsdienstdocent op school verricht. Daarbij heb ik mij zoveel mogelijk wachtend, nederig en lijdzaam opgesteld. Ik volgde wel de pogingen die anderen nog deden met blijdschap, hopen op zegen.

Eerst was ik verdrietig over het verkeerde in mijn aandeel, maar daarna werd ik vertroost met het tweede deel van de tekst: 'maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de HEERE der heerscharen'. Daarom ben ik ook verwachtend naar wat de HEERE zal doen en wil ik mij nederig en afhankelijk van Hem opstellen.

Het lukte mij niet om volledig te herstellen. Zo'n tien jaar lang heb ik een belasting ervaren, waardoor ik met moeite lange stukken tekst kon lezen.

Het lukt me 10 jaar niet om volledig te herstellen

Ik heb toen jarenlang een medicijn moeten gebruiken om goed te kunnen slapen. Er was therapie nodig om mijn spierspanning te verminderen. Het was voor mij dus geruime tijd onmogelijk om nog een boek te schrijven. Vanuit de kelder van mijn bewustzijn moet er jarenlang een geestelijke en/of psychische belasting zijn voortgekomen, die mij weerhield. Ik wilde alle negatieve, teleurstellende gedachten wel van mijn afwerpen, maar het lukte mij niet in eigen kracht. Ik wilde innerlijk vrij zijn, om te mogen dienen in Gods Koninkrijk, maar ik kwam er vanuit mezelf niet uit. Ik was mij niet bewust van een mogelijke occulte of demonische belasting, die dus ook bij gelovigen kan voorkomen. Ik wist daar weinig of niets van. Inmiddels heb ik mij er achteraf in verdiept... en weet ik beter.

In de Bijbel lezen we van de discipelen, dat de satan hen zeer had begeerd te ziften als de tarwe (Luk.22:31). Tegen Petrus sprak Jezus verder (in vers 32): 'Maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zal ophouden; en gij, als gij eens zult bekeerd zijn, zo versterk uw broeders.' De Heere liet ook toe dat 'een engel van de satan' Paulus met vuisten sloeg, opdat hij zich niet zou verheffen (2 Kor.12:8). Afgezien van hoe we dit moeten zien, mogen we aannemen dat de duivel of demonen negatieve invloed kunnen (en zelfs mogen) uitoefenen op gelovigen. We zien dit ook bij Job en andere bijbelheiligen. We weten ook dat Luther bijzonder is aangevallen door de duivel.

Ik denk dat het goed is dat we als gelovigen worden gekastijd (onderwezen) en getuchtigd (geïnstrueerd). Het is nodig dat we steeds weer opnieuw worden gereinigd, om nederig en afhankelijk voor de Heere te mogen leven. Niettemin geloof ik dat ik persoonlijk behept ben geweest met een occulte belasting, die zo'n tien jaar lang een negatieve invloed op mijn functioneren heeft uitgeoefend. Ik denk dat dit een leerschool voor mij is geweest, om nederigheid, afhankelijkheid en ook dankbaarheid te leren... dankbaarheid over Gods leiding en over wat Hij voor mij heeft willen doen!

Bevrijding van een occulte belasting

Ik mag geloven en heb duidelijk ervaren dat de Heere mij op een bijzondere wijze heeft willen bevrijden uit deze belasting (wat het dan ook is geweest). Hieronder lees je hoe dit is gebeurd.

Op 30 december 2008 kreeg ik bezoek van drie broeders van st. Heart Cry. Zij kwamen mij geestelijk bemoedigen. Aan het eind van het gesprek heeft Arjan Baan met ons en voor mij gebeden. Ik weet inmiddels dat de Heere dit bezoek en het contact met deze mensen voor mij heeft willen zegenen. Vanaf dat moment ben ik van mijn belasting bevrijd. De belasting en de vermoeidheid na bepaalde inspanningen is van mij afgenomen. Mijn geestelijk leven is hierdoor weer opgebloeid. Ik heb het ervaren het dat de HEERE mijn jeugd heeft vernieuwd als van een arend.

Ik heb het ervaren dat de HEERE mijn jeugd heeft vernieuwd als van een arend

We lezen hiervan in Jes.40:29-31: 'Hij geeft de moede kracht, en Hij vermenigvuldigt de sterkte aan die, die geen krachten heeft. De jongen zullen moede en mat worden, en de jongelingen zullen zeker vallen; maar die de HEERE verwachten, zullen de kracht vernieuwen; zij zullen opvaren met vleugelen, gelijk de arenden; zij zullen lopen, en niet moe worden; zij zullen wandelen, en niet mat worden.' In Ps.103:5 lezen we verder: 'Die uw mond verzadigt met het goede, uw jeugd vernieuwt als die van een arend.' Tot nu toe heb ik zaken hieruit persoonlijk mogen ervaren. Dit is onverdiende genade!

Ik heb in 2009 weer de kracht en inspiratie ontvangen om nieuwe tekst te typen en boeken te vervaardigen. Ik mag dit met dankbaarheid en geestelijke blijdschap doen.

Een oudere deelneemster van de conferentie in Zeeland gaf mij later door: 'Beste Jan, Wat fijn dat je weer kon gaan schrijven na de bevrijding van je occulte belasting en wat mooi dat je er zo openlijk over durft te praten. Het is heel belangrijk dat wij de dingen in het licht brengen, dat hebben wij weer duidelijk ervaren op de conferentie. Het waren drie geweldige gezegende dagen daar in Arnemuiden, we horen daar nog steeds over links en rechts.'

Wachten op instructies

Niet zolang voordat de mannen van Heart Cry me kwamen opzoeken in Zeeland, sprak ik met mijn vrouw over mijn zoeken naar Gods leiding in mijn leven. Al geruime tijd werd ik bepaald bij enkele Bijbelteksten in mijn Engelse Bijbel. Ik lees voor mezelf en voor persoonlijke Bijbelstudie meestal in mijn Engelse Bijbel. Ik verwacht al langere tijd de vervulling van de volgende teksten (met de verdere betekenis): Spr. 4:12-13: 'When you walk, your steps will not be hindered, and when you run, you will not stumble. Take firm hold of instruction, do not let go; keep her, for she is your life.' Ik ben dus al geruime tijd op zoek naar verdere instructies. Hieraan moet ik blijven vasthouden.

Verder werd ik hierop aansluitend bepaald bij Ps. 119:45:

'And I will walk at liberty, for I seek Your precepts.' Bij 'at liberty' wordt verklaard: 'in a wide place'. Er wordt ook naar Spr. 4:12 verwezen.

Ik nam na het bezoek van de drie broeders het boek 'Basislessen Geestelijke Groei' (van St. Heart Cry) door en stuitte tot mijn verbazing op Box 20.1 'Wachten op instructies' (blz. 217). Daarna las ik Spreuken 1, waar ik juist aan toe was in mijn Engelse Bijbel.

Daar begint het al in de verzen 2 en 3: 'To know wisdom and instruction, to perceive the words of understanding, to receive the instruction of wisdom...' Ja, wat is wijsheid? wat is leiding?'

Ik ben blijven nadenken over verdere instructies. Ik wil opmerken wat de Heere spreekt.

Tijdens een bijbelstudie in Kapelle op 6 januari 2009 werd Psalm 107 behandeld. We eindigden deze Psalm met vers 43: 'Whoever is wise wil observe these things, and they will understand the lovingkindness of the Lord.'

Op 10 januari las ik Spr. 15:33: 'The fear of the Lord is the instruction of wisdom, and before honor is humility.' Verder las ik in Spr. 16:3: 'Commit (roll) your works to the Lord, and your thoughts will be established.' In vers 6b lezen we vervolgens: 'and by the fear of the Lord one departs evil.' Vers 9 gaat verder over dit onderwerp: 'A man's heart plans his way, but the Lord directs his steps.' En ook vers 17a kun je erbij betrekken: 'The highway of the upright is to depart from evil.' Je kunt verder ook het verband lezen. Uiteindelijk kunnen we in Spr. 19:20-21 ook nog leren: 'Listen to counsel and receive instruction, that you may be wise in your latter days. There are many plans in a man's heart, nevertheless the Lord's counsel – that will stand.'

De instructie vanuit de Spreuken is duidelijk: 'nederigheid gaat voor de eer'. Verder dienen wij te leven in de vreze des Heeren, wijkende van het kwade, terwijl wij onze werken in de hand van de Heere moeten geven. We mogen onze werken en wegen op de HEERE wentelen, zoals we lezen in Ps. 37:4 en 5: 'En verlustig u in de HEERE, zo zal Hij u geven de begeerten van uw hart. Wentel uw weg op de HEERE, en vertrouw op Hem; Hij zal het maken.' (Zie verder Ps. 37:3-7a.)

Het is heerlijk om instructies en inspiratie te ontvangen vanuit Gods Woord

Het is een heerlijk iets om instructie en inspiratie te ontvangen vanuit Gods Woord. Je mag hierin de aanwezigheid en leiding van de Heere ervaren. Je mag dan weten dat Gods Woord vastigheid en kracht geeft. Het vaste geloof in Jezus Christus, als onze Heer en Beschermmer, geeft je een veilig gevoel tegenover de aanvallen van satan en zijn demonen.

Ik weet dat we zonder onze Koning geen kracht en inzicht hebben.

Ik weet dat gelovigen door demonen worden belaagd, beïnvloed en belast.

Ik weet ook dat de Heere hierin op het gelovig gebed bevrijding geeft.

Als je bevrijding nodig hebt van een belasting of zondige verslaving, blijf dan niet moedeloos bij de pakken neerzitten. Erken en beken het eerlijk. Vraag om hulp en gebed.

De Heere heeft mij niet hulpeloos laten varen... Hij laat niet varen de werken van Zijn handen (zie Ps.138:8). Samen in de Naam van Jezus Christus mogen we bidden en bevrijding verwachten!

Jezus zegt ook tegen de gelovigen afzonderlijk: 'Indien je in Mijn woord blijft, zo ben je waarlijk Mijn discipel; en zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal je vrijmaken. Indien de Zoon je zal vrijgemaakt hebben, zo zul je waarlijk vrij zijn.'
(Zie Joh.8:31, 32, 36.)

Mijn gelovige medestrijders, 'Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk van de dienstbaarheid bevangen' (Gal.5:1).

Verlangen naar opwekking in Zeeland

Er is ook een contact opgebouwd tussen mannen van Heart cry en mij. We ervaren geestelijke eenheid en er is een gezamenlijk verlangen naar opwekking in Zeeland ontstaan. In Zeeland was ik al jarenlang betrokken bij de jongerenbijbelstudies, die zijn ontstaan uit de gezinskampen. Tijdens deze samenkomsten in Zeeland hebben wij regelmatig een rijke zegen mogen ervaren.

In 2009 raakten meer Zeeuwse gelovigen betrokken bij het verlangen naar herleving in Zeeland. Er waren interkerkelijke contacten met toegewijde reformatische en Bijbelgetrouwe gelovigen. Er kwam meer gebed en verlangen. Dit heeft uiteindelijk geresulteerd in een zelfstandige jongerenconferentie in Zeeland.

Precies een jaar nadat ik ben bevrijd van mijn occulte belasting heb ik op 30 december 2009 een toespraak mogen houden over 'de geestelijke strijd – interne problemen en bevrijding'. Verschillende leiders hebben daar toespraken gehouden over het komen tot geloofszekerheid, de geestelijke wapenrusting en het leven in heiligmaking. Daarbij werd en veel gezongen, deden we in kleinere groepjes Bijbelstudie en waren er persoonlijke getuigenissen. Zoals eerder in dit boek is aangegeven, is er tijdens deze conferentie is er een opmerkelijk rijke zegen geweest. Velen werden aangeraakt door de genade en liefde van Jezus Christus en kwamen tot meer geloofszekerheid. Sommigen werden verlost van boze beïnvloedingen, als gevolg van (emotionele) beschadigingen. Anderen vonden verlichting in hun gevoelens van innerlijke pijn en afwijzing. De vrijheid in Christus werd ervaren.

Herstel van emotionele beschadigingen

Ik kwam er tijdens deze conferentie achter welke occulte belasting ik voorheen heb gehad: het was een geest van angst. Sommigen op de conferentie waren bezet met een geest van boosheid, maar ook van angst. We zijn er op 30 december op doorgegaan. Emotionele beschadigingen blokkeren de vooruitgang in het geestelijk leven. Geestelijke groei wordt tegengehouden door twijfel, geestelijke gebreken en psychische problemen. Innerlijke problemen spelen vooral ook bij jongeren een belangrijke rol. Velen van hen zitten midden in de identiteitscrisis. Steeds meer jongeren in onze gezindte raken beschadigd door autoritair en tweeslachtig gedrag van de ouderen waar zij mee omgaan.

Ik heb de idee dat het wettiscisme in een faillissement zit. Met een leeg testament kun je geen jongeren aanlokken. Ouderen kunnen de uiterlijke regels en het leven

naar de wet en de tradities zelfs niet eens consequent volhouden. De jongeren zien dat in de gezinnen. De invloed van de wereld, vooral via de media en internet is veel te sterk geworden.

Als ouders leven vanuit 'de vreze des Heeren' ligt het uiteraard anders. Jongeren willen zien dat er een echt geloofsleven is, dat ouders de Heere Jezus van harte liefhebben. Zij willen merken dat ouders een geestelijke relatie hebben met hun Heiland. Als er geen geloofscontact is te bespeuren door de jongeren, gaat er voor hen geen kracht uit van het geestelijk leven van de ouderen. Ouderen ontwikkelen door hun onoprechte leven een dubbele identiteit en hun kinderen merken dat terdege. Zij lezen niet alleen de Bijbel, maar ook het leven hun ouders. Als de Bijbel niet uit het leven van hun ouders spreekt, wordt het ook voor hen moeilijk om de waarheid onder ogen te zien. Je moet niet met een leugen in de rechterhand een rechtzinnig christen willen zijn. Jongeren kopiëren gemakkelijk en soms bijna automatisch het gedrag en de levensstijl van de ouderen. Zij kunnen dan ook in twee werelden gaan leven, wat je dus veel ziet binnen behoudende christelijke kringen. Als je stiekem doet, kun je niet oprecht zijn! Je bedriegt dan niet alleen anderen, maar ook jezelf.

Je raakt gefrustreerd door een dubbele identiteit

Door er een dubbele identiteit op na de te houden, raakt je gemakkelijk gefrustreerd (over jezelf en over anderen). Daarbij komen ook nog de maatschappelijke frustraties en dreigende problemen. Innerlijke angst en boosheid zijn vaak het gevolg. In de vorige eeuw werd de moderne jeugd in Amerika al 'de gekwelde generatie' genoemd. Ik denk dat we de 21^e eeuw nu al 'de eeuw der bezorgdheid' kunnen noemen. Een aantal jaren geleden schatte men, dat zo'n 400 jongeren per jaar aan zelfmoord zijn overleden. Er werden toen jaarlijks al meer dan 6000 zelfmoordpogingen door hen gedaan. Ik heb gehoord dat er in Nederland nu al meer jongeren overlijden aan zelfmoord dan aan verkeersongelukken (denk hierbij dus ook aan overmatig gebruik van drank en drugs). In het 'ik-tijdperk' komen er steeds meer drop-outjongeren.

Afwijzing, boosheid, angst en depressie

Er zijn veel christenen onder ons die nog steeds gebukt gaan onder gevoelens van afwijzing. Mede daardoor kunnen velen binnen onze reformatische gezindte behept zijn met geesten van boosheid en angst. Als het bij tijden dwangmatig en obsessief wordt, is dit het teken dat ze dan de controle min of meer verliezen. Je kunt jezelf dan niet meer in de hand houden. In woedeaanvallen zeg je dingen die je normaal niet zou zeggen. Vaak speelt machteloosheid hierbij een rol. Dit kan ook voorkomen in een klas, wanneer het voor de leraar uit de hand loopt. Het kunnen oorzaken worden voor depressiviteit en agressiviteit.

Veel voorkomende oorzaken van depressiviteit zijn:

- teleurstelling
- gebrek aan zelfrespect en ontevredenheid over eigen capaciteiten en arbeid
- niets te kunnen doen tegen een ondraaglijke situatie
- ziekte en biologische storingen

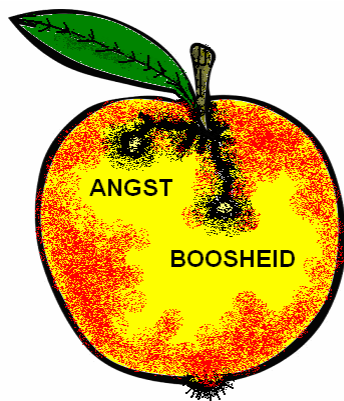
Door een verkeerd denkpatroon

kan een depressie blijven voortduren

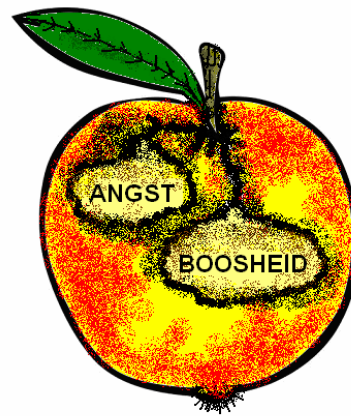
De grootste fout bij een depressie ligt vaak in het denkpatroon. Kwaadheid en wrok blijven dan maar voortduren. Wrok is een bitter gevoel wegens geleden onrecht en een geneigdheid tot wraak. Boosheid kan in het bijzonder gericht zijn tegen iemand van je liefde hebt verwacht, maar die je daarin diep teleurgesteld heeft. Je kunt je ook in de steek gelaten voelen. Dit kan binnen in je een knagende worm worden, zodat je zelf het slachtoffer wordt van zondige gevoelens. Je moet leren je vijanden lief te hebben en geen toorn in je te laten overnachten (Zie: Ef.4:2, 31-32).

Samuel Gerber, de bijbelschooldirecteur, waarschuwt ons in zijn boekje over vermoeidheid: 'Ergernis over mensen, die zo geheel anders zijn dan het product van onze dromen, maakt ons moe en verdrietig, en ten slotte ziek.'

In de afbeeldingen die volgen zie je wat angst en boosheid kunnen uitwerken in je leven. Het kunnen ook andere negatieve gevoelens zijn die iemand blijft koesteren. Hierdoor kun je zelfs een occulte belasting of gebondenheid oplopen. Je geeft de boze geesten van angst of boosheid dan een ingang in je leven.

WAT LAAT JE TOE IN JE HART?

WAT ZAL HET MET JE DOEN?

Boze geesten vestigen zich via je gedachten op zwakke of zieke plekken in je geestelijk leven. Het zijn geesten die communiceren met onze geest. Je ziet op de afbeeldingen dat er insecten zijn binnengedrongen via een zwakke of beschadigde plek in de appel (een voorbeeld van het hart). De insecten leggen vervolgens de eitjes in de appel. Je kunt dit vergelijken met zaden van angst of boosheid, die wij op zwakke momenten hebben toegelaten in ons hart. Als we de angst niet tegenstaan (maar koesteren) en de boosheid niet verwijderen uit ons hart (maar zelfs voeden), zal het ernstige gevolgen kunnen hebben voor ons. De angst of boosheid zullen ons steeds verder verteren. Eigenlijk vreet zo iemand zichzelf op van boosheid. Er is een spreekwoord in Laos, wat ons leert: 'Het is niet de mens die de opium eet, maar de opium eet de mens.' De drug opium die ze daar eten, zal ze verteren. De zonde die je koestert, zal je uiteindelijk doden.

We zien verderop in het boek dat er gelukkig ook nog herstel mogelijk is. Wat in de natuur niet kan, kan door het herstellende en helende werk van Jezus Christus in het geestelijk leven wel.

Infiltratie van boze geesten

gebeurt ook bij gelovigen

De infiltratie van boze geesten gebeurt ook bij gelovigen.

Ik was zelf jarenlang belast met een geest van angst. Dit kwam door een geestelijke teleurstelling en een diep ingrijpende ontmoediging. Dit is mijn Mara, mijn water van bitterheid of teleurstelling geweest. Ik heb dit niet goed kunnen verwerken, waardoor de teleurstelling en angst in mij bleven, zoals de zaden van angst in de afgebeelde appel.

Ook in de Bijbel zie je de Mara's in het leven van de gelovigen. De satan had zeer begeert om de discipelen te ziften als de tarwe (Luk.22:31). Zij raakten teleurgesteld doordat hun Meester ging lijden en sterven aan het kruis. Dit was hun Mara, hun water van bitterheid of teleurstelling.

Je ziet ook een langdurige belasting in het leven van Jakob. Hij was teleurgesteld en diep bedroefd omdat zijn zoon Jozef er niet meer was. Hij bleef maar rouwbedrijven. Bij Jakob is er pas in de avond van zijn leven (op 130-jarige leeftijd) een oplossing gekomen, toen na jaren van depressie Jozef weer aan zijn leven werd toegevoegd. Toen Jozef op 17-jarige leeftijd is weggevoerd naar Egypte, moet Jakob ongeveer 108 jaar oud zijn geweest. Er was bij hem duidelijk sprake van een depressie, die zo'n 22 jaar heeft geduurd. Toen zijn zonen naar Egypte gingen om koren te kopen, zat de angst er bij Jakob nog diep in (zie dit maar in Gen. 42:4, 36, 38).

Het kan ook zijn dat gelovigen door het volharden in een zonde een occulte gebondenheid oplopen. Ze gaan dan dwangmatig door in deze of meerdere zonden. Je ziet dit terug in het leven van David, die wellicht meer dan negen maanden zijn zonde met Bathseba verborg (want het kind was al geboren). Geestelijk, psychisch en lichamelijk had hij er echter veel onder te lijden. Hij werd er als het ware door verteerd. Voordat hij zijn zonden beleed, toen hij zweeg, verouderden zijn beenderen, terwijl hij de hele dag schreeuwde. Hij geeft verder door: 'Want dag en nacht drukte Uw hand zwaar op mij; mijn levensvocht verdroogde als in zomerse hitte' (Ps.32:3-4). Let er op: het vasthouden van zonde vreet aan je. In 1 Kron.21:1 lezen we bij het plan van David tot een zondige, hoogmoedige volkstelling: 'Toen stond de satan op tegen Israël, en porde David aan, dat hij Israël telde.'

Depressieve mensen hebben nogal eens (al is het dan ook diep in hun hart) zelfmedelijden. Je ziet je eigen problemen vaak als de ergste problemen. Je raakt teveel op jezelf en op je gevoelens gericht. Word geen klager of een mopperaar, daar is niemand goed mee! Zie naar anderen die het minder hebben. Ik las eens: 'Iemand klaagde omdat hij geen schoenen had, totdat hij iemand zag die geen voeten had.'

Denk eens na over de volgende formule:

Beledigd of gekwetst te zijn + toorn x zelfbeklag = depressie.

Let altijd goed op je denkpatroon! Lees maar eens 1 Kor.13 voor jezelf. Liefde overwint de boosheid.

Liefde overwint de boosheid

Liefde is medisch: helpend en helend. Liefde kan vergeven. Haat is juridisch: wraakzuchtig en vergeldend. Zoek er dus naar om te (kunnen) vergeven!

Ik ontmoette een meisje, die dacht dat haar zonden niet vergeven konden worden, omdat ze zelf niet in staat was om anderen te vergeven (die haar diep hadden gekwetst). Er staat immers in het gebed des Heeren: 'Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.' Ik heb haar gemaild, dat ze haar leven aan Jezus moest overgeven... en dat Hij ook deze gevoelens (van niet te kunnen vergeven) kan wegnemen.

Als we gelovig in Zijn helende handen zijn, kan Hij ook onze beschadigde emoties helen.

Als we gelovig in de helende handen van Jezus zijn, kan Hij ook onze beschadigde emoties helen

Dit is een tijd later ook met dat meisje gebeurd.

Jezus lost de zaken voor ons op die wij niet kunnen oplossen bij onszelf! Wat bij de mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God (Mark.10:27).

Symptomen van depressiviteit zijn:

- Droefgeestigheid, verdriet en triestheid
- Lusteloosheid en het terugtrekken van jezelf
- Machteloosheid en hopeloosheid
- Angst en zorg
- Schuldgevoelens en zelfverwijt
- Boosheid, naar zichzelf en anderen
- Zelfmedelijden en zelfbeklag
- Allerlei lichamelijke klachten (suggestief en echt)

Als een (langdurige) depressie al geestelijke, psychische of lichamelijke schade heeft aangericht, zal er professionele hulpverlening ingeroepen moeten worden.

Als je regelmatig wordt overmand door angst en boosheid kan er (ook) een geestelijk probleem spelen, met infiltratie van boze machten. Dan is er geestelijke hulp nodig.

Je moet wel bereid zijn om je zonden te belijden en te laten en het allemaal over te geven aan Jezus Christus. Hij kan de angsten en boosheden in je leven overwinnen.

Kom uit je ommuurde vesting!

Zorg dat je geen muren om je heen bouwt, om je zodoende af te schermen voor anderen. Achter die muren van je vesting ontstaat er dan een verstikkende sfeer. De angst kan beklemmend worden in de enge ruimte die je in jezelf hebt overgehouden. Angst en boosheid moeten eruit kunnen. Je kunt muren van zelfmedelijden en wrokgevoelens om je heen bouwen. Binnen deze muren heerst er een enge sfeer van eenzaamheid en leegte.

Jaren geleden schreef een meisje me het volgende: 'Ik ben zo vol van machteloze woede en verdriet, alles is gebroken in me, iedereen keert zich tegen me. Ik kan zo niet schrijven. Als ik dan door iedereen gehaat word, vind ik het niet waard meer om te leven. Je denkt natuurlijk: is ze weer bezig met zelfmedelijden! Nou, je denkt maar. Niemand snapt me.' Een andere keer had ze me al geschreven: 'Waarom moet ik altijd met complexen rondlopen? Ik verberg m'n verdriet door als een verwaande trut over straat te gaan, maar ik weet me geen houding te geven hoor! Ik denk dat iedereen me minacht en me belazert waar ik bij ben. Bij niemand kan ik de ware

liefde vinden, iemand die ècht van me houdt, van me houdt om hoe ik ben. Iemand die blij is als ik kom. Waarom ben ik zo eenzaam?’

Samuel Berger leert ons: ‘Wie zich in medelijden met het gekwetste ik baadt, verliest pas alle weerstandskracht en levensvreugde. (...) Wie alleen maar ontvangen wil, verstoort de gemeenschap en maakt zichzelf eenzaam. Wie graag deelt, schept gemeenschap. Echte liefde bouwt de gemeenschap op, want zij zoekt niet het hare. Overal waar wij het onze zoeken, ontstaan muren. Overal waar wij het voordeel en welzijn van anderen zoeken, ontstaat een brug.’

Door zelfmedelijden trek je dus muren op tussen jou en de anderen. Als je jezelf voor anderen afschermt en ommuurt, kunnen ze je niet bereiken en helpen. Je moet het dan zelf maar uitzoeken. Je kunt deze muren ook afbreken. Waarom ook niet? Breek de stenen van zelfbeklag, zelfzucht, angst, boosheid, wrokgevoelens en verbittering af in je leven. Trap die stenen van wrokgevoelens weg uit jouw muur! Sla toch een opening in deze kille isoleercel.

Sla een opening in jouw kille isoleercel!

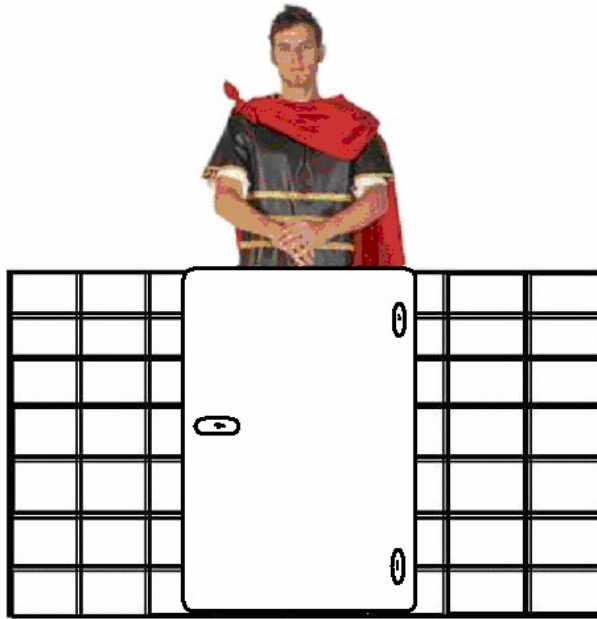
Breek maar eens een groot gat in jouw verdedigingsmuur. Bouw er dan maar gelijk een poortje in, zodat je anderen kunt binnenlaten in jouw leven.

En als je een deur hebt gemaakt in je muur van weerstand, komt in het Evangelie ook een kloppende Jezus aan jouw deur (Openb.3:20). Hij wil dat je Hem toelaat in je leven. Hij zal je helpen, helen en rust geven. Hij nodigt ook jou (in Matth.11:28): ‘Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.’

Leg dan je wapens van tegenstand neer en open vol overgave de deur van je hart voor de Overwinnaar van jouw boosheid en angsten. Hij zal je dan niet afwijzen, maar aanvaarden zoals je bent. Daarbij maakt Hij dan iets moois van je leven.

BOUW JIJ EEN MUUR OM JE HEEN?

MAAK ER DAN EEN POORTJE IN

Als je een poortje hebt gemaakt in je muur, kun je er ook zelf uit naar een ander toe. Een gelovige heeft een thuisbasis en een uitvalsbasis. Je moet ook leren om een brug naar een ander te bouwen. Kom maar over de brug met je vriendelijkheid en belangstelling. Van geven word je rijk. Gods Woord leert ons zelfs in Hand.20:35: 'Het is zaliger te geven, dan te ontvangen.' Als je de geestelijke vreugde van 'het geven van jezelf aan anderen' hebt leren kennen, wil je blijven geven. Je wordt dan een bron van levend water, die steeds weer wordt aangevuld door de genade en liefde van de Heere Jezus Christus.

In Spr.11:24 lezen we dat iemand die uitstrooit, nog meer zal toegedaan worden. In vers 25 volgt daarop: 'De zegenende ziel zal vet gemaakt worden; en die bevochtigt, zal zelf ook een vroege regen worden.'

Jezus is de Levensbron. Hij ging het land door, 'goeddoende, en allen genezend die door de duivel overweldigd waren, want God was met Hem' (Hand.10:38).

Paulus wekt de gelovigen op in Gal.6:9-10: 'Doch laat ons, goeddoende, niet vertragen; want te zijnder tijd zullen wij maaien, zo wij niet verslappen. Zo dan, terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen aan allen, maar meest aan de huisgenoten van het geloof.'

Hoe kunnen we voorkomen dat het mis gaat?

Let op de gevoelens van afwijzing! Zorg dat ze zich geaccepteerd voelen, dat ze erbij horen. Ik denk dat 'zich geaccepteerd voelen' de eerste levensbehoefte is. Daarna komen veiligheid, drinken en eten, enz. In de VS loopt waarschijnlijk meer dan de helft van de bevolking met gevoelens van afwijzing rond. Meer dan 50% is ook gescheiden. In ons land gaan ook veel mensen gebukt onder gevoelens van afwijzing.

Waarom letten veel jongeren niet genoeg op hun geestelijke, psychische en lichamelijke veiligheid, door veel alcohol en drugs te gebruiken? Kijk eens terug naar

wat ze hebben ervaren in hun gezin. Ik heb begrepen dat er bij meer dan 90% van hen die zijn opgenomen (geweest) bij St. De Hoop (om weer clean te worden) problemen thuis waren. Door allerlei botsingen, ruzies en afwijzingen proberen ze hun geluk en acceptatie te zoeken in de jongerenwereld van popmuziek en uitgaansleven. Ze zoeken naar een escape (een vlucht uit de werkelijkheid) achter een beeldscherm, in een computergame, bij hun digitale vriendengroep op Hyves, MSN of de vriendsite Facebook (die in vijf weken groeide van 150 miljoen naar 175 miljoen gebruikers. (In september 2009 inmiddels: 300 miljoen.)

Geen afwijzing... maar acceptatie!

Jongeren voelen zich vaak afgewezen door ouderen, omdat ze maar niet kunnen voldoen aan de prestaties, regels, normen en waarden, die van hen worden geëist. Liefdevolle aandacht voor jongeren is absoluut nodig! Zijn er wel genoeg warme christelijke gezinnen en gemeenschappen, waar jongeren zich heerlijk thuis voelen, waar ze zich veilig en geaccepteerd weten?! Vroeger was er een sticker op auto's in de VS, waarop stond: 'Wanneer heeft u uw kinderen voor het laatst geknuffeld?' Hoeveel aandacht geven we onszelf en hoeveel aandacht onze jongeren? We moeten op dit punt allen wel de hand in eigen boezem steken. Bekering is nodig! Zijn onze eigen emotionele beschadigingen van vroegere afwijzing er soms niet de oorzaak van dat we het nu zo vaak ook verkeerd doen. Is er een gefrustreerde houding naar onze kinderen, omdat we willen dat zij het beter gaan doen dan wij in het verleden? Opvoeden is de strijd tegen jezelf voortzetten in je kinderen, maar dat is geen vechten met de botte bijl.

Hard wettiscisme zal ze harder maken, maar de liefde van Jezus zal ze innerlijk zacht en vatbaar maken. Wij hebben dit de laatste tijd al veel zien gebeuren bij de jongeren tijdens de Bijbelstudiesamenkomsten.

Wij hebben de laatste tijd bij de jongeren al veel zien gebeuren dat de liefde van Jezus ze innerlijk zacht en vatbaar maakt

Onder deze jongeren zijn emotioneel beschadigde jongeren, mede door het eerder genoemde gedrag van ouderen. Ik hoor helaas ook regelmatig van beschadigingen op seksueel gebied. Dit komt dus ook voor in de rechtse reformatorische kringen, door ouderen, die een vreselijk dubbelleven leiden. Je ziet hierin waartoe een dubbele identiteit kan leiden. Het is hierbij opvallend dat de misdadigers vaak autoritair zijn ingesteld, waartoe uiterlijk wettiscisme het onrecht moet camoufleren. Satan en zijn demonen zijn wettische geesten. Het zijn kritische aanklagers van de broederen. Zij gaan zelf voortdurend de mist in en beschuldigen mensen. Demonen zijn angstige en boosaardige identiteiten. Op wettisch gebied zijn ze dus goed thuis. Als je jezelf op dit gebied begeeft, loop je risico's om door de boze geesten te worden beïnvloed en aangepakt.

Als je jezelf op wettisch gebied begeeft, loop je risico's om door de boze geesten te worden beïnvloed en aangepakt

De wet werkt toorn en frustraties. Je kunt er niet aan voldoen, je voldoet niet, je mislukt, je raakt steeds weer gefrustreerd over jezelf en anderen. Je wordt kritisch, je raakt depressief of agressief. Dit staat allemaal tegenover het liefdevolle en helende werk van Jezus Christus.

Een gelovige behoort te leven vanuit de principes van de Bergrede. Wettische principes zijn juridisch: beschuldigend en vergeldend. Evangelische principes zijn liefdevol en medisch: die zijn helend en bieden vergeving. Zoek je naar vergelding of vergeving? Ben je juridisch of medisch bezig?

We moeten gemotiveerd worden door de liefde van Christus, om zo bewogen te zijn over onze jongeren. Er dient bij ons een open deur voor onze jongeren te zijn, zodat ze met al hun (geestelijke) vragen en problemen bij ons terecht kunnen. Zij ze soms te onbelangrijk voor ons? Hebben we 'belangrijker zaken' aan ons hoofd, die meer te maken hebben met onze baan, carrière, hobby's, kerkelijke functie en ontspanning? We zullen dan meer gaan verliezen dan ons lief is!

Het liefdevol handelen van Jezus Christus

Jezus Christus heeft wel aandacht voor ons! Hij klopt aan de deur van jouw hart. Hij zoekt ons behoud. Hij zegt ook tegen jou: 'Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij!' (Openb.3:30).

Jezus komt ook tot je om jouw problemen op te lossen. Hij herstelt je van jouw negatieve gevoelens van afwijzing, angst en boosheid. Hij zoekt de eenlingen op en maakt iets moois van ze.

Hij zoekt de eenlingen op en maakt iets moois van ze

Het is opmerkelijk dat Jezus Zich in het bijzonder bemoeide met 'eenlingen', die werden afgewezen door de leiders van de Joden. Zondaren en tollenaars kwamen tot Jezus, om Hem te horen. (Luk.15:1). In Joh.4 gaat het over Jezus en de Samaritaanse vrouw. In Joh.5 gaat het over Jezus en de lamme te Bethesda, die geen mens had om hem in het badwater te werpen.

Op andere plaatsen gaat het over Jezus en Zacheüs de tollenaar, Jezus en de vrouw die in overspel was gegrepen, Jezus en de blindgeborene (die volgens de Farizeeën 'geheel in zonden geboren was' en uit de synagoge geworpen werd).

En... de barmhartige en in liefde bewogen Heiland werd Zelf ook afgewezen door de (leidinggevende) Joden. Jezus komt in Zijn reddend en helend Evangelie tot ons vol liefde. Hij is met innerlijke ontferming over ons bewogen. Hij komt tot ons om ons te herstellen, te helen en te vormen naar Zijn eigen heerlijke beeld.

**'O Vader, dat Uw liefde ons blijk,
O Zoon, maak ons Uw beeld gelijk,
O Geest, zendt Uwe troost ons neer,
Drie-enig God, U zij al de eer!'**

Maak mij een beeld van U

In het paradijs was de mens beelddrager van God. Door de zondeval hebben we dit beeld verloren. Het beeld van God moet worden hersteld in ons leven. Door Jezus Christus kunnen wij weer worden hervormd naar het beeld van God. Een gelovige is tevoren bestemd tot gelijkvormigheid van het (even)beeld van Gods Zoon (Rom.8:29). Zij dienen beelddragers van God te zijn (Kol.3:10). Daarmee komen we als gelovigen weer tot het heilrijke doel en de bestemming van God. Wij zingen het in lied 106 van de gele bundel: 'Jezus vol liefde, u wilt ons leiden (...) kom tot Uw doel met ieder van ons'. Ik heb dit lied al eerder aangehaald.

Als het goed is wil je graag hervormd worden naar het beeld van God.

We hebben tijdens de jongerensamenkomsten al meerdere keren lied 136 van de genoemde bundel gezongen. Dit lied vertolkt ook mijn verlangen:

O God, Die mij hebt vrijgekocht
en door Uw bloed gered,
Die, wat de duivel ook vermocht,
mij voortleidt tred voor tred.
Die trouw mij voorgaat op de weg,
al is mijn pad ook ruw.
O, wijs mij steeds de rechte weg,
maak mij een beeld van U.

Refrein:

Maak mij een beeld van U,
maak mij een beeld van U,
zo vol van ootmoed, liefd' en trouw,
maak mij een beeld van U.

Want vol van zwakheid is mijn ziel,
toch ben 'k door U gered.
Wanneer de strijd soms zwaar mij viel,
Gij hoordet mijn gebed.
Sterk o mijn God, mij meer en meer,
ja, help en steun mij nu.
Leid aan Uw hand mij trouwe Heer,
maak mij een beeld van U.

Refrein: ...

Ja Heer, hervorm mij naar Uw beeld,
't is al wat mij bekoort.
Gedoog niet dat de zonde leeft
in 't hart dat U behoort.
Blijf met Uw liefde zo nabij,
dat ik de zonde schuw,
dat steeds Uw wil de mijne zij,
maak mij een beeld van U.

Refrein: ...

God zoekt het weggedrevene...

Jezus is gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren is. Zondaren zijn als parels, die door de moedwillige val uit Gods hand zijn weggeglippt.

Jezus is gekomen om deze parels uit de drek te halen en weer helemaal schoon en schitterend te maken. Als wij tot Hem komen, accepteert Hij ons zo vies als we zijn... en Hij maakt iets moois van ons.

De vader van de verloren zoon omhelsde liefdevol Zijn vieze zoon. Hij gaf hem daarna onverdiend zijn waardigheid als geaccepteerde zoon terug, door hem een schoon kleed en een ring te geven.

Samen met Jezus ben je oneindig veel waard

In de zomer van 2009 zat er een jongen in mijn bijbelstudiegroepje die best wel een laag zelfbeeld had. Hij was gepest op de basisschool. De naam waarmee hij was gepest had hij zelfs opgenomen in zijn e-mailadres. Hij zei dat hij het niet erg vond. Hij was voorheen wel meer op de Bijbelstudie geweest, maar daarna een tijdje niet meer. Hij wilde zelfs geen uitnodiging op papier meer ontvangen. Ik vroeg hem toen of ik hem dan nog wel een uitnodiging mocht mailen. Dat was geen bezwaar. Hij was in 2009 toch nog een keer geweest, maar daarna wilde hij niet meer. Hij ging dan liever achter zijn computer zitten voor een voetbalspel. Er zat waarschijnlijk ook iets in van het zich niet aanvaard voelen in een groep. Zijn moeder had echter gezegd dat hij toch nog maar een keer moest gaan, om het dan op die avond af te zeggen. En op deze avond zat hij dus in mijn groepje.

Het verhaal kwam op de geschiedenis van David en Mefiboseth. Het ging er in het gesprek over hoe jij jezelf zag. Ik wist niet dat hij op de basisschool was gepest en hoe hij zichzelf zag. Hoe jij jezelf ziet heeft te maken met jouw identiteit. Wat is jouw identiteit. De identiteit van Mefiboseth was: dode hond.

De identiteit van Mefiboseth was: dode hond.

Voor zijn waarneming heette hij dus: Mefiboseth Dode Hond. Ik vroeg de jongen waarom hij zo'n e-mailadres had. Ik zal dit adres een soortgelijke naam geven, bijvoorbeeld: krekel96@hotmail.com. Dat had dus te maken met zijn identiteit.

We gingen daarna verder in op de geschiedenis van Mefiboseth. Je kunt het lezen in 2 Sam.4:4, 2 Sam.9:1-13, 2 Sam.16:1-4 en 2 Sam.19:24-30.

Toen hij vijf jaar oud was, nam zijn voedster hem op en vluchtte zij met hem weg (na de dood van Sauls zoon Isboseth). Zij haastte zich, hij viel daarbij en werd kreupel aan zijn beide voeten. Dit ziet dus op een verlamming. Uiteindelijk verbleef hij in een uithoek van het land, in Lodebar ('een zeer dor land'). Hij was hierbij het beeld van een angsthaas, die zich ver uit de buurt in een droge kuil schuilhield. Kan het minder?

Heb je ook zo'n laag zelfbeeld? Als je dan alleen maar naar jezelf en je omstandigheden kijkt, is het uiterst triest met je gesteld. Dit kan echter wel veranderen! Ben je zo nog op jezelf of wil je bij een ander horen?

David is het voorbeeld van de Heere, als hij op zoek gaat naar een verloren, weggevluchte Mefiboseth. De goede Herder is ook op zoek naar zo'n verloren schaap. Hij wil het schaap weer bij Zich hebben, bij Zijn kudde. Het schaap moet in zijn ellendige positie niet op zichzelf blijven. Zoals zo'n schaap verward kan zitten in een stekelige struik, kun jij verward zijn in jouw negatieve gedachten over jezelf. Je bent maar alleen, je voelt je in de steek gelaten. Is er nog iemand die om je geeft?

David had echter een verbond gemaakt met zijn vriend Jonathan. Jonathan is hierin een mooi voorbeeld of een type van Jezus. Mefiboseth hoorde bij zijn overleden vader Jonathan. Wellicht kon David zelfs uiterlijk het beeld van Jonathan in zijn kreupele zoon herkennen. De koning gedacht in ieder geval aan het verbond.

Je weet wel dat Jezus het hoofd is van het genadeverbond. De gelovigen zijn in Hem begrepen en daarom rechtvaardig voor God. Als je bij Jezus hoort, ben je rechtvaardig voor God.

Als je bij Jezus hoort, ben je rechtvaardig voor God

Jij bent dan in Hem (zoals in de Wijnstok) en Hij is in jou (door de Heilige Geest). 'Met Zijn genade, majesteit en Geest wijkt Hij niet van de gelovigen'. Omdat Mefiboseth bij Jonathan hoorde, hoorde hij ook bij het verbond met David. Als je bij Jezus hoort heb je ook een nieuwe identiteit, namelijk 'Jezus en jij'. Samen met Hem ben je heel veel waard. Het bedrag 100.000.000 euro is heel veel waard. Het bedrag 1 euro is niet veel waard. Het bedrag 100.000.001 is ook heel veel waard. Jezus en ik zijn samen heel veel waard, onbevattelijk veel! Het is met geen pen te beschrijven hoeveel je waard bent als je bij Jezus hoort... dat heeft eeuwigheidswaarde!

Het is met geen pen te beschrijven hoeveel je waard bent als je bij Jezus hoort... dat heeft eeuwigheidswaarde!

Aan de tafel met David had Mefiboseth waarschijnlijk niet veel last van zijn verlamde benen. Je kon dan niet zoveel van zijn handicap zien (daar zit ook een mooi beeld in). Maar wat kon Mefiboseth David eigenlijk bieden? Hij was hulpbehoevend. Wat kon hij voor David doen? Als hij aan de tafel van David zat, kon hij zien op de helden van David en alle anderen, die ook wel bij tijden zullen hebben meegegeten aan de tafel van de koning. Stel je voor dat dit zo was. Er zullen veteranen en helden zijn geweest, die ook de nodige littekens zullen hebben gehad. Die hadden ze dan wel opgelopen in de strijd voor David. Aan hen kon David wel eer behalen. Zij hadden immers genoeg gepresteerd voor hun Koning en voor Israël. Maar Mefiboseth, wat had hij eigenlijk voor David gedaan? Hij was eigenlijk maar 'een drop-out', iemand die een voedster op de vlucht had laten vallen. Voel jij je ook als zo'n drop-out?

Voel jij je ook als zo'n drop-out?

Hebben mensen je laten vallen? Val jij jezelf zo tegen? Voel je jezelf zo weinig waard?

Toch geloof ik dat David blij was als hij Mefiboseth daar zag. Zal hij niet hebben geglimlacht als hij aan zijn tafel naar hem keek. Sommigen van zijn helden, zoals Joab en de andere zonen van Zeruja, waren harder dan hem (2 Sam.3:39). Het gaat erom wat Jezus voor ons heeft gedaan, niet wat wij voor Hem hebben gepresteerd. 'Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen, om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen' (Matth.20:28).

Als je jezelf gelovig mag vastklampen aan Jezus, is God daar blij en tevreden mee.

Als je jezelf gelovig mag vastklampen aan Jezus, is God daar blij en tevreden mee.

Er komt dan ook een glimlach in jouw leven. God heeft je dan lief en het geluk lacht je daarom toe. Het gaat er dus om bij wie je hoort. Ben je nog van jezelf, met je lage zelfbeeld, of ben je het eigendom van jouw getrouwe Zaligmaker (HC. vr.+antw.1)? Dan mag je getroost verder gaan, want jouw identiteit is dan: Jezus en jij.

In Hoogl.1:6-7 lezen we dat de bruid van Salomo zich zwart en zwartachtig noemt, omdat de zon haar had beschenen. Salomo had dus ook een donkere bruid. Als zo'n donkere vrouw uit een stoffige tent in het woestijngebied zou zijn gehaald, hoe waardevol zal ze er toen hebben uitgezien? Toch zegt ze: 'Ik ben zwart, doch liefelijk' (vers 6). Als ze keurig is versierd in een prachtig kleed, met sieraden, met een diadeem en bij de troon van haar bruidegom Salomo stond, was ze echter prachtig om te zien. Samen met Salomo vormden ze een mooi stel. Er hing dat een heerlijke geur van kruiden en specerijen. Wat heerlijk om zo samen met de koning heel veel waard te zijn!

Als je bij Jezus hoort ben je in de ogen van God heel veel waard. Zie dan jouw geweldige positie en roep het uit: 'Ik hoor bij Jezus! Hij is mij alles waard!' Weet dan dat jij Hem zoveel waard bent, dat Hij zelfs Zijn leven voor jou heeft gegeven!

Een gelovige is de bruid van koning Jezus. Psalm 45 is een bruiloftslied. De koningin mag daarin aan de rechterhand van de Koning staan, 'in het fijnste goud van Ofir' (vers10). Gelovige, je bent door God geliefd! Kom dan vrijmoedig tot Jezus, terwijl je wordt genodigd vanuit Ps.45:11-12: 'Luister dochter, en zie, en geef gehoor: vergeet uw volk en uw familie. Dan zal de Koning genieten van uw schoonheid; omdat Hij uw Heere is, buig u voor Hem neer.'

Jezus is de grote Vriend van zondaren die tot Hem komen

Jezus is de grote Vriend van zondaren, Die ver boven hen verheven is, maar wel laag naar ze afdaalt met Zijn reddende en helende handen. Daarom kwamen de tollenaars en zondaars tot Hem (in Luk.15:1). De farizeeën en Schriftgeleerden waren hier zeer ontevreden over en zeiden: 'Deze ontvangt de zondaars en eet met hen' (Luk.15:2).

Jezus noemt Zijn discipelen, leerlingen en volgelingen 'vrienden' (Joh.15:15). 'Hij is het, die ons Zijne vriendschap biedt' (Ps.103:5 ber.).

Daarom mogen Gods kinderen gelovig zingen:

‘Welk een Vriend is onze Jezus,
Die in onze plaats wil staan.
Welk een voorrecht dat ik door Hem
altijd vrij tot God mag gaan.
Dikwijls derven wij veel vrede,
dikwijls drukt ons zonde neer,
juist omdat wij 't al niet brengen
in 't gebed voor onze Heer.

Leidt de weg soms door verzoeking,
dat ons hart in 't strijduur beeft.
Gaan wij dan met al ons strijden
tot Hem, Die verlossing geeft.
Kan een vriend ooit trouwer wezen,
dan Hij Die ons lijden draagt?
Jezus biedt ons aan genezing,
Hij alleen is 't Die ons schraagt.

Zijn wij zwak, belast, beladen
en terneer gedrukt door zorg?
Dierb're Heiland, onze Toevlucht,
Gij zijt onze Hulp en Borg.
Als soms vrienden ons verlaten,
gaan wij biddend tot de Heer.
In Zijn armen zijn wij veilig,
Hij verlaat ons nimmermeer.'

De dichter van het lied is de Ierse Canadees Joseph Scriven (1819-1886). Zijn leven werd getekend door tragische gebeurtenissen. De bruid waar hij mee wilde trouwen verdrong op de vooravond van wat hun trouwdag zou worden. Er wordt over hem verhaald, dat zijn verdriet tot zijn bekering leidde. God gebruikt dus ook zeer droevige omstandigheden om iemand tot geloof en bekering te brengen. Scriven heeft zijn verdere leven veel tijd besteed aan de zorg voor armen en behoeftige mensen, zoals weduwen en zieken. Uiteindelijk is hij als gevolg van een tyfusaanval zelf ook verdrongen.

Tijdens een ziekte van Joseph heeft een vriend van hem het gedicht tussen zijn papieren ontdekt. Scriven had het gedicht al 31 jaar daarvoor voor zijn moeder geschreven, toen die in diepe droefheid verkeerde. Zo zie je maar weer hoe diepgaand zulke liederen van oorsprong kunnen zijn.

Het levenslied van een diep beproefde gelovige

Het is het levenslied geweest van een diep beproefde gelovige. Door het zingen van zo'n lied kun je gelovig de toevlucht nemen tot de grote Vriend 'die ons lijden draagt'. Als je het toevluchtnemend geloof nog niet helder in je hart ervaart, laat dit lied dan maar je verlangen naar Jezus opwekken! Je moet het meezingen zoals psalm 116:1: 'God heb ik lief, want die getrouwe Heer, hoort mijn stem, mijn smekingen, mijn klagen.' Als je zulke psalmen en gezangen zingt, mag je eigenlijk niet meer onbekeerd blijven! Je mag ook niet onbekeerd blijven als je gedoopt bent en in de Bijbel leest.

Je mag niet onbekeerd blijven als je gedoopt bent en in de Bijbel leest.

Door dit alles moet je worden uitgedreven naar de troon van de genade, om door God geholpen te worden. Jezus, de grote Hogepriester, kan medelijden hebben met onze zwakheden (Hebr.4:14-15). Hij is in alles verzocht geweest, op gelijke wijze als wij, maar zonder zonde. We worden verder aangemoedigd in vers 16: 'Laten wij dan met vrijmoedigheid toegaan tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip.' Het Griekse woord 'eukairos' kan zowel 'op de goede tijd' als 'op tijd' betekenen. Als je jezelf heden, in de welaangename tijd, laat leiden, kan er ook heden genade worden gevonden bij een barmhartige en medelijdende Jezus!

De Vriend van zondaren en tollenaars strekt Zijn reddende handen ook naar jou uit. Grijp deze redding aan! O, grijp vast de doorboorde hand! In 2 Kron.30:8 worden de Israëlieten genodigd: 'Geef de HEERE de hand, en komt tot Zijn heiligdom.'

'Geef de HEERE de hand, en komt tot Zijn heiligdom.'

Tijdens een jongerenbijbelstudie in januari 2010 werden de jongeren op deze wijze ook aangemoedigd door een inleider. In mijn bijbelstudiegroepje volgden er ontroerende momenten. Er werd in dit groepje nog aan toegevoegd, dat je dan maar zoals de bloedvloeiende vrouw 'de zoom van Jezus kleed' in het geloof moet trachten aan te raken (zie Matth.9:20-22). Dat is een bewogen aanbod van genade, 'met bevel van geloof en bekering'. Enkele jongeren zijn toen aangeraakt en waren intens aan het wenen. Op de zondagmorgen die volgde eindigde onze predikant zijn preek met de woorden: 'Geef de HEERE de hand, en komt tot Zijn heiligdom.' En hij spoorde nog aan 'om dan maar de zoom van Zijn kleed aan te raken'.

Wat er naar voren is gebracht tijdens de Bijbelstudies, wordt nogal eens bevestigd in de kerkdiensten van de volgende dag (en dat in verschillende gemeenten). Op deze wijze kunnen de jongeren hierin ook de leiding van de Heere zien.

Een beginnend geloof is gewoonlijk een toevluchtnemend geloof. Je kruipt dan als het ware naar de Heere toe. Als Jezus Christus in het middelpunt staat en er op een bewogen wijze een welmenend aanbod van genade wordt gebracht, kan Zijn liefde onweerstaanbaar worden voor de jongeren. We weten dat Hij het grote en heerlijke werk doet (door Zijn Heilige Geest). Als Jezus je door Zijn Evangelie aankijkt en je op Hem mag zien, is Hij onweerstaanbaar. Door Zijn liefde word je gevangen.

Door de liefde van Jezus word je gevangen

Jezus straalt als de Zon der gerechtigheid Gods liefde tot een verloren wereld uit. We lezen dat zo duidelijk in Joh.3:16: 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar het eeuwige leven heeft.'

Kruip dan maar gelovig naar Jezus toe, Die jou met uitgebreide armen tegemoet komt in het Evangelie! Als je nog onbekeerd bent, heb je niets meer te verliezen, want je ligt dan al verloren, maar je kunt alles winnen door te komen zoals je bent. We lezen immers in Joh.3:36: 'Wie in de Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven; maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem.' Je wordt welmenend uitgenodigd!... en als je niet gelovig tot Hem kruipt, ben je Hem ongehoorzaam.

Klimplantje Geloof heeft het hout nodig

We hebben het tijdens een Bijbelstudie eens gehad over het voorbeeld van een klimplantje. Wat is het klimplantje waard zonder licht en houvast? Het plantje moet dan als een miezerig onderkruipseltje maar een beetje over de grond groeien. Het kruipt slechts over het stof. Dat is geen stof tot roemen. Het moet laag aan de grond blijven leven. Zo kan het ook bij jou zijn. Je kunt maar niet opstijgen uit je lage positie.

Er is echter een hout in de aarde geplant. Dat is het ruwhouten kruis. Achter het kruis, waarop Jezus het verzoenend werk heeft volbracht, schijnt nu de zon van Gods liefde (Joh.3:16).

Een gelovige is als dat kleine klimplantje. Het Gods liefelijk zonlicht lokt hem aan en maakt hem actief. We lezen in Jes.60:1: 'Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid van de HEERE gaat over u op.' De gelovige kruipt naar het licht toe.

Gods liefelijk zonlicht maakt klimplantje Geloof actief

Als hij door een storm wordt teruggewaaid, kruipt hij daarna opnieuw in de goede richting. Onderweg komt hij bij het hout van het kruis. Langs het hout kan hij omhoog klimmen.

Het klimplantje Geloof hecht zich aan het kruis en stijgt dan op uit zijn lage staat. Het kruis is geplant in onze lage staat, zodat wij in staat zijn om door Jezus hogerop te komen.

Klimplantje Geloof heeft het hout nodig

Dan kunnen we met Maria zingen (lofzang, vers 1 berijmd):

'Mijn ziel verheft Gods eer;
Mijn geest mag blij den Heer
Mijn Zaligmaker noemen,
Die, in haar langen staat,
Zijn dienstmaagd niet versmaad,
Maar van Zijn gunst doet roemen.

We keren terug naar het bijbelstudiegroepje in de 2009 in Zeeland (toen we het over Mefiboseth hadden). We hebben op het eind samen gebeden. Er waren meer pijnplekken in de groep jongeren. We hebben de Mara's (bitterheid en teleurstellingen) biddend in het midden gelegd. We hebben samen gebeden of de Heere het herstellende hout erin wilde plaatsen. We merkten de aanwezigheid van de Heilige Geest. Sommigen hebben een bevrijdende ervaring gehad.

Sommigen hebben een bevrijdende ervaring gehad

Ook de jongen met het lage zelfbeeld. Er was een diepe ontroering. Toen we onze ogen weer open deden zag ik dat een meisje straalde door haar tranen heen. Ik

vroeg haar: 'Waarom huil je?' Ze gaf me te kennen, dat ze zo dankbaar was, 'om wat Hij voor haar heeft gedaan'.

De jongen is heel anders naar huis gegaan, dan dat hij gekomen was. Daarna wilde hij geen bijeenkomst meer missen. Hij was er ook tijdens de conferentie. Zijn moeder belde me na enkele dagen. Hij had tegen haar gezegd: 'Mama, de Heilige Geest was in ons midden!' Voor zover ik dat kon zien, zag ik daarna in hem een veel gelukkiger persoon. Het geeft mij ook een glimlach naar hem toe. Het is heerlijk voor ons als leiders als we zien hoe gelukkig jongeren worden als ze (iets van) het contact met de Heere Jezus mogen ervaren.

Het is heerlijk om te zien hoe jongeren gelukkig worden door het contact met Jezus

Ik weet dat ze nog moeten groeien, net als het klimplantje, maar als ze het kruis hebben mogen aanraken, stijgt hun verwondering.

Als ze mogen opzien naar het kruis, gaat het licht op in hun hart.

Ook als zij de Naam van de HEERE vrezden, 'zal de Zon van de gerechtigheid voor hen opgaan, en er zal genezing zijn onder Zijn vleugelen'; en zij zullen uitgaan en toenemen, als mestklaveren (Mal.4:2).

In het begin van het geestelijk leven kunnen er veel 'groeipijnen' zijn. Groeien betekent ook snoeien. De opstanding van de nieuwe mens betekent ook de afsterving van de oude mens. Er kan ook veel pijn uit het verleden zijn overgebleven. Nog heel wat jongeren zijn emotioneel beschadigd. Soms door gevaarlijke risico's die ze hebben genomen, soms door verslavingen, soms door jarenlang negatief denken over zichzelf en soms ook door het toedoen van anderen. Afwijzing door anderen en van jezelf zijn vaak de grootste boosdoeners. Er moet daarom ook worden gezocht naar herstel van beschadigde emoties. Ik denk dat we dit hard nodig hebben binnen onze reformatorische kringen. Het geestelijk pastoraat dient zich op dit gebied beter te specialiseren.

Het geestelijk pastoraat dient zich beter te specialiseren

Er wordt gelukkig al heel wat gedaan op psychisch gebied, maar er is vaak te weinig kennis en specialisatie op het gebied van de geestelijke problemen. Op dit gebied kunnen wij van evangelische counseling leren. Soms is er ook sprake van occulte infiltratie, doordat angst en boosheid daartoe openingen hebben gegeven. Vanuit het Engelstalige gebied is er veel lectuur binnengekomen, waarvan wij dankbaar gebruik kunnen maken.

We hebben ons daarom tijdens de conferentie in de laatste week van 2009 tot op zekere hoogte ook gericht op herstel. Dit werd naar voren gebracht in het kader van 'de geestelijke strijd – innerlijke problemen en bevrijding'.

Herstel mijn eerste liefde

Vooraf het zingen van lied 'Herstel mijn eerste liefde' door twee jongeren heeft veel aanwezigen geraakt. Dit bleek ook in de persoonlijke getuigenissen. Dit is het lied van de conferentie geworden! Het innerlijk verlangen van velen wordt hierin vertolkt.

Ik laat het lied van Marcel en Lydia Zimmer nu volgen:

C G C
Vader in de hemel,
F C G
Die zoveel om mij geeft,
C G C
dat U in Uw genade
G
Uw Zoon gegeven heeft.
C G C
Dank U voor Uw liefde,
F C G
Uw eindeloze trouw,
C G C
dat ondanks al mijn falen,
G
U zegt: 'Ik hou van jou'.

Refrein:
F G AM
Herstel mijn eerste liefde,
F G C
die ik ooit had voor U,
F G AM
want ik wil van U houden,
F G
nog zoveel meer dan nu.
F G AM
Mijn hart moet weer gaan branden,
F G C
zoals het heeft gedaan,
F G AM
vol vuur en vol van hartstocht,
F G
die nooit meer weg zal gaan.

De drukte van het leven
trok mij met zich mee.
De liefde die vervaagde,
de passie die verdween.
Ik was U niet vergeten,
maar nam de tijd niet meer,
om in Uw Woord te lezen,
bij U te zijn, o Heer.

Refrein: ...

Vader in de hemel,
met eerbied vraag ik nu,
of U mij wilt vergeven.
Ik kan niet zonder U.
Dank U voor Uw liefde,
Uw eindeloze trouw.
En Vader, Ik wil zeggen,
dat ik zoveel van U hou
C G C

Wat is jouw Mara?

In Ex.15:23-25 lezen we dat de Israëlieten het bittere water van Mara niet konden drinken. Vanuit de grondtekst kan het ook worden vertaald met 'water van teleurstelling'. Een hout werd op aanwijzing van de HEERE door Mozes in het bittere water van Mara geworpen. Het kan symbolisch goed zien op het hout van het kruis van het Nieuwe Testament. Het past ook goed bij het helend handelen van God door Jezus Christus. We lezen namelijk na deze gebeurtenis te Mara in Ex.15:26: 'Want Ik ben de HEERE, uw Heelmeester!'

'Want Ik ben de HEERE, uw Heelmeester!'

Ik heb persoonlijk een dienst over Mara meegemaakt, waarbij de gastspreker, Wim Grandia, deze uitleg gaf. Hij wilde eerst een andere toespraak houden, die hij ook had voorbereid. Dat zou een vermaning zijn. Door een getuigenis aan het begin van de dienst voelde hij zich geroepen om 'een bemoediging' door te geven. Hij hield daarom een preek over Mara en het hout.

Aan het einde van de dienst moesten de aanwezigen hun persoonlijke pijnplekken en hun 'water van teleurstelling' voor zichzelf bedenken. Welke pijn uit het verleden is je bijgebleven? Wat heeft eigenlijk blijvende innerlijke schade bij je aangericht? Is het afwijzing? Kun je iemand niet vergeven? Heb je onherstelbare schade aangericht? Kun je jezelf niet vergeven? (dat is vaak een heel moeilijke zaak). Dit soort zaken moesten wij aan het eind van de dienst in Zierikzee voor onszelf bedenken.

Daarna was er een gebed voor de aanwezigen. Als je inderdaad nog pijn had van één of meerdere Mara's in je leven, moest je maar gaan staan tijdens dit gebed. De anderen konden blijven zitten en stil meebidden. Ik wist voor mezelf dat ik eigenlijk zou moeten gaan staan. Ik had inderdaad een pijnplek van afwijzing, waar ik dus ook schadelijke gevolgen van had overgehouden. Maar ik was het niet gewoon om dit in een dienst te doen. Mijn vrouw zat naast me. Ik dacht: zij is het ook niet gewoon om het te doen. Dat laatste argument greep ik aan om maar te blijven zitten. Ik hoopte en bad stillertjes dat de Heere mij (ondanks het blijven zitten) hierin toch wilde zegenen. Ik had het wel nodig. Toen veel mensen gingen staan zat ik toch nog stiekem te kijken wie dat waren. Dat was eigenlijk niet zo netjes. Ik herkende onder hen ook leerlingen van onze school.

Ondanks mij zwakke houding was de dienst van Wim Grandia toch bijzonder voor ons. Achteraf heb ik het mijn vrouw verteld dat ik eigenlijk wel wilde gaan staan (en

dat het nodig was), maar ik bedacht: 'jij bent het niet gewoon.' Zij verklaarde me dat het bij haar ook zo was. Ze wilde ook gaan staan, maar bedacht: 'Jan is het niet gewoon.'

Wat zitten wij, reformatorische mensen, soms toch angstig vreemd in elkaar!

Wat zitten wij, reformatorische mensen, soms toch angstig vreemd in elkaar

In ieder geval heb ik veel van deze dienst en de gang van zaken geleerd. Ik heb hiervan geleerd dat er ook onder onze mensen veel pijn uit het verleden is overgebleven.

Het is daarom goed om regelmatig onder onze mensen ook zoiets te doen. Ik heb het zelf al meerdere keren gedaan, in kleinere bijbelstudiegroepjes, maar ook een keer tijdens een gemeenteavond met een groter publiek. Tijdens het gebed voor deze mensen kwam het mij voor om de pijnplekken van deze mensen (die ik niet kende) te benoemen. Achteraf had ik hierover een gesprek met de predikant, die ook aanwezig was. Hij merkte op dat het inderdaad goed was om de zonden ook concreet te noemen en niet zozeer in het algemeen. De genoemde zonden en pijnplekken bleken voor een belangrijk deel ook te passen bij de gemeente waarin ik sprak. Ik had van tevoren wel een vermoeden, maar niet zo specifiek. Hierin kan dus ook de leiding van de Heilige Geest zijn.

We hebben het ook gepraktiseerd tijdens de conferentie in Zeeland, in december 2009. Er was een gezegende uitwerking. Het lied 'Herstel mijn eerste liefde' was hiervoor dus een belangrijke bijdrage. Er volgden persoonlijke getuigenissen, waarin vooral ook 'afwijzing in het verleden' een oorzaak bleek te zijn van veel ellende en pijn. Daarbij gaat het er om hoe je deze afwijzing verder verwerkt. Velen gaan zich daarna op een te gespannen wijze 'bewijzen'. Als je jezelf hierin voorbij gaat lopen, blijven beschadigingen meestal niet uit. Probeer het daarom zelf niet op te lossen, maar leg het gelovig neer bij de Verlosser!

Hoe kan het worden hersteld?

Laten we het in dit boek ook persoonlijk maken. Bedenk en noem nu maar eens voor jezelf jouw Mara, jouw 'water van teleurstelling'! Overdenk het goed. Je kunt het ook voor jezelf opschrijven. Belijd hierin je schuld voor de Heere. Probeer anderen en jezelf te vergeven als dit nodig is. Hoe kun je bidden: 'vergeef ons onze schulden', terwijl je jouw schuldenaren niet kunt vergeven? (zie hierbij Matth.6:12-15). In de verzen 14-15 lezen we dat Jezus onomwonden zegt: 'Want indien u de mensen hun misdaden vergeeft, zo zal uw hemelse Vader ook u vergeven. Maar indien u de mensen hun misdaden niet vergeeft, zo zal ook uw Vader uw misdaden niet vergeven.' Vergeef ze in je hart. Neem je voor om het weer goed te maken met hen die je nog kunt bereiken.

Als er vergeving is, kan er genezing zijn

Er is een ander bijzonder mooi en aangrijpend lied van Marcel en Lydia Zimmer. Het staat in de zangbundels Op toonhoogte 184 en in Opwekking 629. In het refrein wordt gezongen: 'Maar als er vergeving is kan er genezing zijn'. Het lied wijst ons verder de weg naar het herstel. Doordenk het biddend en zingend:

'Hoe kan ik verder leven,
hoe moet ik verder gaan.
Kan ik ooit vergeven
wat mij is aangedaan.
De wonden in mijn ziel,
de haat en bitterheid,
lijken niet te helen,
niet door woorden, niet door tijd.

Refrein:

Maar als er vergeving is
Kan er genezing zijn
Van de pijn en het verdriet
diep van binnen.
Als er vergeving is
kan er genezing zijn
en de weg van herstel
kan beginnen.

O God, ik heb U nodig,
ik kan het zelf niet.
Ik lijk haast te verstikken
in angst en in verdriet.
Hoe kan ik ooit vergeven,
zoals U mij vergeeft,
dwars door alles heen,
wat mij beschadigd heeft?

Refrein: ...

Geef mij de kracht van Uw liefde
om verder te gaan,
ook al zal er een litteken
blijven bestaan.
Want is uw liefde niet sterker
dan de dood
en Uw vergeving niet dieper
dan mijn nood?

Refrein:

Want waar Uw vergeving is
zal genezing zijn
van de pijn en het verdriet
diep van binnen.
Waar Uw vergeving is
zal genezing zijn
en de weg van herstel
kan beginnen.'

De vader van Lydia Zimmer is zendeling Jan Pit. Hij is zendeling in Laos geweest en directeur van Open Doors in Afrika en Europa. Hij overleed in 2008. Van zijn hand zijn verschillende boeken verschenen. In het boek 'Doorbroken grenzen' (oktober 2009) schrijft hij over zijn veelbewogen leven. In Zuid-Afrika ontmoette hij Grace Dubé, de moeder van Bonani. Ze woonde met haar gezin in Soweto, een zwarte voorstad van Johannesburg. Haar man Benjamin was een zwarte evangelist, die de boodschap van liefde en vergeving bracht.

'Wij willen geen boodschap van liefde en vergeving horen...'

Jan Pit verhaalt: 'Op een dag werd Benjamin door tien volksgenoten aangevallen en doodgestoken. Zijn moordenaars pakten zijn Bijbel, die hij altijd bij zich droeg, en drenkten die in zijn eigen bloed. Ze schreeuwden: 'Wij willen geen boodschap van liefde en vergeving horen. Wij willen haat. Alleen dan zullen wij bevrijd worden van de blanke overheersing en apartheid.'

Zijn zoon 12-jarige Benoni had zich achter een vuilniscontainer verstopt. Hij zag het gebeuren, maar kon niets doen.

Grace vertelde Jan het gruwelijke verhaal. Ze vertelde dat haar zoon die nacht na de moord niet kon slapen en de hele nacht had gehuild. De Heere raakte echter in die nacht zijn hart aan en deed een wonder bij de jongen. Zijn vader had de avond vóór de moord tegen hem gezegd: 'Zoon, als mij ooit iets overkomt, beloof me dat jij mijn werk zult voortzetten als je groter wordt. Jij kunt mooi zingen. Zul je altijd blijven zingen voor de Heer?' Bonani had dit beloofd.

's Morgen na die nacht hoorde Grace haar zoon in zijn slaapkamer zingen. Eerst met een gebroken stemmetje, maar het werd steeds krachtiger. Hij had een lied gemaakt in zijn taal. Hij zong: 'Vader vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen.'

Hij zong: 'Vader vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen'

De tien moordenaars zijn gearresteerd en gevangengezet. De drie eigenlijke moordenaars kregen 15 jaar, maar de zeven anderen, die het ook wel hadden beraamd en er bij waren geweest, kregen een aanzienlijk lagere straf.

Op een zekere dag was één van deze zeven misdadigers aanwezig in een dienst in een grote kerk in Soweto. Daar trad de familie Dubé op en zongen hun lievelingslied 'Vader vergeef'. Grace las Matth.18:21-22, vertelde dat ze had moeten leren vergeven, niet eenmaal, niet zevenmaal, maar zeventig maal zeven maal. Na de uitnodiging om naar voren te komen, kwam uiteindelijk een man bij haar. Hij sloeg de ogen neer en zei: 'Ik heb Jezus nodig. Ik heb vergeving nodig. Ik... ik hoorde bij de groep die uw man heeft vermoord. Ik heb niet meegedaan aan de steekpartij, maar ik ben één van de zeven die vervroegd zijn vrijgelaten. Wat moet ik doen om vergeving te ontvangen?'

Grace ervoer toen dat het gemakkelijker was om te zingen 'Vader vergeef' dan te zeggen: 'Ik vergeef jou'. Grace verhaalde verder aan Jan Pit: 'Maar op dat ogenblik raakte God ook mij aan. Hij gaf mij de kracht om mijn armen om de medeplichtige

van de moordenaar heen te slaan en hem te vergeven, zoals Jezus ons vergeeft. Ik... ik heb tegen hem gezegd dat hij nu mijn broeder was geworden. Ze voegde eraan toe: Hij ging weg als een volkomen nieuw mens. En ik ook.'

'Hij ging weg als een volkomen nieuw mens. En ik ook'

Jan Pit geeft ons verder door dat Bonani later de leider van een christelijke muziekgroep is geworden. 'God had hem aangeraakt, op twaalfjarige leeftijd. Sindsdien hebben Grace en haar gezin dit lied en andere liederen gezongen voor veel mensen die zelf worstelen met verdriet en pijn.'

Als je weet dat iemand iets tegen jou heeft (terwijl je misschien niets tegen deze persoon hebt), moet je toch proberen het goed te maken met hem of haar. Voordat je jouw gave offert, moet je jezelf eerst met deze persoon verzoenen. Dit geldt het volgens mij ook in het geval dat jij je verleden in orde wilt maken en hiervoor wilt gaan bidden. Iets wat vanuit het verleden nog niet in orde is, moet eerst in orde worden gebracht. Je moet dit doen ten opzichte van iemand die iets tegen je heeft... en die nog met je op de weg is (die je dus nog kunt bereiken). Je kunt dit lezen in de Bergrede, in Matth.5:23-25. Onderzoek maar of het juist is!

Als je het eerlijk hebt beleden en als je het nodige en het mogelijke in orde hebt gemaakt, kun je de weg naar herstel en heling inslaan.

Kom daarom ook met alles wat je nog pijn doet, vermoeid en belast, biddend tot de Heelmeester! Symbolisch gezien moet het helende hout van het kruis worden geplaatst op jouw pijnplek. Andersom gezien moeten je gevoelens van afwijzing, pijn en ellende aan de voet van het kruis worden neergelegd!

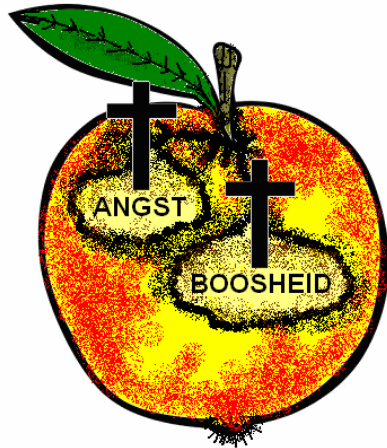
Laat je emotionele beschadigingen, bitterheid, boosheid, angst, teleurstellingen, slepende problemen, schuldgevoelens, en wat je dan ook belast, terechtkomen bij het kruis.

Je kunt herstel en volledige innerlijke genezing ontvangen door het volbrachte werk van Jezus Christus aan het kruis van Golgotha.

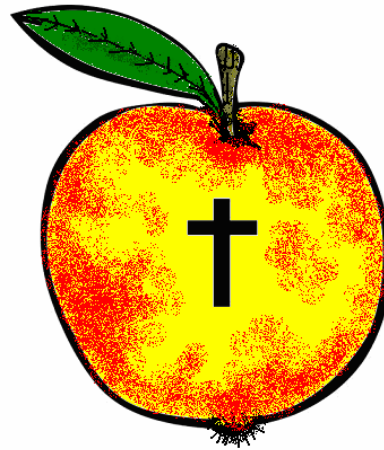
Je kunt herstel en volledige innerlijke genezing ontvangen door het volbrachte werk van Jezus Christus aan het kruis van Golgotha

We kunnen getroost reizen onder het heiligend kruis, naar het erfgoed hierboven, in het Vaderlijk huis. Er is vrede gemaakt door het kruis en het bloed van Jezus Christus (Kol.1:20). Door Zijn bloed worden wij gereinigd en geheiligd (Hebr.9:14, 13:12.). Door het offer van Jezus aan het kruis is er vergeving, herstel en heling op aarde gekomen. We hebben het offer en het bloed steeds weer nodig om ons te reinigen van dode werken en om de levende God te dienen (Hebr.9:14).

Op de afbeeldingen hieronder zie je hoe heerlijk we kunnen worden hersteld door het volbrachte werk van Jezus Christus aan het kruis!

**HOE KAN HET WORDEN
HERSTELD EN GENEZEN?**

**WAT KAN HET WORDEN
IN JE HART?**

Je ziet het hierboven geïllustreerd in het eerder afgebeelde voorbeeld van de appels. Je ziet daarin dat het kruis wordt geplaatst in de specifieke pijnplek. In dit geval in het probleem van de persoonlijke angst en de innerlijke boosheid.

Het door angst innerlijk beschadigde geestelijke leven kan ook zijn bezet door een occulte belasting. Hiervoor is na herkenning, belijdenis en geestelijke overgave dan gebed nodig! Anderen kunnen voor en met je bidden. Het door boosheid verziekte en aangevreten innerlijke leven moet ook door middel van geloof en gebed worden hersteld en bevrijd.

Waarom zul je jezelf in zo'n geval langer kwellen en anderen pijn blijven doen met jouw verkeerde houding en jouw harde woorden? Als er sprake is van een occulte gebondenheid, die zich heeft vastgezet op de beschadiging, moet er ook voor je worden gebeden. Je hebt de boze te veel terrein in je leven gegeven. Laten we ons hierin steeds weer vernederen onder de krachtige hand van God, onze zorgen op Hem werpen, nuchter waken en gelovig de duivel weerstaan (lees hierbij voor jezelf: 1 Petr.5:6-9).

Om te herstellen moet je in het geloof de zoom van het kleed van Jezus aanraken

Je moet in het geloof de zoom van het kleed van Jezus aanraken... en je zult herstellen van al jouw afkeringen, innerlijke wonden en zwakheden. Als je zo gelovig tot Jezus komt, wordt Zijn volbrachte werk geplaatst in de poel van jouw ellende. Mensen zeggen wel eens: 'zand er over', maar bij God gaat 'het bloed er over'. God is een Licht (1 Joh.1:5). Wij kunnen niets voor Hem verbergen. We moeten echter wel zelf alles voor de Heere God aan het licht brengen (= belijden), dan kan het tussen de Heere, ons en onze naasten weer in orde komen. We lezen daarover zo kernachtig in 1 Joh.1:7: 'Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.'

Na de geschiedenis van Mara lezen we in Ex. 15: 27:
'Toen kwamen zij te Elim...'

**Zo'n geestelijk Elim
wens ik ons allen van harte toe!**

Bij het behandelde onderwerp passen de volgende liederen uit de gele bundel:

- 181. Welk een Vriend is onze Jezus
- 31. Diep, diep aan Uwe voeten
- 132. Nader, nog nader
- 106. Jezus, vol liefde
- 49. Glorie aan God

Discussievragen en opdrachten

Naar aanleiding van de conferentie en dit boek volgen nu nog discussievragen en opdrachten. Je kunt deze voor jezelf of samen met anderen beantwoorden en doordenken:

De geestelijke strijd - externe gevaren en bescherming **GROEPSOPDRACHTEN NAAR AANLEIDING VAN LEZING 1**

van Jan Baaijens

1. Welke plaats hebben geloof en gebed in jouw leven?
2. Heb je ook gebedsverhoringen gehad? Kun je daarbij aan de anderen doorgeven 'dat bidden helpt'?
3. Wanneer wandel je in de duisternis en wanneer in het licht? (Betrekt hierbij: Efeze 4:17-32, Ef.5:1-21, Joh.8:12, Joh.12:35-36.)
4. Waarom hoef je niet bang te zijn voor de boze ingevingen en verleidingen? Wanneer kunnen de boze geesten je niets doen?
5. Waardoor wordt de wil passief, waardoor boze machten controle over jouw leven kunnen krijgen? Wat moet je doen om een actieve wil te bevorderen en je denken helder te houden?
6. De waarheid maakt vrij. Jezus is de Weg, de Waarheid en het Leven (Joh.14:6). Weet je zelf persoonlijk dat deze waarheid vrijmaakt? Hoe dan wel? (Zie: Joh.8:30-32, 36 en Ef.4:20-24.)
7. Hoe wordt het denken vernieuwd? (Zie Rom.12:2, 2 Kor.4:16, Kol.3:10, Ef.4:17-32.)
8. Lees Openb.3:14-22. Jezus klopt op de deur van het hart, ook als je een zwak geloof hebt en verkeerd bezig bent geweest. Als je dit nu weet, wat moet je dan doen? Wat vind je hierin zo moeilijk? Heb je hulp nodig?
9. Jezus belooft in Joh.6:37: '...die tot Mij komt, zal Ik geenszins (zeker niet) uitwerpen.' Wat betekent dit voor jou? (Zie verder wat Jezus spreekt in Joh.6:27-40. Lees ook de bemoedigende aan aansporende woorden van Jezus in Matth.11:28-30) Als Zijn woorden en beloften je aangrijpen, wat is dan jouw reactie?

10. Samen bidden

Besef dat Jezus in het midden is en door de Heilige Geest de gebeden hoort en verhoort. Laat de voortdurend kloppende Jezus niet langer buiten je leven! Laat Hem jouw geestelijk leven verder reinigen en herstellen! Hij doet wat Hij belooft... Hij doet Zijn werk in jou. Hij doet voor ons wat wij niet kunnen doen. Vertrouw Hem hierin en geef je geheel aan Hem over! Neem Hem aan zoals Hij tot je komt (zie hierbij: Joh.1:12-13).

De geestelijke strijd - interne problemen en bevrijding **GROEPSOPDRACHTEN NAAR AANLEIDING VAN LEZING 2**

van Jan Baaijens

Opdracht 1

- A.** Hoe kan in het geestelijk leven de bron verstopt raken?
- B.** Hoe kunnen we innerlijk een vijver met stilstaand water worden?
- C.** En hoe kunnen sommigen zelfs uitdrogen tot een droge kuil?

Opdracht 2

- A.** Welke geestelijke gevaren bedreigen behoudende en Bijbelgetrouwe christenen op godsdienstig gebied?
- B.** Hoe kunnen ze je hierin bij Jezus vandaan worden gehouden?
- C.** Hoe houd je jezelf bij Jezus Christus vandaan?

Opdracht 3

- A.** Welke vleselijke, zondige zaken blokkeren een goede geestelijke doorstroming en groei (zie Joh.15:1-8 en Gal.5:16-26).
- B.** En welke geestelijke, goede zaken bevorderen de geestelijke groei en het vrucht dragen (betrek hier ook bij: Joh.15:1-8 en Gal.5:16-26).

Opdracht 4

Waardoor worden wij een bron van levend water?
(betrek hierbij Joh.4:10-14 en Joh.7:38-39.)

Opdracht 5

Vragen naar aanleiding van het lied 'Herstel mijn eerste liefde':

- **A.** Wat herken je bij jezelf in dit lied?
- **B.** Wat versta je onder 'mijn eerste liefde'?
- **C.** Waardoor kan de eerste liefde zijn verlaten en is het geestelijk leven dan zo uitgedroogd?
- **D.** Hoe kan de eerste liefde worden hersteld? (Betrek hierbij Joh.15:1-17)
- **E.** Welke teksten in Joh.15:1-17 passen bij dit lied? Waarom?
- **F.** Hoe wordt de weg van herstel genoemd in het lied?
- **G.** Waardoor kun je volgens Joh.15:1-17 in de liefde van Jezus blijven?

Opdracht 6

- A.** Hoe handelde Jezus genadig met de Samaritaanse vrouw (Joh.4), de lamme te Bethesda (Joh.5), de zondige vrouw (Joh.8) en de blindgeborene (Joh.9)?
(Zeg dit in enkele kernwoorden.)
- B.** Wat zegt dit van Jezus?
- C.** En wat betekent het voor jou dat Hij zo is en zo handelt?

Opdracht 7

A. Hoe komen gevoelens van afwijzing, boosheid en angst in ons leven?

B. Voor welke Mara's (teleurstellende en bittere ervaringen) in je leven zoek je naar een oplossing? Praat er eens samen over.

C. Hoe kun je komen tot heling en herstel? (Betrek hierbij Ex.15:22-27, Jes.61:1-3, Luk.4:16-21 en Matth.11:28-30.)

D. Wat kan het kruis (het verzoenend en herstellend werk van Jezus) hierin voor jou betekenen? Probeer er samen ongedwongen over te praten.

- **Probeer nu samen belijdend en biddend tot herstel en bevrijding te komen. Bedenk hierbij dat Jezus Christus het kan en wil doen, door de Heilige Geest!**